

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාතාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදනය [නි. 3413] :

එස්. එන්. සෙනෙවිරත්න මහතා වැඩ බලන ලේකම් ලෙස පත් කිරීම

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 3414]

විසජ්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68 [විසි එක් වන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 3427] :

ශ්‍රී 134-142 ; 158-160 ; 180-182 සහ 2 වන උපලේඛනය කාරක සභාවෙහිදී
සලකා බලන ලදීන්, සංශෝධනාකරයෙන්, තුන් වන වර කියවා සම්මත
කරන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்பு [ப. 3413] :

திரு. எஸ். என். செனவிரத்ன, பதில் சபைச் செயல்திகாரியாக நியமனம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 3414]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68 [ஒதுக்கப்பட்ட இருபத்தோராம் நாள்] [ப. 3427] :

தலைப்புக்கள் 134-142 ; 158-160 ; 180-182—இரண்டாம் அட்டவணையும்

குழுவில் ஆராயப்பட்டன—

திருத்தப்பட்டவாறு மூன்றாம் மதிப்பிடம்பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டது

Volume 74

No. 13

Wednesday

6th September 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENT [Col. 3413] :

Appointment of Mr. S. N. Seneviratne as Acting Clerk of the House

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 3414]

APPROPRIATION BILL, 1967-68 [Twenty-first Allotted Day] [Col. 3427] :

Considered in Committee Heads 134-142 ; 158-160 ; 180-182 and Second Schedule—

Read the Third time, as amended, and passed

නිවේදනය

මාවික පිළිතුරු

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1967 සැප්තැම්බර් 6 වන බද්ද

புதன்கிழமை, 6 செப்ரம்பர் 1967

Wednesday, 6th September 1967

සූ. හා. 9.30 ට මනත්‍රී මණ්ඩලය රැස්විය.
නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එස්. සී. පර්ලි කොරසා
මහතා] මූලාසනාරූප විය.

சபை, மு.ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது. உபசபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எஸ். சி. ஷேனி கொறைய] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 9.30 A.M., MR. DEPUTY SPEAKER [MR. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

အိဗီဒီနယ်

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

එස්. එන්. සෙනෙවිරත්න මහතා වැඩ
බලන ලේකම් ලෙස පත් කිරීම

பதிற்செயல்துகாரி : திரு.எஸ். என். செனவிரத்தன
நியமனம்

ACTING CLERK: APPOINTMENT OF
MR. S. N. SENEVIRATNE

நிஷேதம் கலாநாயகத்துமா

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I wish to inform the House that His Excellency the Governor-General, by his letter of 1st September 1967, which reads as follows, has appointed Mr. S. N. Seneviratne, Clerk-Assistant, to act as Clerk of the House of Representatives :

“ 1967 සැප්තැම්බර් 1.

මහත් මයුණකි,

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ଧନୀ ପିତା

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ලේකම් එස්. එස්. විජේසිංහ මහතා දිවයිනට පෙරළා පැමිණෙන තුරු හෝ තවදුරටත් නියෝගයක් කරන තුරු හෝ 1967 ඔක්තෝබර් 6 වැනි දින සිට නියෝජිත මන්ත්‍රී

මගේ ඩලයේ ලෝකම් වශයෙන් වැඩ බැලීමට අග්‍රාණ්ඩුකර උතුමාණන් වහන්සේ ඔබ පත් කළ බව ඔබට දැනුම් දෙන ලෙස ඒතුමාණන් විසින් මට අණ කර තිබේ.

මෙයට,

කීකරු සෙ^{ප්}වක,

ඒ. ඩී. ඇල් කඩුවේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ ලේකම්.

එස්. එන්. සෙනෙවිරත්න මහතා,
නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සහකාර ලේකම්."

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු,

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ර. වැ. දෙ. සේවයේ සිටි ඒ. ජී. සුඛේනාමි
මහතාට ලැබිය යනු මදල් ගෙවිම්

திரு. ஏ. ஜீ. சுபேஹாமி, அ. க. ப. :

சேரவேண்டியபணம்

MR. A. G. SUBEHAMY, P.W.D. :

PAYMENTS DUE

6. පී. බී. විජයසිත් දර මයා. (කිරිආල්ල)

(திரு. பி. பி. விஜயசுந்தர—கிரியஸ்)

(Mr. P. B. Wijesundara—Kiriella)

රජයේ වැඩ, තැපැල් සහ විදුලි සංදේශ
අමතියෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) රජයේ
වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ යන්ත්‍ර ධාවක
යෙකු හැටියට ඇහැලියගොඩ මාහින්ගොඩ
එ. ජී. සුබේනාම් මහතා වැඩකර තිබෙන
බව එතුමා දන්නවාද ? (ආ) ඔහු මහනුවර,
නාවලපිටිය, හැටන්, රත්නපුර, අවිස්සා
වෙල්ල යන ප්‍රදේශවල එකී දෙපාර්තමේන්
තුවේ සේවය කළ බව එතුමා දන්නවාද ?
(ඉ) පසුව ඔහුගේ සේවය රජයේ වැඩ
දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සෞඛ්‍ය දෙපාර්ත
මේන්තුවට ලබාදුන් බව එතුමා දන්නවා
ද ? (ඊ) සුබේනාම් මහතා විශ්‍රාම ගන්නාවිට
ඔහු අවිස්සාවෙල්ල ප්‍රදේශයේ ඇහැලිය
ගොඩ රෝහලේ ජල යන්ත්‍ර ධාවකයා හැටි
යට සේවය කළ බව එතුමා දන්නවාද ?
(උ) සුබේනාම් මහතාගේ විශ්‍රාම වැටුප්, අම්
සාධක අරමුදල් සහ ඔහු විශ්‍රාම ගැනීමට
හේතුවූ අනතුර සඳහා වන්දි මුදල් ද ගෙවී
මට එතුමා කියා කරනවාද ?

வாசிக பிடிதூர்

வாசிக பிடிதூர்

[விசயபூந் தூர் மயா.]

அரசாங்கக் கட்டுவேலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அரசாங்கக் கட்டுவேலைத் திணைக்களத்தில் இயந்திரம் ஓட்டுபவராக எஹலிய கொடை, மாஹின்கொடையிலுள்ள திரு. ஏ. ஜி. சுபேஹாமி சேவை செய்திருப்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அவர் கண்டி, நாவலப் பிட்டி, ஹட்டன், இரத்தினபுரி, அவிசாவளை ஆகிய பிரதேசங்களில் அத்திணைக்களத்தின் கீழ்ச் சேவை செய்ததையும் அவர் அறிவாரா? (இ) பின் அவர் அரசாங்கக் கட்டுவேலைத் திணைக்களத்தின் மூலம் சுகாதாரத் திணைக்களத்திலும் சேவையாற்றியதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) திரு. சுபேஹாமி இளைப்பாறும் போது அவிசாவளைப் பிரதேசத்தில் உள்ள எஹலியகொடை மருத்துவ மனையில் நீர்பாய்ச்சும் எந்திரத்தை இயக்குவோராகக் கடமைபுரிந்ததையும் அவர் அறிவாரா? (உ) திரு. சுபேஹாமி அவர்களின் இளைப்பாற்றுச் சம்பளம் ஊழியர் சேமலாப நிதித் தொகை, அவர் இளைப்பாறுவதற்குக் காரண மாயமைந்த விபத்துக்கான நட்புட்டுப் பணம் ஆகியவற்றை வழங்க அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) Is he aware that Mr. A. G. Subehamy of Mahingoda, Eheliyagoda, has been employed as a machine operator in the Department of Public Works? (b) Is he aware that this person has served in Kandy, Nawalapitiya, Hatton, Ratnapura and Avissawella under this department? (c) Is he aware that this person's services were later made available to the Health Department, through the Department of Public Works? (d) Is he aware that at the time of retirement Mr. Subehamy was employed as machine operator of the water-pump at the Eheliyagoda hospital in Avissawella? (e) Will he take action to pay Mr. Subehamy's pension, provident fund moneys and the compensation due to him in respect of the accident that caused his retirement?

சி.பி. விமலசேன மயா. (இதல் அமலினே பார்டிமேன்து லேகமீ—ரஃயே வலி வபுலே ஸக விதிலி ஸண்டேல அமலி வெனுவு)

(திரு. என். விமலசேன—நிதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி—அரசாங்கக் கட்டு வேலை தபால் தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. N. Wimalasena—Parliamentary Secretary to the Minister of Finance—on behalf of the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications)

(அ) மொறு ரஃயே வலி டேபார்ட்மென்துவெ ஸேவெ கர் அலி லவெ லேவெ கிஃபி வக் ஸோயா ஸுநிமெ வு. (அ) (அ) அறுவ பூன நோனலி. (ஓ) (அ) அறுவ பூன நோனலி. (ஃ) (அ) அறுவ பூன நோனலி. (ஃ) (அ) அறுவ பூன நோனலி.

விசயபூந் தூர் மயா.

(திரு. விஜயசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

லேவெ ஸோயா ஸுநிமெ லூரி நலி, மறு ரஃயே வலி டேபார்ட்மென்துவெ ஸேவெ கல லவெ லபுபு கிரிமெ கர். நலென நலி, லீ கர். ஓடிபென் கலென் லே ஸுநி கலி கர். லேவெ லூ பார்டிமேன்து லேகமீமல, ரஃயே வலி வபுலே ஸக விதிலி ஸண்டேல அமலிமலமெ டுறுமீ டேவலாடி கலி டுன ஸன்மெ கலமலி.

விமலசேன மயா.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

லீ கர். ஓடிபென் கலென் பரிஷ ஸுயக் கர். மெ பூலவன்.

விசயபூந் தூர் மயா.

(திரு. விஜயசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

லே ஸலென்மெ ஸுலெம பரிஷ கலலா பரிஷ ஸுயக் பவன்வெ லேவெ ரஃயே வலி அலிஷக். கலமலமெ நலி கர். நலி, பார்டிமேன்து லேகமீ மல ரஃயே வலி அமலிமலமெ டுறுமீ டேவலாடி?

விமலசேன மயா.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

லீ ஸுநி விஷ்நர் ஓடிபென் கலென் பரிஷ ஸுயக் பூயேஷ்வென் வெலி.

வாசிவ பிழிதூர்

**கோலூமி மாலிகாவத்தை னடிசி நிவாச
ஸேச்சுனா க்ருமையு**

கொழும்பு மாலிகாவத்தை அவசர
வீடமைப்புத் திட்டம்.

EMERGENCY HOUSING SCHEME, MALIGAWATTE,
COLOMBO

1. லி. வடி. துலாவே மலா. (மாதர்—பி. பி.
லி. கெனமன் மலா.—மூட கோலூமி துன்வன
மன்நி—வெதுவெ)

(திரு. பி. வை. துடாவ—மாத்தறை—திரு.
பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி மூன்
ரூம் அங்கத்தவர்—சார்பாக)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara—on behalf
of Mr. P. G. B. Keuneman—Third Col-
ombo Central)

கமிகர், டுகீர்நீது னா நிவாச ஂமநி
கென் ஂகூ பூனைய: (அ) கோலூமி மாலிகா
வன்நெ னடிசி நிவாச ஸேச்சுனா க்ருமையு
(i) அலென் வு லீ கெவல் ஂகா ஸேச்சுனா
க்ருமையு ஂகூ பூனையு பிதிபி பவூ பாரவல் அலென்
வூபியா கிரீம; (ii) பூடூ லீ ஂகா வூபிகிளி
ட அலென்வூபியா கிரீம; ஂகா (iii) பூலாப
வகா ஂகூலல் லெதுவல் வூவென ஂகூ
கோலன் கபா லென் கர் தோகவிலா
மடூர் தாகக லெகென் லூகிம ஂகூ ஂகூ
கவலு கர்நவாட? (அ) பூசே தமீ கவ
டாட? தோ பூசே தமீ மன்ட?

தொழில், தொழில்வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சு
சரைக் கேட்ட வினா: (அ) கொழும்பு, மாலிகா
காவத்தையிலுள்ள அவசர வீடமைப்புத்
திட்டத்தில் உள்ள, (i) பழுதுற்ற மர வீடுக
ளையும், உள்பாதைகளையும் திருத்துவதற்கும்,
(ii) பொதுக் கிணறுகளையும், மலசலக் கூடங்
களையும் திருத்துவதற்கும்; (iii) வடிகால்
களைத் துப்பரவாக்கி துளம்புகளை அழிப்ப
தற்குக் கிருமி நாசினிகளை வழக்கமாகத்
தெளிப்பதற்கும் ஆவன செய்வாரா? (ஆ)
ஆமெனின், எப்போது? அன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Labour, Em-
ployment and Housing: (a) Will he
see that, at the Emergency Housing
Scheme, Maligawatte, Colombo—(i)
the damaged timber houses and the
internal paths of this scheme are re-
paired; (ii) the public wells and
lavatories are also repaired; (iii) the
drainage canals are cleared of rank
vegetation and regularly sprayed to
destroy mosquitoes? (b) If so, when;
and if not, why?

வாசிவ பிழிதூர்

பி. டி. பி. பூபிஙா மலா. (கமிகர்
டுகீர்நீது னா நிவாச ஂமநி ஂகூ
லென்நு லேகலி)

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ—தொழில்,
தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சரின்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. S. de S. Jayasingha—Parliamentary
Secretary to the Minister of Labour,
Employment and Housing)

(அ) (i) லீ கெவல் அலென் வூபியா கிரீம
அலென் வு பிவ கர்நு லூகி. பகன் லி
பூடேயு கர் வகா மெகி பிதிபி பவூ லூரல்
பாரவல் பூ ஂகூலிவல் ஂகூ வகா லூபி
ஂகூபூர்வலி லூகி அலென் வூபியா கிரீம டு
வகா. (ii) லீ ஂகா வூபிகிளி அலென்வூபியா கிரீ
மவ க்ருமையு கர்நென யது லூகி. (iii) லூ.
(அ) பூத தோதகி.

நியேச்சு கபாநாயகமூ

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 2.

லூ லூகி ஂகூநாயக (அலாநாய,
ஂகூநாய னா விடேயு கவலு பிழிநடி ஂகூநாய,
க்ருமையு ஂகூ ஂகூநாய கவலு பிழிநடி
ஂகூநாய ஂகூ பூவான்நி னா லூவன் விடேயு ஂகூநாய)

(கெளரவ டட்ளி சேனாநாயக்க—பிரதம
அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளி விவகார
அமைச்சரும் திட்ட அமைப்பு, பொருளாதார
விவகார அமைச்சரும் தகவல், லூபிப்ப
அமைச்சரும்)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime
Minister, Minister of Defence & External
Affairs, Minister of Planning & Economic
Affairs and Minister of Information &
Broadcasting)

Certain information has to be
collected and I want a month's time.

விசயபூந் டூ மலா.

(திரு. விஜயசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

பூ பூடேயு பூலிஂ பகர்நி கிபயு
பிடி பி நிநென நிவா மூ பூனையு லூகி
நிந் பிழிதூர் டேவாட கிவா லூ
ஂகூநாயகமூ டூ ஂகூநாயகமூ டூ
ஂகூநாயகமூ டூ ஂகூநாயகமூ டூ

මාළිකා පිළිතුරු

ගරු ඩබ්ලි ටෙස්^{ප්} නානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් පිළිතුරු දෙනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக்
கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 3.

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

A considerable amount of material has to be collected and a month's time is required.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக்
கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

සුද්ධ හමුදා විශ්‍රාම වැටුප් සහ පාරිතෝෂික
රෙගුලාසි සංශෝධනය කිරීම

இராணுவ உபகாரச்சம்பளம், பணிக்கொடைப்

பிரமாணங்கள் : திருத்தம்

ARMY PENSIONS AND GRATUITY
REGULATIONS: AMENDMENT

4. පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (දඹුල්ල
—කෙතමන් මයා. වෙනුවට)

(திரு. ஈ. பி. தென்னகோன்—தம்புளை—
திரு. கெனமன் சார்பாக)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla—on behalf of Mr. Keuneman)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) යුද්ධ හමුදා සේවකයින්ට හිමි විශ්‍රාම වැටුප් හෝ පාරිතෝෂික දීමනා ගණන් බැලීමේදී ඔවුන් විසින් රජයේ දෙපාර්ත මේන්තුවල හෝ විරක්ෂා සහන සේවයේ කලින් කරන ලද සේවයද ගණන් ගැනීමට හැකි වන පරිදි යුද්ධ හමුදා විශ්‍රාම වැටුප් සහ පාරිතෝෂික රෙගුලාසි සලකා බැලීමට ලැබීමේදී, සේවකයකුගේ උපයා ගත් විශ්‍රාම වැටුප් හිමිකම් පමණක් ආරක්ෂා කිරීම අනුගමනය කරනු ලබන සාමාන්‍ය ප්‍රතිපත්තිය බැවින්, යුද්ධ හමුදාවට බැඳෙන රජය යටතේ සිවිල් රැකියාවල නියුක්ත විරක්ෂා සහන සේවකයන්ට හෝ වෙනත් විශ්‍රාම වැටුප් අහිමි සේවකයන්ට ඔවුන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් අහිමි

වංචික පිළිතුරු

කිසිමම චතුර්මා ක්‍රියා කරනවාද? (ආ)

එසේ නම් කවදාද? නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) இராணுவ உறுப்பினர் முற்காலத்தில் அரசாங்கத்தின் கீழோ அல்லது தொழிலற்றோர் நிவாரண திட்டங்களின் கீழோ ஆற்றிய சேவைக் காலத்தையும் உபகாரச் சம்பளம் அல்லது பணிக் கொடை நிர்ணயத்திற் சேர்த்துக் கொள்ள வசதியளிக்குமுகமாக, இராணுவ உபகாரச் சம்பளம், பணிக்கொடை ஆகியவை சம்பந்தமான பிரமாணங்களைத் திருத்தியமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பாரா? (ஆ) அப்படியாயின், எப்பொழுது? இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Finance: (a) Will he take steps to have the Army pensions and gratuity regulations amended so as to enable members of the Army to have their prior services in other government departments or in the unemployment relief works taken into account in assessing the pensions or gratuity due to them? (b) If so, when; and if not why?

විමලසෞඛ මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

(අ) නැත. (ආ) යුද්ධ හමුදා සේවයන්, සිවිල් රැකියාවල සේවයන්, එකිනෙකට වෙනස් විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රම සහිත වෙනස් සේවාවන් දෙකක් වෙයි. රජයේ අවසරය ඇතිව යුද්ධ හමුදාවට බැඳෙන විශ්‍රාම වැටුප් සහිත සිවිල් රැකියාවල නියුක්ත රජයේ සේවකයන්ට ඔවුන්ගේ සිවිල් රැකියාවල විශ්‍රාම වැටුප් සහිත සේවය යුද්ධ හමුදාවේ විශ්‍රාම වැටුප් සමග ගණන් ගැනීමේ වාසිය සලසා තිබේ. සේවකයකු තවත් සේවයකට බැඳීම සඳහා මුදාහරිනු ලැබීමේදී, සේවකයකුගේ උපයා ගත් විශ්‍රාම වැටුප් හිමිකම් පමණක් ආරක්ෂා කිරීම අනුගමනය කරනු ලබන සාමාන්‍ය ප්‍රතිපත්තිය බැවින්, යුද්ධ හමුදාවට බැඳෙන රජය යටතේ සිවිල් රැකියාවල නියුක්ත විරක්ෂා සහන සේවකයන්ට හෝ වෙනත් විශ්‍රාම වැටුප් අහිමි සේවක සහකරුවන් ඔවුන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් අහිමි

வாசக பிழை

வாசக பிழை

[தேவதேவன் உரை.]

நிகம, பஞ்சவல, கொடகம்பொல, மானியன் கம ஆகிய தபால் நிலையங்களினதும் உப தபால் நிலையங்களினதும் தரத்தை உயர்த்த வும், இம்புல்பிட்டி, பொல்கெஸ்வத்த, கஹன் கம, யட்டிவல, ஹிங்குறலக்கந்த, மியனவிற்ற, மானியன்கம ஆகிய உப தபால் நிலையங்களுக்குத் தந்தி, தொலைபேசி ஆகிய வசதிகளை அளிக்கவும் வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுப்பாரா? (ஆ) அப்படியாயின் எப்பொழுது? இல்லையெனில், ஏன்? (இ) தெகியோவிற்ற தேர்தல் தொகுதியில் கடித விநியோக வசதியில்லா உப தபால் நிலையங்களுக்கும் அவ்வசதியை அளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை அவர் எடுப்பாரா? (ஈ) அப்படியாயின் எப்பொழுது? இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) Will he take action to upgrade the post offices and sub-post offices as the case may be, of Dehiowita, Parakaduwa, Deraniyagala, Maliboda, Polgaswatte, Annettigama, Panawala, Godagmpola, Maniyangama, and to provide telegraph and telephone facilities to the Imbulpitiya, Polgaswatta, Kahangama, Yatiwala, Hinguralakanda, Miyanawita and Maniyangama sub-post offices? (b) If so, when; and if not, why? (c) Will he take action to provide for the delivery of letters by the sub-post offices in the Dehiowita Electorate where such service does not exist at present? (d) If so, when; and if not, why?

வினாசென உரை. (ரட்சே வல, நபுலே ஸக விதிலே ஸுதேவ அமரி வெறுவ)

(திரு. விமலசேன—அரசாங்கக் கட்டு வேலை, தபால் தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. Wimalasena—on behalf of the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications)

(அ) பல்வேதி கைவச—நுந, மைம ருப நபுலே காரீயுல ருபுசுகிரீமே ஸாமிர னுந் வசுக் டுநடு நைமந. டேவேதி கைவச—மைம ருப நபுலே காரீயுலவலடு விதிலேபுனிலை னா வெலேபுந் பகபுசுகிரீ ஸுல ஸிம, அநைகந் மெலுநி பகபுசுகிரீ ஸுடகா கைரெந ஒலேலி ஸுமல ஸுலகா லெநு லுலே. (அ) பல்வேதி கைவச—ருபுசுகிரீ

கிரீமே அநுமநகிரீமேலே ஸுலகா லெநு லெந பூபுசுகிரீ, மைம காரீயுலவலடு நைமந. டேவேதி கைவச—அருலுடலே அநிலுலடுக. (அ) ஸ்லாமிந லிபி லேலேலே பகபுசுகிரீ ஸுல ஸிமடு பூபுசுகிரீ ருபநபுலே காரீயுலவலடு லிம பகபுசுகிரீ ஸுலஸிம ஸுடகா கடுபுநு கர்நலா அந. (ரீ) (அ) ருபுசுகிரீ டீ அநி பிழை லெந்ந.

தேவதேவன் உரை. (வினாசென உரை): மைம ஸ்லாமி கைவச நுந பகபுசுகிரீ

தெகியோவிற்றத் தொகுதி கிராம சேவகர் பிரிவுகளை மறுவரையறை செய்தல்

REDEMARCATION OF GRAMASEVAKA DIVISIONS IN DEHIOWITA ELECTORATE

8. தேவதேவன் உரை. (வினாசென உரை): வெறுவ)

(திரு. விஜயசுந்தர—திரு. விசேசக்கா சார்பாக)

(Mr. Wijesundara—on behalf of Mr. Weerasekera)

ஸ்லேலே கடுபுநு அமரினெந் அபு ருபுசுகிரீ: (அ) அருலுலே னா பநாவுலே டேகைர் லேலே மைம ஸ்லாமி கைவச டுபநுநக் நுந பகபுசுகிரீ கிரீமடு கடுலேலே டீஸுபநி நுநுந் டீஸ்திந் ஸுமிந் டிநா கார்க ஸுநா வந் கியா கர்நெ (1966 வரீசுலேலே) லி லி லி லி டுந்நலா? (அ) மைம லுநா மந் அலுந கார்நுந் நிஸா வினேசு ஸுந்நி லிவுல, ருபுலுலே, மாலிலுல, டுரநுலுல, ருபுலுல, வலேலுல, லுலுலே பிபி, பநாவுல, பந்லேலி ஸுந அலேலுல ஸந டேவதேவன் அபுநுநு டுப அநி மைம ஸ்லாமி கைவச கிபுபுந் ஸுலேலே பரிடீ நுந பகபுசுகிரீ லிமடு லிமடு லுந்நுந் ம கியா கர்நலா? (அ) லிஸே நலி, லி கலுலா? (ரீ) நை லிஸே நலி, லி மந்?

உந்நாட்டு விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அதுலுல, பஞ்சவல ஆகிய கோறகுகளிலுள்ள பதின்மூன்று கிராம சேவகர் பிரிவுகளின் எல்லைகளை மறுவரையறை செய்ய 1966 ஆம் ஆண்டிலேயே கேகாலை மாவட்ட அரசாங்க அதிபரும், மாவட்ட இணைப்புக் குழுவும் நடவடிக்கை யெடுத்ததை அவர் அறிவாரா? (அ) எல்லை களை மறுவரையறை செய்தல் இன்றியமையாத ஒன்றாக இருப்பதால் முன்னரே உத்தேசித்திருந்த பட்சம் தெகியோவிற்ற

වෘත්තික පිළිතුරු

தேர்தல் தொகுதியிலுள்ள நில்வல, உடபாகே, மாலிபொட, தெரணியகலை, உடபொல, வல்பொல, இம்புலுப்பிட்டி, பனாவல, பத் பேரிய, அல்கொட ஆகிய கிராம சேவகர் பிரிவுகளின் எல்லைக்கோயாவது மறுவரையறை செய்வதற்கு கூடிய விரைவில் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (இ) ஆமெனில், எப்போது? (ஈ) அன்றேல் ஏன்?

asked the Minister of Home Affairs :

(a) Is he aware that the Government Agent, Kegalle, and the district co-ordinating committee were taking action in 1966 to redemarcate thirteen gramasewaka divisions in the Atulugam and Panawal Korales? (b) In view of the fact that it is urgently necessary will he take early action to redemarcate, as proposed, at least the gramasewaka divisions of Nilwala, Udabage, Maliboda, Deraniyagala, Udapola, Walpola, Imbulpitiya, Panawala, Pathberiya and Algoda in the Dehiowita Electorate? (c) If so, when? (d) If not, why?

ගරු ඩී. බී. වෙලගෙදර (වැඩ බලන
ජනසතු සෝවා ඇමති—ස්වදේශ කටයුතු
පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට)

(கௌரவ டி. பி. வெலகெதர—பதில்
தேசிய மய சேவை அமைச்சர்—உள்நாட்டு
விவகார அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. D. B. Welagedera Acting Minister of Nationalized Services—on behalf of the Minister of Home Affairs)

(අ) ඔව්. (ආ) ඒ ඒ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධ කරන කාරක සභා මගින් අනුමත කර එවා ඇති මෙවැනි යෝජනා සමග මෙයත් සැලකිල්ලට යොමුවෙමින් පවතී. (ඉ) පැන නොනගී. (ඊ) පැන නොනගී.

ପିତୃଶ୍ରେୟାନ୍ ଦୃଢ଼ ଓଷା.

(திரு. விஜயசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

පනාවල් කෝරළේ මහර වසම රත්න
පුර දිස්ත්‍රික්කයට ඇතුළත් නොකිරීම
නිසා ඇහැලියගොඩ සුළු නගර සභාව සං
විධානය කිරීමට ප්‍රමාදයක් වී තිබෙන බව
ගරු වැඩ බලන ඇමතිතුමා ස්වදේශ කට
යුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාට දන්වනවාද?

මන්ති මණ්ඩලයේ රැස්වීම

මහරවසමත් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයට
ඇතුළු කිරීමට ක්‍රියා කරන මෙන් එතුමාට
දන්වනවාද ?

හර වෙලඟෙදර

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

මා සිතන්නේ ඒ ප්‍රශ්නය මේකට අදාළ නැහැ.

විජයසූත් දර මයො.

(திரு. விஜயசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

අදාළයි. “...පතාවල් දෙකෝරලයේ ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශ දහ තුනක් නැවත සකස් කිරීම...” කියන්නේ ඒකයි.

හරු වෙලඟෙදර

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

ඒ ගැන දැනුම් දෙන්නම්.

මන්නි මණ්ඩලයේ රැස්වීම

சபை அமர்வு

SITTING OF THE HOUSE

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේත් ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன--இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சரதும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

I move,

“That this House at its rising this day do adjourn until 10 a.m. on Thursday, 7th September 1967, and that the hours of Sitting that day shall be as though it were a Fifth day from the Poya Day.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

விசர்பன கெபுமபன் பனந, 1967-68

—காரக ஸபா

விசர்பன கெபுமபன் பனந, 1967-68

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68

APPROPRIATION BILL, 1967-68

காரக ஸபாவெகிடி ஸலகா லென லே—
[புனிய ஸபநுமேரீ 5].

[நியோஜன கபநாஸகதுலா இலஸகாடல் விஸ.]

குழுவில் ஆராயப் பெற்றது. [தேர்ச்சி 5, செப்
ரெம்பர்]

[உப சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.

Considered in Committee.—[Progress,
5th September.]

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair].

134 வன ஸீரீஸ.—காசிகரீல ஸா ஸாஸர்
ஹாஸஸரஸா

1 வன ஸமீமநஸ :—காடீஸ மனிடலே ஸோடீ லெக
பஸினஸ ஸன ஹிகுந் டீமந, ரு. 4,73,969

134 ஆம் தலைப்பு—கமத்தொழில், உணவு
அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1. — பணியாளரின் ஆளுச்சுரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும் ரூபா 4,73,969

HEAD 134.—MINISTER OF AGRICULTURE
AND FOOD

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 473,969

ஒடிபென் கரந லே ஸ.ஸேவநஸ.—[ஸபநுமேரீ
5] :

“லுஸ ஸமீமநஸ ரு. 10 கின் ஹி கல ஸுவுஸ.”—
[ரந்நாஸக மஸ.]

பிரேரிக்கப்பட்ட திருத்தம்—[5 செப்ரம்பர்] :

“வாக்குப்பணத்தில் ரூபா 10 குறைக்கப்படுமாக. ”—
[திரு. ரத்நாயக்க].

Amendment moved.—[5th September]:

“That the Vote be reduced by Rs. 10.”
—[Mr. Ratnayake].

புனிய ஸலென் ஸபாஸிலெ கரந லே.

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question again proposed.

வி. ஹந்நாமலேஸி மஸ. (பந் கரந லே
மன்றி)

(திரு. வி. அண்ணாமலை—நியமன அங்கத்
தவர்)

(Mr. V. Annamalai—Appointed Mem-
ber)

Mr. Chairman, I am happy that I
have the opportunity to speak on the
Votes of this important Ministry. I
am aware of the good work that is

being done by this Ministry. The
Hon. Minister has to be congratu-
lated for making the food drive a
success.

Of course, there is still a long way
to go, and I hope the Hon. Minister
will succeed in stepping up food pro-
duction, particularly with the effi-
cient machinery that he has.
There are well-trained officers
to assist him, and with their assis-
tance I think he will be able to
achieve the targets which the
National Government hopes to reach
in the way of paddy production.

The report of the Committee on
Utilization of Crown Land, issued as
Sessional Paper III of 1953, sets out
the position in regard to the acreage
under various crops. The total area
of the Island is about 16,210,000 acres.
Of this total extent, approximately
3,500,000 acres are under cultivation.
This area is occupied by the follow-
ing crops: tea, 561,000 acres; rubber,
655,000 acres; coconut 1,070,000 acres;
paddy 901,500 acres; high land includ-
ing chena crops, 300,000 acres; making
a total of 3,487,000 acres. The re-
maining acreage, namely, 12,725,000
acres, can roughly be grouped as
follows: roads, streams, tanks,
towns and villages, 1,250,000 acres;
forest, including national reserves
and sanctuaries, 3,500,000 acres;
rocky and steep lands, land over
5,000 ft. etc., 4,750,000 acres. The
balance available for future agricul-
tural development is 3,225,000 acres.

I think there has been a certain
amount of progress in the tea in-
dustry. The land under tea is
about 594,308 acres. Even with re-
gard to our other crops, more land
has been brought under them. The
land under rubber is 669,179
acres; under coconut, 1,152,418 acres;
and under paddy, 1,248,000 acres. So,
we still have for agricultural deve-
lopment about 3 million acres and we
can go well ahead with a crash pro-
gramme to develop the land and to
provide opportunities for unemploy-
ed youths, particularly those from
the villages. Therefore, it is the duty

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

of the Hon. Minister to find the means necessary to launch such a crash programme. At the moment we are importing most of our foodstuffs, including grams, pulses, and other agricultural produce. We should now concentrate on producing these foodstuffs locally so as to completely do away with these imports.

Ours is an agricultural economy and there is every possibility of developing quickly. There is, of course, room for increasing the paddy yield. I think we are working on the correct lines. If we apply fertilizer properly, systematically and regularly, I think we can increase our yield by leaps and bounds. What is necessary is, not bringing more land under cultivation, but concentrating on the acreage presently under paddy. I am not speaking of the new fields that are to be opened up for paddy cultivation. Even if we concentrate on the 1,248,000 acres that are being cultivated at present, we can easily produce a good proportion of our food requirements.

Our paddy yield is low compared to other paddy-growing countries. It is about 35 to 40 bushels per acre. With the high-yielding varieties—I am now referring to our own varieties of seed paddy—we shall be able to increase our yield considerably. I understand that the H-4 variety is very good and can be grown in any part of the Island, and that the yield is 80 to 120 bushels per acre. Our present average yield is only 35 to 40 bushels per acre. If we can, at least, attain an average yield of 80 bushels per acre, I think we should be able to achieve our goal.

There must be demonstrations, lectures and similar facilities. There are, of course, the mobile units which go to the villages, but I think our approach should be such that the administration will come into closer contact with the farmers. Once they know that they can increase the yield by putting in a little extra effort, I am sure they will do so and help themselves and help the Government in its food drive. In the olden days if you went into the

villages you could see cow dung heaped up everywhere, and nobody making any use of it. Today I can see people taking lorries and collecting cow dung and utilizing it in their fields. This shows that people have now realized that they must produce more if we are to live a better and more comfortable life.

ප්‍ර. සා. 9.45

The farmer has to be given assistance in various ways. For instance, merely saying that fertilizer is available is not enough. There are different varieties that should be used at different intervals, and the farmer must be educated in the proper use of fertilizer. Fertilizer must be made available in close proximity to the villages, so that the farmer can buy it when he wants it. We have to organize some sort of a campaign, like the anti-malaria campaign and have agricultural units established in every village to give the necessary assistance to the farmers, and also to give them advice on how to deal with the various diseases like the stem borer disease, paddy leaf hopper disease, and the paddy bug disease. For this purpose, it is necessary to have agricultural instructors in close vicinity, so that they could exercise close supervision. These diseases are now becoming common and, therefore, these facilities must be made available to the farmer if he is to achieve the maximum result.

I think we have also to make a start on wheat growing. I do not know whether the Minister has given his thoughts to this. We import a large quantity of wheat flour. While we are thinking of erecting mills, for which we will have to import the wheat, it would be a good thing to start wheat growing at least on an experimental basis.

Equal importance should be attached to the growing of cotton and sugar cane. It is one of the ways by which we can save a lot of foreign exchange. I do not think that the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[අන්තමලෙයි මයා.]

growing of cotton and sugar cane should be done on a large scale or that the State should undertake it. Farmers can do this on the basis of small-holdings, where they can give closer attention to the plantation.

As regards the tea industry, we are going through a difficult period. I am glad the Hon. Minister has appointed a commission. I was one who advocated the appointment of a commission to go into this matter. The commission is sitting, and we are waiting anxiously for its report. At the same time, I think it will be helpful if the Government considers abolishing the *ad valorem* tax. This tax encourages the production of quality teas, only at the expense of the low-grown teas. Therefore, I think it will be more beneficial if the *ad valorem* tax is abolished.

I hope the Hon. Minister will give equal attention to cattle farming too. While we have cattle farming on a large scale, if we want to develop dairy farming, farmers also should be able to buy the best breeds. I think it would be advisable for this purpose, instead of importing livestock and spending large sums of money by way of foreign exchange, to get down frozen semen of quality bulls. In this way we can improve this industry, and the farmers who wish to purchase hybrids can also be given an opportunity to do so.

I have some more matters to raise but since you have restricted the time limit I would conclude my speech.

කේ. වයි. එම්. විජේරත්න බණ්ඩා මයා.

(සොරනාතොට)

(திரு. கே. வை. எம். விஜேரத்ன பண்டா
—சொரணத்தோட்டை)

(Mr. K. Y. M. Wijeratne Banda—Soranatota)

ගරු සභාපතිතුමනි, ආහාර ඇමතිතුමාගේ ආහාර වට්ටෝරුව “කොන්ට්‍රෝල්” කර තිබෙනව වගේ එතුමාගේ වැය ශීඝ්‍රයටතේ කපා කරන්නන් අපට සීමිත

වෙලාවක් තමයි ලැබී තිබෙන්නේ. තමුත් නාන්සේගේ අවසරය පරිදි හැකිතාක් දුරට ඉක්මණින් මගේ අදහස් වික ඉදිරිපත් කරන්න මා හැම උත්සාහයක්ම ගන්නවා. කෘෂිකම්‍ය පිළිබඳව අපි කල්පනා කරන විට පළමුකොටම අප විසින් කල්පනා කළ යුතුව තිබෙන්නේ ගොවිතැන් කිරීමට ගොවියාට තිබෙන අවහිරකම් මොනවාද කියායි.

පසුගිය වර්ෂයේ සිට ගොවිතැන වැඩි දියුණු කිරීම පිණිස තේවතුටල තිබෙන හිස් ඉඩම් හැම එකක්ම වවන්න යයි රජය යෝජනා කළා. මේ යෝජනාව නිසා අවුරුදු සිය ගණනක් තිස්සේ ගොවි තැනින් ජීවත්වුණු ගොවි පවුල්වලට අද විශාල කරදරයකට මුහුණපාන්න සිදු වී තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී ගරු ඇමති තුමාට මතක් කරන්න ඕනෑ. ඊට හේතුව මේකයි : සාමාන්‍යයෙන් උභව වැනි උඩරට ප්‍රදේශවල තේ වතු අයිතෝ සුළු ජල උල්පත් තිබුණා. අදත් ගම්බද ඇතැම් ගොවීන් ගොවිතැන් කර ගන්නේ ඒ උල්පත් වලින් ලැබෙන ජලයෙන් තමයි. ආහාර හිඟය මග හැරවීමට වතුටල ගොවිතැන් කරන ලෙස නියෝග කළාට පසුව, “රෙස වේෂන්” වශයෙන් තිබුණු ඒ ඉඩම්වල ජල උල්පත් සියල්ලම වගේ සුද්ධ කර ඒවායේ නොයෙක් බෝග වගී වවන්න පටන් ගැනීම නිසා වී ගොවිතැන් කරන ඇතැම් ගම්බද ගොවීන්ට ලැබී තිබුණු ජල පහසුව අද මේ අවස්ථාව වන විට අඩකින් පමණ අඩු වෙලා තිබෙනවා.

වතුටල “රෙසවේෂන්” හැටියට ඉතුරු කර තිබුණු කොටස් සියල්ලම සුද්ධ කර වවා තිබෙනවා. නිදර්ශනයක් වශයෙන් එකක් මතක් කරන්න පුළුවනි. මගේ කොට්ඨාශයේ කන්දෙගෙදර නමින් සුළු නගරයක් තිබෙන බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක ඇත්දැයි මා දන්නේ නැහැ. ඒ නගරය අවට තිබෙනවා, ඉඩමේගම කියා ගමක්. එහි ඉඩමේවෙල නමැති අක්කර 100 ක තරම කුඹුරු යායක් තිබෙනවා. දැන් ඒ කුඹුරුවලින් අඩක් වැඩ කරන්න බැහැ. හේතුව තේවතුටල ජලය උපදින ස්ථාන සම්පූර්ණයෙන්ම සුද්ධ කිරීමයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා (කෘෂිකම් හා ආහාර ඇමති)

(கௌவ எம். டி. பண்டா—விவசாய, உணவு அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. Banda—Minister of Agriculture and Food)

නිකම්ම සුද්ධ කරලද? සුද්ධ කරල ගොවිතැනක් කරල තියෙනවද?

විජේරත්න බණ්ඩා මයා.

(திரு. விஜேரத்ன பண்டா)

(Mr. Wijeratne Banda)

තැන් තැන්වල සුළු සුළු ගොවිතැන් කරල තියෙනව. සම්පූර්ණයෙන්ම සුද්ධ කරල අතික් කොටස්වල තේ වවල තිබෙනව. ඒ වතු වලට වතුර අවශ්‍ය වන තැන් වල විතරක් ගස් ටිකක් හදාගෙන කැල ඇති කරගෙන තිබෙනවා. ඒ වතුර කෙලින්ම වතු වල ප්‍රයෝජනයට මිස මහජනයාට ලැබෙන්නේ නැහැ. වතුර වැඩි කර ගන්න ගොවීන්ට වෙනත් මාර්ගයක් නැති නිසා ගොවීන් අද විශාල හිරිහැරයකට භාජන වී සිටිනවා. තේ වතු වල තිබෙන ජල උල්පත් සම්පූර්ණයෙන්ම රක්ෂිත කළොත් තමයි, උච්ච පළාත වගේ ප්‍රදේශ වල ගොවීන්ට ජල පහසුකම් වැඩි කර ගත්තට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ. හැම කන්දකින්ම වගේ ජල උල්පත් ඇති වී තිබෙන අතර ඒ හැමෙකකම වගේ තේ වවා තිබෙනවා. එම නිසා මේ කාරණය ගැන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කර යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් යොදන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට අද ගොවියාට මුහුණපාන්ට සිදු වන ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙනුත් වචනයක් දෙකක් කිය යුතුව තිබෙනවා. අද ගොවියකුගේ ප්‍රශ්නයක් නිරාකරණය කරන්න අවුරුදු ගණනාවක් ගත වන බව තමුත් නාන්සේ දන්නවා ඇති. පරීක්ෂණ පවත්වා සමීක්ෂණ මණ්ඩල මගින් යම් යම් ඉඩම් අද ගොවීන්ට පවරා දෙන්න නියෝග කළත් අද ගොවීන්ට බොහෝවිට එම ඉඩම් ලැබෙන්නේ නැහැ. එවැනි තීරණ ගැන නොසලකා ඉඩම් හිමියන් ඉඩම් නොදී බලහත්කාරකමින් ඉන්නවා. එම නිසා අද ගොවියාගේ තත්ත්වය සඳිර නැහැ. දෙපාර්තමේන්තුව ඉඩම් හිමියන් විශාල ගණනකට නියම කළා, අද

ගොවීන්ට ඉඩම් පවරා දෙන්න කියා. ඒත් ලැබී නැහැ. දෙපාර්තමේන්තුවේ තීරණයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන උදවියට විරුද්ධව දැඩි පියවරක් නොගන්න නිසයි, මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ. “අසුවල් කුඹුරේ අද අයිතිය අසුවල් දිනට පෙර වහාම අසුවලාට පවරන්න” කියා දෙපාර්තමේන්තුව ලියුමක් එවනවා. ඒ ලියුම විසි කර දමා කුඹුරු හිමියා පරණ විධියටම කුඹුර භුක්ති විදිනවා. කුඹුරු පනත යටතේ අද ගොවියාට අයිතිවාසිකම ලැබිලත් කුඹුර ලැබෙන්නේ නැහැ. කඩදාසියකින් පමණයි, අද අයිතිය ලැබෙන්නේ. එම නිසා විශේෂ වැඩ පිළිවෙලක් මගින් අද අයිතිවාසිකම් ලැබිය යුතු පුද්ගලයින්ට ඒ අයිතිවාසිකම ලබා දෙන්නට ක්‍රියා කළ යුතුයි. දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පවත්වන පරීක්ෂණයකින් පසුව යම් අද ගොවියකුට අද අයිතිවාසිකම ලැබිය යුතු යයි තීරණය වුණොත්, ඒ ගොවියාට ඒ අයිතිවාසිකම ලබා දීමට වැඩ පිළිවෙලක් ඉක්මණින් සකස් කරන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට බිත්තර වී සම්බන්ධයෙනුත් මතක් කරන්නට කැමතියි. මා නියෝජනය කරන සොරණාතොට කොට්ඨාශයේ ගොවීන් පසුගිය වර්ෂයේ කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් බිත්තර වී ඉල්ලා සිටියා. එහි තිබෙන ගබඩාවට ඒ වර බිත්තර වී සැඟෙන ප්‍රමාණයක් ගෙන ගියත් ඒවා පාවිච්චි කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් පවතින බව පෙනී ගියා. මා මේ ගැන මතක් කරන්නේ තිබෙන දුර්වලකම් මඟහරවා ගන්නට ආධාර කිරීම පිණිසයි. මෙම බිත්තර වී තරක් වී ඇත්තේ ට්‍රැක්ටර් දමා ගොයම් මඩවන නිසයි. එතකොට ඒ බිත්තර වී පොඩි වෙනවා. සියයට හතළිහක් තරම් ප්‍රමාණයක් පොඩි වී ඇති හෙයින් ඒවා බිත්තර වී වශයෙන් පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. පළ වන කොටස පොඩි වී ඇති හෙයින් ඒ බිත්තර වී ආපසු යවන්නට සිදු වුණා. දැන් අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙනවා. අපට ලැබී ඇති එච්. 4 බිත්තර වී මාරු කර ගන්නට ක්‍රමයක් නැහැ.

ඊළඟට ආහාර නිෂ්පාදන ඔවර්සියර් මහතුන් ගැන මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ නිලධාරීන් තරම් දුක් විදින තවත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[විපේරත්න බණ්ඩා මයා.]

කොටසක් ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ නැහැ. පොලිස් නිලධාරීන් සේ පොල්ලක් පෙන්වමින් රාජකාරි කරන්නට මේ අයට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඔවුන්ට හැක්කේ කරුණු අවබෝධ කර දීම පමණයි. “ජපන් ක්‍රමය අනුව කුඹුරු වැඩ කරන්නට ඕනැ, මේ මේ විධියට පෝර යොදන්නට ඕනැ” යනුවෙන් ගොවියන්ට උපදෙස් දෙන්නට ඔවුන්ට පුළුවන්වා මිස නියෝග කරන්නට බැහැ. මුදල් හදල් නැතිව ගොවියා දුර්වල තත්ත්වයක සිටිනවා නම් අර ඔවර්සියර් මහතා කියන විධියට වැඩ කරන්නට ඔවුට අපහසු වෙනවා. සමහර ඔවර්සියර් මහතූන් ගොවි මහතූන් වෙත යන්නටත් හයයි. ඊට හේතුව තමන්ට යම් යම් දේ කියනැයි ඔවුන්ට සිතෙන නිසයි. මා මේ තත්ත්වය ගැන ටිකක් පරීක්ෂා කර බැලුවා. ඇඟ බේරාගෙන රක්ෂාව කරන්නට වුවමනා නිසා ඒ ඔවර්සියර් මහතූන් කරන්නේ, අසුවල් අසුවල් තැන්වලට ගොස්, අසුවල් අසුවල් ගොවි මහතූන් මුණ ගැසී උපදෙස් දුන්නා යයි කියා වෙන වාර්තා සකස් කර ඉදිරිපත් කිරීමයි. ඒ ඔවර්සියර් මහතූන්ට හොඳින් වැඩ කරගෙන යා හැකි අන්දමට ක්‍රියා මාර්ගයක් සකස් කරන්නැයි මා ඉල්ලා සිටිනවා.

සමුපකාර සමිති පිළිබඳවත් වචනයක් දෙකක් කථා කරන්නට ඕනැ. අද සමුපකාර සමිති අඩපණ වී තිබෙනවා. සමුපකාරය මහජනයාගේ සුභසිද්ධිය සඳහා ඇති වුණු ව්‍යාපාරයක් වුණත් දැන් මෙම සමුපකාර සමිති බිඳ වැටීමට හේතු වී ඇත්තේ ඒවාට ලැබෙන ආදායම් මාර්ග ඇහිරී යාමයි. අද සමුපකාර සංගම්වල කඩවලට විකුණන්නට සිදු වී ඇත්තේ සීමිත බඩු ප්‍රමාණයක්. සලාක බඩු ටික පමණයි, සමුපකාර කඩවලට ලැබෙන්නේ. එසේ හෙයින් සමුපකාර සමිති සැහෙන ප්‍රමාණයකට බංකොලොත් වෙලා. පසුගිය කාලයේදී නම් රෙදි වෙළෙඳාම තිබුණේ සමුපකාර සමිති අතේයි. එහෙත් කැපන්වලට රෙදි බෙදා හැරීම අද පෞද්ගලික වෙළෙඳන්ටත් පවරා තිබීම සමුපකාර සමිති අඩපණ වන්නට හේතුවක් වී තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් පියවරක් ගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පූ. හා. 10

මේ කාරණය මතක් කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරන්නට අදහස් කරනවා. මෙය මෙම ගරු සභාවේදී මතක් නොකර සිටින්නට මා හැකි තරම් උත්සාහ ගත්තා. එහෙත් බදුල්ලේ නගරයේ ඇති සමුපකාර සංගමය පිළිබඳව ඊයේ ප්‍රශ්නයක් මතු වුණු නිසා මාත් ඒ සම්බන්ධයෙන් වචනයක් දෙකක් කියන්නට ඕනැ. යකඩ පිළිබඳ ප්‍රශ්නය වැනි ප්‍රශ්නයක් පැන නැගුණු අවස්ථාවේදී ඒ සමුපකාර සංගමයේ කාරක සභාව එකතු වී වැරදිකාරයන් ඇල්ලීමට වැඩ පිළිවෙලක් යෙදිය යුතු බවට තීරණයක් ගත්තා. සභාපති මහතා කාරණා කීපයක් සම්බන්ධයෙන්ම අත්තනෝමතික ලෙස වැඩ කරන බව පෙනී ගිය නිසා කාරක සභික පී. ආර්. මාරසිංහ මහතා ඒ පිළිබඳව කාරක සභාවේදී ප්‍රශ්න කළා. කාරක සභාවේ තීරණවලට වෙනස්ව සභාපති මහතා වැඩ කරන හෙයින් වහාම ඒ සම්බන්ධයෙන් පිළිතුරු සැපයිය යුතු බව සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. මා මේ තෙක් මේ ගැන හෙළි නොකළේ මා විරුද්ධ දේශපාලන පක්ෂයක කෙනකු නිසා මා එම සංගමයේ සභාපති මහත්මයාට විරුද්ධව චෝදනා කරනවා යයි තමුන්නාන්සේලා සියලු දෙනාගෙන්ම මටත් චෝදනාවක් එන්නට පුළුවන් නිසයි. මා එම සමුපකාර සංගමයේ කාරක සභිකයකු වශයෙන් වැඩ කළේ දේශපාලනයෙන් තොරව බව කියන්නට කැමතියි. මේ සමුපකාර සංගමය ගැන සැහෙන අවබෝධයක් ගරු ඇමතිතුමාට ලැබී තිබෙනවා. ඒ නිසා ඊට සුදුසු පියවරක් අරගෙන එහි තිබෙන කුණකන්දල් ඉවත් කර සමුපකාර සංගමය පිරිසිදු කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

එස්. එස්. අබේසුන්දර මයා. (යටිනුවර)

(திரு. எஸ். எஸ். அபேசுந்தர—யதினுவர)

(Mr. S. S. Abeysundera—Yatinuwara)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ගොවිතැන ගැන වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට මටත් අවස්ථාව සලසා දීම ගැන මා තමන් නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. විශේෂයෙන්ම මේ ජාතික රජය මේ රටේ ගොවිතැන දියණු කරගෙන රටේ තිබෙන ආර්ථික ප්‍රශ්න හා ආහාර ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

උත්සාහ කරන මේ අවස්ථාවේදී විරුඬ පක්ෂය කියා සිටින්නේ, අපට මේ රටේ තැනක් ලැබෙන්නේ ආහාර ප්‍රශ්නය වසඳු වෙත පමණක්ය, එසේ කරන්නට බැර වුණොත් අපට මේ රටේ තැනක් නැත කියලයි. ගරු සභාපතිතුමනි, රටක දේශ පාලන ප්‍රශ්න විසඳෙන්නේ ආහාර ප්‍රශ්නය උඩ නොවන බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි. පරදෙශයක් කර යන් මේ රට පාලනය කළ අවධියේදී නිදහස වෙනුවෙන් අපේ සිංහල ජනතාව සටන් කළේ කාලා, බිලා, ඇදලා නැත්නම් ගෙවල්වලට වී සිට නොවන බව විරුද්ධ පක්ෂයට කියන්නට ඔහු. එදා අපේ සිංහල ජනතාව කැමිබිම්, ඇඳුම් පැළඳුම්, නිවාස ආදී දේවල් ගැන සලකන්නේ නැතිව මේ රට නිදහස් කර ගැනීම පිණිස විශාල සටනක යෙදුණා. එමෙන්ම අද අපේ නායක ඩබ්ලිව් සේනානායක මැති තුමා සහ ආහාර ඇමතිතුමා විසින් ගෙන යනු ලබන මේ සටනටත් ලංකාවේ සෑම ගොවියකුම සහයෝගය දෙමින් විශාල උනන්දුවකින් කටයුතු කරගෙන යන බව තමුන් තාන්සේලා දන්නවා ඇති.

ගරු සභාපතිතුමනි, අද මේ රටේ සෑම කෘෂිකාර්මික වගාවකටම පාහේ සහනාධාර ක්‍රමයක් තිබෙනවා. තේ වගාවට ආධාර ක්‍රමයක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ඊකිලි තේ වගා කිරීමට රුපියල් 3,750 ක පමණ ආධාර මුදලක් දිගෙන යනවා. එමෙන්ම පොල්, රබර්, කොකෝ ආදියටත් ආධාර මුදල් දෙන බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. අලුතෙන් අස්වද්දන කුඹුරුවලටත් ආධාර මුදලක් දීමේ ක්‍රමයක් මේ රටේ තිබුණු බව තමුන් තාන්සේලා මතක ඇති. වී ගොවිතැන සඳහා විශේෂ උනන්දුවකින් කටයුතු කරන මේ අවස්ථාවේදීත් අලුතෙන් අස්වද්දන කුඹුරු අක්කරයක් සඳහා රුපියල් 250 ක හෝ 300 ක ආධාර මුදලක් දෙන්නට කටයුතු පිළියෙළ කරනවා නම් රජය ගෙනයන මේ ව්‍යාපාරයට එය විශාල ආධාරයක් වන බවට කිසිම සැකයක් නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අද ලංකාවේ කුඹුරු අක්කර 15,00,000 ක් පමණ තිබෙනවා. ගොවිකම් දෙපාර්තමේන්තුව කියන අන්දමට ඒ කුඹුරු ප්‍රමාණයෙන් අද අපට ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණයේ සාමාන්‍ය

අක්කරයකින් වී බුසල් 40 ක් පමණ වෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුවේ නිර්දේශයක් අනුව හොඳින් වැඩ කර අද ඇතැම් කුඹුරු වලත් අක්කරයකින් වී බුසල් 80 ක් නොවෙයි 200 ක පමණ අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමටත් මේ රටේ ගොවීන්ට පුළුවන් වී තිබෙනවා. “හයිබ්‍රිඩ්” වී වලින් ඒ තරම් විශාල අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමට පුළුවන් වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම එච් 4, එච් 7, එච් 8 කියන වී වර්ග වැඩි අස්වැන්නක් ලබා දෙන හොඳ වී වර්ග බව ගරු ඇමති තුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. තායිවාන් ගැනත් අයි.ආර්. 8 වී ගැනත් මේ රටේ ලොකු ආන්දෝලනයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඔය වී වර්ග සියල්ලක්ම මා විසින්ම වපුරා තිබෙනවා. ඒ අනුව එච් 8 කියන වීවලින් අයි.ආර්. 8 කියන වීවලට කිට්ටුම අස්වැන්නක් ලබන්නට පුළුවන් බව මා කියනවා. මේ රටේ ගොවිතැන් කරන පිළිවෙළ අනුව මා විසින්ම අවුරුද්දකට කන්න 3 ක් වැඩ කළා. එච් 7 කියන වී වර්ගය මාස 4 කට වරක් බැගින් වතුර ලැබීම අනුව අවුරුද්දකට කන්න 3 ක් වපුරනවා. ඒ සෑම අවස්ථාවකදීම අක්කර තුනක වපසරිය ඇති කුඹුරු ප්‍රමාණයක වී වපුරා එයින් ලැබෙන වී ප්‍රමාණය වන වී බුසල් 270 නැත්නම් 280 ගෙන ගොස් පේරා දෙණියේ ගොවිකම් දෙපාර්තමේන්තුවට බිත්තර වී හැටියට භාර දීම මිනිස්සන් කර ගෙන එනවා. ලංකාවේ තිබෙන වී වැපිරිය හැකි කුඹුරු අක්කර පහළොස් ලක්ෂයෙන් සැළකිය යුතු අස්වනු ප්‍රමාණයක් ලබා ගන්නට අපට පුළුවන්කමක් තිබෙන බව එයින් පෙනී යනවා ඇති.

සමහර කුඹුරුවල වී වපුරන්නේ අවුරුද්දකට එක් වතාවක් පමණයි. එහෙත් ඇතැම් කුඹුරුවල අවුරුද්දකට දෙවරක් වී ගොවිතැන් කරන අතර, සමහර තැන්වල අවුරුද්දකට තුන් වතාවක් පමණ වී වපුරන බව මට කියන්නට පුළුවනි. දැනට අපේ රටේ වී වගා කරන කුඹුරු අක්කර පහළොස් ලක්ෂයෙන් එක් අක්කරයකින් නිපදවන සාමාන්‍ය අස්වනු ප්‍රමාණය වන බුසල් හතළිහ අසුවක් හෝ සියයකට කිට්ටු ප්‍රමාණයක් කර ගන්නට කුමන විධියේ හෝ නවීන ක්‍රමයක් යොදා ගන්නට පුළුවන් නම්, මේ රටේ ආහාර පශ්චාත් අපටම විසඳා ගන්නට පුළුවන් වන බව තමුන් තාන්සේලා තෙරුම් යනවා ඇති. ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[අබේසුන්දර මයා.]

නිසා මා ඉදිරිපත් කරන යෝජනාව මෙයයි. අද අපේ රටේ මහජනයා සමග ඉතා මත් කිට්ටු සම්බන්ධතාවයකින් කටයුතු කිරීමට නිලධාරීන් හතර වර්ගයක් සිටිනවා. ආහාර නිෂ්පාදන කටයුතු සඳහා ඒ හතර වර්ගයේම නිලධාරීන් එකතු වන්නට ඕනෑ. ආහාර ඔවර්සියර්වරුන්, වාරි මාර්ග ඔවර්සියර්වරුන්, ඉඩම් ඔවර්සියර්වරුන් සහ ගොවිජන සේවා ඔවර්සියර්වරුන්—Food Production Overseers, Irrigation Overseers, Land Overseers and Agrarian Services Overseers—යන ඒ හතර වර්ගයේ ඔවර්සියර්වරුන් දරන පදවි නාමයි. මේ හතර වර්ගයේ නිලධාරීන් සියලු දෙනාම එකමුතු කරගෙන වැඩ කරන්නට පුළුවන් නම්, එයින් අප රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන් විපුල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනු නියතයයි මා තරයේ විශ්වාස කරනවා. මට නම් තව මත් ඔය නිලධාරීන් එකතු කරගෙන වැඩ කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබී නැහැ. කුඹුරු වැඩ කරන කාලවලදී මේ නිලධාරීන් හතර දෙනාම එක තැනකට ගෙන්වා දුප්පත් ජනතාවටත් ගොවි මහතවරුන්ටත් උපදෙස් ලබා දී තව තවත් උනන්දු කරවන්නට පුළුවන් තරම් උත්සාහ කර ඇත්ත්, මට නම් කිසිම දවසක ඔය නිලධාරීන් හතර දෙනා එකම දවසේ එකම තැනකට ගෙන්වා ගන්නට පුළුවන්කමක් ලැබී නැහැ. කුඹුරු ගොවිතැන ගැන කියන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ එපමණයි.

ලෝකයේ කවර රටක වුවත් යම් දෙයක් දියුණු කරන්නට අවශ්‍යතාවක් තිබෙනවා නම් එය ක්‍රමානුකූල පාලනයක් යටතට ගැනීම ඉතාමත් වැදගත් කාරණයක් බව තමුන් තාන්සේ පිළිගනු ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. ලෝකයේ සමහර රටවල දැන් සමූහ ගොවිපළවල් ඇති කර ඒ මගින් ගොවිතැන් කටයුතු සාර්ථක ලෙස කරගෙන යනවා. සමාජවාදී රටවල සමූහ ගොවිපළවලින් බලාපොරොත්තු වන්නේ සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙළක් අනුව කටයුතු කිරීමයි. සමාජවාදී ක්‍රමයට වැඩ කරන රටවල කෙරෙන ක්‍රමය අනුව සියලුම ගොවියන් වැඩ කළ පසු අස්වැන්න රජයට නොගෙන ගොවිතැනට හවල් වූ ගොවියා වම එයින් ප්‍රයෝජන ගැනීමට ඉඩ ලැබෙන ක්‍රමයක් අපට යොදා ගන්නට පුළුවනි. ඒ

නිසා ඒ වැඩ පිළිවෙළ ගැන අවධානය යොමු කිරීම ප්‍රයෝජනවත් වන බව කියන්නට කැමතියි.

මා නියෝජනය කරන මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ කුඹුරු යායවල් ගැන විකක් කල්පනා කර බලාපොරොත්, එහි තිබෙන්නේ අක්කර විසිපහේ සිට අක්කර පණහ දක්වා ප්‍රමාණයේ කුඹුරු යායවල් පමණක් බව පෙනී යනවා ඇති. එක යායකට තිබෙන්නේ ඊට වැඩි අක්කර ගණනක් නොවෙයි. සියලු දෙනාම එකට එකතු කර ගෙන සාමූහිකව මේ කුඹුරු යායවල වැඩ කරන ගොවීන්ට මුහුණ පාන්නට සිදු වන අමාරුකම් මොනවා දැයි පළමුවෙන්ම සොයා දැන ගන්නට ඕනෑ. සමහර විට යමක් කමක් නැති ගොවීන් ඉන්නවා. තමන්ගේ වැඩ කටයුතු වික අමාරුවෙන් නමුත් කර ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයේ උදවියත් ඉන්නවා. කිසිම අමාරුවක් නැතිව තමන්ගේ කුඹුරුවල ගොවිතැන් කටයුතු තමන්ටම කර ගන්නට පුළුවන් අය ඉන්නේ වික දෙනයි. ඒ අයටත් නොයෙක් ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා.

කුඹුරුවල පසේ තිබෙන අඩුපාඩුකම් නිසා නියම අස්වැන්නක් ලබා ගන්නට බැරි කුඹුරුන් අතරින් පතර නමුත් තිබෙනවා. ඒ වාගේම වෙනත් අඩුපාඩුකම් නිසා අවුරුද්දකට එක් වාරයකට වැඩියෙන් වී වපුරන්නට බැරි කුඹුරුන් තිබෙනවා. ඒ නිසා මා යෝජනා කරන්නේ මෙයයි : එක්කෝ ආණ්ඩුවෙන් එක් එක් කුඹුරු යායේ වැඩ කටයුතු එක් එක් සංවිධානයක පාලනයට යටත් කර අවශ්‍ය දේවල් සපයා දී කරන්නට ඕනෑ. එසේ නැත්නම් සමූපකාර සංගම් මාර්ගයෙන් ඒ වැඩ කොටස කරවන්නට ඕනෑ. අසුවල් වෙල් යායේ පස අසුවල් ආකාරයට සකස් වී තිබෙන නිසා අසුවල් ක්‍රමයට එහි පස සකස් කළ යුතුය, අසුවල් පොහොර වගී ඊට යෙදිය යුතුය, අසුවල් වී වර්ග වැපිරිය යුතුය, යනාදී වශයෙන් අවශ්‍ය උපදෙස් ලබා දීමට නිලධාරීන් යොදවන්නට ඕනෑ. එසේ කිරීමෙන් එක් වෙල් යායක තිබෙන කුඹුරු සියල්ලම එකම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

දවසේ හාත්තටත්, එකම වර්ගයේ වී ව්‍යුරන්නටත්, එකම දවසක අස්වනු එකතු කර ගන්නටත් පහසුවක් ලැබෙනවා ඇති.

ඒ විධියේ ක්‍රමානුකූල වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාත්මක කළොත් දැනට ලැබෙනවාට වඩා වැඩි අස්වැන්නක් අඩු වියදමකින් ලබා ගන්නට හැකි වෙනැයි මා නිර්භයවම කියනවා. දැනට කුඹුරු අක්කරයකින් ලැබෙන්නේ වී බුසල් තිහක් හතළිහක් නම් ක්‍රමානුකූල සංවිධානයක් යටතේ, හොඳ පාලනයක් සහ හොඳ උපදෙස් යටතේ, වැඩ කර ගෙන ගියොත් අක්කරයකින් වී බුසල් හැටක් හැත්තෑවක් නොව සමහර විට සියය, එකසිය පණහ දක්වා වුවත් වැඩි කර ගන්නට පුළුවන් වනු ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. ගරු ඇමතිතුමා මේ යෝජනාව ගැන විශේෂ උනන්දුවක් දක්වා කටයුතු කර දෙනවා නම් විශාල ප්‍රතිඵල ලැබිය හැකි බව මා නිර්භයව ප්‍රකාශ කරනවා. දැනට ලැබෙන වී ප්‍රමාණය සියයට පණහකින් වැඩි කළොත් අපේ රටේ දැන් තිබෙන තත්ත්වය විශාල වශයෙන් වෙනස් මගකට හැරෙනවා. සමහර විට මා ඉදිරිපත් කළ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කරන්නට අවුරුදු තුනක්, හතරක්, පහක් වුවමනා යයි ඇතැම් නිලධාරීන් කියන්නට පුළුවනි. අපේ වී නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය සියයට පණහකින් වැඩි කර ගැනීම විශාල දියුණුවක් හැටියට අප සලකනවා නම්, අක්කරයකින් ලැබෙන සාමාන්‍ය වී ප්‍රමාණය බුසල් අසුව දක්වා වැඩි කර ගන්නොත් කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැතිව අපට අවශ්‍ය ආහාර සියල්ලක්ම ලබා ගන්නට පුළුවන් වන තත්ත්වයක් උදා වන බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

තව එක කරුණක් කියන්නට තිබෙනවා. මැද රට ප්‍රදේශයේ අප නියෝජනය කරන කොට්ඨාශවල තේ වලට අද ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය ගැන විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ. ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙන්නේ විශාල තේ වතු නොවෙයි. විශාල ලෙස තිබුණු වතු කොටස් වශයෙන් බෙදී ගොස් දැන් ගම්මුත්ට අයිතිව තිබෙන්නේ අක්කරය දෙක අක්කර පහ ආදී ප්‍රමාණයේ කුඩා වතුයි. විශාලම වත්තක් අක්කර 10කට වැඩි වන්නේ නැහැ.

අද මේ රජය සාමාන්‍ය ගොවියාට තැනක් දිය යුතුය, ගොවිතැනට තැනක් දිය යුතුය, තේ වගාව දියුණු කළ යුතුය කියමින් ශත 35 ක ආධාරයක් තේ වතු හිමියන්ට දෙනවා. මෙම ආධාර මුදල, එය ලැබිය යුතු තැනැත්තාට කෙළින්ම ලැබෙනවාද නැද්ද යන්න අප මෙහිදී සලකා බැලිය යුතුයි. රජය විසින් කිසියම් හොඳ ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී එහි ප්‍රතිඵලය ලැබිය යුතු තැනැත්තාට කෙළින්ම ලැබෙනවාද යන කාරණය හැම විටම කල්පනාවට ගත යුතුයි. මේ ශත 35 ආධාර මුදල දීමේ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක වන හැටි සමහර විට ගරු ඇමතිතුමාත් දන්නවා ඇති. ගිය සුමානයේ කොළඹ තිබුණු තේ වෙන්දේසියේදී තේ රාත්තල ශත 98 දක්වා ඉල්ලුම් කෙරුණු නමුත් අනෙක් ශත 02 වැඩි කර ගන්නට බැරි වුණා. ඊට හේතුව, එක්තරා පිරිසක් මණ්ඩලයක් වශයෙන් එකතු වී නොයෙක් විධියේ කුටෝපක්‍රමයන් යෙදීමයි. පස් දෙනකු එකතු වී තේ රාත්තල් ලක්ෂයක් ගන්නට ඕනෑ නම් ඔවුන් එකතු වී එක් තැනැත්තකු ලවා ඉල්ලුම් කරවනවා. අනෙක් කිසිකෙනෙක් ඉල්ලුම් කරන්නේ නැහැ. අනෙක් අය හැම දෙනාම, තේ ඉල්ලුම් කළ තැනැත්තාට “තැන්ක් යු” කියලා, තේ රාත්තල් ලක්ෂය පස් දෙනා අතරේ බෙදා ගන්නවා. ඔවුන් රාත්තලක් ශත 70 ගණනේ ඉල්ලුවොත් වෙනත් ඉල්ලුම් කරුවන් නැති නිසා මිළ ඊට වඩා ඉහළ නඟින්නෙ නැහැ. මෙවැනි කුට පක්‍රම නිසා, අද සාමාන්‍ය ගොවියාට රජයෙන් දෙන ශත 35 නියම විධියට ලබා ගන්නට බැරි වී තිබෙනවා. එම නිසා එය ලැබිය යුතු තැනැත්තාට ලබා දීමට ඉක්මනින් කටයුතු කළ යුතුයි. අද මේ ආධාරය ලැබෙන්නේ ස්ටෝරු කාරයින්ටයි. තේ රාත්තලකට අද ස්ටෝරු කාරයකුට ලැබෙන්නේ ශත 70 සිට 90 දක්වා වූ ගණනක්. හොඳ දළවලින් හොඳ පිළිවෙළකට සකස් කළ තේ රාත්තලකට පමණයි රුපියලක් ලැබෙන්නේ. තේ රාත්තලක් රුපියලකට විකුණුවොත් ස්ටෝරුවට ශත 35ක් දෙනවා. එහෙත් ස්ටෝරු කාරයා දළ ගන්නේ වෙළෙන්දකුගෙන්. දළ රාත්තලකට ශත 12 ක් හෝ 15 ක් හෝ දෙන බව සමහර වෙලාවට ස්ටෝරු කාරයා වෙළෙන්දාට කියනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[අබේසුන්දර මයා.]

ඔහු එය හිතේ නියාගෙන ගිහින් දළ අයිතිකාරයාගෙන් ගන්නේ රාත්තලක්ශන 10 ට නැත්නම් 08 ට. අපේ පළාතේ තේ දළ රාත්තලකට ශත 15 කට වැඩි මිලක් තවම නම් ලැබී නැහැ. හොඳ දළ තිබෙනවා නම්, ස්ටෝරුවලම සිටින පුද්ගලයින් ඇවිත් ඒවා එකතු කරගෙන ගොස් ශත 20, 22, 25 ආදී ගණන් වලට දෙනවා.

අක්කර දහස් ගණන් හිමි විශාල කොම්පැනි වතුවල තත්ත්වයට තේ දළ සකස් කරන්නට අපේ ගම්බද කුඩා තේ වතු හිමියන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. එම නිසා මා ඒ පිළිබඳව අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. මැද පළාතේ අක්කරයකින් සාමාන්‍ය වශයෙන් දළ රාත්තල් 200 ක් 300 ක් පමණ කඩන්නට පුළුවනි. රාත්තලකට ශත 08 බැගින් රාත්තල් 300 කට ලැබෙන මුදල කෙළින්ම ඒ වතු හිමියාට ලැබෙන්නට සැලැස්සුවොත් තේ අක්කරයක් තිබෙන කෙනකුට රුපියල් 20 ක් 22 ක් පමණ ලැබෙනවා. ඒත් බැරිනම් රුපියල් 15 ක් දීමට ක්‍රමයක් සැලැස්සුවොත් ඔහු ඒ මුදලෙන් වත්තත් හොඳට සකස් කරගෙන හොඳ දළත් නිපදවා තේ සම්බන්ධයෙන් දැන් තිබෙන තරක තත්ත්වය මගහැරෙන අන්දමට කටයුතු කරනවා ඇති.

ප්‍ර. හා. 10.15

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කිරීමට ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා විශාල බලාපොරොත්තුවක් ඇතුළු කටයුතු කරගෙන යන නමුත් එය ඉෂ්ට වන ලකුණු පේත තෙක් මානයක වත් තිබෙන බවක් අපට පෙනෙන්නේ නැහැ. ලෝකයේ හැම රටක්ම පාහේ ගොවිතැන අතින් දියුණු තත්ත්වයකට ළඟා වුණේ, ගොවිතැනට වුවමනා ජලය හා පෝර වර්ග සැපයීමෙන් හා ගොවීන්ට වුවමනා කරන වෙනත් ආධාර උපකාර සැලසීමෙන් බව අප කවුරුහුත් දන්නවා. ඒ අනුව තමයි, හැම රටක්ම ස්වයංපෝෂිත වීමට කටයුතු කරන්නේ. ඒ නිසා මේ රටේ

කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමට නම් ගොවීන්ට නම්බු නාම දීම වෙනුවට ඔවුන්ට අවශ්‍ය ජලය, සැහෙන තරම් පෝර ආදිය, සැපයිය යුතුයි. මේවා රජය මගින් හරියාකාර ගොවියන්ට සපයනවා නම්, ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වන අදහස ඉෂ්ට කර ගැනීම සඳහා, ගොවියන් විසින් ඔවුන්ගේ යුතුකම් කොටස, වැඩ කොටස, හරියාකාර ඉෂ්ට කරනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

අද තිබෙන තත්ත්වය අනුව, මේ රටේ එක කන්නයකට අක්කර 12,00,000 ක් පමණ වගා කරනවා. යල හා මග යන දෙකන්නයටම අක්කර 24,00,000 ක් වගා කරන්නට පුළුවනි. එහෙත් හරියාකාර එකාකාර විධියට යල-මග දෙකන්නයට වැඩ කරන්නේ නැති නිසා, කුඹුරු අක්කර 8,30,000 ක් පමණ ප්‍රයෝජනයට ගන්නේ නැතිව තිබෙනවා. කන්න දෙකටම වගා කළ හැකි මුළු බිම් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 37 ක් පමණ ප්‍රයෝජනයට ගන්නේ නැහැ. මුළු අවුරුද්ද තුළ වැඩ නොකරන කුඹුරු ප්‍රමාණය බැලුවොත්, විශාල අක්කර ගණනක් තිබෙන බව පැහැදිලිව පෙනෙනවා. එම නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් විධිමත් වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. මේ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් පැවැත්විය යුතුයි.

පසේ ස්වභාව අනුව පෝර යෙදීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීමත් ඉතාමත් අවශ්‍යයි. දැන් කෙරෙන්නේ, කෝකටත් තෙලය වගේ හැම තැනකටම එක විධියටම පෝර යෙදීමයි. දැන් ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වන්නේ, පසේ තිබෙන පෝර තත්ත්වය ගැන නියම පරීක්ෂණයක් නොකර හැම ප්‍රදේශයටම එකාකාරයෙන් පෝර යෙදීම නිසා, ඒ ක්‍රමය ඉතා අසතුටුදායක බව කියන්නට ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන් හැම ප්‍රදේශයකම කුඹුරුවල පස පරීක්ෂා කර, ඒ පසේ තත්ත්වය විග්‍රහ කර බලා, එම පසට අවශ්‍ය පෝර යොදන්නට ක්‍රියා කරනවා නම්, පෝර සඳහා අනවශ්‍ය ලෙස වියදම් වන මුදල ඉතිරි වෙනවා පමණක් නොව, පසට අවශ්‍ය පෝර නියම ආකාරයට යෙදීම නිසා මිට වඩා විශාල අස්වැන්නකුත් ලැබෙන්නට පුළුවනි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ඒ වාගේම, පස සෝදා යෑම වැළැක්වීමට වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමත් අවශ්‍යයි. පස සෝදීම වැළැක්වීම සඳහා, ඔස්ට්‍රේලියාවේ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය විද්‍යා කාර්මික පර්යේෂණ ආයතනය මගින් එක්තරා තණ කොළ වර්ගයක් සොයාගෙන තිබෙනවා. එම තණ කොළ වර්ගය ලංකාවට ගෙන්වන්නට යන බව ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ වී තිබුණා. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇමතිතුමා යම්කිසි ක්‍රියා මාර්ගයක් ගෙන තිබෙනවාදැයි දැනගන්නට කැමතියි.

දෙවැනි කාරණය මෙයයි: දැනට ගොවීන් හා නිලධාරීන් අතර තිබෙන සම්බන්ධය ප්‍රමාණවත් නැහැ. අපේ ප්‍රදේශවල ගොවීන්ට ඉතාමත් සුළු වාරි මාර්ග ක්‍රම හරියාකාරව ක්‍රියාත්මක කර ගොවිතැන දියුණු කරගන්නට බැරි වී තිබෙන්නේ, එම නිලධාරීන් ඒ සුළු වාරි මාර්ග ක්‍රම සම්බන්ධයෙන් සැහෙන උනන්දුවක් නොදරන නිසයි. අපේ කෘෂිකර්ම නිලධාරීන්ගේ යුතුකම ගම්වලට ගොස් ගොවීන් එක් කරගෙන, ඔවුන් සමග සාකච්ඡා කර, අවශ්‍ය කටයුතු කිරීමයි. එසේ කටයුතු කරනවා නම් පමණයි, ගොවීන්ගේ ප්‍රශ්නවලට නියම විසදීමක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ. එම නිසා අද ගොවීන් හා නිලධාරීන් අතර තිබෙන අඩු සම්බන්ධය දියණු කිරීම සඳහා යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් යොදන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ සමගම, මේ රටේ අත්‍යවශ්‍ය ආහාර යක් වන කිරි සම්බන්ධයෙන් වචන සවලපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. කිරි මණ්ඩලයේ වාර්තාවේ හැටියට ලාංකිකයකු දවසකට පාවිච්චි කරන්නේ කිරි අවුන්ස 2 යි. ඉන්දියාවේ නම් එක් පුද්ගලයකු දවසකට කිරි අවුන්ස 6 ක් පාවිච්චි කරනවා. ඒ කියන්නේ, ලාංකිකයකු පාවිච්චි කරන්නේ ඉන්දියානුවකු දවසකට පාවිච්චි කරන කිරි ප්‍රමාණයෙන් $1/3$ යි. මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ වැසියකු දිනකට පාවිච්චි කරන කිරි ප්‍රමාණයෙන් $1/20$ කොටසක් පමණයි, ලාංකිකයකු දවසකට පාවිච්චි කරන්නේ. බ්‍රිතාන්‍යයේ එක් කෙනෙකු දිනකට කිරි අවුන්ස 40 ක් පාවිච්චි කරනවා. ජපානයේ එක් පුද්ගලයකු දිනකට කිරි අවුන්ස 12

ක් පාවිච්චි කරනවා. එහෙත් ලංකාවේ තත්ත්වය මොකක්ද? එම නිසා ඒ තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් අප සැලකිලි මත් විය යුතුයි. කිරි, මනුෂ්‍යයාට අවශ්‍ය වන සම්පූර්ණ ආහාරයක් බව සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. කිරි ලබා දීම සඳහා තමුන්තාත්සේලා ගෙන තිබෙන වැඩ පිළිවෙළ කුමක්දැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. කිරි මණ්ඩලයට දිනෙකට ලැබෙන කිරි ප්‍රමාණය පයින්ට් 55 දහසයි.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

දැන් විකක් වැඩයි.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

දැන් විකක් වැඩි බව ගරු ඇමතිතුමා කියනවා.

කිරි මණ්ඩලයේ වාර්තාවල හැටියට දිනකට ලංකාවට වුවමනා කරනවා, කිරි පයින්ට් 55 ලක්ෂයක්. 55 ලක්ෂයක් වුව මනා කරන තැනට ලැබෙන්නේ 55 දහසයි. ඒ කියන්නේ සියයෙන් එක් කොටසයි. මේ කිරිවලට සිදු වන්නේ කුමක්ද? එක් එක් අන්දමේ වැඩ කට යුතු නිසා දිනෙකට කිරි පයින්ට් 13 දහසක් අහක යනවා. ඒවා වැලිසර ගොවි පොළේ උරුන්ට ආහාර වශයෙන් දෙනවා. එක මහා අපරාධයක්. ඒ ගැන සොයා බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

පාසැල් සිසුන්ට?

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

පාසැල් සිසුන් සඳහා දිනෙකට කිරි පයින්ට් 10 දහසක් දෙනවා. එහෙත් කිරි පයින්ට් 13 දහසක් අහක යනවා.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

15 දහසක් විතර ලමයින්ට දෙනවා.

—කාරක සභාව

සමුපකාර ව්‍යාපාරය පිළිබඳව වචනයක් සඳහන් කළ යුතුයි. එම ව්‍යාපාරය විසුරුවා හැරීමේ තත්ත්වයක් උදා වී තිබෙන බව බොහෝ මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ප්‍රකාශ කරන්නට යෙදුණා. මෙය මහජන ව්‍යාපාරයක්. එහෙත් මෙය රජයේ ව්‍යාපාරයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමට තමුත්තාත්සේලා ක්‍රියා කරන හෙයින් එය නවත්වන හැටියට සමුපකාර ව්‍යාපාරිකයකු වශයෙන් මා බැහැපත්ව ඉල්ලා සිටිනවා. වැලිගම් කෝරළයේ සමුපකාර සමිති සංගමය සම්බන්ධව තමුත්තාත්සේලා විසින් ගෙන්වාගෙන තිබෙන වාතීව ගැන අකුරුස්සේ මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාවාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ) සඳහන් කළා. කොමසාරිස්තුමාගේ ඒ වාතීව සම්පූර්ණ අසත්‍ය වාතීවක් බව මා විකාශ කරනවා පමණක් නොවෙයි, ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගැන විශේෂ පරීක්ෂණයක් ඇති කරන ලෙසත් මා ඉල්ලා සිටිනවා. පළමුවෙන් කොමසාරිස්තුමා විසින් සත්‍ය වාර්තාවක් එවා තිබෙනවාය කියා අපට ආරංචියි. මේ වාර්තාව හොඳ නැහැ, අපට වුවමනා කරන්නේ මේ විධියේ වාර්තාවක් නොවෙයි, මේ වාර්තාව එව්වොත් අප ඉදිරිපත් කරන කරුණු ඔප්පු කරන්නට බැහැ කියා ඒ වාර්තාව ප්‍රතික්ෂේප කර අසත්‍ය වාර්තාවක් ගෙන්වාගෙන තිබෙන බවයි, මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන්නේ. මා එය තමුන් තාන් සේව ඔප්පු කරන්නට ලැස්තියි. ලිපි ගොනු පරීක්ෂා කර බැලුවොත් එය පැහැදිලි වෙයි. ඔය විධියටයි, තමුන් තාන් සේගේ දෙපාර්තමේන්තුවේ සමහර නිලධාරීන් ක්‍රියා කරන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, සමුපකාර ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීමට පාසල් බොහෝ දුරට ප්‍රයෝජනවත් කර ගත හැකි බව ඊ ළඟට මා කියන්නට කැමතියි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව සමග සම්බන්ධ වී පාසල් සමුපකාර සමිති ඇති කිරීමත්, සමුපකාර ධර්මය පාසල් විෂයයක් හැටියට ඉගැන්වීමත් ඉතාමත් අවශ්‍යයි. එපමණක් නොවෙයි, කුඩා කල සිටම සමුපකාර ප්‍රතිපත්ති, සමුපකාර හැඟීම, සමුපකාර ගුණවගාව ළමයින් තුළ ඇති කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමත් ඉතාමත් අවශ්‍යයි. අද ලංකාවේ පාඨශාලා ඉතාම ස්වල්ප ගණනක පමණයි, සමුපකාර සමිති තියෙන්නේ. අපේ ළමයින්ට පාසල් මගින් සමුපකාර ක්‍රමය පිළිබඳව, ඉතිරි කිරීම පිළිබඳව, කුඩා කල සිටම අවබෝධයක් දෙනවා නම් අනාගතයේදී අපට සමුපකාර ලංකාවක් බිහි කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ලංකාවේ සමුපකාර සේවකයන් 20,000ක් පමණ සිටිනවා. සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැන ආඩම්බර චිත්තවිට, සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුව ගැන ආඩම්බර වෙනවාට වඩා අපට සමුපකාර සේවකයන් ගැන ආඩම්බර වන්නට පුළුවන්. ඔවුන් පැය අටක් වැඩ කරන සේවකයන් නොවෙයි. ඔවුන්ගේ ජීවිත සමුපකාර ව්‍යාපාරයට කැප කර තිබෙනවා. සමුපකාර සේවකයන් තමයි, මේ ව්‍යාපාරය ගෙන යන්නේ. එහෙත් ඔවුන්ට ලැබෙන වැටුප් ප්‍රමාණයත්, සේවා පහසුකම් බොහොම අඩුයි. නිලධාරීන්ට වුවමනා විධියට, කාරක සභිකයන්ට වුවමනා තරමට

විධියට මොවුන් මාරු කරන්නට, අස් කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. පළාත් පාලන සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් මෙන් සමුපකාර සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් සේවකයන්ගේ සුරක්ෂිතතාව ඇති කිරීමට ඇමතිතුමා ක්‍රියා කරන බවත්, එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීමට ආණ්ඩු පක්ෂයේ ලොකු උත්සාහයක් තිබෙන බවත්, එහෙත් එය අතර මග නතර වී තිබෙන බවත් ආරංචියි. සමුපකාර සේවකයන්ගේ යහපත සඳහා ඒ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කළොත් එය සමුපකාර සේවය ඉදිරියට ගෙන යාමට ඉතාමත් ප්‍රයෝජනවත් වන බව ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

පූ. හා. 10.30

එඩ්මන්ඩ් විජේසූරිය මයා. (මස්කෙලියා)
(திரு. எட்மண்ட் விஜேசூரியா—மஸ்கெலியா)
(Mr. Edmund Wijesuriya—Maskeliya)

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ රට ගොවිතැනින් යැපෙන රටක්. ගොවිතැනින් යැපෙන රටක් නම් අපේ රට අඩු වශයෙන් ආහාර අතින්වත් ස්වයංපෝෂිත විය යුතුයි. ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත නොවේ නම් එය එක් අතකින් ඉතාමත් කණගාටුදායක සිද්ධියක්. එසේම එය ඉතා භයානක තත්ත්වයක් බව මා පද හන් කරන්නට ඕනැ. මේ තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර අපේ ගරු අගමැතිතුමාත්, කාලිකර්ම හා ආහාර ඇමතිතුමාත් ලොකු වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යන බව අප කවරුන් දන්නා කාරණයක්. අපේ රට ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත කර ගැනීමට නම් අපේ රටේ ගොවි මහතා කෙරෙහි විශ්වාසය තබා, ඒ අයට දෙන්නට පුළුවන් සෑම ධෛර්යයක්ම දී, සෑම ආධාරයක්ම දී ඒ අය ලැබී යෙන්න මෙය කර ගන්නට පුළුවන් යන හැඟීම ඇති කර ගත යුතු බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. ධනපතින් කොයි තරම් වගා කරනවාය කිව්වත්, ඒ අය කෙරෙහි අපට වැඩි බලාපොරොත්තුවක් ඇති කර ගන්නට බැරි බව මට කියන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. පසුගිය වකවානුවේදී නොයෙකුත් වර්ෂ ප්‍රසාද දුන්නා. තමුන් ඒවායින් සැහෙන ප්‍රයෝජනයක් නොලැබුණු බව මා මේ අවස්ථාවේ මතක් කරනවා. සමුපකාර ව්‍යාපාරයත් සම්බන්ධ කරගෙන මේ ව්‍යාපාරය ගොවි මහත්වරුන් මාර්ගයෙන්

පීසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[විජේසූරිය මො.]

ගෙන යා යුතු බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට
මිනැ. මේ රටේ 85 ලක්ෂයක් වූ ජනතාව
සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ පිහිට පනත්වා. සමු
පකාර ව්‍යාපාරය පොදු මහජන ව්‍යාපාර
යක්. 85 ලක්ෂයක් ජනතාව පිහිට පනත්
මේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය තරම් විශාල
තවත් ව්‍යාපාරයක් මේ රටේ නැති බවත්
මා මතක් කරනවා. ගරු ඇමතිතුමා අද
මේ ගෙන යන ව්‍යාපාරයට සමුපකාර
ව්‍යාපාරයෙන් ලැබිය යුතු සම්පූර්ණ සහ
යෝග්‍යත් ධෛර්‍යයත් දෙන බව මා මේ
අවස්ථාවේ දී ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, වි වගාව ගැන ගරු
මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුම කථා කරත්
නට යෙදුණා. නොයෙකුත් වි වර්ග තිබේ
නවා. එව් 4, එව් 8, තායිවාන් වි, අයි. ආර්.
8 ආදී නොයෙකුත් බිත්තර වි වර්ග තිබේ
නවා. පිලිපයින් රටේ සමුපකාර සංවිධාන
යේ ආරාධනාවක් උඩ සමුපකාර ව්‍යාපා
රිකයකු වශයෙන් මට ඒ රටේ සංචාරයක
යෙදෙන්නට අවස්ථාවක් ලැබුණා. ඒ
අවස්ථාවේදී මා පිලිපයින් රටෙන් අයි.
ආර්. 8 නමින් හැඳින්වෙන බිත්තර වි
ස්වල්පයක් ගෙනාවා. මා පමණක් නො
වෙයි අප සමග එහි ගිය කල්කුඩාහි ගරු
මන්ත්‍රීතුමාත් ඒ බිත්තර වි පිකක් ගෙනා
වා. කල්කුඩාහි ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ බිත්
තර වි වගා කර තිබෙනවා. අයි. ආර්. 8
නම් ඒ බිත්තර වි එක ඇටයකින් වි අට
4,200 ක අස්වැන්නක් ලැබී තිබෙනවා. එම
නිසා මේ බිත්තර වි වර්ගය ගැන තවත්
උනන්දුවෙන් සොයා බලා කටයුතු කළ
යුතු බව මා ගරු ඇමතිතුමාට කියන්නට
සතුටුයි. මේ බිත්තර වි වර්ගය රටේ නො
යෙකුත් ප්‍රදේශවල, මිනිපේ, පොලොන්
තරුව, අනුරාධපුරය සහ දකුණේ ප්‍රදේශ
වල සල වශයෙන් වපුරා ගෙන යන බව
මා දන්නවා. තවත් අත්හදා බැලීම් කර
ගෙන යනවා. මේ වි ඇටයකින් වි අට
4,200 ක් නොවෙයි 400 ක් ගත්තොත්
එයින්ම මේ බලවත් ප්‍රශ්නය විසඳෙනවා.
කාලය නොමැති නිසා මා ඊට වඩා යමක්
ඒ ගැන කියන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, 85 ලක්ෂයක් ජන
තාව සම්බන්ධ වි සිටින සමුපකාර ව්‍යාපා
රයෙන් ආහාර ඇමතිතුමා ගෙන යන
ව්‍යාපාරයට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන
බව මා නැවත වරක් සඳහන් කරනවා.

සමුපකාර සමිති සංගම් අද පිකක් අඩපණ
වී තිබෙනවා. සලාක ක්‍රමයට සිමිත ප්‍රමාණ
යක් බඩු බෙදා හරින්නට සිද්ධ වි තිබෙන
නිසා සමුපකාර සමිති සංගම්වලට සැහෙන
ආදායමක් ලබා ගන්නට බැරි තත්ත්ව
යක් තිබෙනවා. ඒ කාරණය සම්බන්ධව
යම් වැඩ පිළිවෙළක් යෙදිය යුතු බව මා
ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. පසුගිය
වකවානුවේදී සිනි බෙදා හැරීමට අප ඉදිරි
පත් කළ වැඩ පිළිවෙළ සම්බන්ධව ගරු
ඇමතිතුමාට මතක ඇති. සමුපකාර සංගම්
වලට හොණ්ඩරයකට ගත 35 ක් ලැබෙන
ක්‍රමයකට සමස්ත ලංකා සමුපකාර සංග
මය මගින් දිවයින පුරා සිනි බෙදා හැරීමේ
වැඩ පිළිවෙළක් අප ඉදිරිපත් කළා. ඒ
අවස්ථාවේදී රජය විසින් දැනට දෙන ප්‍රමා
ණයට වඩා ශතයක්වත් අඩු වැඩි නොවන
ආකාරයට අප ඒ වැඩ පිළිවෙළ සකස්
කොට ඉදිරිපත් කළා. අමතර මුදලක් වැය
කරන්නට නම් බැරිය කියා ඒ අවස්ථාවේදී
ඇමතිතුමා කිව්වා. දැනට තිබෙන තත්ත්
වය අනුවම යම් වැඩ පිළිවෙළක් සකස්
කරනවා නම් හොඳය කියා එතුමා කිව්වා.
ඒ අනුව අප වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළා.
ඒ අපි සකස් කර ගත්ත ක්‍රමය තමන්
තාත්සේත් පිළිගත් නමුත් අද වන තුරුම
එය ක්‍රියාත්මක නොවීම නිසා විශේෂ
යෙන් සමුපකාර සංගම්වලට අද නොයෙක්
විධියේ කරදරවලට මුහුණපානට සිදු වි
තිබෙනවා. වෙනෙකක් තබා මේ වැඩ පිළි
වෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට සමස්ත ලංකා
සමුපකාර සංගමය මගින් ලිපිකරුවන්
වැනි අවශ්‍ය නිලධාරීන් පවා පත් කර
ගත්ත. එම නිසා කරුණාකර මේ පිළිබඳව
ඉක්මණින් කියා කළොත් ඒ සංගම්වලට
ලොකු සැන්සිල්ලක් ලැබෙන බව මේ
අවස්ථාවේ මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක්
කරනවා.

ඊළඟට, සමුපකාර සමිති සංගම් හදිසි
නීතිය යටතේ විසුරුවා හැර ඒවා මණ්ඩල
වලට භාර දීම සම්බන්ධයෙන් අද සමුප
කාරිකයන් අතරේ ලොකු හයක් ඇති වි
තිබෙනවා. ඒ වගේම ඒ සම්බන්ධයෙන්
අප්‍රසාදයක්ද පළ වි තිබෙන බව ගරු ඇමති
තුමාට මතක් කරන්නට මිනැ. සමහරවිට
යම් සමුපකාර සංගමයක වර්තමාන නිල
ධාරී මණ්ඩලය හොඳ නැතැයි සිතෙනව
නම්, වෙනත් නිලධාරී මණ්ඩලයක්
තෝරාගෙන ඒ අයට ඒ කටයුත්ත භාර
දීම වඩා සුදුසු බවයි මා කියන්නේ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

විසුරුවා හැර අවුරුද්ද, අවුරුදු දෙක, අවුරුදු තුන ගත වූ ඇතැම් සමුපකාර සමිති සංගම් තිබෙනවා. ඒවායේ පාලනය කළින් හිටපු නිලධාරීන්ට නොදී වෙනත් අයගෙන් සමන්විත කමිටුවක් පත් කර ඒ අයට හැර දෙනවා නම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයත් ආරක්ෂා කරමින් සමාජවාදය කරා ගමන් කරන්නට පුළුවන් එකම මාර්ගය එය යයි මා විශ්වාස කරනවා. හැබැයි, එක කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. යම්කිසි සමුපකාර සමිතියක හෝ සමිති සංගමයක හෝ පාලනය තරක යයි හැඟෙනවා නම්, දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් මගින් පරීක්ෂණයක් පවත්වා එවැනි සමිති හෝ සංගම් විසුරුවා හැරීමේ ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැනීම නුසුදුසු යයි අපි කියන්නේ නැහැ. එහෙත් එහෙම විසුරුවා හැරීමෙන් පසු ඊළඟට කරන්නට තිබෙන්නේ නැවත අළුත් නිලධාරී මණ්ඩලයක් පත් කර ඒවා ඔවුන්ගේ පාලනයට පැවරීමයි. එසේ නැතිව දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ටවත්, ව්‍යාපාරිකයන්ටවත් චෝදනා කිරීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. අපට තිබෙන්නේ අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ගය ගැනීමයි. සමුපකාර සමිති සංගම් ආදිය සම්බන්ධයෙන් කොමිසමක් පත් කර කරුණු සොයා බලන්න යයි අප ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කළ බව මට මතකයි. ගරු ඇමතිතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරගෙන ගොස් තිබෙන බව මා දන්නවා. මා ඉල්ලා සිටින්නේ ඉක්මණින්ම ඒ කොමිසම පත් කර 85,00,000 ක ව්‍යාපාරයක් වන මෙම ව්‍යාපාරය හොඳ මග ගෙන යාම සඳහා ලඟි ලඟියේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන ලෙසයි. ගරු සභාපතිතුමනි, මා මීට වඩා තමුන් තාත්සේගේ කාලය ගත්තට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මට විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්නට වුවමනා කළේ මේ කරුණු කීපයයි. මේ ඉඩ ප්‍රස්තාව ලබා දීම ගැන තමුන් තාත්සේට ස්තූති කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

ආර්. එම්. අප්පුහාමි මයා. (බණ්ඩාරවෙල)

(ශ්‍රී. ආර්. ආර්. අප්පුහාමි—බණ්ඩාරවෙල)

(Mr. R. M. Appuhamy—Bandarawela)

ගරු සභාපතිතුමනි, ආහාර හා සමුපකාර අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නට මටත් ඉඩ ප්‍රස්තාවක් ලැබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම සඳහා ගොවිතැන නඟා සිටුවීමට, දියුණු කිරීමට ලොකු පරිශ්‍රමයක් දරන මේ අවධියේ ඊට සම්පූර්ණ සහයෝගය දීම අප කාගේත් යතු කමක් ව තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ගොවියාට අවශ්‍ය පහසුකම් ලැබෙනවා නම් ගොවිතැන නඟා සිටුවා දියුණු කිරීම එතරම් අමාරු වෙන්නේ නැහැ. මූලික වශයෙන් ජල ප්‍රශ්නයත්, ඉඩම් ප්‍රශ්නයත් විසඳුවොත් ගොවියාට ගොවිතැන් කිරීම එතරම් අමාරුවක් වෙන්නේ නැහැ. ගොවියාට වුවමනා කරන ඉඩම් ටික සපයා දී ජල පහසුකම් සහ අනෙකුත් පහසුකම් සලස්වනවා නම් ගොවිතැන නඟා සිටුවන්නට ඒ තරම් අමාරුවක් නැති බව මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට කැමතියි.

දැනට මේ රටට පිටරටින් අර්තාපල් ගෙන්වන්නේ නැහැ. පිටරටින් අර්තාපල් ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම තහනම් කරලා මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතින විට සුළු වශයෙන් හෝ අර්තාපල් ලැබෙන ගොවිපලවලින් ඒවා ලබාගෙන පාරිභෝගිකයන් අතර ක්‍රමානුකූල අන්දමින් බෙදා හැරීම අවශ්‍යයි. සමහර අර්තාපල් වගාවන් රජයේ නිලධාරීන්ගේ පෞද්ගලික සංවර්ධනය සඳහා යෙදී තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ නොකර බැහැ. සිතා එළිය අර්තාපල් ගොවිපළෙන් නිෂ්පාදනය වන අර්තාපල්වලින් රාත්තල් දහය බැගින් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට දෙන ලෙස නියෝගයක් තිබෙනවා. එහෙත් නිලධාරීන් දහ දෙනකු අර්තාපල් හොණ්ඩර දහය බැගින් හොණ්ඩර සියයක් ලබාගෙන තිබෙන බව මතක් කරන්නට ඕනැ. ඉතින් මේ විධියට කට යතු සිදු වන විට අර්තාපල් හිඟයක් ඇති වීම පුද්ගලයන්ද? අර්තාපල් හොණ්ඩර දහය බැගින් ලබාගැනීම සම්බන්ධයෙන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[අප්‍රහාමි මයා.]

ඔබට්ට් ජනරාල්තුමා එවූ ලිපියක පිටපතක් මා ලග නිබන්දවා. එහි තුන්වන ඡේදය මෙසේයි :

“මෙම නිලධාරීන් හා සේවකයන් අර්තාපල් තොග පිටින් ලබාගෙන ඇත්තේ වෙළඳාම සඳහාද යන බව වාර්තා කරන්න.”

කුට නිලධාරීන්ගේ අයුතු වැඩ කටයුතු නිසා මහජනයාට පහසුවෙන් ලබා ගන්නට නිබන්දන අර්තාපල් ටික නැතිව යනවා. ලැයිස්තුවේ නම් නිබන්දන අයගෙන් ප්‍රශ්න කිරීමේදී ඒ සමහර අය කියා නිබන්දනේ තමන් ඒ ගැන නොදන්නා බවයි. එස්. ගනේෂන් නමැති එක් ද්‍රවිඩ නිලධාරියකු අර්තාපල් තොගයක් ලබාගෙන ඒ සඳහා මුදල් ගෙවා නිබන්දනේ වෙක් පතක් මාර්ගයෙනුයි.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

ඒ කාරණා සම්බන්ධයෙන් දැන් විභාග කරගෙන යනවා.

අප්‍රහාමි මයා.

(திரு. அப்புஹாமி)

(Mr. Appuhamy)

මේ අන්දමේ දූෂණවල යෙදී ඇති නිලධාරීන්ට තදින් දඬුවම් දිය යුතුයි. ඒ අතරම මේ අන්දමේ දූෂණවල යෙදුණු, එහෙත් අසු නොවුණු නිලධාරීන් තව කොතෙක් ඇද්ද? වැරදිකාරයන්ට තදින් දඬුවම් දිය යුතුයි.

අ. හා. 10.45

බීජ අර්තාපල් ලබා ගැනීම සඳහා පසුගිය කන්නයේදී අපේ ප්‍රදේශයේ ගොවියන් ඉල්ලුම් කළත් එම අර්තාපල් ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණේ ඕවර්සියර් මහත්මයකු යවා පරීක්ෂා කරවීමෙන් පසුවයි. අර්තාපල් හොණ්ඩර හතරක් ඉල්ලුවහොත් ලැබෙන්නේ හොණ්ඩර දෙකයි. එහෙත් නුවරඑළියේ කාල්සි නමැති වත්තට අර්තාපල් ටොන් හයක්ම දී නිබන්දවා. කිසිම පරීක්ෂණයක් නැතිව සෝමසුන්දරම් නමැති නිලධාරියකු කාල්සි වත්තට අර්තාපල් ටොන් හයක් දී නිබන්දවා. මෙම අර්තාපල් ගොස් ඇත්තේ නුවරඑළියේ ලෝසන් විදියේ මත්තයි යා නාඩාර්ගේ කඩයටයි.

ඒ කඩයට ගෙන යන ලද මෙම බීජ අර්තාපල්වල මොටෙයින් කඩා නිබන්දවා. එසේ මොටෙයින් කඩන්නේ මත්දැඩි ඇසු අවස්ථාවේදී කියා ඇත්තේ සිටුවන් තට ප්‍රමාද වන නිසා එසේ කරන බවයි. මොටෙයින් කඩා දැමූ විට අර්තාපල්වලට විෂ බීජ ඇතුළු වන නිසා ඒවා වගාවට සුදුසු නැතිව යනවා. ඒ වාගේම විනාශ වෙනවා. මේ මැනකදී කාළණි පාලම ලඟදී මුත්තයි යා සමාගමට අයත් අර්තාපල් ටොන් දොළහක් පටවන ලද ලොරි දෙකක් අල්ලා ගන්නට පුළුවන් වුණු බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. මේ අර්තාපල් ටොන් 12 ලබාගෙන නිබන්දනේ මීපිලිපාලන ගොවිපොලෙන්. ඒ ගොවිපොලෙන් අර්තාපල් ටොන් 12 ක් එක පුද්ගලයකුට දී නිබන්දවා. ගොවිපොලෙන් සත 50 බැගින් අර්තාපල් අරගෙන ප්‍රසිද්ධ වෙළෙඳපොලට ගෙන ගොස් අපේ පාරිභෝගිකයන්ට ගන්නට බැරි අන්දමට ලොකු මුදලකට විකුණනවා. මේ වැනි දූෂණ හා වැරදි ක්‍රියාවන් නැවැත්වීමට ක්‍රියා කරන හැටියට මා ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තව සති දෙකකින් පමණ අර්තාපල් ගැළවීම ආරම්භ කරනවා. මාස 2 කදී පමණ ගළවා ඉවර වෙයි. ඒ නිසා නැවත වරක් ගොවීන්ගෙන් අර්තාපල් ගසාකන්නට මේ නාඩාර් මහත් වරුන් සුදුනම් වන්නට පුළුවන්. අර්තාපල් අලෙවියේදී සිදුවන එම තත්ත්වය මහභාරවීමට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. එමෙන්ම අර්තාපල්වලට සහතික මිලක් ගෙවන්නය කියා අප ඉල්ලීමක් කළා. එයට ගරු ඇමති තුමා වැඩි කැමැත්තක් දැක්කුවේ නැහැ. ඒ කෙසේ වුවත් ගොවියාට වැඩි මිලකට විකුණා ගන්නට පුළුවන් නම් එයට අවස්ථාව දීමට ගරු ඇමතිතුමා කැමති බව අපට පෙනී ගියා. ඒ ගැන අප එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඒ අනුව ගොවීන්ට අර්තාපල් සඳහා නියම මිලක් ලබා ගන්නට හැකි වන අන්දමට වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට එලවලු වගාව ගැනත් වචන කීපයක් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපේ කළකර ප්‍රදේශය ඉතාම දුප්පත් ගොවීන් ජීවත් වන, එලවලු වගා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වෙන් ජීවනෝපාය ගෙන යන, පිරිසක් සිටින ප්‍රදේශයක්. ඒ නිසා අප ප්‍රදේශයේ නිපදවන ඵලවලුවලට සැහෙන මිලක් ලබා ගත හැකි වන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. ගොවීන් ඵලවලු ගොවිතැන කරගෙන යන්නේ බොහොම අමාරුවෙන්. එවැනි අයට යම්කිසි සහනයක් සැලසීම කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගේ යුතුකමක් හැටියට මා සලකනවා. අද විවලට, තේවලට, රබර් වලට හා පොල්වලට නම් පෝර සහනාධාර ක්‍රමයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා අපේ ප්‍රදේශවල සිටින ඒ දුප්පත් ගොවීන්ටත් සහනාධාර ක්‍රමයක් යටතේ රසායනික පෝර ලබා දෙන්නටය කියා මා ඉල්ලීමක් කරනවා. ඒ ගැන සලකා බලා මිලිග වාරයේ සිටවත් ඒ ඉල්ලීම ඉටුකර දෙන ලෙස මා ඉල්ලනවා.

ඊළඟට වෙළඳ දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. වෙළඳ දෙපාර්තමේන්තුව ඵලවලු ගොවීන්ගෙන් ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදන ලබා ගන්නේ ද්‍රව්‍ය එකතු කරන මධ්‍යස්ථානයක මාර්ගයෙන්. ඒ නිසා අද එහි තැරවි ක්‍රමයක් ඇති වී තිබෙනවා. ගොවීන්ගේ නිෂ්පාදන ලබා ගන්නේ නියම ගොවියාගෙන් නොවෙයි. එවා ලබාගන්නේ තැරැවිකාරයන්ගෙන්. ගොවියා පැත්තක සිටිනවා; තැරැවිකාරයෙක් මැද සිටිනවා. වැඩි වාසි ලැබෙන්නේ එසේ මැද සිටින තැරැවිකාරයාටයි. ඒ නිසා ඒ ක්‍රමය නවත්වන ලෙස මා ඉල්ලනවා. වෙළඳ දෙපාර්තමේන්තුව ද්‍රව්‍ය එකතු කරන මධ්‍යස්ථානවල තිබෙන ඒ තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට ක්‍රියා මාගීයක් ගන්නවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට සැහෙන කාලයක් සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටි කෙනකු වශයෙන් සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැනත් වචන දෙක තුනක් කථා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ මේ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක වන්නේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය මතය කියන එක අප කවුරුත් පිළිගන්නා දෙයක්. එසේ නම් එම සමුපකාර සමිති ක්‍රමානුකූලව ගෙන යන්නට ඕනෑය කියා මා මතක් කරනවා. අවුරුදු ගණනාවකින්

ගණන් නොබැලූ, ගණන් පරීක්ෂණ නොපැවැත්වූ සමහර සමුපකාර සමිති තිබෙනවා. සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට මා දොස් කියන්නේ නැහැ. ඔවුන් දිවා රෑ වෙහෙස වී වැඩ කරන නිලධාරී කොටසක් හැටියට—හැම දෙනකුම නොවෙයි—අප පිළිගන්නවා. එහෙත් නිලධාරීන්ගේ අඩුව නිසා සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ යම් යම් දූෂණ ඇති වී තිබෙනවා. මහපළාත විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමය ගැන මා මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. මේ රජය බලයට පත් වුණාට පසු ඒ සමුපකාර සමිති සංගමය මණ්ඩලයට භාර කළා. එහි සභාපති එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් මැතිවරණයේ දී තරඟ කර පැරදුණු කෙනෙක්. තවත් නිලධාරීන් දෙදෙනකු සිටිනවා. අද එහි කටයුතු කරගෙන යන්නේ ඒ මහතාගේ ඒකාධිකාරය උඩයි. ඒ මණ්ඩලයට එය බාර දුන්නට පසුව එහි තත්ත්වය පිළිබඳව සොයා බැලීමට සැහෙන නිලධාරි පිරිසක් කොළඹින් පිටත් කර යවනවා නම් ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූති වන්න වෙනවා.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

කොහේද ඔය සමුපකාර සමිති සංගමය තිබෙන්නේ ?

අප්පුහාමි මයා.

(திரு. அப்புஹாமி)

(Mr. Appuhamy)

බණ්ඩාරවෙල. බණ්ඩාරවෙල මහපළාත විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමය.

එවැනි නිලධාරි පිරිසක් කොළඹින් පිටත් කර පරීක්ෂණයක් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන අන්දමට නම්, සමහර සේවකයන් හිටිහැටියේ අස් කරනවා. අස් කරන ලද සේවකයන් වෙනුවට තමන්ට අවනත උදවිය, තමන්ට පක්ෂ උදවිය පත් කර ගන්නවා. මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා කලින් සේවය කළ අය දැන් යන එන මං නැතිව ඉන්නවා. අලුතින් බඳවා ගත් සමහර සේවකයන් තමන් විසින් කළ යුතු වැඩ ගැන කිසිම අවබෝධයක් හෝ දැනුමක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[අප්පුහාමි මයා.]

හෝ නැති පිරිසක් නිසා වැඩි කාලයක් නොසිට මාසයක් නැත්නම් දෙකක් යන විට අස්වී යනවා. මෙසේ කෙටි කාලයකදී ආපසු යන උදවිය බොහෝ විට කරත්තේ තමන් සේවය කළ ශාඛා සමිතියෙන් හෝ මව් සමිතියෙන් හෝ තමන්ට ගෙන යා හැකි දෙයක් ගෙන යාමයි. ඒ අය එක් කෝ බඩු හොරකම් කරගෙන යනවා, එහෙම නැත්නම් මුදල්වලින් හොරකම් කරගෙන යනවා. ඒ නිසා සමුපකාර සංගමය දැන් ඉතා පහත් තත්ත්වයකට ඇද වැටී තිබෙනවා. කාරකසභාවෙන් පාලනය කරන ලද කාලයේදී පැවති තත්ත්වයට වඩා පහත් තත්ත්වයකට දැන් එය වැටී තිබෙනවා. ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නට නියෝග කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා.

අනෙකුත් මැතිවරණ කොට්ඨාශවල මෙන්ම මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේත් අද ගොවීන් පහ කිරීම කෙරීගෙන යනවා. එය දැන් වෙනදාටත් වඩා ශීඝ්‍ර ලෙස කෙරෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් පැමිණිලි ඉදිරිපත් කර තිබෙන නමුත් නඩු විභාග කිරීමට දීර්ඝ කාලයක් ගත වන බව පෙනී යන නිසා ඉක්මනින් නඩු විසඳා යුක්තිය ඉටු කර දෙන්නට කටයුතු කරන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ සුළු සුළු වාරිමාළි තිබෙනවා. මකුලාල්ල ගමේ වී වගා කිරීමට සකස් කර ගන්නට පුළුවන් කුඹුරු අක්කර සියයක් පමණ තිබෙනවා. ඒ කුඹුරු වලට ජලය ගලාගෙන යන්නේ වතුකරයේ ජල උල්පත්වලිනුයි. දැන් ඒවා විනාශ වෙගන යනවා. ඒ නිසා ජලය එකතු කර ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට යම් ක්‍රියා මාර්ගයක් ඇති කිරීම ඉතා අවශ්‍ය දෙයක් බව කියන්නට කැමතියි. ඒ නිසා වැවක් තනා හෝ බැම්මක් බැද හෝ ගොවි ජනයාට අනුදෙන ලෙස ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඉල්ලා තිබෙනවා. ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රාදේශීය නිලධාරීන්ට නැත්නම් සහකාර කොමසාරිස් වරුන්ට මීට පෙර නම් එවැනි වැඩ කටයුතු කර දීම සඳහා රුපියල් 7500 දක්වා මුදල් වැය කරන්නට බලය දී තිබුණි. ඒ

ප්‍රමාණය දැන් රුපියල් 5,000 ක් දක්වා අඩු කර තිබෙන බවයි මට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙන්නේ. මුලින් වැය කිරීමට බලය දී තිබුණු ප්‍රමාණයත් මද බවයි සාමාන්‍යයෙන් කියන්නට තිබෙන්නේ. තත්ත්වය එසේ තිබියදී ඒ ප්‍රමාණයත් රුපියල් 5,000 දක්වා අඩු කිරීම නිසා නියම සේවයක් කෙරෙන්නේ නැහැ.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

ඇස්තමේන්තුවේ කීයද නියෙන්නේ?

අප්පුහාමි මයා.

(திரு. அப்புஹாமி)

(Mr. Appuhamy)

මා එය දන්නේ නැහැ. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ලවා මකුලාල්ලේ බෝගහභීන්න වැව ප්‍රතිසංස්කරණය කර දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. වියලි කාලයේදී මේ ගමේ තිබෙන කුඹුරු අක්කර සියයෙන් අඩකට වැඩි කොටසක් වියලි යාම නිසා විනාශයට පත් වෙනවා. ඒ නිසා මේ ඉල්ලීම ගැන සැලකිල්ල යොමු කරන ලෙස ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලමින්, සුළු වෙලාවක් වුවත් මගේ ප්‍රදේශයේ අඩු පාඩු පෙන්වා දෙමින් මේ ගරු සභාව අමතන්නට අවකාශ දීම ගැන ගරු සභාපතිතුමාට ස්තූති කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා. (පානදුර)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணடூறு)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

Sir, during the Throne Speech Debate I criticized the Hon. Minister for disbanding the committee of the Panadura Multi-purpose Co-operative Societies' Union using emergency powers in the process. On that occasion he said that he would give an explanation during the Budget Debate. I want to remind him kindly to give the reason as to why he had dissolved that committee. In case he has forgotten the facts I should like to take a few minutes to state them briefly.

දිසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

The committee of this co-operative union has been, in my view, functioning satisfactorily and I think that is also the view of the officials concerned. It has been making good profits. This union was due to hold its meeting for the election of office-bearers on 10th March, but by an order of the Commissioner made on 8th March the meeting was postponed *sine die*, and thereafter the Hon. Minister made an order on 28th June under the Emergency powers disbanding the committee of this union. It may be—I do not know—that about three or four years ago two leading U.N.P. people who were in that committee resigned from the committee when there was some trouble—a raid and an inquiry—and four people were removed by the commissioner himself using his powers under Section 52.

Of the two U.N.P. men who resigned one is Pinwala Ralahamy. He is a contractor of the area. I think if these people are not there the development of the co-operative movement is possible. They have made false representations against this union when it is functioning satisfactorily. Apparently no inquiry has been held and no charges have been made against the committee and not even the slightest inkling of a reason has been given as to why this step had to be taken. I should like the Hon. Minister to give us the reason for taking this action.

සුගතදාස අරඹවල මයා. (අක්මීමන)

(திரு. சுகததாச அரம்பவல—அகம்மீமன)

(Mr. Sugathadasa Arambewala—Akmeemana)

ගරු සභාපතිතුමනි, මට අවස්ථාවක් දීම ගැන තමුන්නාන්සේට මගේ කෘතඥතාව පළ කරනවා. ඉතා කෙටියෙන් කරුණු කීපයක් ගැන පමණක් මා ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට අදහස් කරනවා. පළමුවෙන්ම, ආහාර අතින් මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමට ගරු ඇමතිතුමා දරන උත්සාහය ගැන අපගේ කෘතඥතාව එතුමා වෙත ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. ගම්බද සුළු වාරිමාර්ග ක්‍රම

දියුණු කිරීමේ අවශ්‍යතාව මට පෙර කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීපදෙනෙකු විසින් ම පෙන්වා දෙන්නට යෙදුණා. ගම් බද ගොවිතැන් දියුණු කිරීමට නම් මහා වාරි මාර්ගවලට වඩා සුළු වාරි මාර්ග දියුණු කළ යුතු බව ගරු ඇමතිතුමාට අමුතුවෙන් කිව යුත්තක් යයි මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. සුළු වාරිමාර්ග ක්‍රම පිළිබඳ වැඩ අතපසු වීම නිසා මගේ කොට්ඨාශයේ ගොවිතැන් කට යුතුවලට බාධාවකුත් හානියකුත් සිදු වී තිබෙන බව විශේෂයෙන් මතක් කළ යුතුයි. ඒවා සම්බන්ධ කටයුතු කරන නිලධාරීන් දැනට වඩා උනන්දුවක් නො දැක්වුවොත් ගරු ඇමතිතුමා කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමට දරන විශාල උත්සාහයේ නියම ප්‍රතිඵල රටට නොලැබෙන බව කියන්නට ඕනැ. මෙම නිලධාරීන්ගේ උදා සිතකම පැහැදිලි වන එක් සිද්ධියක් මට මේ අවස්ථාවේදී මතක් වෙනවා. මගේ කොට්ඨාශය තුළ පිහිටි එක් ඇලක් හරහා තිබුණු ගල්පරයක් ඉවත් කරවා ගන්නට අවුරුදු දෙකක පමණ කාලයක් මුළුල්ලේ නිලධාරීන්ට ලියුම් ලියන්නටත් ටෙලිපෝන් මාර්ගයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නටත් අපට සිදු වුණා. අවුරුදු දෙකකට පසු දැන් එය ඉවත් කිරීමට කටයුතු යොදා තිබෙනවා. බොහෝ අවස්ථා වලදී, මේ නිලධාරීන්ට අප විසින් යවන ලියම්වලට පිළිතුරක්වත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිවරයකුට අප ලියුමක් යැවුවොත් සතියකින් දෙකකින් ඊට පිළිතුරක් ලැබෙනවා. එහෙත්, අපගේ ලියුමකට උත්තරයක්වත් එවිය යුතු බව කල්පනා නොකරන නිලධාරීන් සිටිනවා. මේ ගැනත් ගරු ඇමතිතුමා කල්පනා කර බලනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ති නිලධාරීන් ගොවීන් සමග දැනට වඩා කිට්ටු සම්බන්ධයකින් කටයුතු කළ යුතුයි. තමන්ගේ ප්‍රදේශවල සිටින කෘෂිකර්ම නිලධාරියා කළුද සුදුද කියාවත් නොදන්නා බව කියමින් බොහෝ ගොවීන්ගෙන් අපට පැමිණිලි ලැබෙනවා. පාසල් ළමයින් හවුල් කර ගෙන පැවැත්වෙන වල් තෙළීමේ උත්සව වලදී පවා මෙම නිලධාරීන් දක්නට ලැබෙන්නේ ඉතාමත් කලාතුරකින්. එවැනි සිද්ධියක් පසහිය කාලයේදී මා ගරු ඇමතිතුමාට දන්වා ඇති.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[සුගතදාස අරඹවල මයා.]

ප්‍ර. සා. 11

ඊළඟට මා වි සහතික මිල යෝජනා ක්‍රමය ගැන වචන කීපයක් කියන්නට අදහස් කරනවා. සහතික මිල යෝජනා ක්‍රමය අප ඉතාමත් අගය කොට සලකනවා. වි බුසලක් නිපදවා ආණ්ඩුවට දුන්නොත් මෙ පමණ මුදලක් තමාට ස්ථිර වශයෙන් ලැබෙනවාය යන වග ගොවියා දන්නවා. මගේ කොටියාගයේ වි මෝල් හිමියකු විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද සංදේශයක් දැන් මා ළග තිබෙනවා. දැනට ආණ්ඩුව හාල් මිටියක් නිපදවීමට රුපියල් 75 ක පමණ මුදලක් වැය කරන බවත් එහි කිසිම වෙනසක් නොකර මෝල් හිමියන්ට ගෙවන කොමිස් ආදිය අඩු කරගෙන ගොවීන්ට වි බුසලකට රු. 13.50 ක් පමණ ගෙවිය හැකි බවත් එම සංදේශයෙහි ඔහු විසින් දක්වා තිබෙනවා. ඒ අන්දමින් සහතික මිල ක්‍රමය දියුණු කිරීමට රජය කටයුතු කළොත් ගොවීන් තව තවත් ධෛර්ය සම්පන්නව මොන විධියෙන් හෝ ඔහුගේ වි අස්වැන්න වැඩි කර ගැනීමට උත්තර්ද වෙනවා ඇති. එසේ වුණොත් එය ද ගරු ඇමතිතුමා දරන උත්සාහයේ තවත් ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් හඳුන්වන්නට පුළුවන් වෙනවා. මේ රටේ සිටින ශ්‍රේෂ්ඨම තැනැත්තා ගොවියාය යන මතය ගොවීන් තුළ ඇති කොට ඔවුන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය නගා සිටුවීම සඳහා හැකි සෑම අවස්ථාවේදීම ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍යවලට වැඩි මිලක් ලබා දීමට කටයුතු කිරීමෙන්ම මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කළ හැකි බව අප හැම දෙනාම අවිවාදයෙන් පිළිගත යුතුයි. එම නිසා මා මෙම සංදේශය ගරු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරනවා. එහි අඩංගු විස්තර කියවා බලා ඒවා සතුටදයක නම් පිළිගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට මා ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නේ මගේ කොටියාගය තුළ පිහිටි ලබ්දවේ ආදායී ගොවි පොළ ගැනයි. නමින් මෙය ආදායී ගොවි පොළක් වුවත් දැන් එය කිසිම ආදායීයක් නැති ගොවි පොළක් බවට පරිවර්තනය වෙගෙන එනවා. එක්තරා ප්‍රමාණයකට මාත් මීට වැරදිකාරයකු වි සිටිනවා. පසුගිය කාලයක මෙම ගොවිපොළේ පාලකවරයා මාරු කරන්නට

උත්සාහ කළ අවස්ථාවේදී ඊට අනුගමනය නට මටත් සිදු වුණා. ගරු ඇමතිතුමාට බොහෝ දුරට කරුණු කීවායින් පසු එම මාරුව කලකට තතර කරන්නට යෙදුණා. ඒ අනුව ඔහුට තව කලක් එහි සිටින්නට කටයුතු යෙදුවා. ඒ කාලයේදී මගේ ප්‍රදේශ වාසීන් අතර තිබුණු මතය උඩයි, මා ඔහුට පක්ෂව කටයුතු කළේ. එහෙත් අද පවතින තත්ත්වය ඊට හාත්පසින්ම වෙනස්. මෙහි සිටින ප්‍රධාන නිලධාරියා වාගේම මැනදි එහි පැමිණි පෝර්මන් කෙනෙක් ගැනද මට කරුණු දක්වන්නට පුළුවනි. එම නිලධාරියාත් පුදුම කෙනෙක්. මොවුන් මාරු කර යැවීම හෝ මොවුන් ගැන මහජනයා නගන චෝදනා පිළිබඳව ප්‍රසිද්ධ විභාගයක් පවත්වා ක්‍රියා කිරීම හෝ කළ යුතුව තිබෙනවා. මා මේ පිළිබඳව පසුගිය සතියේදීත් විදුලි පුවත් මගින් ගරු ඇමතිතුමාටත් කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂතුමාටත් කරුණු දන්වා සිටියා. කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂතුමා හමු වී මේ ගැන කරුණු විස්තර කර දෙන්නට යෙදුණා. මෙම ගොවිපොළ නගා සිටුවන්නට සුදුසු පියවරක් වහාම ගන්නා ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. මෙවැනි කටයුතු තව දුරටත් සිදු වෙගෙන ගියහොත් ඉතා භයානක තත්ත්වයකටයි, අපට මුහුණ දෙන්නට සිදු වන්නේ. මේ හේතු කොටගෙන රජය කෙරෙහි මහජනතාව තුළ කළකිරීමක්ද හටගෙන තිබෙනවා. වැඩ කරන අවස්ථාවලදී පවා එක එක නිලධාරියාගේ ගෙවල එක එක අන්දමේ බෝතල් පාටි දමන බව පෙනෙනවා. ඔවුන්ගේ බීමත්කම නිසා බොහෝ දිනවල පෙරෙට්ටුව තිබෙන වේලාව පවා අමතක වෙනවා. මේ පිළිබඳව වහාම සොයා බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

කිරි මණ්ඩලයේ කිරිවලින් පයින්ටි 13 දහසක් පමණ දිනකට අපතේ යන බව සමහර අය ප්‍රකාශ කළා. එම සංඛ්‍යා ලේඛනවල ඇත්තක් තිබෙනවාද නැද්දැයි මා දන්නේ නැහැ. මා දන්නා එක් කාරණයක් පිළිබඳව තමුන්නාන්සේගේ අවධානය යොමු කර වන්නට කැමතියි. ලබ්දුව ආදායී ගොවිපොළ ඇතුලේ පිහිටුවා තිබෙන කිරි මණ්ඩල ශාඛාවේදී එක් දිනක් උදේ පාන්දර 5 ට පමණ කිරි වැන් මුඩවර්ගයක් කිරි විදුරුවක් හොරෙන්

விசேஷ கௌரவம் பணம், 1967-68

—கூர்வ கலாவி

[புத்தேரெடு மலர்]

யில்லை; விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் விவசாயிகளைக் கைதூக்கி விடவும் தூர்ந்து கிடக்கும் வயல்களில் மீண்டும் நெற்பயிரை உற்பத்தியாக்கவும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று பெரிதாக விமரிசனம் செய்யப்பட்டது. ஆனால், இன்று என்ன காண்கிறோம்? மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ முப்பத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட சங்கங்கள் கடன் பெறுவதற்கு தகுதியற்றனவாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்த விவசாயக் கடன் திட்டத்தின் கீழ்தான் அச் சங்கங்கள் தகுதியற்றனவாகப் போய்விட்டன? இதுகால வரையும் அச் சங்கங்கள் தகுதியுடையனவாக இயங்கினவா? அப்படியானால் இதற்கு யார் பொறுப்பு? எந்த இலாகா உத்தியோகத்தார்கள் இதற்குப் பொறுப்பு?

விவசாயக் கடன் திட்டம் இல்லாதிருந்த பொழுது மேற்படி சங்கங்களின் விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய விவசாயக் கடனை வேறு வழிகளில் பெறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்தது; வாய்ப்பு இருந்தது; வசதியிருந்தது. ஆனால், இன்று புதிய விவசாயக் கடன் திட்டத்தின் கீழ் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏறத்தாழ முப்பத்தைந்து, நாற்பது சங்கங்கள் கடன் பெற முடியாமற் போகின்றன. இதனால் என்ன நடைபெறும்? விவசாயம் தடைபெறும். விவசாயிகளின் உற்சாகம் குன்றும். அப்படியானால் நாட்டின் பிரதம அமைச்சர் போட்டிருக்கின்ற உணவு உற்பத்தித் திட்டம் எப்படி வெற்றிகரமாக அமுலாக்கப்படப் போகின்றது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இச் சங்கங்கள் சரிவர இயங்கவில்லையென்றால் இதுகால வரையும் சங்கங்களை இயக்கிய இலாகா ஊழியர்களே அதற்குப் பொறுப்பானவர்கள். இவர்களே சங்கங்களின் கணக்குகளைப் பரிசோதனை செய்வதற்குப் பொறுப்பானவர்கள். அதைவிட்டு இன்றைக்கு இச் சங்கங்கள் கடன் பெறுவதற்குத் தகுதியில்லை, ஆகவே விவசாயக் கடன் இச் சங்கங்களுக்கு கிடையாது என்று சொல்வது நாட்டின் பிரதம அமைச்சர் போட்டிருக்கின்ற விவசாயத் திட்டங்களை முற்றாக அழிக்கும் ஒரு சதி முயற்சியாகும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, முன்னர் இந்த விவசாயக் கடன் கொடுப்பதற்குச் செய்யப்பட்ட விமரிசனம்போல, எல்லா விவசாயிகளுக்கும், அவர்களுக்கு முன்பிருக்கின்ற கடன் பற்றிய

கவலையில்லாமல் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளின் வசதிக்கெனவுள்ள தெருக்களைத் திருத்துவதில் விவசாய இலாகா அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். கௌரவ விவசாய, உணவு அமைச்சர் கௌரவ பிரதமரோடு மட்டக்களப்புக்கு விஜயம் செய்த நேரத்தில் மட்டக்களப்பு வவுனதீவு கொக்கட்டுச் சோலைத் தெருவில் பிரயாணம் செய்தார். நல்ல வேளை, அவர் பிரயாணம் செய்த வேளை இரவு நேரமாக இருந்தது. அத்தெருவைப் பார்த்துவிட்டு, அவர்களுக்கு வரவேற்பளிக்கப்பட்ட இடத்திலேயே, அத் தெருவை நிச்சயமாகத் திருத்தித் தருவதாகச் சொன்னார்கள். ஏறத்தாழ ஐம்பதினாயிரம் ஏக்கர் வேளாண்மை செய்கின்ற விவசாயிகளுடைய போக்குவரத்துக்கு அத்தெரு மிக முக்கியமானவொன்றாகும். பசனையைக் கொண்டு செல்வதற்கும், நெல்லைக் கொண்டு செல்வதற்கும், உரத்தைக் கொண்டு செல்வதற்கும், விளைந்த நெல்லை சங்கங்களுக்குத் திரும்பவும் எடுத்துச் செல்வதற்கும் அத்தெரு மிக முக்கியமானதாகும். வவுனதீவு — கொக்கட்டிச்சோலை — சம்மாந்துறை—அம்பாறைத்தெரு என்ற அந்தத் தெரு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பாதையாகும். விவசாயிகளின் நலன் கருதி அதனைத் திருத்தித்தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சிறு குளங்களைத் திருத்துவதற்கும், அணைக் கட்டுக்களைத் திருத்துவதற்கும், வாய்க்கால்களை வெட்டுவதற்கும் திட்டங்கள் தயாரிக்கவும் படங்கள் தயாரிக்கவும் பணம் ஒதுக்கவும் பல வருடங்கள் செல்கின்றன. இலாகா ஊழியர்கள் ஏன் இதைத் துரிதப்படுத்த முடியாது? 100 ஏக்கர் பிரதேசத்துக்கு நீர் கொடுப்பதற்கு ஒரு சிறு குளத்தைத் திருத்தப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் நீங்கள் எடுக்கின்றீர்கள். இக்குறைபாட்டை நீங்கள் நிவிர்த்தி செய்யவேண்டும்.

அடுத்ததாக, கறடியனாறு விவசாயப் பயிற்சிப் பாடசாலையை எதற்காக நீங்கள் மூடினீர்கள்? விவசாயத்தில் மாணவர்களைப் பயன்படுத்தப் போகிறோம் என்று கௌரவ அமைச்சர் இப்பொழுது பேசுகிறார். மாணவர்களுக்கு விவசாயத்தை ஒரு பாடமாகப் பள்ளிக்கூடங்களிலே கொண்டுவரப்போ

இசுரேலிய ஹெபிரேயன் பணை, 1967-68

—கூடுதல் பணை

கிறோமென்று அவர் சொல்லுகின்றார். அதே நேரத்தில் கறடியனாறு விவசாயப் பாடசாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தை நீங்கள் எப்படி அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறீர்கள்? அரசாங்க நிர்வாகத்தில், ஒரு இலாகாவுக்கும் மற்றைய இலாகாவுக்குமிடையே ஒத்துழைப்பில்லை; தொடர்பில்லை. ஒவ்வொரு இலாகா ஊழியர்களும் தங்கள் இலாகா கருமங்களை மற்ற இலாகா ஊழியர்களோடு கலந்து செய்வதற்கு முன்வருவதில்லை. இந்நிலை நீடிக்க விடக்கூடாது என்றும் கறடியனாறு விவசாயப் பயிற்சிப் பாடசாலையைத் திறக்க வேண்டுமென்றும் கௌரவ அமைச்சரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கௌரவ அமைச்சரையும் பிரதமரையும், அவர்கள் விஜயம் செய்தபொழுது, நான் அவ்விடத்திலே நிறுத்தி இவ்விவசாயப் பாடசாலையை மீண்டும் தெரிவுசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டேன். அதேபோன்று மாணவ ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்றபொழுது, கல்வி அமைச்சரவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி விவசாயப் பாடசாலைகளிலே பயிற்சிபெற்று வெளியேறிய மாணவர்களை விவசாய ஆசிரியர்களாக பள்ளிக்கூடங்களிலே நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்களுக்கு உணவு உற்பத்தி உத்தியோகத்தார்கள் என்று நியமனம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை; எஸ். எஸ். ஸீ. சித்தியெய்தி, விவசாயப் பாடசாலைகளில் பயிற்சிபெற்ற மாணவர்களை விவசாய மாணவ ஆசிரியர்களாக நியமியுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்ததாக, மட்டக்களப்புத் தொகுதியிலே எருமைதீவு என்று ஒரு இடமிருக்கிறது. இத்தீவு முழுவதும் வேளாண்மை வயல்களையுடைய பிரதேசமாகும். அங்கு விவசாயிகளுக்கும் உழவுவதற்குக் கொண்டு செல்கின்ற மாடுகளுக்கும் குடிதண்ணீர் இல்லாத கஷ்டம் நிலவுகின்றது. விவசாயிகள் தங்களுடைய சொந்தப் பணத்தைக் கொண்டு அத்தீவுக்கு குடிநீர்க் குழாய்களை அமைப்பதற்குக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லையென மிக மனவருத்தத்துடன் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

உன்னிச்சையில் மாடு வளர்ப்பதற்குப் புற்றரை அமைக்க வேண்டுமென்று கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக மட்டக்களப்பு மாவட்ட இணைப்புச் சபைக் கூட்டத்திலே தீர்மானம் செய்து அனுப்பினோம். உன்னிச்சையென்றால் ஒரு காலத்தில் பாலும் தேனும் ஓடிய இடம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அவுஸ்திரேலியாவிலேயிருந்து வருகின்ற தகரப் பாலைத்தான் நாம் அங்கு காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. மாடுகளைக் காணமுடியவில்லை. பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் பிரதேசத்தை ஒதுக்கி, மாடுகள் வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற புற்றரைகளை உன்னிச்சையில் அமைக்கலாமென நாம் தீர்மானிக்கின்ற நேரத்தில் அரசாங்கம் அதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஜி. ஐ. 11.15

இன்னுமொரு விடயத்தையும் நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். சென்ற ஆண்டு நான் தாய்லாந்துக்குச் சென்றிருந்த நேரத்தில், அங்கு வேளாண்மை வெட்டுவதற்கு தனிமனிதனால் உபயோகிக்கப்படுகின்ற இயந்திரத்தை நான் கண்டேன். இன்றைக்கு மட்டக்களப்பு முழுவதிலும், இலங்கை முழுவதிலும் விளைகின்ற வேளாண்மையை வெட்டுவதற்கு தொழிலாளர்கள் இல்லாத கஷ்டம் நிலவி வருவதனால் அப்படிப்பட்ட இயந்திரத்தை இலங்கைக்கு இறக்குமதிசெய்வதற்கு விவசாய அமைச்சு முன்வர வேண்டும். சில தினங்களுக்கு முன்பு நான் கொழும்பிலேயிருக்கின்ற “Ceylon Rice Millers and Producers” ஸ்தாபனத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே இதேபோன்ற, தனிமனிதனால் வேளாண்மை அறுவடை செய்யக்கூடிய இயந்திரத்தை நான் கண்டேன். இதேபோன்ற இயந்திரத்தைத்தான் நான் தாய்லாந்திலும் கண்டேன். அந்த இயந்திரத்திற்கு 4,200 ரூபா மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதனை வாங்குவதற்கு ஏழை விவசாயிகளிடம் இப்பெரும் தொகையான பணம் எங்கே இருக்கிறது? விவசாயத் திட்டங்களுக்காக இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற இயந்திரக் கலப்பை, அருவி வெட்டும் இயந்திரம் போன்றவற்றுக்கு வரி விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இச்சந்தர்ப்பத்தில் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசவேண்டியிருந்தபோதிலும் நேர

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[రుజ్జుత్తిరదె తియి.]

மில்லாத காரணத்தினால் எனது பேச்சை முடிக்கும் இந்நேரத்தில் மண்முனைமேற்கு காரியாதிகாரி பிரிவில் ஒரு கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை சமாசம் அமைப்பதற்கும் ஒரு அரிசி ஆலை அமைப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

සිහිපත්

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member for Baddegama said he was giving his time to the hon. Member for Kamburupitiya. However, I will give him five minutes' time since he is anxious to speak. I would request him to finish in five minutes.

නිල් ද අල්විස් මයා.

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

ගරු සභාපතිතුමනි, මා තමුන්තාන් සේගේ අණට නිතරම කීකරු වන මන්ත්‍රී වරයෙක්. තමුන්තාන්සේ මට විනාඩි 5 ක් දුන්නොත් ඒකත් භාර ගන්නවා; විනාඩි 10 ක් දුන්නොත් ඒකත් භාර ගන්නවා.

අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනකු
ආහාර ප්‍රශ්නය ගැන විස්තර වශයෙන්
අදහස් ප්‍රකාශ කළා. මා අදහස් කර
සිටින්නේ පර්යේෂණ ආයතනය ගැන—
රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එක ගැන—වචන
යක් දෙකක් කියන්නටයි. අධිරාජ්‍යවාදීන්
ගේ යුගයේදී උත්සාහ කළේ මේ රටේ
තේ, රබර්, පොල් වගා ඇති කර ඒවා
දියුණු කරන්නටයි. ඒ කාලයේදී තේ
වගාව සඳහා ටි රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එකක්
ඇති කළේ එහි ඇති වටිනාකම දැන
ගෙනයි. එසේම රබර් වගාව සඳහා රබර්
රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එකකුත්, පොල්
වගාව සඳහා කොකනට් රිසර්ච් ඉන්ස්ටි
ටියුට් එකකුත් මේ රටේ ඇති කර තිබේ
නවා. ඒ ඉන්ස්ටිටියුට්වලින් ඒ වගා සම්
සම්බන්ධයෙන් උපදෙස් ලැබුණ. යම්
කාලයකදී යම් වගාවක් පිළිබඳව ප්‍රශ්න
යක් මතු වුණාම ඒ රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට්
එක ඒ සම්බන්ධව නිසි අන්දමට කටයුතු
කළ බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

මීට අවුරුදු ගණනකට පෙර Blister Blight සහ Shot hole borer නමැති රෝග දෙකක් තේ වලට වැළඳුණා. එවිට ටී රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එකේ විශේෂඥයන් ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂණ කර ඒ රෝග හුඟක් දුරට වැළැක්වූ බව මා කියන්නට ඕනෑ. ඒ අන්දමටම පොල් සම්බන්ධව යම් කිසි රෝගයක් ඇති වුනාම කොකනට රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එකත්, රබර් සම්බන්ධව යම් කිසි රෝගයක් ඇති වුනාම රබර් රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එකත් පරීක්ෂණ කර ඒ රෝග වැළැක්වීමට කටයුතු කළා.

වි සම්බන්ධවත් එවැනිම රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එකක් මේ රටට අවශ්‍යව තිබුණා. ඒ පිළිබඳව කටයුතු කර, ඊයේ පෙරේදා අගමැතිතුමා එය විවෘත කළ බව අපි දන්නවා. තේ, රබර් හෝ පොල් වගා කරන අයට තමන්ගේ වැවිලි සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක් මතු වුණාම රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එක මගින් ඒ ප්‍රශ්න විසඳා ගන්නට පුළුවන්. එහෙත් වි වගා කරන අපේ ගොවි මහත්වරුන්ට ප්‍රශ්නයක් මතු වුණාම ඒවා විසඳා ගන්නට ක්‍රමයක් තිබුණේ නැහැ. අපේ වි වගාවේ වටිනාකම අපට පෙනුණේ අපේ රටට නිදහස ලැබුණු පසු වයි. එහෙත් අදත් වි වගා කරන ගොවි මහත්වරුන්ගේ ප්‍රශ්න විසඳා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැති බව කණගාටුවෙන් කියන්නට ඕනෑ. පෝර සම්බන්ධව, බිත්තර වි සම්බන්ධව, එච් 4, එච් 7, තායිවාන් ආදී වි වගී සම්බන්ධව, පරීක්ෂා කර නියම උපදෙස් දෙන්නට අදත් පිළිවෙළක් නැති බව ඉතාමත් කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. තේ, රබර්, පොල් රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට්වලින් කෙරෙන්නාක් වැනි වැඩ පිළිවෙළක් වි සඳහා තියෙන ඒ රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එකෙන් කෙරෙන්නෙ නැහැ. මේ රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් එකේ සිටින විශේෂඥයන් අතරේ තරඟ පවතිනවා. ඒ අය නිතරම බලන්නේ ඔවුන්ගේ තත්ත්වය උසස් කර ගැනීම පිළිබඳවයි. ඒ නිසා ඒ විශේෂඥයන්ගෙන් වගා කරන ගොවි මහත්වරුන්ට නියම උදව් වක්, උපදේශයක්, ලැබෙන්නෙ නැති බව කණගාටුවෙන් කියන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා ඒ විශේෂඥයන්ගේ අනාගත දියුණුව පමණක් බලන්නෙ නැතිව, ගොවි මහත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වරුන්ගේ ප්‍රශ්න සම්බන්ධව ඉක්මනින් සලකා බලා නියම උපදෙස් දෙන්නට පිළිවෙලක් ඇති කරන්නට ඕනෑ.

එතැන තවත් ප්‍රශ්නයක් මතු වී තිබෙනවා. එතැන රෝමානු කතෝලික පිරිසකුත් බෞද්ධ පිරිසකුත් සිටිනවලු. ඒ දෙපක්ෂය අතරේ සිටින තිබෙන බවටත් ආරංචි ලැබී තිබෙනවා. ඒ ආරංචිය ඇත්තද, නැත්තද කියන්නට මා දන්නෙ නැහැ. ඒ තත්ත්වය ගැන මුලින්ම සොයා බලා ඒවා නැති කර ගොවි මහත්වරුන්ට අවශ්‍ය උපදෙස් ඉක්මණින්ම ලබා දීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්.

ගරු සභාපතිතුමනි, දැන් නොයෙක් විවර්ධ ව්‍යුහයන් වලින් වැඩි වැඩි වැඩිවලින් බලාපොරොත්තු වන අස්වැන්න අවුරුදු කීයක් ඉදිරියට ලබා ගන්නට පුළුවන් වේද යන්න ගැන අප දන්නෙ නැහැ. නමුත් අපේ පැරණි බිත්තර වී සම්බන්ධව අප එක් කාරණයක් සිතේ තබා ගන්නට ඕනෑ. ඒ පැරණි බිත්තර වී එහෙම පිටින්ම නැති වන තැනට කටයුතු යෙදෙනවා නම් ඒ ගැනත් අප කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. ඒ නුමුහුන් බිත්තර වී සමහර විට අනාගතයේදී නැවත වරක් වුවමනාවෙන් පුළුවනි. එම නිසා ඒ පැරණි නුමුහුන් බිත්තර වී ප්‍රවේසම් කරන්නටත් කටයුතු කළ යුතු බව මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට සතුටුයි.

තවත් ප්‍රශ්න දෙකක් තිබෙනවා. දැන් ට්‍රැක්ටර් ගැන සඳහන් කළා. එව් 4 වී අස්වැන්න පාගන්නට අමාරුයි. ඒ විපාගන්නට ට්‍රැක්ටර් අවශ්‍යයි. එය කවුරුත් පිළිගන්නවා. මගේ කොට්ඨාශයේ එව් 4 වී වැපුරා එක් ගොවි මහත්මයෙක් ලබුදුව ගොවි පොළට ගිහින්, මම මේ විධියට කටයුතු යොදා තිබෙනවාය, මට අසුවල් දිනට ට්‍රැක්ටර් වුවමනා කියා මුදලත් කලින් ගෙව්වා. නමුත් නියමිත දිනට බලාපොරොත්තු වූ පරිදි ට්‍රැක්ටර් ආවේ නැහැ. ඊට පසුවදාත් ආවේ නැහැ. තවත් දින තුන හතරක් ගතවූවාට පසුවයි ට්‍රැක්ටර් ආවේ. එව් 4 වී වගා කරන ගොවීන්ට ට්‍රැක්ටර් අවශ්‍ය බව පිළිගන්නට ඕනෑ. එසේ නම් ට්‍රැක්ටර් වුවමනා වූ විට නියමිත වේලාවට ඒ ට්‍රැක්ටර් ලබා දීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නට ඕනෑ. ඒ කාරණය ගැනත් මා ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා.

ණය ගැනත් මා ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා.

තවත් පැමිණිල්ලක් තිබෙනවා. අපේ නිලධාරීන් මට වඩා උනන්දුවෙන් මේ වැඩ කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. නිලධාරීන්ගේ උනන්දුවක් නැත්නම් ගොවි මහත්වරුන් තුළින් උනන්දුවක් නැති වෙනවා. ස්ථිතත් වික්‍රමසිංහ කියන ගොවි මහත්මයා මට පැමිණිල්ලක් කර තිබෙනවා. ඒ ගැන මා ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා. ස්ථිතත් වික්‍රමසිංහ කියන මේ මහත්මයා බද්දේගම තිබෙන කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්යාලයට ගිහින් “Weedicide Endrin” බෝතල් තුනක් ලබා ගත්තා. ඒ බෝතල් තුනෙන් දෙකකින් හොඳට වැඩ කළා. ඒවායින් නියම ප්‍රතිඵල ලැබුණා. නමුත් තුන්වන බෝතලයෙන් වී කුරුණි 21 ක බිම් ප්‍රමාණය, අක්කර 1 යි, රුඩ් 1 යි, පර්චස් 10 ක බිම් ප්‍රමාණය, සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වුණා. ඒ මහත්මයා මේ කාරණය ගැන ගාල්ලේ “Agricultural Extension officer” කියන නිලධාරී තැනට පැමිණිලි කළා. එතැනින් ලැබුණු උත්තරය කුමක්ද? ඒ මහත්මයා පාවිච්චි කළ “Sprayer” එකේ මොනවා හරි තියෙන්න ඇති කියා කිව්වා. සමහර විට ඒ මහත්මයා මීට කලින් “Sodium Arsenite” පාවිච්චි කරන්නට ඇති; ඒවා “Sprayer” එකේ තියෙන්නට ඇති; එම නිසා මෙසේ කුඹුර විනාශ වෙන්න ඇති, කියා ඒ නිලධාරී මහත්වරුන් පිළිතුරු දුන්නා. එතකොට ඒ මහත්මයා කිව්වා, මා “Sprayer” එක පාවිච්චි කළේ හොඳට සෝදා පිරිසිදු කිරීමෙන් පසුවය කියා. ඒ මහත්මයා කියන්නේ සත්‍යයයි. අර තුන්වන බෝතලේ තිබුණේ නියම “Endrin” නොවෙයි. ඒවා ඉසීමෙන් ගොවි පොළ එහෙම පිටින්ම විනාශ වුණා. මේ කාරණය පිළිබඳව මමත් පැමිණිලි කරනවා. (කුඩා බෝතලයක් පෙන්වමින්) මෙන්න, මා ඒ බෝතලයෙන් ස්වල්පයක් ගෙනු විත් තිබෙනවා. ඇමතිතුමා මේ කාරණය ගැන පරීක්ෂණයක් කරන්න. පරීක්ෂණයක් කර නිලධාරීන්ට මීට වඩා ප්‍රවේසම් මේ කටයුතු කරන්නටය කියා කියන්න. අවසාන වශයෙන් ගොවි මහත්වරුන් උනන්දු කරවා ගෙන මේ කටයුතු උනන්දු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[නිල් ද අල්විස් මය.]

වෙනුවත් ආරක්ෂාකාරීවත් කරන ලෙස නිලධාරීන්ට උපදෙස් දෙන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

කේ. ඩබ්ලිව්. දේවනායගම් මය.
(කල්කුඩා)

(තිரு. கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம்—கற்குடா)

(Mr. K. W. Devanayagam—Kalkudah)

Mr. Chairman, I wish to refer to a few matters pertaining to this Ministry.

The first matter is in regard to the credit scheme for food production. In this respect I must warn the Hon. Minister that the food drive, which he has launched in order to achieve self-sufficiency in food, will come to a halt. The credit scheme was inaugurated with such protestations of generosity and liberalism that everybody was in a state of expectancy. In fact, the only condition laid down for the granting of credit was that the applicant should be in possession of land, even if such land was under grant or lease, and should be prepared to cultivate it. Defaulters were not debarred from getting credit.

This credit scheme was to be channelled through co-operative societies, and the officers of the Co-operative Department were out in the field streamlining the co-operative societies and asking people to join the societies. Not only did the peasants pay up their share capital, but even those in default paid up and joined these societies. The societies then sent in their loan applications, and the amounts applied for were known to everybody. The government agent even sent a reply to each society saying that the loan applied for had been approved in principle.

Thereafter, a few weeks ago, a team from the People's Bank began to examine these applications on a different footing. They examined it on a commercial basis, that is, from the point of view of the credit-worthiness of the individuals and of

the society. They rejected the applications of all societies that had not paid their loans to the Agrarian Services Department. They rejected the applications of all societies that had not paid their marketing loans and were in arrears.

Now these societies have received letters informing them that their loan applications have been rejected. As the hon. Member for Batticaloa (Mr. Rajadurai) mentioned, about 44 applications have been rejected. The net result is that those who have no liability whatsoever and who would have been eligible for a loan under normal circumstances, are also deprived of this facility. There are those poor people who even pawned their jewellery to pay up all arrears and make good in order to get this credit facility. They are in a state of despondency.

I do not quarrel with the Hon. Minister. I am one of those who are against the waiver of unpaid loans because I feel that everybody should have a sense of obligation and should be encouraged to repay loans. Even persons with the desire to repay loans are now thinking of defaulting in the hope that some day at some stage their outstanding loans also will be waived.

Now, these people are in great difficulty. If the grant of a loan is to depend on the conditions you have now laid down, the loan one would get would be far less than what one would have got under the normal circumstances from the Agrarian Services Department. Therefore, I would request the Hon. Minister to look into this matter.

The next matter is in regard to the farm schools. This matter was also raised by the hon. Member for Batticaloa. This was the only farm school in the Batticaloa District. As you know, even before the Gal Oya Scheme was inaugurated Batticaloa District was the largest paddy producing district. In 1940, when there was a scarcity of imported rice

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

in this country and Colombo was almost without rice, it was from the Batticaloa District that rice was transported to Colombo.

ප්‍ර. සා. 11.30

This school, which has always been in the Batticaloa District, has been closed down and another has been opened at Vavuniya. Under the Votes of the Department of Education we found unnecessary weightage given to the North. I do not think there are Tamil interests only in the Northern Province. Large sections of the people of the Eastern Province have been neglected. Already the people are grumbling that these things are creating a division between the Northern Province Tamils and the Eastern Province Tamils.

Although, in principle and in fact, Members of the Federal Party agree with me, they are in the embarrassing position of not being able to say what I am able to say because the same thing might be said against them, namely, that they are trying to create a division between the Northern Province Tamils and the Eastern Province Tamils. But that is no reason why the Eastern Province Tamils should continue to suffer a disability for no fault of their own.

Eastern Province was the largest paddy producing area long before the Jaffna peninsula was ever thought of in connection with paddy production. Now they have many agricultural schools, but the only farm school that was in the Eastern Province has been closed and a new school opened at Vavuniya. I hope the Hon. Minister will remedy this defect and have this school opened again.

The next question I wish to raise is with regard to the co-operatives. In fact, I want to congratulate the Hon. Minister for the stern action he has taken against bad societies. Corruption is endemic in every walk of life in this country, and in the Co-operative Department it is spreading fast. Unless this trend is arrested by some means, the movement will go to

rack and ruin. Whenever a society or its committee or the manager himself is corrupt, there should be provision to deal with them. The provision that exists in the Co-operative Societies Ordinance is ineffective. By the time investigations are started and a decision is arrived at, the society itself is not in existence.

In my electorate there was a society which was very bad. In fact, I did not know anything about the steps that were taken. There was a report from the department, and an independent report by the G. A., that the society should be dealt with. You have appointed a board. What happened? The people who were dissatisfied ran to the Member for Nallur (Dr. Naganathan), who had no interest whatsoever in my electorate. The man who went and complained to him is a supporter of the Tamil Congress. The hon. Member went to your Ministry and kicked up a row over the matter without knowing the facts. If he had known the facts he would himself have endorsed the action that was taken. This same man had taken Rs. 500 to go and see the Minister with regard to this same matter, and that matter is still pending. This is the kind of man who holds the whole committee to ransom, and the committee is incapable of acting by itself.

Therefore, some sort of action should be taken in regard to these matters. Corruption must somehow or other be arrested and remedial action taken.

With regard to cultivation committees, I must say they are the bane of cultivators in our areas. There is community cultivation, and there are certain duties the *vel vidanes* have been performing in my area. At every cultivation committee meeting, the first resolution that is passed is, "Please do away with the cultivation committees because they are not functioning as they should." They are involved in politics. Whenever one section comes to power the other section is not given the facilities they should get.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[දේවනායගම මහ.]

In the ordinance, Section 36 A is the only section which deals with the duties of cultivation committees. The duties described are of a technical nature—to examine soil and various other things. The committees that are now functioning are utterly incapable of performing any of these functions. Not only are they not looking after cultivation but they are involved in politics and petty quarrels, and nothing is happening.

Therefore, I would beg of the Minister to look into this matter. If a plebiscite is taken on this matter, I can guarantee that everybody will want the cultivation committees abolished.

There are so many other matters I wish to raise, but I have to stop because there is no time. I thank you very much for the few minutes allowed me.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන්තොට)

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

The Hon. Minister did not speak during the Second Reading Debate. As a result, I have to start a little earlier. If he had spoken I might have started from where he left, but as it is I have to go back a little.

During the last Budget Debate I placed certain facts before the Minister with regard to purchases of flour. The Minister took up the position that the deficit was something like Rs. 12 million. I proved by figures that the deficit could only be Rs. 5 lakhs. I also said that in point of fact even that deficit of Rs. 5 lakhs need not have occurred if the Food Commissioner had done his purchases prudently.

The Minister tried to refute the position I took up and I am sorry that in the process of answering me he thought it fit to make certain allegations of irresponsibility against me.

Now, I want to refute some of those statements and I hope you will bear with me for some time.

The first point I made was that when flour was available, according to my information, at £26 a ton, the Food Commissioner prepared to buy French flour at £30 odd.

Two reasons were given for this purchase. One was that there was a contract or agreement between the Food Commissioner's Department and the French firm, a contract or agreement in which I was supposed to have had a hand because a Treasury official had sanctioned it. That is not true.—[Interruption]. I will tell you why. I will presently read out to you the relevant letters. There was some attempt to arrive at an agreement but it was never ratified. In point of fact the letters of the Food Commissioner bear that out. I shall read them out in a moment.

In any case, I had nothing to do with any agreement. If an agreement is signed with regard to food purchases—

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

Nothing to do with the contract.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

But you gave the impression that I had something to do with it. This is what you said :

"The purchases from the Consortium were made in pursuance of a three-year agreement initially negotiated not—I have the word 'not' underlined here—by the Food Department but by a Treasury official in Paris at the time when the hon. Member for Yatiantota himself was Minister of Finance."—[OFFICIAL REPORT, 2nd September 1966 ; Vol. 69, c. 2799.]

The implication of that statement is that I was a party to, or I connived at, that agreement. In point of fact, never did I agree to such an agreement.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

Just before I fell ill, a Tamil gentleman by the name of, I think, Jeyalingam—Jeya something—saw me about this and I said I had nothing to do with it and I referred the matter to my Treasury officials. As far as I was concerned, there was no finality in this matter; there was no commitment of any type. This is borne out by the statements of your own officials. This is the letter dated 17th March 1965 sent by the Food Commissioner to the French firm:

“FP/DP/843

March 17, 1965.

M/s. Compagnie Francaise Commerciale et Financiere,
No. 5, Rue Du Louvre,
Paris, France.

Dear Sirs,

Contract for purchase of 250,000 tons of wheat flour—1965/67

With reference to the above contract, I write to advise you that the requirement relating to the second lot of 50,000 tons of flour to be supplied in the second half of 1965 is confirmed. This, I presume, will enable the French authorities to set apart the quotas of wheat to be milled in 1965 for export to Ceylon. The price negotiations for this second lot of flour could take place in May/June 1965 in terms of the contract.

Yours faithfully,
(Signed)
Food Commissioner.”

These documents are in your files and you can check them up. I am inclined to believe that you will never be given these files because they want to hide these facts. I ask the Hon. Minister to produce a single letter of protest on the part of the Food Commissioner if he was not actually himself in accord with this so-called agreement that they wanted to sign.

This letter is signed:

“Yours faithfully

Food Commissioner.”

ශ්‍රී එම්. ඩී. බන්දා

(කෙළරඹු ආර්. ඩී. පණ්ඩාරා)

(The Hon. M. D. Banda)

Is that a bad deal we got into?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

My impression is that it was a bad deal. It was a bad deal because you are paying a much higher price than you should. At the time the Food Commissioner went across and purchased this flour at £30, there was already an offer in Ceylon at £26, although your own statement says the offer was £28. I am prepared to accept your £28 but still it was less than the actual purchase made from France.

Then there is this letter of 22nd May 1965 sent by the same Food Commissioner. This was after you came into power. The Food Department File Number is FP/DP/843.

“Messrs. Compagnie Francaise
Commercials Et Financiere,

15, Rue De Louvre, Paris, France.

Dear Sirs,

I have to acknowledge with thanks your letter of 26th March, 1965”—

I suppose in reply to that letter of 17th March, you got a reply, and this is further sent by the Food Commissioner.

—“regarding the purchase of flour from your firm on the contracts signed by us sometime ago. I regret the delay in replying to this letter which was due to the fact that the General Election which fell due in March resulted in the election of a new Government—a fact which necessarily led to a certain amount of delay before this matter could be submitted for the consideration of the Cabinet. At the time when we communicated our intention of buying a further 50,000 tons subject to price negotiation, during the second half of 1965 the flour consumption had risen to abnormal heights and we anticipated that this high consumption trend would continue. It has since been found that the consumption is coming back to fairly normal levels and that a further purchase of 50,000 tons during the second half of the year will be in excess of our requirements.”—

So that really there was no hard and fast obligation on the part of the department to buy the flour.

—“We are however looking into the prospects of purchasing this second lot of 50,000 tons in the first half of next year and I do not anticipate much difficulty in this connection.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

2. As regards the long term agreement for the purchase of 250,000 tons up to the period June 1967, the new Government has not found it possible to ratify it in a positive way.”—

In other words, if we had ratified it, the question of your ratifying would not arise. At least even at that stage no ratification had taken place. You yourselves had refused to ratify. Therefore the answer given by you in September 1965 is not a correct answer.

There was no obligation on the part of the Food Commissioner to purchase this flour from France from the Consortium but he preferred to buy it for very good reasons which he alone knows.

That is not all. What is the other reason that you give? You say quite naturally the French flour is better than the Italian flour and therefore you preferred even to pay a little more. That is your own position. I will read your own statement if you want. You say Italian flour is generally about £2 a ton cheaper than French flour and Italian flour is in the region of £28 a ton, giving the impression that Italian flour is better for particular purposes. Even that is not true, Mr. Minister. These are facts that your officers do not give you.

Here is your own test carried out at the Test Bakery, Magazine Road. This is a letter addressed by the officials to the Food Commissioner, by the technical officers of your department. What do they say? I will not read the whole thing. What do they say?

“Recommendation.

The two (2) samples of Italian Flour sent for Baking Test and a report appear to be of medium strength, and when subjected to our standard ‘Test Mix’ it produced loaves of fair medium quality.

Out of the two brands it appears that the “Tiger” brand—

That is the Italian brand—

—“is a little better than the other. However, to produce a good commercial loaf, this flour should be mixed with other strong flours in the following ratios :

50 per cent Australian with 50 per cent Italian.

25 per cent American with 75 per cent Italian.

40 per cent Canadian with 60 per cent Italian.”

ලු. ආ. 11.45

I now come to the German flour. This same report says :

“This sample appears to be of medium strength and under our standard ‘Test mix’ produces loaves of poor quality. Therefore, it has to be mixed with some other strong flour in the following ratios :

25 per cent German with 75 per cent Australian or Canadian or American.”

So, from the point of view of quality, the German flour, which was partly provided by your Consortium in France, was inferior to the Italian flour.

I come to the French flour. The report says :

“This sample of French flour appears to be of medium strength and under our standard ‘Test mix’, produces loaves of poor quality. Therefore, to produce a good commercial loaf, it should be mixed with other strong flours such as American, Canadian or Australian flours in the following ratios :

50 per cent Australian flour with 50 per cent French flour.”

And the others are 40 per cent Canadian with 60 per cent French flour. You will therefore see that your French and German flour is inferior to the Italian.

But your statement here, before this House, in order to justify the purchase of flour from France, the Consortium, was that the Italian flour was inferior and therefore you were prepared to pay £2 extra per pound. This is not borne out by facts. Therefore, Mr. Minister, do not charge me with irresponsibility.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

I am placing all these facts after a fair study of this matter and I am satisfied that I have a case against your Food Commissioner. Mr. Minister, do not forget that I had to spend eight years of my life here in Parliament in order to nab one man, Jayanetti. Eight long years I had to spend to nab him, and I was able to nab him only because I was Minister of Finance.

The final papers came to me when he was still in the Department of Census and Statistics. What happened? I wanted to interdict him then, but civil servants were objecting to it. They said, "You had no right to look into the income-tax figures." He had given false income tax figures, but they said, "You have no right to look into the income-tax figures although you are Minister of Finance. They are confidential documents." I adopted a rule in order to get him nabbed. What did I do? I said, "All right." I asked the Commissioner of Inland Revenue to file action against him for sending false returns of income tax. As soon as this was done, the documents became public and I was entitled to look into them. On the basis of it, I interdicted him.

How many people came to me asking me not to interdict him and to give him a chance to retire?

It took me eight years to nab this man. And I will have to spend another eight years to nab the new man! I have good reason for saying that he should be nabbed. And please do not charge me with irresponsibility. Shortly after my speech here on the Ministry Votes last year, I went out of the Island, and I was hurt when I read the strong language the Minister had used. The Hon. Minister actually referred to me and said that I had made rather irresponsible statements against very honourable, responsible, honest and hardworking officers.

No, Mr. Minister, I have no objection to your making a charge. I never made a charge against you. I never made a charge against you in

my whole speech. I said, "Please inquire into this case; these are the facts I place before you." Instead of doing that you prefer to accept a statement by these people and say that we make irresponsible utterances against them.

Now, I have placed before you your own statement, and the grounds on which you made your charge against me are found not to be true from your own documents produced from your own department. That is the first point I wanted to make with regard to flour.

The second point I want to make is about lentils. In point of fact, Mr. Minister, on that occasion I gave you facts and figures about purchases made in Hong Kong and Singapore. You never repudiated those charges; you only harped on this matter. Does that prove that I am correct with regard to the purchases at Hong Kong and Singapore at a higher price? Why is the Hon. Minister merely shaking his head? You purchased flour from Hong Kong and Singapore at a much higher price. Why, when there was an offer from Italy at £28, according to your own figures? The Food Commissioner did not accept the offer of Italy here, but he went abroad and on his way back he touched at Italy and then accepted the offer at a higher price—at £28-10-0. In Ceylon he was offered flour at £28; he did not accept that. He went abroad and bought French flour at £30, and on his way back from France, stopped at Italy and purchased at £28-10-0.—again 10 shillings more. Ten shillings per ton on 20,000 tons is £10,000. Not a small amount! Why all this? This gentleman was going abroad as the Consortium was giving him a free passage. You stopped him because it was very unseemly that he should accept such an offer. Therefore, please do not make counter charges without verifying all the facts.

Now, take the case of lentils. What happened? I made the charge that instead of buying direct from Syria you were buying Syrian lentils in Beirut through brokers. What is the

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

position you took up? You said: "What can we do if the Syrian people are not prepared to sell except through brokers?" That is not true.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරඹු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

It is true.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

It is true only in this sense—that your officials were anxious that we bought through brokers, and the Syrian officials also were anxious that you bought through brokers. What has happened now?

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරඹු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

When we communicated with Syria they were not prepared to sell direct.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I know all that. In point of fact, your friend, the Food Commissioner, went in March 1966. He did not go to Syria for that purpose. It was part of a round that he did on something else—he dropped in at Syria. But the Hon. Minister of Commerce and Trade, Dr. Peiris, went to Syria along with Mr. Senaratne and laid the basis for the agreement which was finalized at the end of last year and signed early this year. Is that correct?

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරඹු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

Not correct.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

What do you mean by saying "not correct"?

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරඹු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

All these people went there, but they were not prepared then to—
[Interruption].

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

You have signed an agreement now.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරඹු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

We continued to pursue it and now we have been able to sign an agreement. Last year they were not ready to—
[Interruption].

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I will admit that the Syrian officials also were not ready.—
[Interruption]. That is why I said, try and get a government to government contract. And you succeeded after the Hon. Minister of Commerce and Trade went there. That was the beginning of your success. Even in September 1966, when you were talking—
[Interruption].

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරඹු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

After the Hon. Minister of Commerce and Trade went, he tried further and—
[Interruption].

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Mr. Senaratne was the man who successfully negotiated this agreement, and now you say that the Syrian Government was not prepared. Why did they sign it now?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරව எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

Because we were subsequently able to get them to agree—[Interruption].

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

All that it means is this: it requires an effort to get at the proper parties, get at the top people concerned, and then come to an agreement. There was no serious effort made, although these people went, to get the contract. That is my complaint. And, as a result of the contract, what is the present position today? You are buying cereals from Syria on the contract at £40 a ton whereas—[Interruption].

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கெளரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

It is more.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No. At the present moment, on your contract you have bought 25,000 tons at £40 a ton. That is the present position. What was the purchase immediately before that? Even while that contract was going on—and that is my charge—lentils were being bought here at £68 to £70 a ton.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கெளரவ எம். டி. பண்டா)

The Hon. M. D. Banda)

Because lentils were not available.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Agreed, Mr. Minister, Lentils were difficult to get. I am not denying that. There were certain difficulties no doubt, but all that I am saying is if a serious effort had

been made earlier, on a Government to Government basis, you could have got them much cheaper. My complaint is that your officials were not keen about it.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கெளரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

They were keen.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I have good reasons for saying so. May I tell you why I am making this charge?

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கெளரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

You are not fair.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

In July Mr. Basil Rajanayagam was given a contract, without calling for tenders, to supply two thousand tons. You negotiated the transaction through Mr. Basil Rajanayagam who acted as broker.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கெளரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

Because we wanted lentils.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Please look into this. Immediately prior to your giving the contract to Mr. Basil Rajanayagam tenders were called for, but still the contract was given directly to him. Why did you do that when you had called for tenders only a few days prior to this contract? Do not shake your head. You inquire into the credentials of Mr. Basil Rajanayagam and see who he is.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරව எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

The Indian contractors were defaulting.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

All right. The Indian people were insisting on sterling. I am not denying that. If that were so why are you negotiating the contract with individuals?

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கலாநிதி எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

You are allowing some prejudice to run—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I have no prejudice against any individual. I am only concerned with—

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கலாநிதி எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

You should take an objective attitude—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am going purely on facts and figures that I have got. I have the full list for the whole of your purchases for 1967. I can give every purchase you have made up to the present.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கலாநிதி எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

It is not a secret. I myself will give that. The point is, you must go on the background—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am quite aware of the background. All that I am asking is this: Why is it that your Food Commissioner in certain cases calls for tenders and in other cases gives a direct contract?

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கலாநிதி எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

The Food Commissioner does not act on his own. There is a board.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am not at all happy about this.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

How much longer will the hon. Member take?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

A few more minutes, Sir.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கலாநிதி எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

It is very unusual of you to take a non-objective attitude.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am taking an objective attitude. I am going on the facts and figures that I have and not on any speculation. I have got to deal with sugar also.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

How long will the hon. Member take?

விசேஷ கமிட்டி பதவி, 1967-68

—காரக கமிட்டி

அவரே உன். உம். பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Since this is rather an important matter I suggest we do take a little more time even if it means that we have to appropriate a few minutes from the time allotted to the Ministry of Labour. We must be allowed a little more time if the hon. Members are agreeable.

கமிட்டி

(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

The suggestion that we take a little more time from that of other Ministries is made very often, but having done so they send in a list of speakers with about thirty names.

அவரே உன். உம். பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Labour is the last Ministry.

கமிட்டி

(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

If you reduce the number of Members listed to speak it is all right, otherwise it becomes very difficult for me.

அவரே உன். உம். பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Anyhow, compared to the past years we have done fairly well—thanks to you. We have to give you the credit for being a little firm at the correct moment and for being tactful. I think that we should take a little more time on this Ministry.

கமிட்டி

(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

How many more minutes does the hon. Member want? The Minister wants one and a half hours. I told him to have one hour.

அவரே உன். உம். பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I am not disposed to disagree with you, but I feel that we should have a little more time. I will take about ten to fifteen minutes more.

கமிட்டி

(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

Thereafter the Minister will reply.

பி. பி. தைநகரேன் உன்.
(திரு. பி. பி. தைநகரேன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

பிரதமர் அவர்கள் தயவுசெய்து
மேலும் சில நிமிஷம் காலம்
கொடுக்க வேண்டும். இது
பற்றி சில நிமிஷம் காலம்
கொடுக்க வேண்டும்.

கமிட்டி

(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

The hon. Member for Yatiyantota will take fifteen minutes and the hon. Leader of the Opposition will be given ten minutes. I will not allow any other speeches.

Order, please! The Sitting is suspended till 2 P.M.

உத்தரவு 2 பி.எம். வரை
நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது.

அதன்படி அமர்வு இடைநிறுத்தப்பட்டு
மீண்டும் பி. பி. 2 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M.
and then resumed.

அவரே உன். உம். பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Mr. Chairman, when we suspended the Sitting for lunch I was dealing with the question of lentils.

May I run through quickly the other question of sugar. The position I have taken is that where we have trade agreements with a number of countries like Bulgaria and China, without using the scarce sterling we

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතන, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආමාජිය එන්. එම්. පෙරේරා]

have, direct barter agreements are possible. The Hon. Minister says: "What are we to do if these countries are not prepared to sell direct?" That is not correct.

I will give you all the information. I have got a full list of the orders made in 1966 as well as in 1967. On 7th February 1967 you got 10,000 tons of Bulgarian sugar delivered in February/March through West Germany at £19-10-0 c. & f., the broker being Palaniandy. I made some inquiries from the Bulgarians and I am told that no approach had been made to the embassy either here or there.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බන්දා

(කෙළරා ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

We sent out circulars.

ආමාජිය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Your department sent out a general circular, but you must follow up. After all, it is in the interest of our country to see that we get the benefit of these direct dealings so that we can save the sterling. The moment you go through a broker you have to open Letters of Credit and we tie up our sterling. It involves so much.

On 11.4.67 you bought 10,000 tons of sugar direct through the U. S. S. R. Embassy. That is correct. It is a direct purchase from the Soviet Union at £21.

What I am objecting to is this. On 11.5.67, about a month after, you bought Bulgarian sugar, not by tender but by negotiation. And, who are the people concerned? A West German firm called Westzucker whose agent is Ganhewa, care of Abeysinghe. I have mentioned this Abeysinghe before. This is a very unsatisfactory practice by which you are opening the door to all manner of shady dealings which arouse suspicion in our minds. You pick on just one broker for your negotiations. That is also what I am objecting to.

My good Friend has partly met me by removing the officer concerned and transferring him elsewhere. I have nothing against that officer. I am only concerned with following the correct procedure. Where an offer is made, whether it be sugar or flour or anything else, by a country with which we have a trade agreement, in every such case the department should refuse to employ an intermediary but deal direct with that country. I am satisfied after having had discussions with embassy officials and various people that they are always willing to have direct dealings. In this way you avoid a lot of suspicion too. That is the principle I want the Hon. Minister to follow. I will not go further into that.

I have got the facts and figures here. If the Hon. Minister wants them I can give them to him. As late as 7th June negotiations had taken place through Abeysinghe. I think during the Second Reading Debate I referred to the purchase of Chinese sugar. The department came out with the statement that I had mixed up Taiwan and China. I know the difference. You have bought from Thailand, you have bought from Taiwan and you have bought from China—mind you, delivered through Hongkong. I am not going further into that matter. All that I say is, adopt some principle which will avoid any kind of suspicion on this score.

Now I shall pass on to something else. Take the Hedigalla Government Rubber Nursery. What has happened? The Rubber Research Institute in the year 1957 started a rubber nursery there in order to provide planting material under the replanting scheme. The nursery was considered unsatisfactory, and the Rubber Replanting Advisory Board—I have got the document here with me: document No. RRB 669—decided to close it down.—[Interruption] The number of the document is RRB 669. I do not have the date. You can check it up. When the nursery was to close down the Director of the Rubber Research Institute submitted to the Rubber Controller the correct figures relating

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

to the planting material available at the nursery—No. 404/D of 5th July 1966. The Rubber Controller wanted to dispose of the remaining material among the smallholders participating in the subsidy scheme. Lo and behold, what happened? The nursery plants were not there; most of them had vanished! According to the Visiting Agent's report—Document RRB 639—180,885 germinated seeds were planted in 1965. Again the Visiting Agent's report—Document RRB 687—states that there were 132,593 good plants in the 1965 plantation after weeding out the weak plants, and these were the plants available as at 31.12.66. But when they actually started to get at the plants for distribution, it was reported that out of those 132,593 plants, 109,307 plants had been thrown away as unsatisfactory. Only something like 19,000 plants were supposed to be there. Obviously there is some hanky-panky in this business. Out of the total of 132,593 plants, 109,307 are thrown away as bad plants. It cannot be so. The funny thing is that all the books have gone up in smoke! Books are no longer available. They had to re-do some books in order to get at the stocks. I think there is some hanky-panky in this matter. I hope the Hon. Minister will look into it.

The same situation exists with regard to the egg business. Rats have attacked the eggs in your Marketing Department! I have got all the facts and figures with me. I do not want to take the time of the House in referring to this. I am told that not less than 104,870 eggs are missing in this way. What they do is, they make bogus bills saying that eggs have been disposed of or thrown away as rotten. This matter too should be looked into.—[Interruption] There is a big refrigerator there. Why cannot you use it? Apparently that is also being badly looked after by the engineer and the result is that it is not functioning very satisfactorily. "Rats" have apparently got into that place through one hole or another.

One word about the Meteorology Department: This department has been neglected by the Ministry. I do

not blame the Minister. He has got too much work and he is very hard-worked.

Please appoint a Ministerial committee or some other committee to investigate that department. It is seething with discontent. The observers are not getting their promotions. There is a block in the middle. The people who are graduates are stuck with administrative work and do not do any research work at all. The position is very unsatisfactory and I would ask the Minister to give a little attention to the Meteorology Department which, as I said, is seething with discontent.

I want to refer to one or two matters regarding my constituency. It is unusual.

සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මිය.

(අන්තර්ගතය)

(තිருමති සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාර
නායක—අත්තනකල්ල)

(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—
Attanagalla)

Why unusual?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි භූ. භූ. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I do not generally peddle parochial matters in a Debate such as this.

A number of cultivators have brought to my notice that they cannot get H-4 or H-8 seed paddy in the whole of the three korales. I think these types should be made available to them also. They too should be given a chance of increasing their yields.

They have also complained that in that whole area there are only two rickety tractors available. They are often in a broken-down condition and cannot be used. Will you please look into that matter also?

As far as the Paddy Lands Act is concerned, it is virtually a dead letter in that area. They still continue to charge the fifty cents.

It was only the day before yesterday that some cultivators from the Yatangolle area saw me and said that,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

although they have been paying their paddy insurance, they have never had receipts for their payments. The result is that a large number of people who should have had compensation paid to them for the loss of their paddy crops in 1966 have not yet been paid anything at all. Some few have been paid but not the vast majority. Please look into that matter also.

I am sorry, Sir, I took a little more time than expected.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම හා ආහාර අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්නට මා කලින් බලාපොරොත්තු වූයේ නැහැ. එහෙත් ඊයේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දෙතුන් දෙනකු කළ කළා ඇසුවාට පසුව, මටත් වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්නට හිතුණා.

මා විශේෂයෙන් කළා කරන්නට බලා පොරොත්තු වන්නේ, ආහාර නිෂ්පාදනය ගැනයි. මේ රජය ආහාර නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් ලොකු සෝෂා වක් කරගෙන යනවා. “විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තායිකාවත් අපේ ආහාර නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙන නිසා අප එතු මියට ප්‍රශංසා කරනවායැයි” ඊයේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු—මා හිතන්නේ, හඟුරන්කෙන ගරු මන්ත්‍රීතුමා—ප්‍රකාශ කළා.

සභාපතිතුමනි, තමුන්නාන්සේට මතක ඇති, මේ රජයේ පළමුවැනි රාජ්‍යසභා කළා විවාදයේදී මා කීවා, මේ රටේ හා මහජනයාගේ ශුභසිද්ධිය සඳහා රජය යම්කිසි ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කරනවා නම් ඊට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නොමසුරු සහයෝගය දෙන බව. මේ රජය ආහාර නිෂ්පාදනය කරනවායැයි කියමින් ලොකු සෝෂා වක් ගෙන යන අතර, ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් එම ප්‍රචාරයට ලොකු තැනක් දෙනවා. එහෙත් ඔය කියන තරම් නිෂ්පාදනයක් කෙරෙනවායැයි මා නම් දන් නේ නැහැ. ඒ කෙසේ හෝ වේවා, අද

මේ රට පවතින තත්ත්වය අනුව බොහෝ මිනිසුන් කන්න නැතිව බඩගින්නේ ඉන්නවා. ඒ වගේම, අද රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයත් බොහොම උග්‍රයි. මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපේ යුතුකම මහජනයාට සේවය කිරීමයි. එම නිසා, රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය තරමක් දුරටවත් විසදීම සඳහාත්, අපේ පළාත්වල මිනිසුන්ගේ බඩගින්න තරමක් දුරට නිවා ගැනීම සඳහාත්, ගම්බද පළාත්වල දුප්පත් අයගේ ආදායම සුළු ප්‍රමාණයකින් හෝ වැඩි කිරීමටත්, අපේ කොට්ඨාශයේ ආහාර නිෂ්පාදනය—විශේෂයෙන් පලතුරු වැවීම—ආරම්භ කළ යුතුයැයි මා කල්පනා කළා.

අ. හා. 2.15

ඒ පලතුරු වගාව ආරම්භ කිරීමට කලින් මා එම ප්‍රදේශයේ ආදායම් නිලධාරීතුමා සමඟ සාකච්ඡා කළා. මට ඒ සඳහා ඔහුගේ සහයෝගය ලැබුණා. ග්‍රාම සේවක මහතූනුත් කඳවා සාකච්ඡා කර, එම ව්‍යාපාරය ක්‍රමානුකූලව ආරම්භ කළා. ප්‍රදේශයේ ග්‍රාම සේවක මහතූනුත්, රජයේ වෙනත් නිලධාරීන් ඒ සම්බන්ධයෙන් බොහොම උනන්දුවෙන් කටයුතු කළා. අපේ ඒ ව්‍යාපාරයට රජය අකුල් හෙළාවියැයි මා කොහෙත්ම හිතුවේ නැහැ. රජයේ ආහාර නිෂ්පාදනය සඳහා මේ අන්දමට අපත් සහයෝගය දෙන විට, අපේ ඒ ව්‍යාපාරයට රජය අකුල් හෙළාවියැයි මට කොහෙත්ම විශ්වාස කරන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ.

එහෙත් මා ඒ පලතුරු වගාව ආරම්භ කළේ හත් හවුල් රජයට මුක්කු ගැසීමට නොවෙයි. ඒ බව විශේෂයෙන් පත්තර කාරයන්ට මතක් කර දිය යුතුයි. පත්තර කාරයන් හිතනවා ඇති, හත් හවුල් රජයට මුක්කු ගැසීම සඳහා මා පලතුරු වගාව ආරම්භ කළාය කියා. ආහාර නිෂ්පාදනය හොඳ දෙයක්. ආහාර හිඟයෙන් ජනතාව පෙළෙන මේ කාලයේදී ආහාර වගාවට අප උදව් කළ යුතුයි. කෙසේ හෝ වේවා, මෙවැනි හොඳ දෙයක් කරන්න හදන විට, මෙවැනි වැදගත් ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කරන විට, රජය ඒ ව්‍යාපාරයට අකුල් හෙළාවියැයි මා කොහෙත්ම හිතුවේ නැහැ. එහෙත් එම ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දුන් ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී සමරතුංග මහත්මයා ව පැය 24ක් ඇතුළත මාරු කළා. අප්‍රේල් මාසයේ මා නුවරඑළියේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සිටින අවස්ථාවේදී, ඒ අත්දමට හදිසි යෙන්ම ඒ මහතා මාරු කළේ. වහාම වැඩ භාර දී මාරු වී යන ලෙසට සමරතුංග මහතාට රජයෙන් නියෝග කළා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මට ලැබී තිබෙන ආරංචිය විශ්වාස කරන්නට හොඳම ඉඩකඩ තිබෙනවා. ඇමතිවරයකුගේ බලපෑමක් උඩ ඒ මහතා මාරු කළ බව මට ආරංචියි. ඒ මහතා සියතා කෝරළයට එව්වේ හොරගොල්ලේ පලතුරු වවන්න නොවේයයි ඒ ඇමතිතුමා කියා තිබෙන බව ආරංචියි. හොරගොල්ලේ ඕනෑ තරම් පලතුරු වවා තිබෙනවා. හොරගොල්ලේ පලතුරු වවන්න සී.ආර්.ඕ. මහත්මයා වුවමනා නැහැ. ඒ ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරියාගේ මාරුව අවලංගු කරවීම සඳහා මා විදුලි පණිවුඩ එව්වා. එහෙත් මගේ ඉල්ලීමට ඇහුම්කන් දුන්නේ නැහැ. ඒ ස්ථාන මාරුව වළක්වා ගන්නට බැරි වුණා. අපේ ඉල්ලීමට ඇහුම්කන් නොදී, අත්තනගල්ලේ පරාජිත අපේක්ෂක ඒ. ඩබ්ලිව්. ජී. සෙනෙවිරත්න මහත්මයාගේ ඉල්ලීමට ඇහුම්කන් දී ඒ ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරියා මාරු කළා. ඔහු එම කොට්ඨාශයෙන් මාරු කරවා ගන්නට පරාජිත වුණු ඒ දේශපාලනඥයාට වුවමනා වී තිබුණු බව මා නිර්භයව කියනවා.

බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ පලතුරු වැවීමේ ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දුන් නිසා සී.ආර්.ඕ. මහත්මයා මාරු කළ බවට මගේ කොට්ඨාශයේ ප්‍රචාරයක් ගියා. ඒ නිසා එම ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙන්නට ග්‍රාම සේවක මහතුන් පසුබට වුණා. ඔවුහුත් මාරු කරවියැයි ග්‍රාම සේවක මහතුන් භය වුණා. ඒ ව්‍යාපාරය කඩාකප්පල් වේයැයි ඔවුන් හිතුවා. එහෙත් මා අධෛර්යමත් වුණේ නැහැ. ඒ ව්‍යාපාරය මා දිගටම ගෙන ගියා. ඉන් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙනවා. පත්තරකාරයන් පවා එම ව්‍යාපාරයට ප්‍රශංසා කරනවා. මා එම ව්‍යාපාරය කර ගෙන යන්නේ රජයට සහයෝගය දීමක් වශයෙන් යැයි පත්තරකාරයන් හිතනවා ඇති. එහෙත් මා පලතුරු වගාව කරගෙන යන්නේ හත් හවුල් රජයට මුක්කු ගහන්න නොවෙයි. කෙසේ හෝ වේවා, ඒ නිසා එම ව්‍යාපාරයට නොමිලයේම ප්‍රචාරයක් ලැබුණා. ඒ ගැන පත්තරකාරයන්ට ස්තූති කරනවා. හැබැයි, පත්තරකාරයන් ඒ ව්‍යාපාරයට ප්‍රචාරයක් දෙන්නේ අපට

සහයෝගයක් දීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් නොවෙයි, රජයට මුක්කු ගැසීම සඳහා මා පටන් ගත් ව්‍යාපාරයක් හැටියට හිතා ගෙනයි.

ගරු සී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ (වැඩබිනෙ කර්මාන්ත හා සිවර ඇමති)

(கௌரவ டி. ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ்—பதில் கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. D. Shelton Jayasinghe—Acting Minister of Industries and Fisheries)

මොන පලතුරුද, වවන්නේ ?

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ඇවිත් බලන්න. මෙතැන ඒවා ගැන කියන්න මා ලැස්ති නැහැ.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

සල්ලි අරන් එන්න.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ඔව්, ඔව්. ඒ ව්‍යාපාරය දැන් සාර්ථක වේගෙන යනවා. එහෙත් එම ව්‍යාපාරයට ආණ්ඩුවේ සහයෝගය නොලැබුණු බව කණගාටුවෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. කලින් සමහර නිලධාරීන් සහයෝගය දිගෙන ආවා. එහෙත් දැන් එම ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙන්නට ඔවුන් පසුබට වෙනවා.

එදා අත්තනගල්ලේ පොඩි උත්සවයක් පැවැත්වුවා. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තු වේ නිලධාරීන්ටත් අලෙවි කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ටත් උත්සවයට සහභාගි වන ලෙස ආරාධනය කළා. ඇමතිතුමා එම උත්සවයට සහභාගි වේ යැයි මා බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. එහෙත් සිරිතක් වශයෙන් එතුමාටත් ආරාධනා කළා. එන්න හැටියක් නැති බව දන්වා වත්, ඒ කිසිම කෙනකුගෙන් පිළිතුරක් නොලැබුණු බව කියන්නේ, බොහොම කණගාටුවෙන්.

එම උත්සවයට සහභාගි වන ලෙස අප ආරාධනා කළේ වෙන කිසි දෙයක් නිසා නොවෙයි. අප ගෙන යන ඒ වැදගත් ව්‍යාපාරයට අපට රජයේ නිලධාරීන්ගේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.]

සහයෝගයත් ලැබෙන බව ඇඟවීමටයි, එසේ කළේ. ඒ මන් ද කීවොත්, ඒ ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දීමට ග්‍රාම සේවක යන් දැන් භය වී සිටිනවා. වෙනත් නිල ධාරීන් එයට සහයෝගය දෙන්න පසුබට වී තිබෙනවා. එම නිසා ඔවුන් නොපැමිණීමෙන් ඒ ව්‍යාපාරයට ලොකු පාඩුවක් වුණා.

මා ඒ පළතුරු වගා ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළේ මගේ ඡන්දය වැඩි කර ගන්නට නොවන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. ඔවා කළත් නැතත් මට ඡන්දය ලැබෙනවා. අපේ පළාත්වල තිබෙන දුප්පත් කම තරමක් දුරටවත් නැති කිරීමෙන්, රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය සුළු වශයෙන්වත් විසදීමෙන්, බලාපොරොත්තුවෙනුයි මා එම ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළේ. එපමණක් නොවෙයි, පළතුරු වගාව දියුණු කරනවාය, පළතුරු ඉස්මකිරීමට, පළතුරු ටින් කිරීමට ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කරනවාය කියා මේ රජය පසුගිය රාජාසන කපා වෙදි සඳහන් කළා. අපිත් ඒ විධියේ අදහසක් ඇතුළු තමයි මේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තේ. මේ නිසා ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ගේ සහයෝගයත් අපට ලැබේ යයි අපි විශ්වාස කළා. එහෙත් මා කලින් සඳහන් කළ උත්සවයට කිසිම නිලධාරියකු සහභාගි වුණේ නැහැ. මම ඒ සම්බන්ධයෙන් ටිකක් දොස් කියලා ඇමති තුමාට ලියමක් යැව්වා. ඒකට ඇමතිතුමා එව්වා පිළිතුරක් මට ඊයේ ලැබුණි. ඒ සම්බන්ධයෙන් කණගාටුව ප්‍රකාශ කරලා ඉදිරියට සහයෝගය දෙන බව ඒ ලිපියේ සඳහන් කර තිබෙනවා. එහෙම කිව්වට මදි. අපි රටේ ශුභසිඬිය සඳහා අපේ කොට්ඨාශ වල පවත්වාගෙන යන ව්‍යාපාරවලට තමුත්තාත්සේලාගේ සහයෝගය ලැබෙන්නේ නැද්ද කියා මා රජයේ ඇමතිවරුන්ගෙන් අහන්ට කැමතියි.

“බණ්ඩාරනායක මැතිණිය ගෙන යන මෙම ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙන්නට එපා. සහයෝගය දුන්නොත් බලාගෙනයි,” ආදී වශයෙන් අද සෙනෙවිරත්න මහත්මිය ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ට තර්ජනය කරනවා. එම නිසා අපි ගෙන යන මේ ව්‍යාපාරයට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන්න කියා රජයේ නිලධාරීන්ට ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශයක් කරන්ට ගරු ඇමතිතුමා ලැහැස්ති දැයි මා අහනවා. එසේ නැති නම්

සෙනෙවිරත්න මහත්මිය ගෙන යන රහස් ව්‍යාපාරය තමුත්තාත්සේලාගේ අනුදානම ඇතිව සිදුවන එකක් බව අපට පිළිගන්ට සිදු වෙනවා. අපි කරන දේවල් පත්‍රවල ලොකුවට පළ කළාට මදි; අපේ වැඩවලට සහයෝගය ලැබෙන්න ඕනැ. ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ගේ සහයෝගය නැතිව මේ කටයුතු තනියම කිරීම අමාරුයි. ඒ නිසයි, මේ අවස්ථාවේදී මා මේ වචන ටික කියන්න අදහස් කළේ. සමහර මන්ත්‍රීවරුන් මේ සාකච්ඡාවේදී කිව්වා, බණ්ඩාරනායක මැතිණිය ගෙන යන පළතුරු ව්‍යාපාරය ගැන එතුමියට ප්‍රශංසා කරනවාය කියා. ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ගේ සහයෝගය ලැබුණත් නැතත් අපි මේ ව්‍යාපාරය කෙසේ හෝ කලක් තිස්සේ කරගෙන ගියා. එහෙත් මේ ව්‍යාපාරය තවත් දියුණු කර ගැනීමට නම් අපට කාගේත් සහයෝගය අවශ්‍යයි. විශේෂයෙන්ම ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන් වැනි නිලධාරීන්ගේ සහයෝගය ඕනැ. ඒ පළාතේ සිටින කෘෂිකර්ම නිලධාරියා අපට සහයෝගය දෙනවා. හැබැයි ටිකක් බයෙනුයි සහයෝගය දෙන්නේ. මා කලින් කිව්වා වගේ මම මේ ව්‍යාපාරය ගෙන යන්නේ පොහොසත් වෙන්ටවත්, ඡන්ද වැඩි කර ගන්ටවත් නොවෙයි; අපේ කොට්ඨාශ වල ජනතාවගේ දියුණුව සඳහා යම්කිසි ව්‍යාපාරයක් ගෙන යායුතු නිසයි. එම නිසා ආණ්ඩුවක් හැටියට මට තමුත්තාත්සේලාගේ සහයෝගය දීම යුතුකමක්. මගේ ඒ බලාපොරොත්තුව ඉටු කර ගන්න කවදා හෝ පළතුරු ටින් කිරීම සඳහා යන්න ටිකක් ගෙන්වා ගන්ට මට ඉඩ ලැබේ දැයි මා දන්නේ නැහැ.

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(கௌரவ ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)
(The Hon. Shelton Jayasinghe)

ඒක කරන්නේ අපේ අමාත්‍යාංශයෙන්, ඉල්ලන්න බලන්න.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

රෝට්ටි යන්නයට නම් කැලී ටිකක් ගෙන්වා ගන්න තවම බැරි වෙව්වි. සමහර විට මේකටත් අවසර දෙන එකක් නැහැ. [බාධා කිරීමක්] දෙනවද?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(கௌரவ ஷெல்ஹன் ஜயசிங்ஹ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

ඉල්ලන පරක්කුවෙන් දෙනව.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திரும்பதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

එහෙම නම් මම හෙටම ඉල්ලනව. ඉල්ලු
වාසින් පස්සෙ දෙන්න බැහැකියල උත්තර
යක් ලැබෙනවට මම කැමති නැති නිසයි,
ඉල්ලන්න කල්පනා නොකළෙ.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

ඇමතිතුමා එන්ට ඉස්සරවෙලා ඉල්ල
ගන්න ඔනැ.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திரும்பதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ඒ සදහා අපට ගොඩනැගිල්ලකුත් තිබේ
නව. පරණ සංසඛෝධි පාඨශාලා ගොඩ
නැගිල්ල අපට ආපසු ලැබුණා. මගේ කල්
පනාව ඒක පළාතේ මහජනයාගේ ප්‍රයෝ
ජනය සදහා යොදවන්නයි. මේ විධියේ
කර්මාන්තයක් ඒ ස්ථානයේ ආරම්භ
කරන්නට මා අදහස් කළේ ඒ නිසයි.
කරුණාකර අර පාරාජිකා වුණු දේශ
පාලනඥයාට කියන්න අපේ වැඩවලට
අකුල් හෙලන්න එපා කියා. මෙගොඩ
පොත පේරුවේ ගම්කාරිය සභාවේ සභා
පති වශයෙන් සිටි ඒ මහත්මයාව මුදල්
වංචාවක් උඩ ඒ තනතුරෙන් අස් කළේ
තමුත්තාත්සේලාමයි. එවැනි කෙනෙකුට
මේ කොට්ඨාශයේ කටයුතුවලට මේ අන්ද
මට ඇඟිලි ගසන්නට ඉඩ දී තිබෙන්නේ
ඇයි? අද මේ රජයේ ඒජන්තවරයා හැටි
යට ඒ පළාතේ වැඩ කරන්නෙ ඔහුයි. ඔහු
ට ඕනෑ හැටියට නිලධාරීන් මාරු කරනව.
නිලධාරීන්ට තර්ජනය කරනව. මා මීට
කලින් අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ වැය ශීර්
ෂය යටතේ කපා කරමින් මතක් කළ
අන්දමට සමගි මණ්ඩල පත් කර
තිබෙන්නෙන් ඔහුගේ ලැයිස්තු අනුවයි.
ඇමතිතුමා කොයි විධියට උත්තර දුන්
ත්ත්, අපි ඒ බව දන්නව. එම නිසා

කරුණාකර කියන්න අපි මේ ගෙන යන
වැදගත් ව්‍යාපාරවලට අකුල් නොහෙළා
අපට මේ කටයුතු කරගෙන යන්න ඉඩ
දෙන්න කියා. ඒ වගේම විරුද්ධ පාර්ශ්ව
යේ අපටත් මෙවැනි ව්‍යාපාරවලදී සහයෝ
ගය දෙන්න කියා ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ට
කියන්න. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී
වරුන් මේ ආහාර නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරය
කඩාකප්පල් කරන කඩාකප්පල්කාරීන්
වශයෙනුයි, තමුත්තාත්සේලා නිතරම
පෙන්වන්නට උත්සාහ කරන්නෙ. දැන්
අපට පෙනි යනවා කඩාකප්පල්කාරීන්
සිටින්නේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේද, රජයේ
නිලධාරීන් අතරේද, තැත්නම් ආණ්ඩු
පක්ෂයේද කියා. කඩාකප්පල්කාරයෝ
අපි නොවෙයි. තමුත්තාත්සේලාගේ ආහාර
නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරය අපි කොයි විධියකින්
වත් කඩාකප්පල් කරන්නට මහත්සි
ගන්නෙ නැහැ. ආහාර නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරය
වැදගත් කටයුත්තක් හැටියට අප පිළි
ගෙන තිබෙනව. එම නිසා හැම විටම අපට
කඩාකප්පල්කාරීන් යයි නොකියා කඩා
කප්පල්කාරීන් සිටින තැන් සොයා බලා
ඒ අය අයින් කර අප ගෙන යන ආහාර
නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරවලටත් තමුත්තාත්සේ
ලාගේ සහයෝගය ලබා දෙනවා ඇතැයි
බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ විවන
ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනව.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම වැය ශීර්ෂය
යටතේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් පැය
ගණනක් තිස්සේ කරන ලද කපාවල
සදහන් වුණු වැදගත් කරුණු සියල්ලක්ම
මා සටහන් කර ගත්තා. ආහාර නිෂ්පාදන
කටයුතු සම්බන්ධයෙන් මෙම ආණ්ඩුව
ගෙන යන ව්‍යාපාරයට ගරු මන්ත්‍රීවරුන්
ගෙන් ලැබෙන සහයෝගය ගැන ස්තූති
වන්න වන බව ප්‍රකාශ කරන අතරම,
අප මෙම ව්‍යාපාරය ආරම්භ කෙළේ එවැනි
සහයෝගයක් ලැබෙනැයි බලාපොරොත්තු
වෙන් බවත් සදහන් කරන්නට කැමතියි.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්
මෙම ආණ්ඩුවේ ආහාර නිෂ්පාදන ව්‍යාපාර
යට ආධාර දෙනවාද නැද්දැයි යන්න
පිළිබඳව රටේ තැනින් තැන මතු වී තිබෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා]

ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් සමහර විරුද්ධ පාර්ශ්වික ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සඳහන් කළා. මගේ වැටහීමේ හැටියට නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වික ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඒ ඒ කොට ධාශවල ආහාර වගා වැඩ සඳහා සහයෝගය දෙනවා. අනුරාධපුරය, කුරුණෑගල, මහනුවර, මාතලේ යන ප්‍රදේශවලට හා උභව ප්‍රදේශයට මා ගිය විට මට පෙනී ගියේ ඒ හැම ප්‍රදේශයකම සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පක්ෂ හේදයක් නොමැතිව මෙම ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙන බවයි. දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරකසභා රැස්වීම්වලට මා සහභාගි වුණු අවස්ථාවන්හිදී ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පක්ෂ හේදයක් නොතකා ආහාර වගා ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙන බව මට පෙනී ගියා. ඒ මගේ අත්දැකීමයි. තවද, මෙම ගරු සභාව තුළදී මෙම අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කපා කළ විරුද්ධ පාර්ශ්වික ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සහ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායිකාව අපේ ආහාර වගා ව්‍යාපාරයට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන බව ප්‍රකාශ කිරීම ගැන ස්තූතිවන්ත වෙනවා. සහයෝගය දීම පිළිබඳව ප්‍රකාශ කළත් නොකළත්, ඇත්තෙන්ම සහයෝගය ලැබෙනැයි බලාපොරොත්තුවෙන් තමයි, අප මේ වැඩ පිළිවෙළ ආරම්භ කෙළේ.

අප වැදගත් ජාතික ප්‍රශ්නයක් විසඳීමේ කාර්යයෙහි යෙදී සිටින බව අවබෝධ කර ගෙන අපට සහයෝගය දීම ගැන සියලුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට නැවත වරක් ස්තූති වන්න වෙනවා. පසුගිය අවුරුදු දෙක තැන්තම් දෙකහමාර තුළ, විශේෂයෙන්ම පසුගිය අවුරුද්ද තුළ, මෙම අමාත්‍යාංශයේ සේවයේ යෙදී සිටින නිලධාරීන් සහ මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති සියලුම දෙපාර්තමේන්තුවල සේවයේ යෙදී සිටින නිලධාරීන්—මාණ්ඩලික නිලධාරීන්ගේ පටන් ගම්බද ප්‍රදේශවල සේවය කරන ඔවර්සියර් වරුන් දක්වා සෑම තරාතිරමකම නිලධාරීන්—හැම දෙනාම පෙරට වඩා ලොකු උනන්දුවකින් හා සම්බන්ධතාවකින් යුක්තව මෙම ව්‍යාපාරය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා ක්‍රියා කරන බව ඉතාමත්ම සතුටින් මෙම ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරනවා. මන්ත්‍රී වරුන්, නිලධාරීන්, මහජනයා යන මේ හැම දෙනාගේම සහයෝගය මෙම

ව්‍යාපාරයට ලැබීම හොඳ ලකුණක්. ඒ නිසා ඉදිරියට මේ ව්‍යාපාරය හොඳින් ක්‍රමානුකූලව ගෙන යන්නට හැකි වේ යයි තද විශ්වාසයක් මා තුළ තිබෙන බවත් මේ අවස්ථාවේදී මා ප්‍රකාශ කරනවා.

විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාව—අත්තන ගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීවරිය (සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මිය.)—එතුමියගේ පලතුරු ව්‍යාපාරය ගැන සඳහන් කළා. එතුමිය කරගෙන යන ඒ ව්‍යාපාරයට රජයෙන් සහයෝගයක් නොලැබේය කියන අදහසයි එතුමියගේ කථාවෙන් හෙළි කළේ.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිලුමති සිත්‍රිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

සහයෝගය දෙන්න බයක් තිබෙනවා.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(ගෙණරාම ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

එවැනි බයක් ඇති කර ගැනීමට හේතු වන නියෝගයක් අප විසින් නිලධාරීන්ට දී නැහැ. නිලධාරීන්ට අප දී තිබෙන නියෝගය නම් ඒ ඒ ප්‍රදේශවල කෙරෙන කෘෂිකාර්මික කටයුතු සම්බන්ධව තම තමන්ගේ කාලය වැඩි වැඩියෙන් යොදවන්නය කියන එකයි. ඊට වැඩිමනත් නියෝගයක් අප දී නැහැ.

අ. හා. 2.30

ගොවි කාරක සභා මුල් කර ගෙන ලබන මාස් කන්නයේ සිට ආදායම් පාලක කොට්ඨාශ සම්බන්ධ කර ගෙන ගොවීන් සමගත්, ගොවීන්ට උදව් විය හැකි අය සමගත් සාකච්ඡා කර කෘෂිකාර්මික සැලැස්මක් වශයෙන් යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ අනුව ඒ ඒ ගම්වල හා කුඹුරු යායවල ගොවීන්ගෙන් ඔවුන්ට ප්‍රචවත් තත්ත්වයෙන් ඔවුන්ගේ සහයෝගය ලබාගෙන කටයුතු කරන්නය කියා ඒ නිලධාරීන්ට කියා තිබෙනවා. එලවල ව්‍යාපාරය ගැනත් එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යෑමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එමෙන්ම අතිරේක ආහාර වශයෙන් අපට වුවමනා කරන ලුනු, මිරිස්, ඉරිඟු, අලවර්ග ආදී දේවල්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගැනත් ඒ සැලැස්මෙහිම තිබෙනවා. එම සැලැස්මට අයත් කරුණු පිළිබඳව ඔවුන් වගකිව යුතුයි.

පලතුරු වගාව පිළිබඳවත් අප අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තියේ වැඩි වෙනසක් නැහැ. ඒ ඒ පළාත්වල පලතුරු වගාව හොඳින් කෙරෙනවා නම් එයටත් රජයේ සහයෝගය, අනුබලය, දීම හා අපට කරන්නට පුළුවන් අතිකුත් ආධාර ක්‍රම නොකඩවා කරන බව මේ ගරු සභාවටත් විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාවටත් මතක් කරන්න කැමතියි. එවැනි කටයුතුවලදී රජයේ නිලධාරීන්ගේ සහයෝගය නොලැබේය කියා සැකයක් ඇති කරගන්නට වුවමනාවක් නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාව හෝ වේවා, වෙනත් මන්ත්‍රීවරයකු හෝ වේවා, ගම්වැසියකු හෝ වේවා, කවුරු හෝ ගොවි කර්මාන්තය අතින් ප්‍රයෝජනවත් වැඩක් කරනවා නම් එයට සහයෝගය දීමට කිසිම නිලධාරියකු හිතේ බයක් ඇති කර ගන්නට වුවමනාවක් නැහැ. යම්කිසි බයක් ඇති කර ගෙන සිටිනවා නම් ඒ බිය තුරන් කිරීමට මා කැමතියි. විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාවට ඕනෑ කළේ මගෙන් එවැනි ප්‍රකාශයක් ප්‍රසිද්ධියේ ලබා ගැනීමටයි. ඒ නිසා එවැනි බයක් ඇති කර ගැනීමට හේතු වන යම්කිසි ප්‍රතිපත්තියක් මේ රජයේ හෝ මා තුළ හෝ නොවන බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

එතුමිය වෙනුවෙන් කරන ලද ආරාධනාවක් සම්බන්ධවත් එතුමිය සඳහන් කළා. ඔය කියන දවස පසළොස්වක දිනයක් නිසා සමහර නිලධාරීන් තම තමන්ගේ ආගමික කටයුතුවල යෙදී සිටින්නට ඇති. මටත් ඔය ආරාධනාව ලැබුණා. මට වුණත් එදා ආගමික කටයුතුවල යෙදෙන්නට සිදු වෙනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

සිල් ගන්නද?

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)
(The Hon. M. D. Banda)

ඔව් සිල් ගන්නවා, එහෙත් හැම පසළොස්වකටම නොවෙයි. එවැනි පුරුද්දක් මා තුළ තිබෙනවා. අපේ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) වුණත් එවැනි පුරුද්දක් ඇති කරගන්නවා නම් හොඳයි. වයස් ගත වන විට ඉදහිටවත් පන්සලක් දෙස බලන එක හොඳයි කියා උන්නාහේ මාර්ක්ස්වාදීයෙක් වුවත් මා කියන්නට කැමතියි. සමහර නිලධාරීන් ආගමික කටයුතුවල යෙදෙන නිසා පසළොස්වක දිනයක් යොදා ගන්නාම පැමිණීමට අපහසු වෙනවා. මගේ ගැළවීමට මා කියනවා නොවෙයි. කාට ආරාධනා කළාද, ආරාධනා ලැබී නොගියේ කවුද, යනාදී කිසිවක් මා දන්නේ නැහැ.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

කවුරුවත් ආවේ නැහැ.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)
(The Hon. M. D. Banda)

ආරාධනා කළේ කාටද කියාවත් මා දන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මෙන්න මේ අන්දමේ ලිපියක් ලැබී තිබෙනවාය, ඒ අන්දමේ ප්‍රමාදයක් සිදු වී තිබෙනවා නම්—
[බාධා කිරීමක්]

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ලියුම් කැල් ලක්වත් එවන්න තිබුණා නේ.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)
(The Hon. M. D. Banda)

මටත් ආරාධනාවක් ලැබුණා. මට එවූ ලියමන මට දකින්නට ලැබුණේත් 22 වැනිදා. මා ලග සටහනක් තිබෙනවා. ඔය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා]

විධියට වුණාම මොනවා කරන්ටද? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමිය ගෙන් ආරාධනයක් මට ලැබුණේ නැහැ. මට කාඩ්පතක් ලැබී තිබෙනවා. එය එවන ලද්දේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමිය නොවෙයි. මට ලැබුණු කාඩ් පතේ තිබෙන්නේ මොනවාදැයි මම කියන්නම්.

“අත්තනගල්ල පලතුරු සමාගම මගින් නිව්ටබ්ලු වේ පැරණි සංඝරේඛි විද්‍යාලීය භූමියෙහි ආරම්භ කරන ලද පලතුරු වෙළෙඳ හල අප වෙනුවෙන් මහ ජනයාට විවෘත කරන උත්සවයට සහභාගි වන ලෙස ආරාධනය කරයි”

ආරාධනා පත්‍රය ලැබුණු බව පිළිගන්නවා. ඒ ගැන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. එහෙත් එය මට එවා තිබෙන්නේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමිය විසින් නොවෙයි.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිත්‍රිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ගරු ඇමතිතුමාට විශේෂ ආරාධනයක් කරුවිය කියා බලාපොරොත්තු වෙනවාද? නිලධාරීන්ගෙන්වත් පිළිතුරක් බලා පොරොත්තු වුණා. කාගෙන්වත් එය ලැබුණේ නැහැ.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරාමු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)
(The Hon. M. D. Banda)

විශේෂ රැස්වීමක් තැන්පත් විශේෂ ව්‍යාපාරයක් පටන් ගන්නා විට රජයේ නිලධාරීන්ගේ අනුමැතියක් දෙන්නැයි මෙහි සඳහන් කර නැහැ. මෙවැනි ආරාධනා පත්‍ර අපට නොයෙක් වතාවල නොයෙක් දෙනාගෙන් නොයෙක් කරුණු සම්බන්ධ යෙන් ලැබෙනවා. ඒ හැම එකකටම සහ භාගි වන්නට ඇමතිවරයෙකුට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ උත්සවයට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමිය පැමිණෙන බවක්වත් දැනගන්නට විශේෂ සටහනක් මේ කාඩ්පත්‍රයෙහි අඩංගු කර නැහැ. මා මේ විධියට ප්‍රකාශ කළත් එය ප්‍රකාශ කළේ ඒ මගින් මගේ ඇඟ ගලවා ගන්නට නොවෙයි. මා ඇඟ ගලවා ගන්නට හදනවා නොවෙයි. මා ආරාධනා පත්‍රය දුටුවේත් ඒ දින යේදීමයි. බොහෝ විට අපට ලැබෙන

ඇතැම් ලියුම් ප්‍රමාදවෙලා ලැබෙනවා. එවැනි ලියුම් ගොඩක් මා ලග තිබෙනවා. නොසැලකිල්ලක් දක්වා කිසිම දෙයක් කර නැහැ. කෙරෙන්නට යමක් තිබෙනවා නම් දැනුම් දුන්නාම ඒ ගැන සුදුසු පරිදි ක්‍රියා කරන්නට විධිවිධාන යොදනවා. පුහුණු වීමේ පන්තිවලටත් එන්නට අවස්ථාව සලසා දී තිබෙනවා නොවෙයිද? පුහුණුවීමේ පහසුකම් පවා සමහර උදවියට ලැබුණා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිත්‍රිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

තැනෙයි කියන්නේ නැහැ. නමුත් සෙනෙවිරත්න මහත්මිය—

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරාමු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)
(The Hon. M. D. Banda)

සෙනෙවිරත්න මහත්මිය ඒ පළාතේ කෙනෙක්.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිත්‍රිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

පාරාජිකා වුණු කෙනෙක්.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරාමු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)
(The Hon. M. D. Banda)

ඒ පළාතේ කෙනෙක්. ඒ විතරක් නොවෙයි, ඒ මහත්මියගේ ගෙවල් දොරවල්, තැදියන් එහෙමත් ඉන්නවා. ඒ නිසා ඔහු ඉවත් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ මහතාත් එතැන ඉන්නට ඕනෑ. තැනෙයි කියන්නට බැහැ. හැබැයි, යම් විධියක වැරදි ක්‍රියාවක් කරනවා නම්, වැරද්දක් ගැන කියන්නට තිබෙනවා නම් කියන්නට ඕනෑ. එතකොට ඒ ගැන සොයා බලන්නට පුළුවනි.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිත්‍රිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ඒ පළාතේ මිනිසුන්ගේ හැඟීම ඔහු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඒජන්තවරයෙක්ය කියායි. එය මිනිසුන්ගේ හැඟීමයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

මැතිණිය බොහෝම කරදර කරනවාය කියනවා. මැතිණිය හැන සෙනෙවිරත්න මහත්මිය අපට කියන හැටි මැතිණිය දන්නේ නැහැ.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ඒවා මගේ අතින් නොවෙයි සිද්ධ වෙන්නේ, මහජනයාගෙන්.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

Mr. Chairman, I would like to address my mind to the matter raised by the hon. Member for Yatiyantota, and then get to the other part of my speech. I felt that he was possibly piqued by my reply to him on an earlier occasion. It may be that; I do not know. Anyway, he adopted quite an unusual tone, and I felt rather as if he is losing his normal flair for looking at a problem in an objective way.

Now, there is nothing very much to get heated about on this matter. I have been looking into whatever matter was taken up in the House. There are also many complaints that come to me, not always from the hon. Member for Yatiyantota, but I dare say that whenever a responsible Member made any complaint or any suggestion I very carefully went into it.

This is a field in which all sorts of complaints can arise, but I am not putting the suggestions or the speech made by my hon. Friend into that category. He made some observations on an earlier occasion and I had occasion to reply to them. I do not know whether he resents the tone of it or the facts of it; maybe both.

I do not think it is necessary to get involved in all sorts of details, but there are one or two points in

the speech of my hon. Friend, the Member for Yatiyantota, which I would like to meet.

The first point I would like to make is that in my observations on some remarks that he had made on an earlier occasion, I stated a fact. It was a factual statement. Now, what is the factual statement I made? It is that the negotiations with the French or the arrangements with a French consortium—whatever the organization—to come to some arrangement with the Food Commissioner of the Government of Ceylon, to supply wheat flour, had their origin in the Treasury.

Now, here is the letter the Food Commissioner had received. I am only trying to establish the historical background. There is no need to quarrel over that. This memorandum was received from the Treasury very early in the day. It was sent from the Treasury on the 5th of January 1965:

"Discussion in France"

That is the heading. I can pass on the file to my hon. Friend if he wants—

"Flour—The Secretary-General, National Committee of Export Millers, Mr. Virthem, a representative of the Millers, and

Mr. Benghart saw me. Mr. Piot was present.

They were prepared if we were agreeable to buy 100,000 tons per year for 2 years to give 18 months credit—(25 per cent cash and 75 per cent credit). The rate of interest was not supplied.

I suggested 10 per cent cash and 90 per cent credit if they could not agree to 100 per cent credit and the interest be nominal. I also suggested that these terms be allowed even if we bought 50,000 tons. I said the period of repayment might be extended to 2 years. They are prepared to consider these suggestions. They added that we need not buy the flour unless we were satisfied re price and quality and that the prices could be revised every 6 months or at shorter periods according to mutual consent.

සිසිර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා]

They expressed a desire to visit Ceylon and I suggested that they do this on the return of the Food Commissioner from Australia."

This is the letter that was sent from the Treasury dated 5th January 1965 :

"භාණ්ඩාගාරයේ නියෝජ්‍ය ලේකම් තිලක් ඊ. ගුණරත්න මහතා 1964 දෙසැම්බර් මස විදේශයන් හි දී කළ සාකච්ඡා පිළිබඳ සටහන් සමහරක් දැන ගැනීම/අවශ්‍ය කටයුතු කිරීම පිණිස මේ සමග එවමි."

This has been signed by "ජ. බ. කුලේගම".

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That was the time I was ill and I did not even attend office.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

I am not trying to connect you with this. I only want to say that my Friend was the Minister of Finance at that time. That is the fact I stated—not that there is any connection between that and you.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(දොම්පෙ)

(திரு. எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—

தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

A sick Finance Minister.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

Nevertheless, Minister of Finance.

I need not go over all this.

After that a team had come from there and the representative of the Treasury, may be Mr. Gooneratne or somebody else, the Food Commissioner and the people who came, had negotiated. This was a preliminary type of negotiation, but they actually entered into negotiations proper, and

somewhere in January or February a Cabinet Paper had been submitted with the observations of the Treasury proposing acceptance of the offer. That was the proposal before the Cabinet. Before the Cabinet could take a decision, the general elections came and the matter stood in abeyance. Subsequently when the new Government was formed, this matter was brought up again, and at that stage it was still not known whether the offer would be ratified or not. So that is the back history and I do not think we need quarrel about it.

Then, of course, he made a point with regard to quality, insurance and price factors. It is quite possible that certain kinds of flour were sent for testing and so on and we have got results, but that may not be conclusive one way or another. I will not enter into any detailed discussion on that but I think there is a general impression among bakers and everybody else that Italian flour is not as high in quality as other varieties of flour, and I think the French flour or what we have got as such—not every parcel; I am speaking generally—may be superior in quality. That general feeling is there. Of course, Australian flour, Canadian flour and American flour is sent up as the best quality flour. On a qualitative difference the price factor also differed. That is the statement I made. On the statistics submitted by my hon. Friend in the course of his speech it is very difficult for me to get into any sort of conclusive argument, but I will re-examine the position and see whether anything like his interpretation is possible.

Then I will get on to the question of lentils. I want to get that point out of my way.

අ. හා. 2.45

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

There is a food committee.

සිරිපාය කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කරක සභාව

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරවු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

Of course there is a food committee. There is a food purchases board. I think it must have been there during my hon. Friend's time. That same organization functions now.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිල. ආර්. ආර්. ඩයස් පණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The Permanent Secretary and some others.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරවු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

The Permanent Secretary, the Treasury Representative, the Food Commissioner—all those people are there.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිල. ආර්. ආර්. ඩයස් පණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The same old gang.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරවු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

It is a good safeguard.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිල. ආර්. ආර්. ඩයස් පණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

It is the same people.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරවු ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

Yes, the same people. The Minister cannot function on that food purchases board. Am I to invite my hon. Friend to serve on that food purchases board? The Treasury representative is also there. The Treasury people are not the same people.

We were wanting to get into direct negotiations with Syria on a government to government basis and we had taken action. The organization that is parallel to our C. W. E. there, the trading organization, has got a long name but it is also called Symex.

There is a letter in this file dated 8th June 1966. I am not going to read the whole letter; I will read only the relevant part of it. Any hon. Member can see the letter which is in this file. This letter is addressed to the Director-General, Symex, Damascus, Syria, and this is the last paragraph:

"With a view to increasing the trade between the two countries, the Government of Ceylon is keen to arrange for the supply of lentils direct from Syria.... It would be beneficial to both parties if we consent to negotiate regarding the quantity and the price. For this purpose, I have been requested by my Government"—

So, you see, we tried to get on to this.

—"to extend an invitation for a trade team to visit Ceylon in the early part of July. If, for any reason, your country is unable to send a delegation to Ceylon, we will be prepared to come over there for negotiations. This matter was mentioned by me to your Director-General of Foreign Trade too. I shall be grateful if you will place this proposal before your Government and favour me with a very early reply."

The Food Commissioner wrote on 8.6.66, and since there was no reply, we sent a couple of letters inviting their attention. Then, there was a reply which says:

"Food Supply, Colombo.

Symex will negotiate the transaction with your delegation upon arrival in Damascus. Please confirm date of arrival..."

That is date-stamped 24th July, 1966.

Then, when our delegation was preparing to go, they received another cable from Syria:

"Reports indicate poor lentils crop this season. Please postpone coming until sufficient information is collected regarding the possibility of supplying your lentils requirements. Further advice in due course."

Then there was another letter dated 28th July, 1966, and another reply dated 7th August:

"Lentils harvest poor. Possible export 5,000 tons maximum. Price is uncompetitive—estimated 20 dollars f.o.b."

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති ආණ්. ආර්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)
£70 f.o.b.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා
(කෙළරාභ ආණ්. ආර්. පණ්ඩා)
(The Hon. M. D. Banda)

Twenty dollars. The price was very high. After that, the Food Commissioner and the Director of Commerce, Mr. Senaratne, and a representative of the Central Bank, an accountant—the three of them—went there. When they went there—they went to negotiate for the supply of cotton, lentils and various other products—Symex said that they were not able to supply even the 5,000 tons; and the price was very high. So, they negotiated for the supply of cotton, but the negotiations with regard to lentils fell through. We have been trying, ever since, to come to some agreement with them. The Syrian lentils crop was very poor and we were not able to have sufficient lentils in Ceylon. In the meanwhile, we got on to negotiations with India, and the Food Commissioner contracted with two semi-government trading organizations to supply 8,000 tons, and with a private source another 8,500 tons, making a total of about 17,000 tons. They had negotiations and the contracts have been perfected. We were expecting these lentils, 17,000 tons, to come to Ceylon over a period of time. Then we would have been fairly all right. I think the price was somewhere in the region of £67 or £78 per ton.

Then, late in January, the Indian Government placed a ban on the exportation of lentils—that was the time they had their general election—and, as a result, no lentils could be obtained. We were in a quandary. We took the matter up through the High Commission. I wanted the Prime Minister himself to intervene in the matter and tell the Indian Government what a serious problem it would be for us if we did not have at least part of the lentils on which we relied and for which we had entered into a trade agreement.

Thereafter the Indian Government relaxed the ban on the export of lentils and permitted roughly half the quantity that was to be exported by the two semi-government or government organizations to be shipped to Ceylon. We thought then that we would be able to get 8,500 tons, but about two months ago we were informed that they were not able to supply us the full quota. They sent us only about half the quantity. They said that the prices had shot up and they could not collect the lentils at that end.

We had to somehow have these lentils. We were giving each person at that time, a ration of 8 ounces. On account of this shortage we reduced it to 6 ounces, and then to 4 ounces. We had to do that because we were not sure of the stock position at all.

The Government again moved in the matter at diplomatic level. The prices they were asking for these lentils went up to about £100 per ton. We said that it did not matter, we could negotiate the price later, but somehow we wanted the lentils. We were able to get 2,000 tons.

At that stage world-wide tenders were called for and there was one tender from Pakistan and another from Syria—not from Syria directly but from Beirut. We were trying to get every possible offer. A few days later certain other offers were received for the supply of lentils. In the meantime, the Syrian Government imposed a ban on the exportation of lentils immediately after the Suez conflict. At this time the Deputy Food Commissioner, Mr. Senanayake, was going to Rome to participate in the discussions of the Rice Group. I told him to see at Beirut, on his way, whether we could not get these lentils from there as there was uncertainty with regard to supplies from India. When Mr. Senanayake went there he found that the ban was operating and that nothing could be shipped from there. So, he told those people to make offers direct to the Food Commissioner if the ban was lifted. That much he did.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

Then a certain offer came from Mr. Rajanayagam or Jafferjees. In fact, we were prepared to receive offers from anybody because there was an acute shortage. With great difficulty and at a very high price we managed to get a part of the lentils moving from India. The man who tendered from Pakistan disappeared, and we have not been able to trace him. As such, that offer fell through. That is the background to this whole question.

We got in touch with Syria again. We wanted to enter into a contract to get lentils somehow. They wanted us to come there. We were able to negotiate for 25,000 tons at a price a little higher than what my hon. Friend mentioned. The Director of Commerce and the Food Commissioner went and negotiated. They were not able to agree on the price, but they kept it open. Further discussions took place and further offers were made, and I am now happy to inform you that as far as lentils are concerned there is a government to government transaction.

Then, with regard to sugar—if my hon. Friend wants to have a look at these papers I can give them to him—my understanding is that whenever we call for worldwide tenders we also send the notices to these embassies.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

That is not enough.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා
(கௌரவ எம். டி. பண்டா)
(The Hon. M. D. Banda)

That has been the practice right through. I believe they also like to have a few dollars and pounds somewhere. They are valuable to them also for trade purposes. We have all sorts of trade agreements, bilateral agreements, payments agreements, and so on with various countries.

My hon. Friend objects to negotiations.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Direct negotiations through brokers.

අ. සා. 3

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා
(கௌரவ எம். டி. பண்டா)
(The Hon. M. D. Banda)

I am not trying to justify this position or say that it is bad practice. In the case of flour, for instance, after the rice cut my Friend himself—if I go through HANSARD I will be able to find exactly what he said—and hon. Members from the Opposition as well as from the Government side, the newspapers and so on were belabouring us for not having sufficient flour stocks. We had two months' stocks. We contracted for regular supplies. I told the Permanent Secretary and also the Food Commissioner to buy whatever flour parcels they can so as to allay these fears. All sorts of people were getting into a panic. Wherever flour was available we bought it up and the flour gradually arrived. The position eased and we are not in difficulty with regard to flour now.

I have used a good portion of the time allowed to me to answer my hon. Friend. I am not going into further details now. If he wants to clear up further points I am prepared to help him.

I shall come to the other matters—electoral matters. There has been a great deal of co-operation offered by hon. Members of the Opposition in our food drive. I am grateful to them.

Hon. Members raised many questions and within the limited time available to me I shall endeavour to give them a reply. I cannot reply point by point to all of them, but I will take some basic issues on which I should myself comment.

The observation was made that in the matter of food production the official elements should move more closely with the cultivators. A process of planning is going on for the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ඒම්. ඩී. බණ්ඩා]

Maha and Yala cultivations. We have made the cultivation committee the intimate link of planning in this whole chain of activity. We have a district level organization with the government agent as the chairman and also have the co-ordinating committee with the D. R. O. as the co-ordinating officer. Then we have the village level organization for implementation and also the co-operative societies. That exercise has gone on, which means we have established a link directly with the rural village level organizations in agricultura planning, and we do hope that the discussions that have gone on as a result of that would be useful when the time comes. The time has now come for engaging in cultivation work and in productive activity. Therefore I think that gap is getting closed.

There is a Government Agents' conference coming up in mid-September, where we will find out from them direct their experiences in the field, and that of other officers too. The decision we have taken now is that each district will work out its own plan and publish it by themselves. Then the Ministry will collate all these district plans, the main targets, and build up an all-Island plan giving the targets and the various branches of activity covering all the agricultural operations. But the detailed plan for a particular district will be a matter for the district itself.

The Planting Unit in the Ministry sent out the Term Indicative Plan giving specific targets of performance depending upon their own past experience and what they are capable of doing, and also having an eye on future projections as to the attainment of higher goals and higher targets. These are not very highly sophisticated plans. But I do believe that every year, in agricultural planning, particularly on the food front, we are breaking fresh ground, getting into a more consolidated form of planning and reaching right down to the villages. That exercise has

taken place. When the district plans are ready, coming from the cultivation committee upwards, the district officials discuss and decide on the plans.

The Ministry officials and heads of departments visited all the 22 districts, district by district and had a discussion with the district officials. They had with them the Indicative Plan sent by the Ministry and they had their own plan. They discussed a modified version of the plan that they could implement and now those district plans fashioned and completed in that way will be published and sent to those districts. I think some of them are coming out from the Government Printer, and they will be available here. I think that process will bring everybody into this. This year is certainly much better than last year in that respect. There is public participation; there is official participation; there is cultivator participation. But next year I think it will be much better. Gradually we will come to a stage where the cultivators themselves would know not only their needs but also how to formulate them, how to make use of better agricultural practices, how to use fertilizer, how to use better seeds and all that sort of thing.

Now I shall get on to the main topic of discussion, namely, the production of paddy. In certain speeches doubts were expressed in regard to the statistical data that we have given. I myself do not know how accurate or inaccurate these data are, but the figures are as accurate as they can reasonably be, following the methods adopted by the Statistical Department in the past. The process is getting refined every year. I think we have to accept that, though the basis of calculation has not differed very much. Until methods are more refined and greater accuracy is ensured, I do not think there is any reason why we should not accept the figures given because the same methods have been adopted in the calculation of the figures in the past.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

Of course, there may be little inaccuracies. The rod that was used to measure the past is being used to measure the present also.

In that way I think we have done fairly well, and I anticipate that Yala also will bring in a fair production. That is all I would say.

I think it was made clear during the Throne Speech Debate that the target is 70 million bushels by 1970-71. We are hoping to attain self-sufficiency. That is our goal. But the target now fixed is 70 million bushels. Let there be no confusion about that.

In regard to the work that is being done on rice breeding, I should like to mention to hon. Members what is being done here because some persons are apt to think that nothing very valuable is being done here. Some Members mentioned that H-4, H-8 and other varieties are really good and that there is nothing to get excited about here. The hon. Member for Udunuwara (Mr. Wijetunga) said that he had cultivated several varieties and of them H-4 gave the best returns.

The Rice Breeding Programme is a long document and I do not think I have the time to read it out. Rice breeding is going on. The 3½ month variety of the H-group is being bred now. Then there is the 4½ month variety being bred at Batalagoda. Research is being done on the 90 to 120 days variety, on the 120 to 150 days variety and so on: The research workers, highly trained and with lots of experience, do not sit back after breeding and issuing seed paddy to the farmers and cultivators. They are trying to improve on the varieties. There is intense activity going on.

Then, with regard to the importation of paddy for seed paddy purposes, there has been a lot of newspaper publicity, and the research

division of the Department of Agriculture has replied to some of the criticisms made and has offered advice.

The Member for Kalawana (Mr. Pilapitiya) got up and said that he was an apostle of Mr. Basnayake and said that I had done a tremendous disservice and brought—අගෞරවයක් කර තිබෙනවලු—dishonour on the peasantry of this country because I did not allow that quantity of paddy that had been brought from some country or another to be taken out and freely distributed all over the place among cultivators—Taichung Native I. On an earlier occasion, while the Director of Agriculture is the person vested with authority—it is a statutory duty that he has to perform—with the right to decide whether paddy or any of the various other planting materials should be imported we in the Ministry had tripped in by allowing Mr. Basnayake to import a certain quantity of Taichung Native I. We should have been much more careful. We should have known that these laws are enacted and passed to protect plant life in the country. We do not want any new disease in this country imported from abroad however well-intentioned the parties may be. So, that is a duty cast on the Director of Agriculture and he is guided by his research staff, people who have studied plant diseases of various types. If I can sit in judgment on a thing like that, then I must give great credit to the hon. Member for Kalawana again. I have not got the competence. If I had, I would have judged.

So, when he came to me I said, It was impossible. We have refused Mr. Basnayake the second time. There were reports that there was this disease and that disease breaking out here and there in this paddy and that, and that it might spread in Ceylon.

ஃபீ. ஃர். டியஸ் பந்தாரனாயக உயா.
 (தரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

How did Mr. Basnayake bring the stuff?

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டார)

(The Hon. M. D. Banda)

I told you. You were not here. I am sorry. I will tell you later.

சி. எஸ். ஃபி. ரெண்டன் இவ்வாறு கூறினார்.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Did he smuggle it?

ද. හා. 3.15

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

No. He did not smuggle it. Anyway, when he made the second request we said, no. That was the advice very firmly and strongly given by the Agriculture Department. The Deputy Director of Research, having consulted his own officers, is very firmly of that view.

A certain amount of controversy is going on in the press, in the "Davasa", "Sun" and so on. I do not want to get embroiled in that. All I can say is that one has to be careful. We have to be careful; we have been careful.

So, when my hon. Friend gets up and says I have done a terrible thing in refusing this paddy that has been brought from being taken and given out, I must tell him that that is not the way to try to help the farmers. If that is the way to sympathise with the farmers he may finish up not only the farmers he is thinking of but also farmers elsewhere.

Questions were raised with regard to the Paddy Lands Act. The Paddy Lands Act is being implemented. There is no doubt about that. We have increased the cadre and

appointed a large number of officers, some 12 of them, I think, assistant commissioners—to deal with these eviction cases. I have got all the statistics but I do not want to go into them. But may I say this? A large number of eviction cases has been dealt with and particularly after the appointment of some of the new assistant commissioners on a temporary basis specifically to deal with this problem.

Then I think it was during the time of my hon. Friend, the Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) that certain amendments were made to the Paddy Lands Act enlarging the Board of Review to 12 members. That number had been appointed long ago and the Board of Review also is sitting.

பி. பி. டியஸ் பொன்மரணம் செய்து.
 (திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

What about full ownership for *ande* cultivators—your Throne Speech promise?

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩාර

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

That also will come in good time. But the other matter has to be cleared up first. That is a problem on our hands. In many cases the ownership is also in doubt. The question is in issue in some cases. You know the position.

එஃப். ஃரீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க மஹ.
 (திரு. எஃப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

You promised to do it, in answer to a Question.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

The Paddy
mplemented. These are the problems one is
it that. We faced with at present. We will bring
cadre and a scheme, you do not worry.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

Here are the statistics which I shall place before the House :

The total number of evictions reported so far is 32,284. The total number of inquiries on which decisions have been given is 27,074. The total number of cases withdrawn or laid by is 3,430. The total number of restoration is 4,750. The total number of cases in appeal before the Board of Review is 1,256. The total number of cases where final eviction orders have been issued or are about to be issued and where reports are due to courts under Section 21 of the Paddy Lands Act is 19,230. The total number of cases before courts is 849. I think this has gone up to something like 3,000 because in the recent past there have been further evictions.

Now, there is, sad to say, a certain defect in the law which is tied up with this whole procedure right at the place where reports to courts are issued. Normally when a report is made to court, the court sometimes does not take it up. There was a case in the Kegalla Magistrate's Court where the powers of the Assistant Commissioner who held inquiries under the Paddy Lands Act were challenged by defence counsel and his contention was upheld by the magistrate. The ruling of the Supreme Court on the question whether an assistant commissioner holding an inquiry under the Paddy Lands Act exercises judicial power, is eagerly awaited. A test case has been submitted in appeal to a bench of three judges and it is due to be argued before the courts by the Solicitor-General on behalf of the department.

The Ministry also contemplates bringing in amending legislation to reinforce the powers of the commissioner. That is the position. I discussed this question with the Solicitor-General. I also had discussions with the Legal Draftsman and the Minister of Justice and we have practically framed the draft legislation for the purpose, and a Bill will be presented in the House

shortly. Where it is considered necessary that an amendment has to be made to the Constitution, the legislation has to be got ready. But in the meanwhile I have been advised by the Solicitor-General that we should await the termination of some of the cases that are now before the Supreme Court where he himself will argue the point. This has created a backlog in the disposal of cases in regard to evictions under the Paddy Lands Act.

My hon. Friend the Member for Panadura, raised a certain matter. I want to cut short my reply. I have taken note of all the matters that hon. Members have raised, but there are certain matters that I must meet before I finish. Regarding the co-operatives, I have taken action under Emergency powers to dissolve a number of co-operative societies and unions where I felt that such action was warranted, and I have appointed boards to run them. Hon. Members mentioned that on an earlier occasion I undertook to place the facts regarding these cases before the House.

The hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) raised a question with regard to one particular case. I shall read the report concerning that case. I cannot read the whole report because I do not have much time. I will read at least the relevant portions, and then the hon. Member will agree that the action I have taken is justifiable. Of course, subsequently, the hon. Member will say that this report is not correct. I have got a report from the Assistant Commissioner there, on which I have acted. I have obtained a report from the Government Agent also.

එහි මෙසේ සඳහන් වෙතවා : “ඉහත සඳහන් සංගමයේ වැඩ කටයුතු 1967 මාර්තු මාසයේදී දින කීපයක් මම පරීක්ෂා කළෙමි. ඒ පරීක්ෂණයෙන් පෙනී යන්නේ මේ සංගමයේ වැඩ කටයුතු දැනටත් සිටින කාරක සභාව හරියකාර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා]

පාලනය නොකරන බවය. සංගමයේ පාලනයේ දුර්වලතාවන් හා අකාර්යක්ෂමතාවයන් පහත සඳහන් කරුණුවලින් ඔප්පු වේ.”[බාධා කිරීම]

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Can you give a gist of the report and table it?

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(சௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

There are a number of other letters in this file. If I am to table the report I will have to extract it from the file.

මෙතන කොන්ත්‍රාත් අංශයෙන් පාඩු වුණාය කියා තිබෙනවා. බඩු අඩු වීම නිසා විශාල මුදලක් අය වීමට ඇති සේවකයන් අස් නොකර ඔවුන් දිගටම සේවයේ තබා ගැනීම ගැන කියා තිබෙනවා. ඒවා පිළිබඳ ගණන් වගයක් දී තිබෙනවා. මා බොහොම සංක්ෂිප්තයෙනුයි, මේවා කියන්නේ. තොග ගබඩාවේ නම වැලිගම යයි සඳහන් වෙනවා. ගබඩාකරුගේ නම අමරපාල බව කියාවෙනවා. ඔහුගෙන් පන්දහස් ගණනක් අයවිය යුතු බව කියනවා; මිලිස්සේ රණතුංග නමැති අයගෙන් තුන් දහස් ගණනක් අය වන්නට තිබෙන බව කියනවා. අකුරුස්සේ කෙනෙකුගෙන් තුන් දහස් තුන්සිය ගණනක් අය වන්නට තිබෙන බවත්, තෙලිජ්ජවිල, අයකුගෙන් රුපියල් දෙදහස් ගණනක් අය වන්නට තිබෙන බවත්, ගල්බොක්කේ කෙනෙකුගෙන් රුපියල් 5899.50ක් අය වන්නට තිබෙන බවත් කියා තිබෙනවා. මේවා එකතු කළ විට රුපියල් 20,004.67 ක් අය වන්නට තිබෙනවා. ඔය කියවන ලද්දේ බඩු අඩු වීම වෙනුවෙන් විශාල මුදල් අය වීමට සිටින සේවකයන්ගෙන් සමහර දෙනා පිළිබඳවයි.

ඊළඟට, “සංගමයේ පොත් පත් අනුව දැනට රුපියල් 91,852.62ක් සේවකයන් 49 දෙනකුගෙන් අය කර ගැනීමට තිබේ” යනුවෙන් සඳහන් වෙනවා. මේ මුදල අය කර ගැනීම ගැන සංගමයේ

ප්‍රමාණවත් සැලකිල්ලක් දක්වා නැති බවත් කියනවා. රු. 91,852ක් අය කර ගන්නට තිබෙන බව කියනවා. ඉතින් තත්ත්වය කොහොමද? කොන්ත්‍රාත් අංශයෙන් පාඩු බව කියා තිබෙනවා. එහි තවත් විස්තර සඳහන් වෙනවා. “මෙම සංගමයට බැංකුවෙන් දී ඇත්තේ බැංකු අයිතුවන් දෙකක් පමණයි. පළමු වෙනි පාරිභෝගික වෙළඳාම සඳහා රුපියල් ලක්ෂයයි. දෙවෙනි අයිතුව වන රෙදිපිළි වෙළඳාම සඳහා ලක්ෂ 3 යි. මේ කරුණු දෙකට දී ඇති ණය මුදල් කොන්ත්‍රාත් කටයුතුවල යෙදීම බරපතල වරදකි.” යනාදී වශයෙන් සඳහන් වෙනවා.

එතකොට කර්මාන්ත අංශයෙනුත් පාඩු යි. වෙළඳාමට ගෙනෙන බඩු නරක් වීමෙන් සංගමයට සිදු වී ඇති අලාභ කියා තිබෙනවා. සංගමයට ලැබෙන බඩු සාධාරණ ලෙස සම්පූර්ණ සමිති අතර බෙදා නොහැරීම ගැනත් කියන අතර, එහි මෙසේද සඳහන් වෙනවා: “තෙලිජ්ජවිල තොග ගබඩාවට 1966.12.17 වෙනි දින රතුආනු හොණ්ඩර 12 ක් සංගමයේ ප්‍රධාන ගබඩාවෙන් ලැබී තිබේ. මේ අවස්ථාව වන විට මාස 2 ක් 2½ ක් පමණ මේ ප්‍රදේශයේ රතු ආණු හිඟයක් තිබිණ.” මෙම රතු ආණු නිකුත් කර ඇත්තේ සමිති තුනකට පමණක් බව සඳහන් වෙනවා. ඒ සමිති තුන ගැනත් සඳහන් වෙනවා. එක් සමිතියකට කාර්තු 3 යි රාත්තල් 20 යි. ඒකට කියන්නේ, වෙළඳගොඩ සමිතිය කියයි. මාලිම්බඩ (බටහිර) සමිතියට කාර්තු 3 යි රාත්තල් 15 යි. හොරගොඩ සිල්ලර ශාඛාවට හොණ්ඩර 1 යි කාර්තු 3 යි රාත්තල් 7 යි. අන්තිමට සඳහන් කර තිබෙන්නේ සංගමයකින් කර ගෙන යන සිල්ලර ශාඛාවක් බව කියනවා.

ඉතිරි රතු ආණු නිකුත් කර ඇත්තේ පුද්ගලික වෙළෙන්දන් නව දෙනකුට බව කියනවා. මෙම වෙළෙන්දන් අතුරින් අමාරිස් අප්පුහාමි නමැති වෙළෙන්දාට පමණක් හොණ්ඩර 2 යි කාර්තු 3 ක් රතු ආණු නිකුත් කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. මොහු බලය ලත් වෙළෙන්දකු නොවන බවත් කියාවෙනවා.

මේ වගේ කරුණු කීපයක්ම මෙහි තිබෙනවා. දිගින් දිගට ඒවා නොකියවීමට දැන් කී ප්‍රමාණයෙන්ම ඒ ගරු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

මන්ත්‍රීතුමාට ඒවා සැකයක් නැතිව පිළිගන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති. දැන් ඊළඟට පානදුරේ ගැන බලමු. ඒ ගැනත් හුඟක් දිග වාර්තාවක් තිබෙනවා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ති.ල. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

කාගේ වර්තාවක්ද?

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙ.ර.ව. ගම්. ල. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

සමුපකාර සංවර්ධන කොමසාරිස් සහ සමුපකාර සමිති රෙජිස්ට්‍රාර් පාලන විරමත් මහතාගේ වාර්තාවක්. මා එය සම්පූර්ණයෙන්ම කියවන්නට මහත්සි ගන්නේ නැහැ. වැදගත් කොටස් එකක් දෙකක් පමණක් කියවන්නම්.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ති.ල. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මිකේ දිනය කවදාද?

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙ.ර.ව. ගම්. ල. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

1967 අප්‍රේල් 16 වැනිදා.

“මෙම පරීක්ෂණවලින් හෙළි වී ඇති කරුණු අනුව මෙම කාරක සභාව සංගමයේ පාලනය මනාව කරගෙන යාමට අපොහොසත් බව මගේ හැඟීමයි. 43 වැනි වගන්තිය යටතේ කාරක සභාව විසුරුවා හැර සංගමයේ පාලනය පාලක මණ්ඩලයට පැවරීම සුදුසු බව තීරණය කරමි.”

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ති.ල. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

කාරක සභාව නැවත පත් කරන්නට දන්නේ නැහැ. සංවත්සරය පවත්වන්නට [බාධා කිරීම්]

අ. හා. 3.30

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙ.ර.ව. ගම්. ල. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

“මෙම සමිතියේ සභාපති මහතා—”

ඒ කවුදැයි මා දන්නේ නැහැ.

“.....විසින් දෙනලද විස්තර අනුව විශේෂ පරීක්ෂණ අංශයේ නිලධාරීන් විසින් කරන ලද පරීක්ෂණවලදීත් පහත සඳහන් දුර්වලකම් හා අක්‍රමිකතා හෙළි වී තිබේ.

37 වැනි නියෝගය අනුව මහා සභාවේ අනුමැතිය ලබා නොගෙන සංගමය විසින් අළුත් ගොඩනැගිල්ලක් සඳහා රුපියල් 60,000 ක් පමණ වැය කර ඇත. එම මුදල වැය කිරීම, උප කොමසාරිස්තුමා විසින් 66.2.22 වැනි දින රු. 40,000 ක්ද 66.12.30 වැනි දින රු. 18,200 ක්ද වශයෙන් අනුමත කර ඇති නමුත් මහා සභාවේ අනුමැතිය කලින් ලබා නොගෙන එසේ අනුමැතිය දීම වරදක් බව පෙනේ. මේ ගැන එම උප කොමසාරිස්තුමාගෙන් වග උත්තර අසන්නෙමි. මෙම ගොඩනැගිල්ල සඳහා පිළිගත් ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පියකු හෝ ඉංජිනේරුවකු හෝ ලවා ඒලානක් හෝ ඇස්තමේන්තු හෝ වියදම් ලැයිස්තු පිළියෙළ කර නැත. ගොඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය සඳහා සංගමය මුදල් වැය කර ඇති අයුරු ඉතාමත් අසතුටුදායක බව වාර්තාවලින් පෙනේ. එම ගොඩනැගිලි තැනීම භාරව කටයුතු කළ කාරක සභික මහතාට සංගමය විසින් උප කොමසාරිස්තුමාගේ අනුමැතිය ඇතුළු රුපියල් 800 ක් ගෙවා ඇති නමුත් ඔහු එම කටයුත්ත සතුටුදායක ලෙස ඉටු කර ඇති බව නොපෙනේ.”

මේ විධියේ දිග වාර්තාවක් තිබෙනවා. ඊළඟට මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“.....ගොඩනැගිලිවලට බඩු ගැනීම සඳහා විශාල මුදලක් මෙම කාරක සභික මහතා විසින් වරින් වර ලබාගෙන ඇත. මෙම ගෙවීම් වැක්පත් මාර්ගයෙන් කෙළින්ම ගෙවීමට හේතුවක් නැත. මෙම වියදම් පොත්වල සටහන් කිරීමද ක්‍රමානුකූලව සිදුකර නැත.”

ඊළඟට තව එකක් තියෙනවා.

“.....සංගම් ගොඩනැගිලි අළුත්වැඩියා කිරීමට රුපියල් 16,000 ක් වැය කොට ඒ ගැන මහා සභාවේ අනුමැතිය දී තිබෙන්නේ මුදල් වියදම් කළාට පසුවය. මේ ගෙවීම්ද එකම කාරක සභිකයකුට පමණක් භාර දී තිබේ. මෙතරම් විශාල මුදලක් වියදම් කිරීමට පෙර අළුත්වැඩියා කිරීම් ගැන තක්සේරු ඇස්තමේන්තු ලබාගෙන එක් එක් වැඩ කටයුතු සඳහා වෙන වෙනම මුදල් අනුමත කළයුතුව තිබිණි. නියම වශයෙන් මේ මුදල මේ සඳහා වැය කළාද, එම අළුත්වැඩියා කිරීම අවශ්‍යව තිබුණාද යන්න තීරණය කිරීම අපහසුයි.”

සංගමයේ කළමනාකරුගේ අපරීක්ෂා කාරීත්වය නිසා සේවකයන් රුපියල් 1,500 ක වංචාවක් කර තිබෙනවාලු.

“මේ ගැන කාරක සභාව ඉහත සඳහන් නිලධාරීන් දෙදෙනාට විරුද්ධව විනයානුකූලව කටයුතු කර නැත. උප කොමසාරිස් විසින් මේ ගැන පොලීසියට වාර්තා කර දැනට උසාවියේ තබා පැවරීමට ක්‍රියා කරගෙන යනු ලැබේ.

අළුත් ගොඩනැගිල්ල සඳහා මිල දී ගත් ලී බිල වංචාසහගත පරිදි වෙනස් කර, එක් සේවකයකු විසින් රුපියල් 230 ක් වංචා කර ඇති බවද, පරීක්ෂණවලදී හෙළි වී තිබේ.”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා]

සංගමයේ ගබඩාවේ සිමෙන්ති තොගයක් තිබෙද්දී, වෙනත් කොහෙන්දෝ සිමෙන්ති අරගෙන තිබෙනවා. මේ ආදී වශයෙන් කීපයක්ම තිබෙනවා. රෙදි ප්‍රශ්නයක් ගැනත් සඳහන් වී තිබෙනවා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී ලං. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඇමතිතුමා මගේ ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙනවා නම් මා බොහොම සන්තෝෂ වෙතවා. ප්‍රශ්නය මෙයයි: යම්කිසිවකු වරදක් කර තිබෙනවා නම් ඔහුට විරුද්ධව කටයුතු කිරීමට සාමාන්‍ය සමුපකාර නීතියෙන් කටයුතු සලකා තිබෙනවා. විභාගයක් නොපවත්වා, කරුණු කිසිවක් ඉදිරිපත් නොකර, විශේෂ බලතල—හදිසි නීතිය යටතේ ඇමතිතුමාට ලැබී තිබෙන විශේෂ බලතල—පාවිච්චි කරන්නේ ඇයි? ඇයි, සාමාන්‍ය නීතිය යටතේ ක්‍රියා නොකරන්නේ?

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරාම ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

සාමාන්‍ය නීතිය යටතේ ක්‍රියා කිරීම සඳහා ඇති බලය, හදිසි නීතිය යටතේ තිබෙන වගන්තියෙන් ඇමතිතුමාට පැවරී තිබෙනවා. එම නිසා විභාගයක් පවත්වන ලෙස සමුපකාර රෙජිස්ට්‍රාර්තුමාට නැවතත් කියන්නට බැ. [බාධා කිරීම්]

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී ලං. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඇමතිතුමා වගකීම භාර ගන්නට ඕනෑ. ඇමතිතුමා ක්‍රියා කරන්නේ, සොයා බලන්නේ නැතිවයි. [බාධා කිරීම්]

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරාම ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

මෙතැන සිදු වී තිබෙන්නේ, එතුමා බලාපොරොත්තු වුණු දේ නොවෙයි.

එතුමාට පානදුරේ පුරවැසියකු විසින් එවනු ලැබූ ලියමනක් මේ ලිපිගොනුවේම තිබෙනවා. “තමුත්තාන්සේ පාර්ලිමේන්තු

වෙදී මෙහෙම කථා කළා, මෙහෙ සිදු වන දේවල් තමුත්තාන්සේ දන්නේ නැහැ, තමුත්තාන්සේ පදිංචි වෙලා ඉන්නේ කොළඹයි; දන්නේ නැතිව කථා කරනවා” යනුවෙන් ඒ ලියමනේ සඳහන් වී තිබෙනවා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී ලං. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මටත් ලියමන ලැබී තිබෙනවා. හැබැයි, ලිපිනයක් නැහැ ලියමන එවූ මිනිසා කවුදැයි දන්නේ නැහැ.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරාම ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

මම ලිපිනය දෙන්නම්. මේ ලියවිල්ල—[බාධා කිරීම්]

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී ලං. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඇමතිතුමා මේ බලතල පවරා ගත්තේ, ආහාර වගාව ගෙන යාමටත්—[බාධා කිරීම්]

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරාම ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

නැ, නැ. වගන්තිය කියවා බලන්න. [බාධා කිරීම්]

සභාපති

(චායාරාජනර්)

(The Chairman)

Order, please!

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී ලං. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

බිත්වර රාළහාමිට යටවෙලා. [බාධා කිරීම්]

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරාම ආර්. ඩී. පණ්ඩා)

(The Hon. M. D. Banda)

තමුත්තාන්සේ බිත්වර රාළහාමිට යට වුණාට මා යට වෙන්නේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

උත්තර දිය යුතු තවත් කරුණු දෙක-
තුනක් තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්]

තුඩාවේ මයා.

(තිரு. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

බලංගොඩ—[බාධා කිරීම්]

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! Please do not interrupt the Hon. Minister.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

බලංගොඩත් එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම්, අප ඒ ගැනත් කටයුතු කරනවා. තවම කඩදාසි ලැබී නැහැ.

බදුල්ල ගැනත් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා.
[බාධා කිරීම්]

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(கௌரவ ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

එතුමා කොළඹ ඉදගෙන පානදුරේ ගැන කථා කරනවා. [බාධා කිරීම්]

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please!

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

බදුල්ල ගැනත් ප්‍රශ්න කළ නිසා, ඒ සම්බන්ධයෙන් යමක් කියන්නට ඕනෑ. බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.) ඒ ගැන ප්‍රශ්න කළා පමණක් නොව එදා බදුල්ලේ සංගමයේ රැස්වීමට ගිහින මා ආ වේලාවෙන් ඒ ගැන ඇහුවා. බදුල්ලේ සංගමයේ වංචාවක් සිදු වුණාය කියනවා. [බාධා කිරීම්]

—කාරක සභාව

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

යකඩයා.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

යකඩයා තමයි. ඒ රපෝර්තු වල හැටියට සාමාන්‍යයෙන් වරදකරු හැටියට පෙනෙන්නේ, සභාපතිවරයායි. එයට වගකිව යුත්තේ සභාපතිවරයා පමණක්ද, එය සිදු වුණේ කොමිටියේ අදක්ෂතාවය නිසාද කියා දැන් පරීක්ෂා කරගෙන යනවා. සභාපතිවරයා ඒ තැනින් ඉවත් කළොත්, සුදුසු වෙනත් කෙනකු කොමිටියේ ඉන්නවාද, එහෙම නැත්නම් වෙන කෙනකු පත් කරන්නද කියන ප්‍රශ්නයයි, දැන් තිබෙන්නේ. තව දවස් දෙක තුනක් යන විට, ඒ ගැන මට කරන්නට තිබෙන දේ මා කරනවා.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

යකඩයා හිරේ යවන්නට ඕනෑ.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

බදුල්ල සම්බන්ධයෙන් කියන්නේ, එපමණයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, පානදුරේ මන්ත්‍රී තුමා (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.) බොහොම කේන්ත්‍රී වෙලා, උඩ පැනලා ගියා. එහෙම වැඩ කරන්නට බැහැ. පරීක්ෂණ ඇති කර ඉදිරිපත් කර තිබෙන රපෝර්තු සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන්නේ නැත, මා ප්‍රමාද වැඩිය කියා මේ පැත්තෙන් චෝදනා තිබෙනවා. අපේ පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායමේ මන්ත්‍රීවරුන්ටත්, කාටත් මා කියනනේ මේකයි. හදිසි තීනි යටතේ දී තිබෙන විශේෂ බලතල පාවිච්චි කරමින් මා ක්‍රියා කරනවා නම් බොහොම පරෙස්ස මෙන් ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. ඒ විශේෂ බලතල අරගෙන එහාට මෙහාට කපන්නට බැහැ. ඒ බලතල පාවිච්චි කිරීම බොහොම අමාරු දෙයක්. එසේ වුණත් ඒවා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා]

පාවිච්චි කළ යුතු තැන් වලදී පාවිච්චි කරන්නට සිදු වෙනවා. අපේ පක්ෂයේ උදවියත් කැපී යන තැන් නියෙනවා. ඒකට කරන්න දෙයක් නැහැ. ඒ අයත් කැපී යයි.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

හදිසි නීතිය යටතේ දෙපැත්තටම කැපෙන්නේ නැහැ. කැපුනත් එක පැත්තකට අඩුවෙනුයි කැපෙන්නේ.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)
(The Hon. M. D. Banda)

නැහැ, නැහැ, දෙපැත්තටම කැපෙනවා. කැපෙන පැත්ත හරවා කැපුවම කැපෙනවා. අපේ පැත්තෙන් කැපෙන තැන් දෙක තුනක් නියෙනවා. ඒවා ගැනත් ක්‍රියා කර ගෙන යනවා. හදිසි නීති තත්ත්වය අවසාන වන විට දැනට කරගෙන යන වැඩ තරමක් දුරටත් කරගෙන යාමට නීතියක් සකස් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නීතිය සකස් කරන විට, සාමාජිකයන්ගෙන් තේරෙන මණ්ඩලවලට ආපසු භාර දීමට සුදුසු අවස්ථාව එන විට ඒ මණ්ඩලවලට භාර දීමට පුළුවන් වන පිළිවෙලට නීතිය සකස් කිරීමට මා නීතිපතිට උපදෙස් දී තිබෙනවා. ඒක කළයුතු දෙයක්. අප මේ, සමුපකාර ව්‍යාපාරය රජයේ අංශයක් කර ගන්නට උත්සාහ කරනවා නොවෙයි. දූෂණ කටයුතු ගැන පැමිණිලි තිබෙනවා. ආහාර බෙදා හැරීම ආදී කටයුතු හරියාකාර නොකෙරෙනවා නම් පමණයි, මේ විශේෂ බලතල පාවිච්චි කර තිබෙන්නේ; පාවිච්චි කරන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගොවි ණය සම්බන්ධව ප්‍රශ්න කීපයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එය තරමක් විස්තර වශයෙන් කිය යුතු දෙයක්. ඒ සඳහා දැන් වෙලාවක් නැහැ. හෙට පාර්ලිමේන්තුව රැස් වෙනවා. හෙට න්‍යාය පත්‍රයේ සමුපකාර අංශය පිළිබඳව ශීඝ්‍රයෙන් තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව කිව යුතු කරුණු

—කාරක සභාව

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

අනිද්දා උදේ වන තෙක්ම කළා කරන්නට සිදු වෙයි.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)
(The Hon. M. D. Banda)

හෙට නියෙනවා, අතිරේක වැය ශීඝ්‍රයක්, දෙවැනි ශීඝ්‍රය.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
ඒකට එයිද දන්නේ නැහැ.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)
(The Hon. M. D. Banda)

The Order Paper for tomorrow will have a Motion to be moved by me. I shall be able to explain everything then. I hope my Motion will be taken up.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

When you suspend Standing Order No. 8 the chances are that very little work will be done.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)
(The Hon. M. D. Banda)

Are we suspending Standing Order No. 8 tomorrow?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I think you are.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

According to the Motion moved by the Hon. Leader of the House, it was agreed that this House at its rising

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

this day do adjourn until 10 A.M. on Thursday, 7th September 1967, and that the hours of Sitting that day shall be as though it were a Fifth day from the Poya Day."

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

We understand that there is a move to suspend Standing Order No. 8 tomorrow.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

We need not discuss that matter just now.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

Then, Sir, I want to say something about agricultural credit. I shall not take more than five or ten minutes.

ටී. බී. තෙනෙකෝන් මයා.

(திரு. ரீ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

බීඩි දුම්කොළ සම්බන්ධව කුමක් කරන වාද කියා මා දැනගන්නට සතුටුයි.

අ. හා. 3.45

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

බීඩි දුම්කොළ සම්බන්ධව අර ලියමන මා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාට යැව්වා. නමුත් ඒ පිළිබඳව වෙන කිසි දෙයක් කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. බීඩි දුම්කොළ සම්බන්ධව රජයෙන් කුමන පියවරවල් ගත යුතුද කියා දන්නේ මා සිතන හැටියට ජයනෙන්ති මහත්මයායි. ඒ මහත්මයා කැඳවා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාත් සමග සාකච්ඡාවක් පවත්වා කුමක් හෝ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අවස්ථාවේදී අසවල් පියවර ගන්නවාය කියා මට කියන්නට බැහැ. බීඩි දුම්කොළ පිළිබඳව යම් සහනයක් දිය හැකි නම් ඒ සහනය ලබා දීමට උත්සාහ කරන බව පමණක් කියන්නට සතුටුයි.

Sir, on this question of agricultural credit, I should like to say that this is one of the ingredients that will make agriculture possible. Credit was given for some time, and in 1963-64 it was made easy for people to get credit. The amount was raised.—
[Interruption.]

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! Hon. Members should not interrupt the Hon. Minister.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

While credit amounting to Rs. 12 million or so was given in the past, from 1963-64 there was a big jump as a result of larger amounts having been given and the obtaining of credit having been made easier. The amount rose to some Rs. 34.5 million. That is the highest point reached. At this point there were 240,000 or 250,000 persons who had borrowed money.

Over the years the societies through whom the credit was given defaulted. In some cases, the societies defaulted; in others, the farmers themselves defaulted in repayment to the societies, or, where the farmers repaid the societies, the societies misused the funds. For various reasons, farmers and societies did not repay the loans. Last year the number who benefited decreased from 240,000 to 70,000. During the cultivation season, co-operative societies come rushing to Colombo and find that they cannot get credit. When these cases are examined, we find that they are all cases of default.

Therefore, a committee has been appointed to examine the whole question and to make broad-based recommendations as to how agricultural credit should be made available. As I said earlier, default in payments has occurred over the years and the number of those who were able to get credit decreased from 240,000 to 70,000. Next year it might be 60, then

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා]

40 and so on. That could not have assisted the food drive. So, on the recommendations of this committee the Government took a decision that those debts which these societies had incurred up to the year 1958 should be waived. That is debts incurred prior to the formation of multi-purpose co-operative societies, the debts incurred by C. A. P. Societies and so on, because it was difficult to trace the quantum that each small society had to pay. A number of societies split up from C. A. P. societies and a portion of the debt was passed on to all of them. So the members were disputing that they were not liable to pay them, that somebody else had to pay them and that they have been saddled with them. Then there were reports about crop failures and we attended to that earlier. Some of these people were persisting in their demand, and as the amount involved would be about six million rupees it was thought best that we should cancel those loans and regard the societies that had taken loans prior to 1958 as being untraceable. So we cancelled them. Then we decided that if there were societies in debt, having taken loans after 1958 and not repaid, in such cases, under the new credit scheme available to them, if they pay back their loans year after year continuously for three years, then as a reward for their prompt payments the Government would consider the waiving of their earlier loans.

Now, the responsibility of running this scheme has been passed on to the banks from the Agrarian Services Commissioner. The banks are, People's Bank, Bank of Ceylon, and wherever there is a co-operative bank, the co-operative bank. The banks, of course, want a certain percentage for the work done by them and a certain percentage as against losses, and I think the Central Bank is guaranteeing 75 per cent as against defaults. That is the banking arrangement.

Now, this committee that looked into this matter—I have to answer two points—had to work the rate of

interest. What was prevailing was that the Government used to give loans at two per cent to the societies, two per cent being less than the rate at which the Government borrowed. At present the Government has to pay 3 per cent at least on Treasury Bills, short-term loans on which there is no risk at all, and $4\frac{1}{2}$ per cent on long-term loans. All these were taken into consideration. Once a society gets a loan at two per cent it gives to the cultivators loans at 6 per cent. In this case the rate of interest was fixed at 12 per cent. It is fairly high but if the loans are repaid in time it becomes 9 per cent. What was obtained at 6 per cent has become 9 per cent now. This has been done to cover the work that has to be done by the banks with regard to loans, the Central Bank standing surety and so on.

Now the co-operative societies themselves are having a big responsibility in this. I think earlier the interest was 3 per cent, but now it has been increased to 4 per cent. They are also given a certain amount of responsibility for processing these loans because it is their responsibility to serve their members. Now, the fact that a person was a defaulter in the past does not go against him in the matter of obtaining a loan unless of course he has been doing so habitually. In granting a loan they ascertain whether the person to whom the loan is to be granted will put it into proper use or misuse it. These loans are not meant to be given to persons who will misuse them. We anticipate that the amount of loans for the Maha season will be about Rs. 75 million. That is more than double for a whole year at its peak of agricultural loans.

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(කෙළරව ශෙල්ටන් ඉයාසිංහ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

Double the 1964 figure.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(කෙළරව எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

More than double. We anticipate it to be more than double. The demand came to Rs. 97 million. Certain cases

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

may not receive consideration, but I would put the figure round about Rs. 70 to Rs. 80 million.

How are you going to secure the return of these loans? That is the fear we have. This is a large sum of money that is pumped into the rural economy for productive purposes, for agricultural purposes. So if the number of defaulters is going to be large, no Government could afford to waive these arrears once again. It is an impossible thing. We allow rural credit to reach the farmer in this way, but we have found in many instances that the farmer goes and sells his produce to private traders when he actually does not have the money on the spot. The Government has taken steps to see that credit reaches the farmer. If the farmer ensures that the credit is used for the purpose intended—for ploughing, fertilizer, seed paddy or transplanting—then there will be productivity. That is the aim of the Government. We want to broadbase it. We want to see that the cultivator gets these loans. We also like to see that the loans are repaid in time, in nine months' time. If there is a crop failure then concessions and certain adjustments could be made. Some take these loans lightly just because some of the people who did not re-pay their earlier loans were entitled to get further money. As my hon. Friend the Member for Nintavur (Mr. M. M. Mustapha) said, people just get the money and go home, and forget all about the repayment. That type of idea is prevalent among some persons. Still some others say, "Do not give the money back. Do not worry about it. We can somehow or other keep this money." If this is so then rural credit will become impossible and the farmers and cultivators themselves will suffer. I think the rate of default is 18 per cent. There are good farmers who pay these loans in time. The tendency was for them also to fall into this category. The Government therefore placed a lot of stress on the recovery

of these loans. We considered various measures. One method the Government decided to adopt is to keep the rice coupon books of the cultivator and his family, and if he defaults each coupon will be given a value of 80 cents or so, so that at least that will cover part of the loan. The farmer has a period of nine months within which he can get his crop and repay the loan. He can even sell his crop outside and pay back the money; that will not be treated as a default. If he gives paddy to the G.P.S. or to the co-operative society, then the money could easily be set off. If a person has the means and a good crop and still does not repay the loan, then he would be jeopardizing the whole scheme. It will be difficult for the Government to countenance that sort of thing and still keep this rural credit flowing.

We hope to expand the scheme, and gradually the figure may reach Rs. 90 million, Rs. 100 million, and so on every year. We hope to solve a large part of the problems of the peasantry by making this credit available. The recovery of the loans is very important in the interests of the peasantry themselves and in the interests of the food production drive. They can even raise credit twice a year, having paid back their loans. As I said earlier, if the crops fall there will be concessions, and time will be given. Otherwise it should be the concern of everybody to see that the loans taken are put to good use and repaid in time.

I thank hon. Members for the points raised and suggestions made by them. In the short time at my disposal I have attempted to meet many of the points that have been raised. I have noted down all the points raised, some of them very valuable. Everyone has been co-operative and I thank both sides of the House and the officials, the farmers and the general public for their very good response to the food production drive.

விசேஷக் கமிட்டிப் பணம், 1967-68

—காரணம் காண்பு

சபாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Is the Opposition pressing its amendment?

கேனமன் மீ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

No.

“134 வன அபிவிருத்தி 1 வன அபிவிருத்தி அடங்கிய 4,73,969 ரூபாய் மட்டும் அளவுக்கு அதிகமாக” என பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அது அபிவிருத்தி அடங்கியது.

134 வன அபிவிருத்தி 1 வன அபிவிருத்தி அடங்கிய 4,73,969 ரூபாய் மட்டும் அளவுக்கு அதிகமாக” என பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அது அபிவிருத்தி அடங்கியது.

“134 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூ. 4,73,969 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

134 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 473,969 for Head 134, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 134, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன அபிவிருத்தி.—பாடல் அளவு—பூங்காவிலிருந்து
விடம், ரூ. 1,71,850

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுமும் செலவு, ரூ. 1,71,850

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 171,850

“134 வன அபிவிருத்தி 2 வன அபிவிருத்தி அடங்கிய 1,71,850 ரூபாய் மட்டும் அளவுக்கு அதிகமாக” என பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அது அபிவிருத்தி அடங்கியது.

134 வன அபிவிருத்தி 2 வன அபிவிருத்தி அடங்கிய 1,71,850 ரூபாய் மட்டும் அளவுக்கு அதிகமாக” என பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அது அபிவிருத்தி அடங்கியது.

“134 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூ. 1,71,850 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

134 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம், அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 171,850 for Head 134, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 134, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வன அபிவிருத்தி.—பாடல் அளவு—இலக்கு விடம்,
ரூ. 1,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூ. 1,00,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital expenditure, Rs. 100,000

“134 வன அபிவிருத்தி 3 வன அபிவிருத்தி அடங்கிய 1,00,000 ரூபாய் மட்டும் அளவுக்கு அதிகமாக” என பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அது அபிவிருத்தி அடங்கியது.

134 வன அபிவிருத்தி 3 வன அபிவிருத்தி அடங்கிய 1,00,000 ரூபாய் மட்டும் அளவுக்கு அதிகமாக” என பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அது அபிவிருத்தி அடங்கியது.

“134 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூ. 1,00,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

134 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம், அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 100,000 for Head 134, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 134, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

6 வன அபிவிருத்தி.—பாடல் அளவு—பூங்காவிலிருந்து
விடம், ரூ. 7,50,000

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
மீண்டுமும் செலவு, ரூ. 7,50,000

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent expenditure, Rs. 750,000

“134 வன அபிவிருத்தி 6 வன அபிவிருத்தி அடங்கிய 7,50,000 ரூபாய் மட்டும் அளவுக்கு அதிகமாக” என பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அது அபிவிருத்தி அடங்கியது.

134 வன அபிவிருத்தி 6 வன அபிவிருத்தி அடங்கிய 7,50,000 ரூபாய் மட்டும் அளவுக்கு அதிகமாக” என பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அது அபிவிருத்தி அடங்கியது.

“134 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூ. 7,50,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

134 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம், அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

—කරක සහාය

“ 135 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ”
ரூ. 22,16,489 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

135 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 2,216,489 for Head 135, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 135, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—පුනරාවර්තන
විසදම, රු. 5,37,584

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 5,37,584

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 537,584

“ 135 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 5,37,584 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

135 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිබන්ධ යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 135 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூ. 5,37,584 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

135 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 537,584 for Head 135, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 135, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

6 වන සම්මතය.—ආර්ථික සංවර්ධනය—පුනරාවර්ත
වියදම, රු. 2,83,99,777

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 2,83,99,777

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent expenditure, Rs. 28,399,777

“ 135 වන ශීඝ්‍රයෙහි 6 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,83,99,777 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

135 වන ශීඝ්‍රයෙහි 6 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිශ්චය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

விசேஷ கௌன்சில் பதவி, 1967-68

—கூடுதல் பதவி

“135 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூ. 2,83,99,777 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

135 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 28,399,777 for Head 135, Vote No. 6, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 135, Vote 6, ordered to stand part of the Schedule.

7 வன ஸ்தலம்.—புரீசிக ஸ்தலம்—இலவசம்
விடல், ரூ. 2,43,92,311

வாக்குப்பணம் இல. 7—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூ. 2,43,92,311

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital expenditure, Rs. 24,392,311

“135 வன ஸ்தலம் 7 வன ஸ்தலம் ஸ்தலம்
ரூ. 2,43,92,311 க் இலவசம் ரூ. 2,43,92,311 க்
விடல்” என ப்ரீசிக விவரம் லீன், ஸ்தலம்
ஸ்தலம் விடல்.

135 வன ஸ்தலம் 7 வன ஸ்தலம் ரூ. 2,43,92,311
விடல் க்ரீசிக விவரம் விடல் விடல் விடல்
விடல்.

“135 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூ. 2,43,92,311 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

135 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 24,392,311 for Head 135, Vote No. 7, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 135, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

136 வன ஸ்தலம்.—ஸ்தலம் ப்ரீசிக
விடல்

1 வன ஸ்தலம்.—கூடுதல் மந்திரி ப்ரீசிக
விடல், ரூ. 20,57,989

136 ஆம் தலைப்பு.—கமத்தொழிற் சேவைத்
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கிரிய
வேதனமும் பிறப்புகளும், ரூபா 20,57,989

HEAD 136.—DEPARTMENT OF AGRARIAN
SERVICES

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 2,057,989

136 வன ஸ்தலம் 1 வன ஸ்தலம் ஸ்தலம்
ரூ. 20,57,989 க் இலவசம் ரூ. 20,57,989 க்
விடல்” என ப்ரீசிக விவரம் லீன், ஸ்தலம்
ஸ்தலம் விடல்.

136 வன ஸ்தலம் 1 வன ஸ்தலம் ரூ. 20,57,989
விடல் க்ரீசிக விவரம் விடல் விடல் விடல்
விடல்.

“136 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்,
ரூபா 20,57,989 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

136 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 2,057,989 for Head 136, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 136, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன ஸ்தலம்.—புரீசிக ஸ்தலம்—புரீசிக
விடல், ரூ. 3,86,137

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு ரூபா 3,86,137

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 386,137

“136 வன ஸ்தலம் 2 வன ஸ்தலம் ஸ்தலம்
ரூ. 3,86,137 க் இலவசம் ரூ. 3,86,137 க்
விடல்” என ப்ரீசிக விவரம் லீன், ஸ்தலம்
ஸ்தலம் விடல்.

136 வன ஸ்தலம் 2 வன ஸ்தலம் ரூ. 3,86,137
விடல் க்ரீசிக விவரம் விடல் விடல் விடல்
விடல்.

“136 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
3,86,137 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

136 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 386,137 for Head 136, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 136, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வன ஸ்தலம்.—புரீசிக ஸ்தலம்—இலவசம்
விடல், ரூ. 20,84,000

வாக்குப்பணம், இல. 3—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 20,84,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital expenditure, Rs. 2,084,000

“136 வன ஸ்தலம் 3 வன ஸ்தலம் ஸ்தலம்
ரூ. 20,84,000 க் இலவசம் ரூ. 20,84,000 க்
விடல்” என ப்ரீசிக விவரம் லீன், ஸ்தலம்
ஸ்தலம் விடல்.

விசேஷ கெடுபிசுப் பதம், 1967-68

—கூரக கலா

136 வன சிதீசேகி 3 வன கலிதனச ருப லேவன
சேகி கலெகன் ஸுபிசுப நிநிச ஸுநு ககி நிசேச
கரந லே.

“ 136 ஸும் தலேப்பு, 3 ஸும் வாக்ருப்பணம்
ருபா 20,84,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

136 ஸும் தலேப்பு, 3 ஸும் வாக்ருப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 2,084,000 for Head 136, Vote No. 3,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 136, Vote 3, ordered to stand part
of the Schedule.

6 வன கலிதனச.—ஈரீசிக கலெகன்ச—புநருவகிந
விசுலெ, ரு. 67,72,568

வாக்ருப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 67,72.568

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent expenditure, Rs. 6,772,568

“ 136 வன சிதீசேகி 6 வன கலிதனச கலு
ரு. 67,72,568 க இலு ருப லேவனசு அலுலுந்
கலு ஸுநுச ” கந புந்நச விசுசுந லேந், கல
கலிதன விசு.

136 வன சிதீசேகி 6 வன கலிதனச ருப லேவன
சேகி கலெகன் ஸுபிசுப நிநிச ஸுநு ககி நிசேச
கரந லே.

“ 136 ஸும் தலேப்பு, 6 ஸும் வாக்ருப்பணம்
ருபா 67,72,568 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

136 ஸும் தலேப்பு, 6 ஸும் வாக்ருப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 6,772,568 for Head 136, Vote No. 6,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 136, Vote 6, ordered to stand part
of the Schedule.

7 வன கலிதனச.—ஈரீசிக கலெகன்ச—இலுந
விசுலெ, ரு. 2,64,77,020

வாக்ருப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 2,64,77,020

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital expenditure, Rs. 26,477,020

“ 136 வன சிதீசேகி 7 வன கலிதனச கலு
ரு. 2,64,77,020 க இலு ருப லேவனசு அலுலுந்
கலு ஸுநுச ” கந புந்நச விசுசுந லேந், கல
கலிதன விசு.

136 வன சிதீசேகி 7 வன கலிதனச ருப லேவன
சேகி கலெகன் ஸுபிசுப நிநிச ஸுநு ககி நிசேச
கரந லே.

“ 136 ஸும் தலேப்பு, 7 ஸும் வாக்ருப்பணம்
ருபா 2,64,77,020 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

136 ஸும் தலேப்பு, 7 ஸும் வாக்ருப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 26,477,020 for Head 136, Vote No. 7,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 136, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

137 வன சிதீசு.—ரலர் ஸுலுந வலு கிசீல
கலுலு ஈலுர லேலே கலேசுலு கலுலு

7 வன கலிதனச.—ஈரீசிக கலெகன்ச—இலுந
விசுலெ, ரு. 2,20,00,000

137 ஸும் தலேப்பு.—இறப்பர் மீளநடுகை
உதவித்திட்டம்

வாக்ருப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 2,20,00,000

HEAD 137.—RUBBER REPLANTING SUBSIDY
SCHEME

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital expenditure, Rs. 22,000,000

“ 137 வன சிதீசேகி 7 வன கலிதனச கலு
ரு. 2,20,00,000 க இலு ருப லேவனசு அலுலுந்
கலு ஸுநுச ” கந புந்நச விசுசுந லேந், கல
கலிதன விசு.

137 வன சிதீசேகி 7 வன கலிதனச ருப லேவன
சேகி கலெகன் ஸுபிசுப நிநிச ஸுநு ககி நிசேச
கரந லே.

“ 137 ஸும் தலேப்பு, 7 ஸும் வாக்ருப்பணம்
ருபா 2,20,00,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

137 ஸும் தலேப்பு, 7 ஸும் வாக்ருப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 22,000,000 for Head 137, Vote No. 7,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 137, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

வீசர்ப்பன கெடுதலன் பனன, 1967-68

—காரக ஸகாவ

138 வன ஸீதீய.—பேரீ ஸக கைகைர்வ
புனருந் பபன ஸோபனா கடுய

7 வன ஸமீதன.—ஈர்ப்பக ஸவர்ப்பன—இலென
வீசர்ப்ப, ரூ. 1,38,59,350

138 ஆம். தலைப்பு—தென்னை, கொக்கோ
மறுசீரமைப்புத் திட்டம்

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 1,38,59,350

HEAD 138.—COCONUT AND COCOA
REHABILITATION SCHEME

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital expenditure, Rs. 13,859,350

“138 வன ஸீதீயேகி 7 வன ஸமீதன ஸடலா
ரூ. 1,38,59,350 க இடல ரூ லேனனவ ஈதுலன்
கல ஸதுய” ஸன பூனீனய வீமன லேன், ஸக
ஸமீதன வீய.

138 வன ஸீதீயேகி 7 வன ஸமீதன ரூ லேன
யேகி கைவகன் ஸுபீயவ தீனீய ஸது யகி தீயேன
கரன லே.

“138 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 1,38,59,350 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

138 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 13,859,350 for Head 133, Vote No. 7,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 138, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

139 வன ஸீதீய.—ஈகார கைமகாரீய

1 வன ஸமீதன.—காரீய மனவலெ பேரீனலீக
பகிதகி ஸக ஈதீகன் லேனா, ரூ. 88,90,308

139 ஆம் தலைப்பு.—உணவு ஆணையாளர்
வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும் பிறப்புகளும், ரூபா 88,90,308

HEAD 139.—FOOD COMMISSIONER

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 8,890,308

“139 வன ஸீதீயேகி 1 வன ஸமீதன ஸடலா
ரூ. 88,90,308 க இடல ரூ லேனனவ ஈதுலன்
கல ஸதுய” ஸன பூனீனய வீமன லேன், ஸக
ஸமீதன வீய.

139 வன ஸீதீயேகி 1 வன ஸமீதன ரூ லேன
யேகி கைவகன் ஸுபீயவ தீனீய ஸது யகி தீயேன
கரன லே.

“139 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்,
ரூபா 88,90,308 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

139 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 8,890,308 for Head 139, Vote No. 1,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 139, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வன ஸமீதன.—காலெ ஸகீது—புனருவரீன
வீசர்ப்ப, ரூ. 7,92,500

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுருரு செலவு, ரூபா 7,92,500

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 792,500

“139 வன ஸீதீயேகி 2 வன ஸமீதன ஸடலா
ரூ. 7,92,500 க இடல ரூ லேனனவ ஈதுலன்
கல ஸதுய” ஸன பூனீனய வீமன லேன், ஸக
ஸமீதன வீய.

139 வன ஸீதீயேகி 2 வன ஸமீதன ரூ லேன
யேகி கைவகன் ஸுபீயவ தீனீய ஸது யகி தீயேன
கரன லே.

“139 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 7,92,500 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

139 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 792,500 for Head 139, Vote No. 2,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 139, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

3 வன ஸமீதன.—காலெ ஸகீது—இலென வீசர்ப்ப,
ரூ. 19,36,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—டரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 19,36,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital expenditure, Rs. 1,936,000

“139 வன ஸீதீயேகி 3 வன ஸமீதன ஸடலா
ரூ. 19,36,000 க இடல ரூ லேனனவ ஈதுலன்
கல ஸதுய” ஸன பூனீனய வீமன லேன், ஸக
ஸமீதன வீய.

139 வன ஸீதீயேகி 3 வன ஸமீதன ரூ லேன
யேகி கைவகன் ஸுபீயவ தீனீய ஸது யகி தீயேன
கரன லே.

விசர்சன கெடுதலின் பதன, 1967-68

—கூரக கலாவி

“139 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 19,36,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

139 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,936,000 for Head 139, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 139, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

4 வன கலிதலய.—தேபார்கலதேன்துவ விசின் கலயன ஸேல—புதரலர்கலன விசுதல, ரூ. 21,75,52,200

வாக்குப்பணம், இல. 4.—திணைக்கலத்தால் அலிக்கப் படும் சேவைகள், மீண்டுலருஞ் செலவு, ரூபா 21,75,52,200

Vote No. 4.—Services provided by the Department—Recurrent expenditure, Rs. 217,552,200

“139 வன கலிதலயேகி 4 வன கலிதலய கலயன ரூ. 21,75,52,200 க இடல ரூ லேலனயல அலுதலன் கல ஸுலய” யன பூல்தலய விதலன லீதன், கல கலிதல விச.

139 வன கலிதலயேகி 4 வன கலிதலய ரூ லேலன யேகி கலலகலன் ஸுலயல திதில ஸுல யல திதலேல கலரன லீ.

“139 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 21,75,52,200 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

139 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 217,552,200 for Head 139, Vote No. 4, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 139, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

5 வன கலிதலய.—தேபார்கலதேன்துவ விசின் கலயன ஸேல—இலலன விசுதல, ரூ. 6,88,000

வாக்குப்பணம், இல. 5.—திணைக்கலத்தால் அலிக்கப் படும் சேவைகள்—ஆக்கப்பலருட்செலவு ரூபா 6,88,000

Vote No. 5.—Services provided by the Department—Capital expenditure, Rs. 688,000

“139 வன கலிதலயேகி 5 வன கலிதலய கலயன ரூ. 6,88,000 க இடல ரூ லேலனயல அலுதலன் கல ஸுலய” யன பூல்தலய விதலன லீதன், கல கலிதல விச.

139 வன கலிதலயேகி 5 வன கலிதலய ரூ லேலன யேகி கலலகலன் ஸுலயல திதில ஸுல யல திதலேல கலரன லீ.

“139 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 6,88,000 அட்டவணியில் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

139 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 688,000 for Head 139, Vote No. 5, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 139, Vote 5, ordered to stand part of the Schedule.

140 வன கலிதலய.—தலலவி கலரிலே தேபார்கல தேன்துவ

1 வன கலிதலய.—கார்கல தலன்லல லேதல்கல பலதலகி கல தலகலன் லீதல, ரூ. 9,63,899

140 ஆம் தலைப்பு.—சந்தலதப் படுத்தல் திணைக்கலம்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனலும் பிறபலகலும், ரூபா 9,63,899

HEAD 140.—MARKETING DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 963,899

“140 வன கலிதலயேகி 1 வன கலிதலய கலயன ரூ. 9,63,899 க இடல ரூ லேலனயல அலுதலன் கல ஸுலய” யன பூல்தலய விதலன லீதன், கல கலிதல விச.

140 வன கலிதலயேகி 1 வன கலிதலய ரூ லேலன யேகி கலலகலன் ஸுலயல திதில ஸுல யல திதலேல கலரன லீ.

“140 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 9,63,899 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

140 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 963,899 for Head 140, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 140, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

விசேஷ கமிட்டி பணம், 1967-68

—கூடுதல் பணம்

2 வன சமீபம்.—பாடல் பணம்—புனரவர்த்தன
விசேஷம், ரூ. 4,88,414

6 வன சமீபம்.—பாடல் பணம்—புனரவர்த்தன
விசேஷம், ரூ. 1,78,709

வாக்குப்பணம், இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 4,88,414

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி,
மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 1,78,709

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 488,414

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent expenditure, Rs. 178,709

“140 வன சமீபம் 2 வன சமீபம் பணம்
ரூ. 4,88,414 க் குறித்து ரூபா லேபத்தில்
புனரவர்த்தன” என பணம் விசேஷம்
புனரவர்த்தன, பணம்
சமீபம் விசேஷம்.

140 வன சமீபம் 2 வன சமீபம் ரூபா லேப
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்

“140 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 4,88,414 அட்டவணியில்
புனரவர்த்தன” என பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம்

140 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணைப்பை பணம் பணம் பணம்

Question, “That the sum of
Rs. 488,414 for Head 140, Vote No. 2,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 140, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

4 வன சமீபம்.—பாடல் பணம்—புனரவர்த்தன
விசேஷம், ரூ. 15,00,000

வாக்குப்பணம், இல. 4.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வருஞ் செலவு
ரூபா 15,00,000

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent expenditure,
Rs. 1,500,000

“140 வன சமீபம் 4 வன சமீபம் பணம்
ரூ. 15,00,000 க் குறித்து ரூபா லேபத்தில்
புனரவர்த்தன” என பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம்

140 வன சமீபம் 4 வன சமீபம் ரூபா லேப
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்

“140 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 15,00,000 அட்டவணியில்
புனரவர்த்தன” என பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம்

140 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணைப்பை பணம் பணம் பணம்

Question, “That the sum of
Rs. 1,500,000 for Head 140, Vote No. 4,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 140, Vote 4, ordered to stand part
of the Schedule.

“140 வன சமீபம் 6 வன சமீபம் பணம்
ரூ. 1,78,709 க் குறித்து ரூபா லேபத்தில்
புனரவர்த்தன” என பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம்

140 வன சமீபம் 6 வன சமீபம் ரூபா லேப
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்

“140 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 1,78,709 அட்டவணியில்
புனரவர்த்தன” என பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம்

140 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணைப்பை பணம் பணம் பணம்

Question, “That the sum of
Rs. 178,709 for Head 140, Vote No. 6,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 140, Vote 6, ordered to stand part
of the Schedule.

7 வன சமீபம்.—பாடல் பணம்—புனரவர்த்தன
விசேஷம், ரூ. 3,76,200

வாக்குப்பணம், இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 3,76,200

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital expenditure, Rs. 376,200

“140 வன சமீபம் 7 வன சமீபம் பணம்
ரூ. 3,76,200 க் குறித்து ரூபா லேபத்தில்
புனரவர்த்தன” என பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம்

140 வன சமீபம் 7 வன சமீபம் ரூபா லேப
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்

“140 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 3,76,200 அட்டவணியில்
புனரவர்த்தன” என பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம்

140 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணைப்பை பணம் பணம் பணம்

Question, “That the sum of
Rs. 376,200 for Head 140, Vote No. 7,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 140, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

விசேஷக் கமிட்டிப் பணம், 1967-68

—காரணம் காண்பது

2 வது தீர்மானம்.—பாடல் கமிட்டி—புனரவர்த்தன
விசேஷம், ரூ. 17,64,750

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 17,64,750

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 1,764,750

“142 வது தீர்மானம் 2 வது தீர்மானம் பற்றி
ரூ. 17,64,750 க்கு உட்பட ரூ. 17,64,750 க்கு உட்பட
கட்ட வேண்டும்” எனப் பரிசீலனை செய்து, கமிட்டி
தீர்மானம் செய்தது.

142 வது தீர்மானம் 2 வது தீர்மானம் ரூ. 17,64,750
க்கு உட்பட ரூ. 17,64,750 க்கு உட்பட கட்ட வேண்டும்
எனப் பரிசீலனை செய்து, கமிட்டி தீர்மானம்
செய்தது.

“142 ஆம் தீர்மானம், 2 ஆம் தீர்மானம்
பற்றி ரூ. 17,64,750 க்கு உட்பட ரூ. 17,64,750 க்கு
உட்பட கட்ட வேண்டும்” எனப் பரிசீலனை செய்து,
கமிட்டி தீர்மானம் செய்தது.

142 ஆம் தீர்மானம், 2 ஆம் தீர்மானம்
பற்றி ரூ. 17,64,750 க்கு உட்பட ரூ. 17,64,750 க்கு
உட்பட கட்ட வேண்டும்” எனப் பரிசீலனை செய்து,
கமிட்டி தீர்மானம் செய்தது.

Question, “That the sum of
Rs. 1,764,750 for Head 142, Vote No. 2,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 142, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

4 வது தீர்மானம்.—பேரவையின் பணியை
பற்றி—புனரவர்த்தன விசேஷம், ரூ. 3,500

வாக்குப்பணம் இல. 4.—பரிசீலனைக்கத்தக்க அளிக்கப்
படும் மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 3,500

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent expenditure,
Rs. 3,500

“142 வது தீர்மானம் 4 வது தீர்மானம் பற்றி
ரூ. 3,500 க்கு உட்பட ரூ. 3,500 க்கு உட்பட
கட்ட வேண்டும்” எனப் பரிசீலனை செய்து, கமிட்டி
தீர்மானம் செய்தது.

142 வது தீர்மானம் 4 வது தீர்மானம் ரூ. 3,500
க்கு உட்பட ரூ. 3,500 க்கு உட்பட கட்ட வேண்டும்
எனப் பரிசீலனை செய்து, கமிட்டி தீர்மானம்
செய்தது.

“142 ஆம் தீர்மானம், 4 ஆம் தீர்மானம்
பற்றி ரூ. 3,500 க்கு உட்பட ரூ. 3,500 க்கு
உட்பட கட்ட வேண்டும்” எனப் பரிசீலனை செய்து,
கமிட்டி தீர்மானம் செய்தது.

142 ஆம் தீர்மானம், 4 ஆம் தீர்மானம்
பற்றி ரூ. 3,500 க்கு உட்பட ரூ. 3,500 க்கு
உட்பட கட்ட வேண்டும்” எனப் பரிசீலனை செய்து,
கமிட்டி தீர்மானம் செய்தது.

Question, “That the sum of
Rs. 3,500 for Head 142, Vote No. 4,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 142, Vote 4, ordered to stand part
of the Schedule.

7 வது தீர்மானம்.—பேரவையின் பணியை
பற்றி—புனரவர்த்தன விசேஷம், ரூ. 55,000

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 55,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital expenditure, Rs. 55,000

“142 வது தீர்மானம் 7 வது தீர்மானம் பற்றி
ரூ. 55,000 க்கு உட்பட ரூ. 55,000 க்கு உட்பட
கட்ட வேண்டும்” எனப் பரிசீலனை செய்து, கமிட்டி
தீர்மானம் செய்தது.

142 வது தீர்மானம் 7 வது தீர்மானம் ரூ. 55,000
க்கு உட்பட ரூ. 55,000 க்கு உட்பட கட்ட வேண்டும்
எனப் பரிசீலனை செய்து, கமிட்டி தீர்மானம்
செய்தது.

“142 ஆம் தீர்மானம், 7 ஆம் தீர்மானம்
பற்றி ரூ. 55,000 க்கு உட்பட ரூ. 55,000 க்கு
உட்பட கட்ட வேண்டும்” எனப் பரிசீலனை செய்து,
கமிட்டி தீர்மானம் செய்தது.

142 ஆம் தீர்மானம், 7 ஆம் தீர்மானம்
பற்றி ரூ. 55,000 க்கு உட்பட ரூ. 55,000 க்கு
உட்பட கட்ட வேண்டும்” எனப் பரிசீலனை செய்து,
கமிட்டி தீர்மானம் செய்தது.

Question, “That the sum of
Rs. 55,000 for Head 142, Vote No. 7,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 142, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

சபாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The Sitting is suspended for half
an hour.

உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் தீர்மானம்
செய்தேன், ஏ. கா. 4.30 மணிக்கு நிறுத்திவைக்கப்பட்டது.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை
இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till
4.30 P.M. and then resumed.

விவரணை கெடுதலுடன் பணம், 1967-68

—கூடுதல் பணம்

158 வது கேள்வி.—கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கான பதிலைக் கொடுக்கப்படுமா?

1 வது கேள்வி.—கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கான பதிலைக் கொடுக்கப்படுமா?

158 ஆம் தலைப்பு.—தொழில், தொழில்வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சர்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூதிய வேதனையும் பிறப்புகளும், ரூ. 1,95,578

HEAD 158.—MINISTER OF LABOUR, EMPLOYMENT AND HOUSING

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 195,578

கனம் அமைச்சர் அவர்கள்.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

I move,

“That the Vote be reduced by Rs. 10.”

Mr. Chairman, as the time available to all of us to discuss the Votes of the Ministry of Labour, Employment and Housing is even much shorter than we originally anticipated, I shall try to make my remarks as brief as possible. There are many matters that I would have liked to discuss in some detail but I shall refer to some of them only in passing.

The Hon. Minister has been in this position now for over two and a half years, and when we look at his record I must say that it is one that has been rich in promises and poor in performance. I do not say this with any intention of denigrating the Hon. Minister, whom I have known for a long time, but because the actual facts of the matter appear to reinforce such a conclusion.

I recall a booklet issued by the Hon. Minister in the first exuberance of his assuming office. On May Day 1965, that is, three months after he

became Minister, he issued a booklet which was distributed to the workers of this country. In that the Hon. Minister boasted that in the three months he had been in office he had done more than the previous Government had done during the nine years it was in office.

We are dealing now not with three months but with two and a half years, and I should like to refer to one or two matters where we feel the Hon. Minister's promises have been like piecrust: made to be broken.

Take the matter of wages boards. My Hon. Friend the Minister has from time to time, in statements to the receptive Lake House newspapers, in answer to Questions on the Floor of this House, and in public speeches, indicated that he intended to set up a large number of wages boards. In fact, I recall that he once said that he was going to set up twelve wages boards, one a month for a whole year. I speak subject to correction. There is only one wages board that he has set up during this period of two and a half years and that is for the biscuit and chocolate industry. This wages board has not completed its work even after two and a half years. So we would like my hon. Friend to make a statement, firstly, on how many wages boards he has set up, and, secondly, what these wages boards have done for the benefit of the workers who come under their supervision.

My hon. Friend also spoke about his intention to set up remuneration tribunals. Some of these tribunals have in fact been set up. But are they doing any work? I would like a

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කෙතෙක් මො.]

statement from the Hon. Minister about the work that is being done by these remuneration tribunals. I have received complaints from members of the tribunals that some of these tribunals never meet or are never summoned to meet. The remuneration tribunals seem to be more formal than real. That is why we would like a statement from the hon. Minister on some of the matters that I mentioned.

I would also like to know from the Hon. Minister what he intends to do about the recommendations of the National Wage Policy Commission. I saw his statement in the papers in which he said he was contemplating taking some action on this matter, but apart from that I have not seen anything concrete done in this regard. I hope my Hon. Friend will enlighten us on what he intends to do about the recommendations of the National Wage Policy Commission. I must say I do not myself agree with all the recommendations of that commission, but a lot of time and effort went into the work and we would like to have some definite statement from the Government on that question.

I would like to turn next to the working of the Employees' Provident Fund. I formed a very strong impression that matters here are in a sorry mess. According to my information, there are about 3,000 workers who have retired and who are still waiting for their provident fund dues. There seems to be an inordinate delay in seeing that workers, once they retire or can no longer work, receive the provident fund benefits to which they are entitled by law.

There are a number of cases where provident fund contributions have not been paid and where action has not been taken by the department. One outstanding case is that of Moosajeas where a sum of about Rs. 45,000 is outstanding in payments due to employees. There is a long drawn out case on this matter, and we want to know why these matters are not being attended to.

When the working of the Employees' Provident Fund seems to be in such a mess, it is very surprising to see in the papers a proposal to convert the Employees' Provident Fund into a corporation. I hope this proposal is not going to be acted upon. It seems to me that we can get the Employees' Provident Fund to work better by, first of all, paying greater attention to what is actually happening in the administration of that fund, and, secondly, making certain amendments to the Employees' Provident Fund laws. I can understand that certain high officials, who are not very happy about the positions which they have got in the existing set-up, would probably like a corporation because it would create more profitable jobs for the aspirants, but it seems to me that by mere amendments to the law itself we can get something much more useful.

We have an example in the Department of Inland Revenue. The Department of Inland Revenue started a process of decentralization, and, as a result of this, the work of the department has become more efficient than it was. It seems to me that it would be far more effective if we could introduce such a principle into

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

the working of the Employees' Provident Fund. To give a very simple example, you could give the authorities the power to file action before labour tribunals rather than before a chief magistrate's court.

There are a number of matters like this, but I do not wish to speak about them in detail here. All I wish to say is that it would be much more effective to try and improve the work of this fund by decentralizing, by amendments to the Act, by shaking up the administration of the Department rather than by creating a corporation of this type.

The next point I wish to refer to is the plight of the workers in the fibre industry. The Hon. Minister would be well aware that a large number of workers in some of the principal fibre mills in this country have been served with retrenchment notices. This is so in Messrs Volanka Ltd., Messrs. Hayleys Ltd., Messrs. Charles P. Hayley, Ltd. of Galle, and our old friend Messrs. Moosajees Ltd. who seem to be involved in all these problems.

A number of workers have been laid off or given notice that they are going to be laid off. Quite a serious situation seems to be developing in the fibre trade. It seems to me that the employers are anxious to make as much money as they can while the going is good, but at the first sign of bad times they immediately lay off workers, many of whom have worked for them for several years. I do hope the Hon. Minister will give attention to this problem and take some steps to see that there is no mass retrenchment of workers working in the fibre industry.

The next problem I want to deal with is the frequent transfers of labour officers. This is a very serious matter because it affects the working of the department and it affects

the settlement of disputes, particularly in which complaints are made by workers or their trade unions to the department.

There is a certain case—I am not going to mention the name; I think the Hon. Minister will know about it—of an Assistant Commissioner of Labour who has been transferred five times, four times earlier, and I think he has just got a new transfer.

The Ceylon Federation of Trade Unions, of which I am the president, had occasion to send a letter to my hon. Friend the Minister about some of these matters. And if you will excuse me, I would like to read certain things that they say in that letter. The letter is dated 16th July 1967, on the subject of frequent transfers of labour officers. They say—

“Individual cases sometimes drag on for months and years without seeing a ray of light for a settlement. The files of these individual cases keep on passing from one inquiring officer to another. Sometimes when an inquiring officer just begins to move on a matter, he is transferred elsewhere and a new officer takes over. The new officer too seems not destined to see an end to the case into which he is inquiring.”

And they go on to give a number of examples. For instance, they say,

“We made a complaint against Heptulabhoy & Co., Ltd. re non-payment of E. P. F. contributions. We have witnessed how all inquiring officers into this particular complaint were transferred like falling leaves in autumn.”

Rather poetic language !

“This complaint still remains without any action being taken on it. A similar complaint made by an affiliated union of our federation against the Supreme Knitting Company Limited, Moratuwa, on 25.8.65, still remains uninvestigated.”

I do not know whether transfers are due to the fact that certain labour officers are anxious to protect the interests of labour and the employers do not like it and see that they are transferred, or whether they are due to internecine warfare inside the department. But the constant transfer of labour inspectors and ever

දිසාපති කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කොමිෂන් මය.]

assistant commissioners of labour, when they are in charge of cases means that the files pass from one person to another and a number of questions which could have been dealt with are not in fact dealt with. That is a matter of serious concern, and I hope that something will be done to stop this type of transfer.

අ. න. 4.45

I want to refer to another rather important matter. The Hon. Minister is aware, and we all are aware, that for a long time a lot of labour courts in this country could not function because of a big legal dispute about who should appoint the persons concerned. As a result the situation was so bad and the back-log of cases was so much that the Minister had to bring in an amendment allowing the Judicial Service Commission and the Public Service Commission and others to appoint them. But subsequently the Privy Council held that it was perfectly in order for the Minister of Labour himself to make the appointments.

With all my quarrels with the Hon. Minister of Labour, I want to suggest to him that we go back to the old system. It worked more satisfactorily when they were appointed by the Minister of Labour, a Minister who is responsible to this House for the appointments. I am mentioning this because some of the people who have been appointed are not at all fit to hold that office. There was a recent case which was heard on the 25th of August—I think the Hon. Minister is aware of it—by Mr. Rasanayagam, where a settlement was reached in a prolonged dispute. When everything was ready, this particular gentleman called in the workers and proceeded to give them a long lecture about trade unions. He told them that they should be very careful about unions, that trade unions are there only to put them into trouble, and upbraided them for not accepting earlier what their “kind” employer, A. F. Jones, had offered them.

I do not think it is within the functions of a person holding such a responsible post to act in this manner. Secondly, this particular person has upset most of the lawyers in that place. I have very little regard for lawyers, but I think it is quite uncalled for to make remarks like, “Oh, you lawyers never come on time. You drink so much arrack the previous night and you have headaches and hang-overs, that you cannot come in time.” I think this sort of remark is totally uncalled for. In this particular case, the representative of the union, Mr. L. W. Panditha, protested against some of the remarks that were made by Mr. Rasanayagam, but he still continues to make them. Not only that: I understand that one of the women workers was so indignant that she hit him with her umbrella. Maybe that was richly deserved. I do not want in any way to encourage the hitting of labour tribunal presidents, but in this case it is difficult to say that the woman worker was not justified in the action she took.

I want to say that it is better that we go back to the old system, and I hope the Hon. Minister will consider it. In the past we got on better when we had persons for whom the Minister must take responsibility. Then we have a right to criticize the Minister because he is answerable. But here we have got persons who seem to have no knowledge or no desire to achieve a knowledge of the process of industrial conciliation and, therefore, I feel strongly that this whole matter should be reviewed and that we should go back to the old system of appointing these persons.

The next matter is regarding the employment of women and young people. The Hon. Minister is aware of the I. L. O. convention that no women and young people should be employed at night. There are certain regulations that women should not be employed after 10 p.m. and young people after 8 p.m. I think the Hon. Minister is aware that there are a number of cases where these are

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

being breached, not being observed. I have certain names here with me. I do not want to mention them on the Floor of this House, but I am prepared to send them to the Hon. Minister. I would ask the Hon. Minister to see that his inspectorate division takes very stringent steps to see that the laws and conventions regarding employment of women and young people are adhered to.

The next matter is concerning the *beedi* workers. As you know, the Hon. Minister of Home Affairs has now started a new system regarding *beedi* permits. He is creating a new class of *beedi mudalalis*. Formerly there were only a few but now we are going to have a large number of *beedi mudalalis*. That is his policy. I do not want to discuss it here. The Hon. Minister would be aware that as a result of this so-called dispersal, the laws regarding the minimum wages for *beedi* workers engaged in rolling and manufacturing *beedis* are being flouted. If I remember rightly, the minimum wage fixed by the Wages Board is something like five rupees for a thousand *beedis*. But, as you know, *beedi* leaves are palmed out to various houses and small units and the persons working on it get two rupees or one rupee and fifty cents or three rupees per thousand *beedis*. It is a very profitable business for *beedi* manufacturers. We have been suggesting for a long time that the Hon. Minister should take on to himself the powers that they use in Tamil Nad where they have the same problem; and that is to declare each of these places as a manufactory under the Act so that they will get caught up. If you study this question you will find that the same kind of work is being done in Tamil Nad and that they get it declared that any place where wrapping of *beedi* takes place is a work place or a manufactory for the purposes of the Act in which the normal labour laws apply and the provisions of the Wages Boards Ordinance in regard to payment of these people also come into force.

ශ්‍රී ජෙල්ටන් ජයසිංහ

(கௌரவ ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ)
(The Hon. Shelton Jayasinghe)

We can do that by a Gazette Notification.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

I think you will have to introduce legislation for the purpose. Once you introduce legislation for the purpose you can, by an order in the Gazette, declare any place or places as a place or places to which this Act applies. It is very important. Thousands of people in the rural areas, particularly young girls, are being exploited in quite a shameless way. Many of them think that they are receiving a benefit by getting some work, but in actual fact they are being exploited and denied the wages legally due to them. They are being paid about half the wages legally due to them. I think that by a simple Act like this the Hon. Minister can help these people. I hope the matter will receive his attention.

There are just two other matters I have to deal with before I conclude. Under Sections 4 (i) and 4 (ii) of the Industrial Disputes Act the Minister is vested with the power to refer industrial disputes for arbitration. But, unfortunately, it looks as though the Minister is now using these powers depending not on the nature of the case but on the political complexion of the union involved. I will give an example. There was a dispute between the National Employees Union—the U. N. P. union—and the Williams Biscuit Factory where the Minister very quickly referred the whole matter for arbitration. I do not blame the Hon. Minister in that matter. I would like to see the same thing being done in regard to other unions also.

I shall give two examples or two matters with which unions affiliated with the Ceylon Federation of Trade Unions are concerned. The first is the dispute between the United Tea,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කෙතමන් මය.]

Rubber and Local Produce Workers Union and Messrs. C. W. Mackie & Co., Ltd. In this workplace a number of workers were retrenched, and an authorized officer was appointed to inquire into this dispute and recommend certain compensation for the retrenched workers. The recommendations were not in keeping even with the bare minimum of the awards made by way of arbitration and labour tribunal and so on. In the circumstances, the union requested that this matter be referred to arbitration. For some reason, the Hon. Minister turned down this request.

Another case was in respect of the strike at Messrs. Ceylon Cold Stores Limited. Some of the matters over which the strike had taken place were referred to an authorised officer, incidentally without the knowledge of the union, for settlement by conciliation. The workers went back to work on the condition that no worker will be victimized for taking part in the strike whatever the finding of the authorized officer.

Immediately after the workers went back to work, R. A. Rueben was suspended on an alleged incident that had taken place in the course of the strike. Thereafter this worker was dismissed. The Industrial General Workers Union brought this case to the notice of the Commissioner of Labour requesting that this case also be referred to arbitration. The reply that the Commissioner of Labour sent was that the matter was receiving his attention. After a very long period the Ministry replied to them stating that the Minister was not prepared to refer this matter to arbitration.

An interesting feature of this case is that the Company itself filed three cases in the Colombo courts against this worker and they made the same allegations against him in the courts as they had made to the Labour Commissioner, and this worker was acquitted of all the three charges. I cannot understand why the Hon. Minister refused to refer this matter

to arbitration. Now this man R. A. Rueban is without compensation, without a job and without any means to look after himself.

The next matter concerns some workers in the U. R. W. Wanathamulla canal scheme. On 12th August 1965 a deputation of these workers met the Hon. Minister at a conference and put forward some of their problems. Their main grievance was concerning casual and sick leave in accordance with Government financial regulations. At this conference the Commissioner of Labour was also present. I am told that a letter was given to these workers signed by Mr. R. L. Gunasekera on behalf of the Commissioner of Labour saying that certain things will be done. The workers have complained that two years have passed and nothing has happened so far.

I do not want to trespass on the time of other hon. Members. I raised only these concrete questions to which I hope the Hon. Minister will give a reply.

I want to end by asking the Hon. Minister whether it is his intention to introduce a Gratuities Bill to cover that service of workers which is not covered by the Employees Provident Fund. There are a large number of senior workers who will be entitled only to gratuity from 1958, when the Employees Provident Fund came into operation, but who have been working for many years before that.

At the time of the last Government a Gratuities Bill was prepared—I think when Mr. T. B. Ilangaratne was the Minister of Labour—but it never saw the light of day. There was a proposal to pay two weeks' wages for each year of service prior to 1958. I think two weeks' wages is not enough; it should be one month's wages. Nevertheless, there was a proposal to give a person some form of gratuity for the service he has rendered. I hope the Hon. Minister will consider this matter for the simple reason that workers in the private sector should get some gratuity for services rendered.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

There is a big agitation going on for a special living allowance of Rs. 30 a month. Whatever the Minister may think of the demand the fact is that the Government has now accepted that its own employees should be given Rs. 20 and Rs. 10 because of the increase in the cost of living and particularly the increase subsequent to 17th December 1966 when the rice ration was halved. That problem applies equally to the workers in the private sector who have not got a single cent in this matter. It is not at all surprising therefore that the private sector workers should come forward and state their demand for a special living allowance of Rs. 30 a month.

I am only sorry that, when the private sector workers are demanding an allowance, people here are talking of using Emergency powers against them. Are these Emergency powers going to be used to defend the private companies in Colombo? Not one of the private companies has the slightest intention to grant anything to the workers. And if the workers demand that they should at least get compensation for the increase in the cost of living—[Interruption]—I do not think they can be blamed in any way. On the other hand, they deserve all support. I hope this matter will receive the attention of the Hon. Minister.

අ. හ. 5

එස්. තොන්ඩමන් මයා. (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී)

(திரு. எஸ். தொண்டமான்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. S. Thondaman—Appointed Member)

I should like to take this opportunity to place on record my thanks to the Hon. Minister of Labour for the interest he has taken in assisting us to bring about a collective agreement in the plantation sector. Although there have been collective agreements in regard to the living and working conditions of the workers outside the plantation sector, the employers in the plantation industry have been resisting any such negotiated collec-

tive agreement being entered into in this sector. I am glad that there is an agreement now and I must pay a tribute to the Hon. Minister of Labour his Ministry and his officials for playing a positive role and thus making the employers change their long held view that they can get away without negotiating with the trade unions.

As a result of the firm policy of the Labour Ministry I am glad that the employers were able to arrive at a negotiated collective agreement not only on the basic wages of workers but also on the question of payment of gratuities for past services, leave and other matters connected with the living and working conditions of the plantation workers. Although we have been able to enter into a collective agreement the Labour Minister should see to it that that is not an end in itself. There should be periodic revisions so that the plantation workers too could enjoy the prosperity of the industry. I should like to take this opportunity to pay my thanks also to the then Permanent Secretary, Mr. Weerasinghe, who played an important role in this regard. In fact the employers were able to appreciate the problems only after his blunt talk. Otherwise they were taking the attitude that these matters could be decided only on the basis of statutory requirements. Once again I offer my thanks to the Hon. Minister of Labour for taking a firm attitude towards the employers.

I shall now pass on to the question of conciliation proceedings. Today these proceedings have almost become a farce. The officers merely call conferences and record the positions of the parties and there the matter ends. It does not lead to real conciliation. In the past conciliation officers have played a very useful part in the settlement of disputes, and this has prevented a lot of industrial unrest and created industrial peace. Now they do not study the issues, they do not talk to the parties concerned and try to bring about an understanding and settlement of the problem. As a result today this has led to a lot of unnecessary industrial unrest.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[තොන්ඩමන් මය.]

A large number of people are taken on in the estates as casual labourers and they are not even paid the minimum legal wage. In some instances they disregard statutory requirements like the E.P.F.

If these things are to be done properly and efficiently the Labour Department must be properly staffed. I know that a number of experienced officers in the Labour Department have left and joined corporations or found employment in the private sector. The result is that those who are still in the department are handicapped by the shortage of officers.

When there is a conference what does the A.C.L. do? He takes no part in the proceedings. He just takes down notes. He does not take part in the discussions. I think that in such cases a stenographer should be provided so that the A.C.L. can play an effective role. Today he is just a recording machine.

Then, labour officers' remuneration is very poor. Their duties are as important as the duties of A.C.Ls. They have no prospects of promotion unlike officers in other departments who can join the Administrative Service. I think the same facility should be given to the labour officers who are doing very responsible and important work. They should also be paid well. On the last occasion I took this up and the Minister said that he would take action but nothing has been done so far.

Then another matter I like to stress is that more powers should be given to the A.C.Ls. At present for every little matter permission has to be got from the Commissioner. If more powers are given to the A.C.Ls prompt action can be taken in many matters.

In regard to the closing down of estates that are running at a loss, I would ask the Hon. Minister in consultation with the Hon. Prime Minister and the Hon. Minister of Finance to find a way of taking them over and

running them so that the workers will not be subject to hardships. The country is losing revenue and foreign exchange.

I read in the papers recently that in India the Government proposes to take over textile mills and estates that are running at a loss.

Another point is that, except for the Collective Agreement, there has been no increase in the wages of the plantation workers for the past ten or twelve years. Recently the Government gave an increase of wages to certain sections. But the plantation workers are suffering. In some cases they are not even paid the minimum legal wages. They are financially bad. Some estates have closed down. Estates which can very well pay, the up-country estates, are also taking advantage of this and are only giving four or five days' work. They cannot get away with this. According to the law, the Labour Department can take action against these people. If they do not provide six days' work they can be made to pay. Under Section 6 (2) of the Estate Labour (Indian) Ordinance, you can ask them to pay. When the Ministry knows that certain estates can provide work and are financially sound but at the expense of the workers they are violating certain sections of the law, I do not see why the Ministry of Labour should aid and abet such employers. Therefore I would strongly urge the enforcement of this section. The Ministry must be more vigilant.

Even trade unions themselves have agreed in the past, where due to drought or other unforeseen circumstances an estate is not financially sound, that we should not force them to the point of closing down and throwing everybody out of employment. But there are estate which, when in a sound financial position, are systematically forgetting the existing law which can easily be enforced. Therefore I would strongly urge the enforcement of this section. We should take note of this and do something so that the workers do not continue to be exploited.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

Now I come to the Employees' Provident Fund. There is inordinate delay and letters after letters have to be sent. The people are suffering. I understand that about Rs. 200,000 to Rs. 300,000 which had been passed for payment to Indian workers have not been paid because the letters come back undelivered as the addresses are not known. I would like to know what steps the Hon. Minister is taking to trace the proper parties and pay those moneys. Rs. 200,000 to Rs. 300,000 is not a small amount. If the letters are undelivered, you must through a gazette publication call for information or at least make out a list of those persons to whom the amounts are due and supply the list to the leading trade unions in the plantations so that the trade unions themselves will be able to help you to see that this money reaches the proper parties.

Also, I understand that whenever people ask for refunds it is found that their names had not been properly written down originally and their thumb impressions had not been taken. Why should you wait till the refund is claimed? Why cannot you in the process set up an administration where everything is perfected so that when a refund is asked for you can make the payment? Now you start investigating all these things after the claim comes in. Therefore there is unnecessary delay. I would urge the Hon. Minister to look into this. This is a serious matter and it is a question which causes great hardship to these poor workers.

In fact, I have personally contacted the person in charge of this section at present, and I must say I have been getting the fullest co-operation. I have been able always to get things through, but that is not going to satisfy most of the people who are in need. Therefore, you must clean up the administration and bring the administration up to a standard where everybody is able to get the same treatment without any difficulty.

Every year the number of applications is increasing. I understand in 1963-64 there were 10,000 applications. In 1965-66 it had gone up to 15,000—almost a 50 per cent increase. If you are going to cope with it, the administration must be brought up to a certain level.

Moreover, in regard to the enforcement section, a large number of rulings that come from the districts are being delayed. I must say that of late we have been able to get these things through and attention has been given to them. But in the normal course these things should be done and they should not wait till somebody intervenes.

One matter I would like to refer to is the jurisdiction of labour tribunals. Today the labour tribunal is only able to deal with termination of employment. The employers now, in order to overcome this inconvenience of attending the labour tribunal, transfer the workers to another division or suspend them or impose a fine, thus avoiding the labour tribunal, and get away with it. Therefore, the jurisdiction of labour tribunals should be so amended that a worker against whom disciplinary action is taken will have the right to go to a labour tribunal to establish his innocence. An employer must be prepared to face such a tribunal and explain and substantiate the disciplinary action he is taking against a worker. Otherwise, it would not be fair by the worker.

අ. සා. 5.15

As it is, if the case against a worker is established, the fact that he is guilty of the charge is sufficient for the termination of his employment, irrespective of the gravity of the offence. I do not think the president of a labour tribunal can vary the punishment of termination of employment even if he feels that such punishment is too severe. Therefore, the law should be so amended as to give him the right to impose alternative punishment if he is of the opinion that the punishment is excessive. Such a change is necessary.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[තොන්ඩමන් මය.]

I am glad to say that the Hon. Minister has taken a lot of trouble to establish labour courts all over the country, but there is a little inconvenience caused from the point of view of union members. For instance, in Kandy there are two courts. I wonder whether it would not be possible to have estate cases in one court and other cases in the other court. If that were done, it would obviate the necessity to employ two lawyers in the two courts to hear cases pertaining to a union. It will also be easier to deal with cases then. This matter must also be considered.

Now, we have courts everywhere, but the buildings and the facilities provided are not satisfactory.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

The Ratnapura court is held in a storeroom.

තොන්ඩමන් මය.

(திரு. தோண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

Even in Badulla, I hear people cannot remain seated inside because of the intense heat—it is like a furnace. You cannot expect justice under those conditions. This is a matter that must receive the attention of the Hon. Minister of Labour.

In contrast to what was happening in the past, there has been a reorientation of attitudes in regard to labour decisions. Ten years ago you would never have got a decision in favour of a worker. Today that attitude has disappeared and things are more encouraging than in the past. But that itself is not sufficient. It would be a good thing if presidents of labour tribunals are sent periodically to see how similar institutions in foreign countries are functioning. They can be sent to the I.L.O. for the same purpose. Then they will be able to understand the real purpose and objectives of labour tribunals, and they will be able to discharge their duties more efficiently and more usefully.

One other matter I would like to raise is the question of housing for estate workers. Now that the question of statelessness will be solved under the Indo-Ceylon Agreement, it would be desirable to discontinue the practice of allowing these workers to live in lines on estates and to provide quarters instead. Even as far back as 1939, the Chief Secretary made a suggestion that there must be village settlements near estates so that the workers could live in their own homes. I would request the Hon. Minister, who has charge of both subjects, labour and housing, to give serious consideration to this matter and to support the idea of co-operative housing so that each worker will have his own house. As far as my union is concerned, I can say that we shall give you all the co-operation you require. I would ask that a pilot project be started if you cannot launch on a bigger scheme. If this is done, the workers will be able to live in their own houses instead of living in lines provided by the employers.

I am placing these matters before the Minister and trust that they will receive his careful consideration.

බර්නාඩ් සොයිසා මය. (දකුණු කොළඹ)

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

The principal question that is agitating the minds of the workers today is the inadequacy of the wages they receive to meet the present cost of living. The special question that arises at the moment is the action of the Government in reducing the rice ration to one measure and, even though that is given free, the increase in the total cost to the earning worker for the purchase of his ration.

Apart from that, there is the fact that generally the cost of living has risen on account of the situation of shortages in regard to a large number of essential commodities and essential services. Despite the attempt at rent restriction, we know that in Colombo, even in the tenement gardens, the slums, you cannot get a house today

unless you are prepared to pay something over and above the controlled rent. The shortages in regard to essential commodities like coriander have necessitated the payment of blackmarket prices and that itself has its own effects upon the cost of living.

We know that we are functioning on the basis of an index which was revised sometime ago. But, however favourably one might compare the present method of computing the index with the famous Williams' index of the past, the present index itself must be condemned as being completely unrealistic. It is an unrealistic index. And what is tragi-comic in the situation is that we find every year, at the time the Budget is presented in this House, the Minister of Finance getting up and quoting the indices in relation to the cost of living, comparing these figures with other indices obtaining in other countries in South East Asia, and then stating very proudly that as far as Ceylon is concerned the cost of living has not gone up very high—that in any case the situation is very favourable when compared to the situation in other countries in Asia!

This is a method of self-delusion which does not help anybody. The fact is that the indices that are given in relation to the cost of living, whether it be the middle class cost of living index or the working class cost of living index, are completely unrelated to the facts of the situation.

Within this general problem is the question of the particular situation that has arisen on account of the policies of this Government over the past 2½ years—the increasing shortages of essential commodities and the policy they have followed in regard to rice. The Government itself—I think the hon. Third Member for Colombo Central pointed it out—has confessed that there is a situation which they have to meet in some form; and that is why the Minister of Finance, in regard to the public sector, stated that there would be a concession of Rs. 20

by way of an allowance to workers whose basic pay is less than Rs. 100 and Rs. 10 to those whose basic pay is between Rs. 100 and Rs. 300.

I am not defending the amounts paid. I do not think that they are necessarily adequate. I think the amount is inadequate both in regard to the working class and in regard to the middle class. But here is a gesture on the part of the Government, with whatever political motivation it may have been indulged in, towards helping a sector of the employees to solve at least partly the problems created for them by the rising cost of living. There is no comparative action contemplated or announced in respect of the private sector. Nothing of the same kind is even thought of or suggested.

I have listened to a defence of the present Budget by a spokesman of the Ministry of Finance who stated that, however uninspiring it may be, it is not a Budget against which you can march. He was speaking to me as a person who was connected with the labour movement, and he said: "You cannot march against this Budget". And he gave his reasons. First, that there were no new tax burdens placed upon the workers and also that there was a concession made to them in the form of this rupees twenty and rupees ten. Both arguments are fallacious for the reason that the tax that is really imposed upon the working-class is effected through the medium of prices and the real burden of this Budget upon the people of this country will be operated through the rising prices. The second fallacy is in regard to this question of having granted something to the working-class, and therefore there is nothing to march against. The fact is that **the spokesman forgot** that such concession as has been made is only to those in the public sector, those in Government service—nothing is mentioned in regard to boards and corporations in the public sector—and nothing has been stated in regard to the private sector.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

I know there is the wage fixing machinery known as the wages board—I do not know whether the Hon. Minister and his Government intend that these problems should be dealt with by that board. I know that on a previous occasion when there was a bank clerks' strike, and also a strike in the private sector in some other field, and when these matters were mentioned the Hon. Minister of Labour said that while he was prepared to negotiate with the bank clerks at that time in regard to their strike, in regard to the other sectors his answer was that they must go to the wages board. Now, Sir, this is not a very satisfactory answer and I am sure that the private sector trade unions are not going to be satisfied if the Hon. Minister's answer is going to be that.

The fact remains that what has been given to the public sector is inadequate. As far as the private sector is concerned the present pronouncements of this Government do not encourage any belief that something worthwhile is going to be done. On the contrary all the signs are that the Government is planning to use the big stick. I do not know on whose reports or on what reports the Government bases its policy in regard to these matters. I am aware of the fact that a number of persons whose business it is to report to Government in regard to signs of what you call labour unrest have a vested interest in exaggerating the situation.

Be that as it may, the question is not whether there is talk of a general strike or whether a general strike is being planned or not, but faced with this situation, are you merely satisfied by saying, "Here is some attempt to disrupt the economy, here is some attempt politically to march against us" and leave it at that relying upon the big battalions, the use of the army, the police force, the Emergency regulations and so on? Or

is the Government taking up the position or prepared to take up the position that here is a problem that has to be solved? There is a genuine demand from a sector of the employees, a demand that arises from unsolved problems, problems that have been agitating them for some time, problems in regard to which trade unions representing these workers have formulated a demand. Are we going to meet them in regard to these matters? Are we going to grant them something towards meeting the present cost of living which is a burden to the people of this country? Are we going to do that or are we merely going to rely upon the force, the organized force of the state apparatus for the purpose of meeting these demands of the workers?

That, Sir, is the question that is really posed and I do not know what the Hon. Minister of Labour intends to do in the matter. All I can assure him of, is this. If the attitude he takes is "Let this be decided by the Wages Board," he is only shelving the problem in a manner which is going to be disastrous, which certainly from the point of view of the working-class is going to be received with the utmost dislike and hostility.

It is not the workers alone, all sectors of the middle-class have begun to protest against the cost of living and if the upper rung of the middle-class in this country, those who have been loyal supporters of this Government and the parties constituting it, begin to feel this burden as something intolerable, then you can imagine the plight of the employees, the poorer sections of the employees in the mercantile sector, in the public sector, and imagine what their sufferings must be. That is the first and most important question. I would like the Hon. Minister of Labour to give an answer to this question.

In regard to the profit-sharing proposals which the Hon. Minister has been talking about, I have discussed them before in connection

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

with the Loganathan Plan and the advice obtained from the Bank of Ceylon and other persons who were concerned with solving the problem of bonuses. I have dealt with this matter before. I am not an admirer of the Loganathan Plan but I know that one of the items in the plan was that workers should be asked to invest what they get in various industries for the purpose of obtaining some return instead of using that money for consumption.

අ. ආ. 5.30

When there is a wage demand, a demand for a bonus, a salary demand, or maybe a demand for profit-sharing put forward by the workers, let us not mistake their intention. The motivation for such a demand is not the mere desire to save money or to put by something for the morrow. The demand springs from the inability to meet the present cost of living.

If one goes to the Lady Lochore Loan Fund for the purpose of borrowing from that fund one's wages in advance, or if one makes use of the pawnshops, or if one obtains loans from the People's Bank—all these people have suffered the credit squeeze, of which this Government boasts, in response to the demands made by the World Bank—it is not for the purpose of putting by something or making an investment. The real purpose is to bridge the gap between income and expenditure in regard to current needs. Now, that is why I say the problem has assumed serious proportions in regard to the cost of living of the working class today.

In that context, I wish to refer to one matter on which the Hon. Minister has made a recent pronouncement. The Hon. Minister is reported in the newspapers as contemplating the establishment of a wages board for what he termed "the middle-rung hotel workers". I do not know how he will define "middle-rung" hotels. I know

there is a certain difficulty in regard to the classification of hotels, beginning with the smallest establishments in the poorer sectors of the city and going right up to the five-star class of hotels.

There might be difficulty in fixing wage norms with regard to all these, but I would recommend to the Hon. Minister that he follow, at least at the commencement, the practice obtaining in India. There has been a classification of hotels at different levels for the purpose of establishing wage norms in India, which could, with certain modifications, be adopted here with advantage. I do not think the entire scheme can be recommended but with certain modifications it could be applied here.

I would like to know from the Hon. Minister exactly which sector of hotel employees he has in mind. As far as I know, there are the employees of the bigger hotels, who are members of unions, and the unions have, to some extent, been able to resist oppression by employers through organized action. It is really the employees of smaller establishments, where an employee is expected to come in on a salary of Rs. 20 or Rs. 15 a month plus a couple of meals and is expected to work an unlimited number of hours a day, who suffer. I would like to know from the Hon. Minister whether he intends to cover this class of employees in the wages board he proposes.

Both hon. Members who spoke earlier made reference to the industrial courts and labour tribunals. I would like to know from the Hon. Minister how far he has been able to clear the backlog of labour tribunal cases. What steps does he intend to take in order to see that this backlog is cleared effectively?

The hon. Appointed Member (Mr. Thondaman) commented favourably on the changed attitude of a number of officers who man-

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කරක සභාව

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

these tribunals and industrial courts. In my opinion, however, that change of attitude has not gone far enough. There are some who stick to certain formalities and would like to make the tribunal or the industrial court the scene of a legal battle for very subtle interpretations of law and procedure. They would like to make them the happy hunting ground for the legal profession rather than look upon these institutions as the means of settling disputes, principally to the advantage of those who are unable to obtain redress in respect of grievances against their employers.

When the Hon. Minister talks about employment and about increasing employment prospects, I am aware that the Hon. Minister is not solely responsible for solving that problem. He has got to depend upon those who can provide employment opportunities through some kind of development of this country before he can place people in jobs. So, that is a general charge that one can make against the Government namely, that the figure of unemployed has risen during the last two and a half years much more than the increase in previous years.

Be that as it may, I have to bring to the Minister's notice the fact that there is a great deal of dissatisfaction in regard to placements through the employment exchanges. Whether it be in Colombo or elsewhere, there is a general complaint that kissing goes by favour and that only those who happen to have the ears of someone who is close to this Government or the Government party, or of those who may be called election brokers operating on behalf of the Government party, are able to procure employment for those who come to their doors. I have had instances of persons in the unskilled labour grades coming to me—not those who ask for jobs as *karyala karya sahayakas* or as hospital attendants and so on—who had thirty to forty seals on their cards but did not get one call from the exchange. This is not a

satisfactory situation. I do not know who is at the bottom of it, but the responsibility rests fairly and squarely upon the Hon. Minister. It is stated—and I have reason to believe that it is true—that you have to go with a letter from a Member of Parliament of the Government party, or from an Hon. Minister, or from a defeated candidate of the United National Party in order to obtain employment. This is a very unsatisfactory state of affairs, and I would ask the Hon. Minister to see that there is some degree of fairness in the distribution of jobs in relation to this problem of employment, particularly in the city of Colombo.

The hon. Appointed Member mentioned the Employees' Provident Fund. The general complaint is that the transaction of business is not fast enough. But while I endorse that complaint, I have also a particular complaint of my own to make in regard to this matter, and that is in regard to the necessity of changing the regulations that have been drafted under the Act. The Act contemplates not by any explicit statement in any of its sections, but by implication, that a beneficiary under the Employees' Provident Fund could nominate the person who should receive the benefits in the event of his death.

Now, Sir, the regulations were made by the Minister of a previous Government. Those regulations that were made under this Act sought to correct what the Minister thought might be an injustice to the dependants of the worker. He contemplated a situation where an employed person in the latter years of his life loses his head over a bright young thing in the work-place, abandons his wife and children and decides to make the new light of love the principal beneficiary in regard to E. P. F. benefits, denying his wife and children all that they had expected from him. Therefore, a regulation was incorporated in the E. P. F. Regulations that the nominated beneficiary on the part of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

the worker concerned, if he were married, would have to be a member of his family and nobody else.

I can understand the reason for this. It was done in order to prevent any worker employed from dis-inheriting his family to benefit somebody else. It was a very correct motivation. But under this regulation there are instances in which the injustice operates in a different way.

I had the particular case of a person who was married in the Southern Province and had one child by his wife. Then owing to a family difference he left his wife and child, left such property as he had to them and came over to Colombo. He sought employment in Colombo and obtained it, and he lived with a woman as his mistress for 20 years and had seven children by her. He nominated this mistress as the person who should receive the benefits under the E.P.F. and on his death when she went to the E.P.F. in order to obtain this benefit she had been told that the beneficiary is the wife in the Southern Province from whom he had been separated for 20 years, whose child got married, who obtained such property as he had and who was not in any need at all.

I contested this on a point of law with the Deputy Commissioner of Labour stating that the regulation had introduced a limitation upon nomination which was not contemplated in the Act. The Deputy Commissioner referred this matter to the Attorney-General and I am given to understand that the reply was not favourable. But up to this day I have not had a reply to my letter in order that I might learn what exactly had been ruled and in order to enable me to make any further representations on the matter. I announced that it was my intention to address the Hon. Minister on the matter and seek either a change of the regulation or refer it to a law officer other than the crown counsel who dealt with the matter. But to this day I have not been able to take that step because I have not received the proper reply.

I should like to ask the Hon. Minister, while preserving what was intended by the previous regulation in so far as it is necessary to defend the rights of the dependants of an employed person, to make room for such exceptional cases also to be dealt with.

The last matter I want to deal with is the question of housing. I do not want to make the complaint I made during the Second Reading Debate in regard to inadequacy of housing for the increasing numbers of the working class and the lower middle class groups. I know that whatever additions that have been made over the years, from the point of view of providing houses through the National Housing Department, have only been touching the fringe of the problem. They certainly do not go towards covering up even the backlog in regard to housing demands, far from meeting the new demands that arise with the increase of population. We have the housing shortage spreading into the rural areas. Whereas formerly it was only an urban problem, it is now spreading to rural areas also. That is the general problem. I know that other hon. Members have more detailed cases to cite against the Department of National Housing and the policy of the Hon. Minister. So, I will not take any more time on this question.

In regard to the allocation of houses, for the purpose of relieving the Hon. Minister of the kind of importunate demands that everybody makes of the Minister for Housing on behalf of persons who are genuinely de-housed or of persons who feel that they must come to Colombo and have a house here, the previous Government had instituted a system of drawing lots, after some investigation is made and the need is established, for the purpose of allocating houses. It appears to me that in recent times when I look at the housing scheme at Timbirigasyaya, Kollupitiya and Bloemendhal Road, the system of drawing lots seems to have had a very curious result; the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

chance has always been to the advantage of the United National Party.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

They are very lucky.

අ. හා. 5.45

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

It has always been to their advantage. A previous Housing Minister once commented on how providence had intervened on behalf of certain people in the obtaining of houses. But in the case of this Hon. Minister, chance apparently is a lady very, very subservient to his wishes. I would ask the Hon. Minister to give us some clear pronouncement of policy in regard to this matter.

I have a very serious case to make against the Department of Housing. Such evidence as has been placed before me definitely establishes the presence of a certain number—I do not say everybody—of very corrupt officials in that department.

I have to mention the earth-filling contract that was given in regard to Wanathamulla and Narahenpita to a company known as the Amalgamated Construction and Development Co. Ltd. The principal personality in this firm is a gentleman who has achieved quite a considerable notoriety in regard to the dope traffic.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Very good qualification.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

This company was given the contract in regard to Narahenpita for filling up the marshy land at Mahawatte, Narahenpita, with 34 cubes of

consolidated gravel at Rs. 28.70 per cube. The quantity of loose earth which has to be dumped there in order to get the 34 cubes of consolidated earth would be not less than 45,000 cubes. The loose earth for filling is brought from Kalapaluwawa in Kotte in hired vehicles, and the breakdown of the figures which is the contractors' true cost is as follows:

Payment for the land from which the earth is cut—75 cents per cube;

Payment for cutting and loading by hired machinery—Rs. 2.50 per cube; Payment for hired vehicles to transport the earth and for unloading—Rs. 9 per cube;

Payment for spreading and consolidating with the use of hired machines—75 cents per cube;

For overheads and other expenses—50 cents per cube; making a total of Rs. 13.50.

When you take that out of the Rs. 28.70 which has been quoted and accepted, it leaves Rs. 15.20 per cube as profit, which is more than 100 per cent of the cost the company, incur.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

Has it been given on tender?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

Apparently on tender. But we know the tender procedure. The Hon. Parliamentary Secretary and I have been handling this kind of procedure for a long time in another place and we know how these things can be arranged.

I have it on good authority that a fairly large sum of several thousands of rupees was paid in order to see that a tender for Rs. 24.30 per cube for this same contract was turned down in favour of this particular contractor.

The same firm contracted for the filling of a land at Wanathamulla. The amount spent on filling up that land

விசேஷ கௌரவப் பதவி, 1967-68

—காரைக்காலம்

exceeded the estimate. The final payment to this contractor had to go up to the Hon. Minister for his sanction.

சோமரத்ன சேனரத்ன மஹோ. (அம்பாரை)

(திரு. சோமரத்ன சேனரத்ன—அம்பாரை)

(Mr. Somaratne Senarath—Amparai)

Was it paid?

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹோ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Yes, it was paid. I have the names of a number of these officials who are concerned in this racket. But I do not want to divulge their names on the Floor of this House because the poor men are not here to be able to defend themselves. I do not want to come out with their names but if the Hon. Minister is interested, if he will appoint a proper tribunal to inquire into this matter, I will ask the proper people to give the necessary evidence.

நீல் டி அல்விஸ் மஹோ. (பட்டேகமா)

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்—பட்டேகமா)

(Mr. Neal de Alwis—Baddegama)

That will never happen.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹோ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Do you not inquire into the antecedents of these people before you give these contracts? This same company has one of the worst records that you can think of. This person I referred to undertook the same kind of filling for the C. G. R. at Ratmalana. He could not keep the contract and the C. G. R. has not yet taken action against him. He is a powerful personality; being a dope king he is a very powerful personality.

He is one of the blue-eyed boys of the Ceylon Transport Board. This same contractor defaulted on transport contracts. He was engaged for the transport of the goods imported by the C. T. B. from the warehouses here to Werahera. The C. T. B. has obliging officers who, when drawing up the contract—one instance I

know—fail to specify the route. A claim was made upon the basis of assigning the route from the warehouse here to Werahera which could only be compared with the old manner in which the Portuguese went to Kotte.

The gentleman, the blue-eyed boy of the C. T. B. is a person against whom even the mighty personality that rules the C. G. R. dare not proceed. The colossus who is above this Government, who is superior to the Public Service Commission, dare not move against this personality. Is it any wonder that the poor Minister is also unable to do anything against him? He is the personality behind this firm or involved in this firm known as the Amalgamated Construction and Development Company Limited. I do not know how many more rackets he can work with the assistance of corrupt officers of the Department of National Housing. I would ask the Hon. Minister to clean up this mess without any further delay.

டாக்டர் என். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I have a few comments to make on this question. The first is about the Employment Exchange. I do not want to repeat what has been stated by the other Members, but I certainly am a little disturbed because the Employment Exchange no longer operates from the Employment Exchange, but it operates from the Ministry office. The officer concerned is Mr. Balasingham who is now an assistant secretary in the Ministry. I do not know whether it is a promotion but he certainly operates from the Ministry.

It will be very interesting if one were to take the statistics and find out the number of people who have been found employment through the Employment Exchange and from which areas they come. One would get some revealing statistics. One need not be surprised if they come from three particular areas: Colombo North, Borella and a good part of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Colombo Central. Even the U. N. P. backbenchers do not get a look-in. You will find that to be true.

What I am worried about is this. I shall give you one example. This card which I have in my hand, the Labour Registration Card, can be bought for Rs. 30.

The other day I sent a petition to the Minister of State from a number of casual workers in the Government Press who had been discontinued. As soon as the information is out that the casual workers have been discontinued, these cards get out of the Employment Exchange; they are hawked about for Rs. 30 each. That is the price you have to pay to get employment.

There is a considerable amount of corruption prevailing in the Employment Exchange and I am very dissatisfied with the manner in which that place is working.

All the old rules and regulations have been changed. Employment up to two weeks was regarded as casual. This has now been changed. Now even permanent employment is treated as casual, with the result that the number of seals on the card does not count. The number of seals on the card is not taken into account. Vacancies are filled irrespective of the number of seals.

Mr. Balasingham has a new theory. According to this theory, people can first be found employment and then registered. Employment first, registration later. On the basis of this new theory a number of the Minister's buddies are getting employment. I do not blame him. After all is said and done, what is the use of being a Minister if you cannot do a favour to yourself? That is what is happening at the present moment.

With regard to the Employees' Provident Fund, I must say that it needs a lot of gingering up. May I give one example? I think the hon. Appointed Member Mr. Thondaman will bear me out.

There are a large number of estate employees who are anxious to get back to India but who are finding it difficult to get their E. P. F. contributions. The estate workers have now learnt the lesson. Hundreds of employees of estates have gone away expecting their E. P. F. money to follow them. They have not got their money, and now estate employees are reluctant to leave although they have made preparations.

The last case that came to my notice was the case of seven persons from Wegolle Estate in my area. They had been waiting for months. When they drew my attention to it I wrote a letter to the Commissioner of Labour asking him to try and see if he can expedite it. The present position is certainly very unsatisfactory. In point of fact, I am told that there is a considerable amount of confusion in the head office with regard to the E. P. F. There are a number of files for the same estate, for the same employer, and for the same establishment. We know of cases where inspectors have gone to an establishment and asked, "Why have you not paid your E. P. F.?" and they have said, "Well we have paid it, here is the receipt". It has not been entered in one file but the other file has it. Such confusion exists in the head office.

අ. ආ. 6

The Hon. Minister has another interesting buddy: a man called Mr. Thirunavakarasu. I have a fair recollection of this gentleman. I remember more than once I had to report him to the then Commissioner of Labour asking him to be transferred from my area because he is so inefficient, he is incapable or doing any systematic work, hopelessly slow, never makes a decision. My recollection is that at least on two occasions I insisted on his being transferred out of the particular area because he was not helping any union at all in the carrying out of his work. Now he has been promoted as Deputy Commissioner, and I

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

think he is a particularly good buddy of the Hon. Minister. He does a lot of good favours for the Hon. Minister. He is a Deputy Commissioner in the head office, a big man now. As a result your Labour Department is seething with discontent.—(*Interruption*). He is now promoted as Deputy Commissioner in addition to Mr. Wijewickreme.

A large number of labour officers are really graduates of standing, who have worked hard. Most of these labour officers do a good deal of hard work, but they are feeling frustrated because there are absolutely no avenues of promotion and their salaries compared to other departments are not commensurate. As a result there is a sense of frustration in the whole department. The Hon. Minister does not seem to worry about it but I think that is true.

In regard to the recovery of arrears, you often get labour tribunals or even workmen's compensation tribunals making awards against employers. There is a tremendous delay in the payment of these awards. There is at least one case of a driver who has been awarded by a labour tribunal a substantial sum of money—not very much, about Rs. 3,000 to Rs. 4,000—as arrears of pay. For the last three or four years he has not got that money. In sheer desperation he himself has now filed action in the magistrate's court seeking to recover that money. You see what that means to a poor labourer.

The whole purpose of this is lost if the department will not take the initiative and try and see that these tribunal awards are made good as quickly as possible. You must utilize the machinery the department has in order to enable these people to recover the moneys due to them.

I think there are a number of cases like that. I do not want to weary the House. I would draw attention to one case—Labour Tribunal Case No. K.5743. The final order was delivered on 6th March 1967. The employer was directed to deposit Rs. 2,050 in favour

of W. P. Sumanasekera of Udagodawatte, Undugoda. That is one of the more recent cases. There are a large number of cases like that. Not only is there a delay, but there is also the difficulty on the part of beneficiaries to get their money from the employer. I would like the department to be gingered up.

I must now refer to the Chilaw fibre mill matter. In desperation I wrote a letter of protest in rather strong terms, to which my good Friend took exception. I do not blame him for that. A large sum of money is due to the workers of the Chilaw fibre mill. I do not know whether the money has been paid. I have not been able to check up on that.—(*Interruption*).—I am glad. But it took almost two years to get the money. It was overtime and back wages which they were entitled to. I wrote letters. I got no reply. I had to draw attention to them a number of times. The union concerned had to draw attention to this matter. It takes such a long time to get the department moving. That is our complaint.

Then, in a simple matter like getting discharge certificates, there is a delay. We wanted to get two discharge certificates from Meeria Cotta Estate, Upcot. Unfortunately, the estate belongs to a Member of Parliament. I do not want to mention names. But for the last three or four years we have not been able to get the discharge certificates of these two people. I have written a number of letters to the department. The union has written a number of letters. But apparently because it belongs to a Member of Parliament, nothing happens. Is that fair? I do not think it is fair for you to treat Members of Parliament on a slightly different footing. That is what I am objecting to.

The hon. Appointed Member quite rightly was proud of the agreement that he had signed. Now I understand that under the Industrial Disputes Act an agreement that has been

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

arrived at, if gazetted, has the force of being applicable throughout the country, or at least in the particular trade or industry.

Now, in this particular case, from one point of view it is a great advantage. From that point of view I want to congratulate the hon. Appointed Member. In other words it provides for the deduction of trade union dues direct on the paysheet. Now that is a great advantage. That is one of the things which we have been fighting for for the last 20 to 25 years but without success even in a number of places in Colombo.

I do not see why it should be confined to members of his union. I have drawn the attention of the Commissioner to this fact. I pointed out that if this agreement is applicable to one union, then it should be applicable to all unions.

But there is this difficulty. The Employers' Federation has written to us asking us to bind ourselves to certain conditions which they impose, which we are not prepared to do. I do not think the Employers' Federation has a right to bind any union to those conditions. For instance, they say that you can only get this if you agree never to go on strike. I do not think they can do that. I think it is against the law to do that. They may try to provide certain conciliation machinery. That is a different matter. I have got a copy of a letter I wrote to the Commissioner of Labour drawing attention to the fact that, according to my view, it was not proper for the Employers' Federation to impose such a condition on the unions concerned. I was a little surprised that the hon. Appointed Member had agreed to sign the agreement on those conditions. Anyhow, that is his business, not mine. Here is the letter dated 8.6.67.

"I annex hereto for your information a copy of a letter which was today addressed to the *Jatika Watu Kamkaru* and *Podu Sevaka Sangamaya* and the National Workers' Congress in response to initiatives taken by them to secure the check off for their unions."

Now, look at the conditions imposed: the check-off can only be realized if the following conditions are accepted:—

"Your union and the Federation will co-operate with each other in the transfer of workers from estates which have a surplus of workers to estates which have a shortage of workers, provided agreement is reached between them on the terms and conditions of such transfer. The terms and conditions in each case shall provide for the action to be taken in the event either of the failure of the workers to such transfer in terms of the agreement, or, of the failure on the part of the management of either estate to comply with the terms and conditions in the agreement."

All these questions of mobility of labour, and so on, cannot be laid down as a prior condition for our accepting the check-off. That is what I am objecting to.

"Indo-Ceylon Agreement—Your union and the Federation agree to consult each other regularly with regard to the implementation of the Indo-Ceylon Agreement, and where they reach agreement, to make joint representations to the Government regarding all relevant matters, including the phasing of departure under the Agreement."

I do not think this has anything to do with the check-off. Whether we agree to this or not is a matter for us to jointly discuss afterwards. But I refuse to accept this as a condition for the grant of a check-off for union dues.

"Where the re-deployment of workers becomes necessary consequent on the departure of workers to India under the Indo-Ceylon Agreement your union and the Federation agree to deal with the matter in the same manner as under the item Mobility of Labour above."

I do not agree.

"Disputes—Your union and the Federation agree to establish a mutually acceptable system for the conciliation and settlement of disputes with a view to eliminating strikes or any other form of trade union action, victimization, unfair labour practice or violence."

There may be a good number of things in those conditions which are desirable. That is for each union to decide; but I do not think you can

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

lay these things down as a prior condition. If this principle is accepted we shall welcome it, and I think it is a great advance. We would like, so far as the union is concerned, to be on as friendly terms as possible with the employer and carry on on that basis. But please do not lay down prior conditions. That is one thing I would like the Hon. Minister to take up.

There are one or two other small matters like the Maliban strike which I am very worried about. I understand that at Malibans a large number of workers have been discontinued, but nothing has happened and the Labour Department has not taken any action.

May I finally ask the Hon. Minister to also use his good offices to settle the Lever Brothers strike? At the moment it is going on. We had a conference—I am glad the Commissioner of Labour was good enough to get up a conference—at which I was also present, but I am afraid the employers are rather an adamant lot. There are a number of small matters which can easily be straightened out. I think the Commissioner will agree that we were as reasonable as we possibly could on a good number of matters. I said, the larger issues can wait. The question of a wage increase, and so on, in respect of all labour, could wait; but there are a number of small matters that can easily be settled. For instance, the workers want five minutes' grace in respect of their arrival for work. I pointed out that with the best will in the world, because of the inadequate transport arrangements, a worker can get late by five minutes. What happens when a worker is five minutes late? He is fined 15 minutes' wages. I pleaded with the employers to make certain concessions like that, and the workers would be in a position to settle the strike on that basis.

All those are small matters, and I would like the Hon. Minister to use his good offices to try and bring

about a settlement as quickly as possible with regard to the strike at Lever Brothers.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමදාස)

(Mr. Premadasa)

ගරු සභාපතිතුමනි, යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව අවසන් කරමින් ඉදිරිපත් කළ ප්‍රකාශය බොහෝම වැදගත්. එනම් ලීවර් සහ මැලිබන් සමාගම්වල වැඩ වර්ජනය සමථයකට පත් කරන්නාය කියා ආයාචනයක් කරමින් ඒ මන්ත්‍රීතුමා කථාව අවසාන කළා. එය ඉතාමත් වැදගත් ප්‍රකාශයක්. වගකිය යුතු වෘත්තීය සමිති නායකයකු මෙවැනි අවස්ථාවක මෙවැනි ප්‍රකාශයක් කිරීම වැදගත්. මන්ද විශාල වැඩ වර්ජනයකට දැන් වැඩ පිළිවෙළ යොදා ගෙන යන අවස්ථාවක් තිසයි. ඒ කියන්නේ අසාධාරණ වැඩ වර්ජනයකට.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

කොහොමද අසාධාරණ වෙන්තේ? රුපියල් 30 ක් ඉල්ලීම අසාධාරණයක්ද?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමදාස)

(Mr. Premadasa)

මේ රජය බලයට පත් වුණාට පස්සෙ මොන තරම් සහන රජයේ සේවකයින්ට දී තිබෙනවාද?

එස්. කේ. කේ. සූරියාරච්චි මයා.
(මහර)

(තිரு. எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி—மகற)

(Mr. S. K. K. Suriarachchi—Mahara)

උප ආමන්ත්‍රණ ඊයේ කළ හොඳ කථාව අද තරක් කරගන්නවා.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිරු. පිරෙමදාස)

(Mr. Premadasa)

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමති වී සිටි 6 මාසය ඇතුළත එතුමාට දෙනවා නුපුළුවන් වුණේ 1.55 යි. අප මේ අවුරුදු දෙකහමාරට කොපමණ දී තිබෙනවාද?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

කියන්න බලන්න මොනවාද කියා.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා නොදන් නවා වාගේ කපා කරන්නේ මේ අය වැය වසියේදී දී තිබෙන පඩි වැඩි විම සහන යක් නොවෙයිද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

ඒ වැඩි විම පෞද්ගලික අංශයටත් දෙන්න තමුන්නාන්සේලා විරුද්ධ වන්න ඇයි?

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

අද කැබිනට් මණ්ඩලය තීරණය කර තිබෙනවා, සංයුක්ත මණ්ඩලවලටත් ඒ සහනය දිය යුතුය කියා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

පෞද්ගලික අංශයටත් දෙන්න.

අ. භා. 6.15

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

මේ අප එකින් එක තබන පියවර නොවෙයිද? පියවරෙන් පියවර යන්න ඕනෑ. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමති වශයෙන් අය වැය ඉදිරිපත් කරද්දී කළ කටාවට ගැලපෙනවා අද එතුමාගේ කටාව අවසානයේදී කළ ප්‍රකාශයත්. මෙන්න එදා කළ කටාව; මා කිය වන්නේ සිංහල පොතෙන්:

“අපට පාලනය කළ නොහැකි ජාතික හා ජාත්‍යන්තර සේතූන්—අපේ ජාතික ධනය වැරදි අන්දමින් යෙදවීම හා ජාතික බලයෙන් නොමිස

කින් ප්‍රයෝජනය නොගැනීම යනාදී කරුණු නිසා, අප මුහුණ පා සිටින දුෂ්කර තත්ත්වය මැඩපැවැත්වීමට අවශ්‍ය කාලෝචිත පියවරවල් නොගන්නොත්, තත්ත්වය තව තවත් දරුණු වෙන්නට පුළුවන්.”

අපේ රජය දැන් ඒ පියවරවල් ගෙන යනවා. වැදගත්ම පියවරක් තමයි අපේ රටේ ජාතික ධනය විදේශ විනිමය හැටියට පිටරටවල් කරා ඇදී යාම නතර කිරීම. විශේෂයෙන්ම අපේ රටේ නිපදවන දේවල් සඳහා පිට රට ඇදී යන ධනය ඉතුරු කර ගැනීමට ගෙන යන ව්‍යාපාරය වැදගත් පියවරක් නොවෙයිද කියා මා අහන්න කැමතියි. අවුරුදු පනා රුපියල් ලක්ෂ 8,000 ක් පිට රට ඇදී යනවා අපේ රටේ නිපදවාගැනීමට පුළුවන් දේවල් සඳහා. මුලින් ඒ වැඩ පිළිවෙළ දෝෂ දර්ශනයට ලක් කළ විරුද්ධ පක්ෂය පවා අද එය පිළිගෙන තිබෙනවා. විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකාව පවා අද ගොවිතැන් වැඩට බැස පළතුරු වැටීමට පටන්ගෙන තිබෙනවා. බොහෝම හොඳයි. ඒ කාලේ ඕවා කෙළේ නැති එකයි වරද?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

කොහොමද දන්නේ කළාද තැද්ද කියා?

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

ප්‍රමාද වී හෝ වැඩ පිළිවෙළට සහාය දීම හොඳයි. එහෙත් වැඩ වර්ජන පවත්වා ඒ තත්ත්වය කඩාකප්පල් කිරීම නරකයි. ඊළඟට එතුමාගේ කටාවේ තවදුරටත් මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“සෞභාග්‍යය කරා ගමන් කිරීමට කෙටි පාරවල් නැ.”

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Quite right.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

එසේ කියා දැන් අපට කියනවා කෙටි පාරවල් ගන්නය කියා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)
නැහැ, නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

“යම් යම් මුදල් ඇමතිවරුන් හාස්කම් කරනු ඇතැයි සමහරු බලාපොරොත්තු වෙනවා.”

දැන් අපෙන් හාස්කම් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

“හාස්කම්වල යුගය දැන් අවසන් වී තිබෙන බව කවුරුත් දන්නා දෙයක්. ඇත්ත වශයෙන්ම දේශපාලනමය ආර්ථික කටයුතුවල දී කළ හැකි හාස්කමක් නැ. මා දන්න එකම හාස්කම, නීතිපතා වෙහෙස වී වැඩ කිරීම පමණයි.”

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Quite right.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

එය ඉතාමත් වැදගත්. එහෙත් මෙහි කියා නැහැ, මා දන්නා එකම හාස්කම වැඩ වර්ජනය කිරීම පමණයි කියා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)
කවුරුවත් කියා නැහැ එහෙම.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

අවුරුදු 25ක 30ක සිට, වැඩ කරන ජනතාව වෙනුවෙන් සටන් කරන පෙරමුණේ සිටින කෙනෙක් වශයෙන් යුතු හිටපු මුදල් ඇමතිවරයෙක් වශයෙන් එදා කපා කළ විධියටමයි අද කපාවත් අවසන් කෙළේ. ඒ නිසයි මා කිව්වේ ඒ ප්‍රකාශය ඉතා වැදගත් කියා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

මිය කපාවේ අවසන් කොටස කිය වන්න.

—කාරක සභාව

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

එහි තවදුරටත් මෙසේ කියනවා :

“කෙටින් කියතොත් සමාජවාදී හාස්කමක් එයයි.”

ඔන්න අපේ ආණ්ඩුව ඒ හාස්කම ගෙනයනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

නැහැ. නැහැ. අවසන් කොටස කිය වන්න.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)
(Mr. Premadasa)

“නැවතත් මේ රට යක්ෂිමත් හා බලවත් රටක් බවට පත් කිරීමට නම්, ජීවිතයේ නොයෙක් නොයෙක් අවස්ථාවල, ආර්ථික ක්‍රමයේ නා නා අංශ වල සිටින අප සියලු දෙනාම වෙහෙස මහත්සි වී වැඩ කළ යුතු යි. වර්තමාන පරම්පරාවෙන්, අනාගත පරම්පරාවෙන් යහපත උදෙසා තීරණයන්ගෙන්ම අප කැප වී සේවය කළ යුතු යි.”

මගේ හිතේ, මේ වගන්ති කීපය ආණ්ඩුවේ සේවයේ යෙදී සිටින, දැනට වැඩ වර්ජනයක් ගෙන යන්නට සූදානම් වී සිටින පිරිසට තැපැල් කර යැවීමට වටිනවා, එහි අගට හිටපු මුදල් ඇමති යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමාගෙන්ය කියා සටහන් කර.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු කම්කරු ඇමතිතුමාට මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රශංසා මුඛයෙන් කපා කිරීමට මා අදහස් කළේ, යම් යම් අවස්ථාවලදී ඇති වුණු වැඩ වර්ජන තර්ක තත්ත්වයකට හැරෙන්න ඉඩ නොදී, දිගින් දිගට පැතිරෙන්න ඉඩ නොදී සමාජයකට පත් කිරීමට එතුමා දැක්වූ උනන්දුව නිසයි.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

දුක්ගැනවිලි සංසිදුවන්න, එවිට වැඩ වර්ජන ඇති වෙන්නෙ නැහැ.

ප්‍රථමාදිස මයෝ.

(திரு. பிரேமதாசு)

(Mr. Premadasa)

අප දුක්ගැනවිලිවලට පිහිට වුණා, සං
සිද්ධෙව්වා. මෙතෙක් ආති වුණු වැඩ වර්
ජන හැම එකක්ම වංගේ සමථයකට පත්
කළේ නැද්ද?

భూపార్వతి చిత్. చిత్. బేరేరూ

(கலாநிதி என். எம். பெரோரா)

(Dr. N. M. Perera)

මෙහෙයුම හොඳයි, ඉස්සරහටත් සමථ
යකට පත් කරන්න.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாசு)

(Mr. Premadasa)

යම් යම් අය මේ අවස්ථාවේදී වැඩ වර්ජන ඇති කරවන්න උත්සාහ දරනවා. නමුත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා, මෙම වැඩ වර්ජනයට සහයෝගයක් නොදක්වන බවට.

క్రెజ్‌మన్‌ వసుదేవానీ తియ. (దేవులపేరేయ)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவ. பி. பி. ப.)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

ඒ ප්‍රකාශය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ වෘත්තීය සමිතියේ සභාපති වශයෙන් එම ප්‍රකාශය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි බව කියන්න කැමතියි.

ප්‍රේමදිස මයා.

(திரு. பிரேமதாசு)

(Mr. Premadasa)

මේක මගේ ප්‍රකාශයක් නොවෙයි,
නමුත් තාත්සේලාගේ දඹදෙණියේ මන්ත්‍රී
තුමාගෙ (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.)
ප්‍රකාශයක්. එහෙම නම් ඒ ප්‍රකාශය
වැරදි ද?

ජයග්‍රාහි මය.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

දම්දෙනියේ මන්ත්‍රිතුමා කලින් බැරෑරුම් අක්ෂරයේ පක්ෂයේ ඉවහන් මතයක්.

ପ୍ରୋଫେସର ଇନ୍ସ.

(திரு. பிரேமதாசு)

(Mr. Premadasa)

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ වගකිව යුතු පුද්ගලයෙක් වන උප සභාපතිවරයා වන, දඹදෙණියේ මන්ත්‍රීවරයා කරන ප්‍රකාශය වැරදි බව ද කියන්නේ? එ් මන්ත්‍රීතුමා එම පක්ෂයේ නැතැයි කියනවා නම් අප එය පිළිගන්නවා.

అయితే ఏమిటో.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය සමිති සම්මේලනයේ සභාපති වශයෙන් මා කියන්නේ ඒ ප්‍රකාශය වැරදි බවයි.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

තමුත් තාත් සේලා අතර ඔය විධියෙ
මත හේදයක් ඇති බව අප දන්නෙ
නැහැ.

ජයග්‍රහණ මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

තමුත් තාත්සේලා අතරයි මහගේද
නිබේන්තෙ.

ප්‍රථම දින මයා.

(திரு. பிரேமதாசு)

(Mr. Premadasa)

අප අතර යම් යම් මතභේද ඇති වුණත් යම් තීරණයකට බැස්සාට පසුව ඒ තීරණය අනුව ක්‍රියා කරනවා. දඹදෙනියෙ මන්ත්‍රී තුමාගෙ එක මතයක්, දිවුලපිටියෙ මන්ත්‍රී තුමාගෙ එක මතයක්, අත්තනගල්ලෙ මන්ත්‍රීවරියගෙ වෙනත් මතයක්. බෙන්තර ඇල්පිටිය මන්ත්‍රීතුමාගෙ එක මතයක්. ඔය විධියට වෙනස් වෙනස් මත.

නිල ද අලවිස මය.

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභික්ෂු ආණ්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

‘වැමිල්’ කොන්ග්‍රස් එකේ තවත් මතයක්.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

කොහොම වුණත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ උප සභාපතිතුමා වන දඹ දෙනියෙ මන්ත්‍රිතුමා කළ ප්‍රකාශය වැරදි බව දැනගත් එකත් හොඳයි.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)

(Mr. Jayakody)

එය වැරදි ප්‍රකාශයක්. එහෙම ප්‍රකාශයක් එතුමා කර නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

වැඩ කරන හැම කොටස් අතරේම ඇති සහනදායක හැඟීම බිඳවන්න දැනට උත්සාහයක් දරාගෙන යන බව පෙනී යනවා. එම නිසා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශය අනුව අපේ රටේ බලවත් ආර්ථික අර්බුදයක් ඇති වී තිබෙන අවස්ථාවේදී—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභික්ෂු ආණ්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

මන්ත්‍රිතුමා මගේ කථාවේ අවසාන කොටස කියවන්න. තමුත්තාත්සේට කියවන්න බැරි නම් මට දෙනෙ කියවන්න.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

හොඳයි, හිටපු මුදල් ඇමතිතුමාගේ ඉල්ලීම උඩ මා අවසාන කොටස කියවන්න.

“ලක් වැසි ජනතාවට සාමය, සංවර්ධනය හා සෞභාග්‍යය උදා කර දෙන සමාජ වාදය නැති උසස් ක්ෂේම භූමිය කරා අපි ස්ථිර අධීක්ෂණය කින් යුතු ව, එකා මෙත් එක් වී ගමන් කරමු.”

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රජය පසුගිය අවුරුදු දෙකහමාරක පමණ කාලය තුළදී කම්කරු අසහනය ඇති නොවන්නට කටයුතු කිරීමෙන් විශිෂ්ට වාර්තාවක් පිහිටුවූ බව අපේ විරුද්ධ පක්ෂය පිළිගන්නවා ඇති. අන්න ඒ කාරණය, මෙහිදී විශේෂ යෙත්ම මට සඳහන් කරන්න වුවමනා කළේ. යම් අවස්ථාවක වැඩ වර්ජනයක් කොහේ හෝ ඇති වුණා නම්, කම්කරු ඇමතිතුමා හෝ සමහර විට අගමැතිතුමා හෝ ඊට මැදහත් වී, ඉදිරිපත් වී ක්‍රියා කළා. එසේ වුණත් තමුත්තාත්සේලාගේ පාලන කාල සීමාව තුළදී තමුත්තාත්සේලා කොන්දේසි ඉදිරිපත් කළා—විශේෂයෙන්ම සම සමාජ පක්ෂයේ මන්ත්‍රිවරුන් ඒ ප්‍රති පත්‍රිය බලවත් ලෙස විවේචනයට ලක් කළා—වැඩ වර්ජනය අවසන් කරන තුරු සාකච්ඡාවට කැඳවන්නේ නැත කියා. අපි එවැනි පියවරක් ගත්තේ නැහැ. ඔය විධියේ වැඩ පිළිවෙලවල් නිසා අද කම්කරු ජනතාව තුළ මේ සහන සැලසී තිබෙනව. රජයේ අඩු වැටුප් ලබන කොටස්වලට රුපියල් 10 හා රුපියල් 20 බැගින් කරන ලද පඩි වැඩි කිරීම අද කැබිනට් මණ්ඩලය මගින් සංයුක්ත මණ්ඩලවලටත් දිය යුතු යයි තීරණය කර තිබෙනව. කිසිම සැකයක් නැතුව පෞද්ගලික අංශයත් සමග සාකච්ඡා කර, මේ වැඩ පිළිවෙල පෞද්ගලික අංශයටත් දීර්ඝ කරන්ට පුළුවන් නම් එසේ කරන්න ගරු ඇමතිතුමා අවශ්‍ය පියවර ගන්නවා ඇති. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රජයේ උත්සාහය කම්කරු ජනතාවගේ වැඩ කරන ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් සහ ඕනෑකම් මර්දනය කිරීම නොව ඔවුන්ට සහන සලසා ඔවුන්ට සාධාරණ අයිතිවාසිකම් ලබාදීම බව මේ කටයුතුවලින් පෙනී යනවා ඇති. ඒ විධියේ පියවර කීපයක් ගෙන තිබීම ගැන කම්කරු ඇමතිතුමාට මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රශංසා කරනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභික්ෂු ආණ්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

තමුත්තාත්සේ ඉඩ දෙනව නම් මම නිව්ව දේ දැන් මම කියවන්නම්.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රියමදාස)

(Mr. Premadasa)

ඒ කිව්ව දේට විරුද්ධ දෙයක් තිබෙන
වද?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආචාර්ය. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

ඔව්.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රියමදාස)

(Mr. Premadasa)

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා පිළි
ගන්නව ඇති, මම කිව්ව දේවල් හරි
කියා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආචාර්ය. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

තමුත්තාත්තේ මගේ කථාවේ වුවමනා
හරිය කියෙව්වේ නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රියමදාස)

(Mr. Premadasa)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙතැන වෙලා
තිබෙන්නේ කොයි හරියද වුවමනා
කරන්නේ, කොයි හරියද වුවමනා නො
කරන්නේ කියා මේ පොතේ සඳහන් කර
නැති එකයි. එහෙම කියලා තිබුණ නම් ඒ
හරිය විතරක් කියවන්නට පුළුවන්කම
තිබුණ. එහෙත් ඔක්කොම එක වර්ගයේ
අකුරුවලින් මුද්‍රණය කරලා තිබෙන්නේ.

සභාපති

(ආචාර්ය. ආර්. පෙරේරා)

(The Chairman)

He quoted what he wants.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආචාර්ය. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I will ask somebody else to quote
that portion.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රියමදාස)

(Mr. Premadasa)

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියෙව්
වට කමක් නැහැ, එතුමාගේ ප්‍රකාශයට
විරුද්ධ දෙයක් තිබෙනව නම්. එසේ නැත්
නම් වැඩක් නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ඇමතිතුමා
විසින් පත් කර තිබෙන්නේ එකම එක පසි
පාලක සභාවක් පමණයි කියා මැද කොළඹ
ගරු තුන් වෙනි මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත්
මයා.) ප්‍රකාශ කළ බව මට දැනගන්නට
ලැබුණ. ගරු ඇමතිතුමා විසින් පත් කරන
ලද පසි පාලක සභා 6 ක් දැන් ක්‍රියාත්මක
වෙනව. ඒවාට නියෝජිතයන් පත් කර
තිබෙන බව මා දන්නව. [බාධාකිරීමක්]
මේ වැඩ කීපය තුළ කම්කරු අමාත්‍යාංශය
හැම විටම ක්‍රියා කර තිබෙන ආකාරයෙන්
අපට එක වැදගත් ප්‍රතිපත්තියක් පැහැදිලි
වෙනව. එනම්, වැඩ කරන ජනතාවගේ
ප්‍රශ්නවලට ඉදිරිපත් වෙලා හැකි හැම
සහනයක්ම ඔවුන්ට ලබා දීමට පියවර
ගෙන තිබෙන බවයි: මර්දනය කරන්නට
නොවෙයි. ඒ නිසයි, ඒ ප්‍රශංසාව මා
හිමි කරන්නේ.

මා මේ අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමාගෙන් එක
විශේෂ ඉල්ලීමක් කරනව. අප පක්ෂ
යේත්, රාජ්‍ය සභා කථාවල සඳහන්
කිරීමෙන් රජයේත්, ප්‍රතිපත්තියක්
වශයෙන් එය පිළිගෙන තිබෙන දෙයක්.
විවිධ රජයේ සංස්කෘති මණ්ඩලවල
අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලවලට යටත්පිරිසෙයින්
ඒ ඒ ව්‍යාපාරවල වැඩ කරන එක් එක්
කම්කරු නියෝජිතයා බැගින්වත් පත්
කර ගැනීමට ඉක්මණින් ක්‍රියා කරන
ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා
සිටිනව. එය අපේ රජයේ ප්‍රතිපත්තියක්
නිසා ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා එය
ඉක්මණින් ඉටු කරනවා ඇතැයි මා
විශ්වාස කරනව. ඒක ඉතාමත් අවශ්‍ය
දෙයක්. එවිට තමන්ගේ නියෝජිතයා
මාර්ගයෙන් වැඩ කරන ජනතාවගේ යම්
යම් ප්‍රශ්න අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට ඉදිරිපත්
කර අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ පාලනයට යම්
සහනයක් දී ක්‍රියා කරන්න කම්කරු
ජනතාවට අවස්ථාවක් ලැබෙනවා. ඒක
ඉතා වැදගත් පියවරක්. ලෝකයේ නො
යෙක් දියුණු රටවල් මේ පියවර ගෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නිබ්ම නිසා කම්කරුවන්ගේ විශාල සහායක් ඒ රටවල නොයෙක් ව්‍යාපාර වලට ලැබී තිබෙනවා. පාලනයේ සහ ලාභයේ කොටස් කරුවකු බවට වැඩ කරන කම්කරු ජනතාව පත් කිරීම අපේ ප්‍රතිපත්තියක්. ඒ වැඩ පිළිවෙල සාර්ථක කර ගැනීමට ක්‍රියා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට නිවාස ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනෑ. වර්ගික ඇමතිතුමා මේ පදවියට පත්වීමෙන් පසුව නිවාස වැඩ වැඩියෙන් ඉදි කිරීමට වේගයෙන් ක්‍රියා කරගෙන ගොස් තිබෙනවා. එහෙත් එක් නිවාස යෝජනා ක්‍රමයක් ගැන මා මේ අවස්ථාවේදී එතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. එය අනෙකක් නොව මාලිගාවත්තේ තාවකාලික නිවාස යෝජනා ක්‍රමයයි. ඉදිරිපත් කරන ලද අඩුපාඩු කීපයක් සම්බන්ධයෙන් එතුමා ක්‍රියා කොට සහන සලසා දී ඇතත් තවමත් එහි අඩුපාඩු රාශියක් තිබෙනවා. වැදගත් පාරක් සහ විදුලි බලය ලබා දී ඇතත් අතුරු පාරවල් ඇති කිරීමට සහ නිවාස වලට අය කරන අසාධාරණ කුලිය අඩු කිරීමට ක්‍රියා කළ යුතුව ඇති බව මා ගැරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. මේ ගැන එතුමාට කීප විටක්ම මතක් කර ඇති. හැකි තරම් ඉක්මනින් මෙම අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 6.30

මැද කොළඹ කොට්ඨාශයේ මසන්නස් විදියේ ජාතික නිවාස පංක්තියේ ගෙවල් 11 ක් අලුතෙන් සාදා තිබෙනවා. පොලිස් හටයන්ගේ පාවිච්චිය සඳහා මෙම නිවාස 11 දෙන්නට යන බව දැන ගන්නට තිබෙනවා. පොලිස් හටයන්ට නිවාස වුවමනා නම් පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ මුදල්වලින් ඒවා සෑදිය යුතුයි. මේ නිවාස සාදා ඇත්තේ මහජනයා සඳහා හෙයින් ඒවා මහජනයාට දීමට ක්‍රියා කරන ලෙස මා ගැරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

රටේ සංවර්ධනය සඳහා ක්‍රමවත් සැලැස්මවල් යටතේ ක්‍රියා කරන මේ අවස්ථාවේදී, නියම අරමුණක් ඇතිව වැඩ කරගෙන යන මේ අවස්ථාවේදී, වැඩ වර්ජන ඇති කොට ඒ වැඩ පිළිවෙලවල් කඩාකප්පල් නොකරන හැටියට ඒ

පිළිබඳව වගකිවයුත්තන්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එදා ඉල්ලීම් 21 ඉදිරිපත් කළ අය දැන් ඉල්ලීම් 15 ක් උඩ වැඩ වර්ජන ඇති කරන්නට යන බව ආරංචියි. එදා තිබුණු ඉල්ලීම් 21 දැන් ඉල්ලීම් 15 දක්වා අඩු වී තිබෙනවා නම් එයින් අදහස් වන්නේ මෙම ආණ්ඩුව ඉල්ලීම් හයක් ඉෂ්ට කර ඇති බවයි. යටියන්තොට ගැරු මන්ත්‍රිතුමාට බලය ලැබුණු අවස්ථාවේදී එතුමා කීවේ වෙන කථාවක්. ඒ ගැරු මන්ත්‍රිතුමා එදා කීවේ කුමක්දැයි මුලින් පෙන්වා දෙන්නට යෙදුණා. එතුමා මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් පත් වුණයින් පසුව කොලොන්නාවේදී තෙල් කම්කරු රැස්වීමක් අමතමින්, “මේ කාලය වැඩ වර්ජන ඇති කරන කාලයක් නොවෙයි. මේ කාලය මහන්සි වී, මහන්සි වී, පුළුවන් තරම් මහන්සි වී වැඩ කරන කාලයක්. ජාතික හා ජාත්‍යන්තර හේතූන් නිසා අපේ ආර්ථික තත්ත්වය පරිහාණියට පත් වී තිබෙනවා. ජාතියට සහනයක් ලබා දෙන්නට වුවමනා නම් පුළුවන් තරම් මහන්සි වී වැඩ කරනවා හැර ඊට වඩා තවත් හාස්කමක් නැහැ” යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළා.

ඇත්තෙන්ම එදා පැවති තත්ත්වයට වඩා බරපතල තත්ත්වයක් අද පවතින බව පෙනී යන්නට ඕනෑ. අද අපේ රටට මොන විධියේ තර්ජනවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා දැයි කාටත් පෙනී යනවා ඇති. අද නොයෙකුත් රටවලට හිස පාත් කරගෙන යටත් වෙමින් අපේ ආත්ම ගෞරවය නැති වන තත්ත්වයකට පත් වන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. මීට හේතුව මේ රටේ නිපදවිය හැකි දේ පිටරටින් ගෙන්වා ගන්නට සිදු වීමයි. මේ රටේම නිපදවා ගත හැකි දේ එසේ නිපදවා ගැනීම සඳහා දැන් වේගවත් පියවර කීපයක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. එසේ හෙයින් ලංකාවේ දියුණුව කල්පනා කරන කිසිම පිරිසක් වැඩ වර්ජන සඳහා රුකුල් දිය යුතු යයි අප හිතන්නේ නැහැ. මෙම අවදානම් අවස්ථාවේදී පවා මෙම රජය වැඩ කරන ජනතාවට සහනයක් සලසා ඇති හෙයින් මෙම රට සංවර්ධනය කර ගැනීම සඳහා ඒ හැම දෙනාම ආධාර දෙනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින්ද, එසේ ආධාර දෙන ලෙස ඉල්ලමින්ද මගේ වචන සවලපය අවසන් කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ලීලාරත්න විජේසිංහ මයා. (පොලොන්නරුව)

(திரு. லீலா ரத்ன விஜேசிங்ஹ—பொலன்னாறுவை)

(Mr. Leelaratne Wijesinghe—Polonnaruwa)

ගරු සභාපතිතුමනි, යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටියදී මේ රට දියුණු කිරීම සඳහා ගන්නා බලාපොරොත්තු වූ පියවරවල් මෙම රජයද ගන්නා බලාපොරොත්තු වන බවත්, එතුමා බලාපොරොත්තු වුණු සමාජවාදී මාවත දිගේ ගොස් කටයුතු සාර්ථක කරන්නට මෙම රජයද ක්‍රියා කරන බවත් මට පෙර කථා කළ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සඳහන් කළා. එතුමාගේ ඒ කථාව අසාගෙන සිටිද්දී මට පරණ කවියක් මතක් වුණා.

“ ඇතුල් පැත්ත පිටි පැත්ත	තොදන්නා
කිතුල් පිත්ත උඩ පියවර	මැන්නා
උකුල් ඇටෙන් උගෙ පස්සට	පැන්නා
එහෙව් අයත් කවි කීමට	එන්නා ”

අන්න ඒ වගේ එතුමා සමාජවාදය කරා යන්නේ මොන විධියටද කියා මට යාම් තේරෙන්නේ නැහැ. නීත්‍යනුකූල නොවන ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන උදවියටත් නීත්‍යනුකූල අන්දමට රක්ෂා සපයා දීමට පොරොන්දු දිගෙනයි මේ රජය සමාජවාදය කරා ගමන් කරන්නේ. අද රැකීරක්ෂා කාර්යාලවල කෙරෙන තරමක් කෙරෙන්නේ අකටයුතු. අද 2,50,000 ක් පමණ දෙනා රැකීරක්ෂා කාර්යාලවල ලියාපදිංචි වී සිටිනවා. කොළඹ නගරයේ පමණක් 60,000 ක් පමණ දෙනා ලියාපදිංචි වී සිටිනවා. ඒ සංඛ්‍යාව එන්න එන්නම වැඩි වෙනවා මිස අඩු වන්නේ නැහැ. රක්ෂාවල් දෙන්නට වුවමනා කරන අයට තුණ්ඩු කැලී දී රැකීරක්ෂා කාර්යාලයට එවනවා. උදේට තුණ්ඩු කැල්ල දී එව්වාම හවසට රක්ෂාවට අරගෙන තුණ්ඩු කැල්ල ඉරා දමනවා, කොමිසන්වලට අසුවෙනවට.

තුරු තරු බුකි නීත්‍යනුකූල කිරීමට අදහස් කරන්නේ නැත කියා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේ දී කිව්වා. එහෙත් බුකි නීත්‍යනුකූල කිරීමට 1967 ජූලි 2 දා පැවැත්වූ කැබිනට් මණ්ඩලයේ රැස්වීමේදී තීරණයක් ගත්තේ

ගෙන තිබෙනවා. රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන කතා වී වෙන්ත ඇති ඒ තීරණය ගන්නේ. එහෙත් ඊට දවස් 28 කට පසුව ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා කිව්වා එවැනි අදහසක් නැත කියා. ඒ කරුණ සම්බන්ධව බෞද්ධ බල මණ්ඩලයක් ගරු අගමැතිතුමා හමුවූ අවස්ථාවකදීත් බුකි නීත්‍යනුකූල නොකරන බව එතුමා කියා තිබෙනවා. එහෙත් තමුන්නාන්සේලා කරන්නට යන්නේ එළිපිට කියන දෙය නොවෙයි. එය නීත්‍යනුකූල කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ හොරෙන්. එය නැතෙයි කියනවා නම් ඔප්පු කරන්න මා ලිහ අවශ්‍ය කඩදාසි තිබෙනවා. මහජනතාව සුරාකන බුකි රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නටය කියා නීත්‍යනුකූල කරන්නට යන්නේ සමාජවාදය කරා යන්නද කියා මා අහනවා.

ජැපර්ජි කොම්පැනියේ ස්ට්‍රයික් එකක් තිබෙනවා. දැනට දින සිය ගණනක් ගත වී තිබෙනවා. පන්සිය ගණනක් වැඩ නවත්වා සිටිනවා. එතන තිබෙන ඒ වෘත්තීය සමිතිය නීත්‍යනුකූල කරන්නය, පිළිගන්නය, කියායි ඔවුන් කියන්නේ. එය පිළිගන්නා ලෙස හාමිපුතුනට බල කරන්නත් තමුන්නාන්සේලා කැමති නැහැ. එතන සිටින ඒ අභිංසක කම්කරු පිරිස නිකරුණේ රස්තියාදු කරනවා.

මහරගම “සමන්” මුද්‍රණාලයේත් වැඩ නැවැත්වීමක් ඇති වුණා. දැන් එතන සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? මැරවරයිත් විසින් මුද්‍රණාලය වටකරගෙන සේවකයින් දොට්ට දමා සිටිනවා. මේ අන්දමට දැවෙන ප්‍රශ්න අද තිබෙන්නේ. මේ ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා හරියාකාර වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යන්නේ නැහැ. එය ඉතාම උසස් මුද්‍රණාලයක්. ත්‍රිපිටකය ඇතුළු පොත් පත් මුද්‍රණය කරන්නේ එතනයි. දැන් ඒ ස්ථානය හාමිපුතුන් විසින් අල්ලා ගෙන තිබෙනවා. වැඩ කරන අය එළියේ සිටිනවා. එම මුද්‍රණාලය ජනසතු කර හෝ එහි වැඩ කරගෙන යායුතුව තිබෙනවා.

කම්කරු අමාත්‍යාංශ කාර්යාලයෙන් නිතරම ලැබෙන්නේ අසුභ ආරංචිමයි. නිතරම වාගේ ඇමතිතුමාගේ හිතවතුන් තැත්නම් එතුමාගේ හිතවත් ඇමතිවරුන්ගේ හිතවතුන් රක්ෂා ලබන බවට නොයෙක් තැන් වලින් ආරංචි ලැබෙනවා. අපේ ප්‍රදේශයේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

කිසිම කෙනෙකුට අනුරාධපුර රැකිරිකිණි කාර්යාලයෙන් නිත්‍යානුකූලව කිසිම රක්ෂාවක් ලබාගන්නට බැහැ. ඒ කාර්යාලයෙන් වැඩක් ගන්නා ඕනෑ නම් ඇමතිවරයෙකුගෙන් ලියමනක් අරගෙන යන්නට ඕනෑ. රක්ෂා ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කරන නොයෙකුත් දූෂණයන් නිසා ආත්ම ගෞරවය ඇති නිලධාරියෙකුට මේ රජය යටතේ රක්ෂාවක් කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ.

දුම්රිය පිළිබඳව කපා කරන්නට අපට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. අද දුම්රිය මාර්ග කම්කරුවන් වශයෙන් වැඩ කරන අවුරුදු 2 ත් 15 ත් අතර සේවා කාලයක් ඇති අස්ථිර කම්කරුවන් දහ පහළොස් දහස් දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ වැඩ කරනවා. ඔවුන්ගට තවමත් ස්ථිර තත්ත්වයක් ලැබී නැහැ. අද ඒ කම්කරුවන් වැඩ කරන්නේ බොහොම කරදරයෙනි. සමහර අතිරේක වැඩ කරන්නට හැතපීම පනහ හැට යන්නට වෙනවා. ඒ නිසා ඉන්නට තැනක් හෝ කන්නට ආහාරයක් හරි හැටි ලබා ගන්නටත් ඔවුන්ට තැනක් නැහැ. එවැනි කම්කරු පිරිසකට තවමත් ස්ථිර තත්ත්වයක් නොලැබීම කණගාටුවට කරුණක්. දැන් ඔවුන්ගේ පඩිය රුපියල් 255 යි. මූලික පඩිය රුපියල් 125 යි. ජීවනාධාරය රුපියල් 130 යි.

කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන ගොවිපොලවලට කෙරෙන්නෙන් ඒ අන්දමටයි. ආදර්ශ ගොවිපොලවල කම්කරුවන්ට කිසිම තත්ත්වයක් නැහැ. අද ඔවුන්ට වැඩ කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ වහළුන් වගේ. ඒවායේ පාලනය කරන අය වැඩ කරන්නේ ඒකාධිපති තත්ත්වයෙන්. ඒ ස්ථානවල කම්කරුවන්ටත් කිසිම ස්ථිර තත්ත්වයක් ඇති වී නැහැ. එමෙන්ම ඔවුන් වැඩ කරන්නෙන් ඉතා මන්ම දුකසේ ඒකාධිපති නිලධාරී කොටසක් යටතේයි.

තවත් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. මේ රටේ වී කෙටීමේ කාර්මාන්තය අද බොහෝ සෙයින් දියුණු වී තිබෙනවා. අද සෑම තැනකම වී මෝල් තිබෙනවා. එහෙත් අද ඒවායේ වැඩ කරන කම්කරුවන් දහස් ගණනකට කිසිම ස්ථිර තත්ත්වයක් නැහැ. වී මෝල් හිමියන් විසින් නො

යෙක් විධියෙන් ඒ කම්කරුවන්ගේ ශ්‍රමය සුරාගෙන කැමයි, අද සිදු වෙන්නේ. අපේ ප්‍රදේශයේත් වී මෝල් පනහක් හැටක් පමණ තිබෙනවා. ඒ එකකවත් කම්කරුවන්ට හරියාකාර පඩියක් හෝ ජීවනාධාරයක් ගෙවන්නේ නැහැ. ඒ නිසා වී මෝල් කම්කරුවන් සම්බන්ධවත් පඩි පාලක සභාවක් ඇති කර ඒ අයටත් මනුෂ්‍යයන් හැටියට ජීවත් වන්නට මාර්ගයක් හදා දෙන්නය කියා මා තමුන්නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අද කම්කරුවෙකුට මහජන බැංකුවෙන් ණය මුදලක් ලබා ගන්නට බොහොම අමාරු තත්ත්වයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. ණයක් ඉල්ලු කෙනෙකුට මාසයකට රුපියන් පන්සියයකට වැඩියෙන් මූලික වැටුප් ලබන නිලධාරියෙකු ඇපයට අත්සන් කිරීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන්නට සිදු වෙනවා. ඒ තරම් උසස් වැටුපක් ලබන නිලධාරීන් හැම තැනම සොයා ගන්නට ඉන් තවාදායි අහන්නට කැමතියි. රුපියල් පන්සියයක මූලික වැටුප් ලබන නිලධාරීන් ටික දෙනෙක් ඉන්නේ. හැම කම්කරුවෙකුටම එවැන්නන් තමන්ගේ ඇපකරුවන් හැටියට අත්සන් කරන්නට කැමති කරවා ගන්නටත් අමාරුයි. ණය මුදලක් දෙන්නේත් තමන්ගේ පඩිය බැංකුවට මාස්පතා යවන්නට පිළියෙල කරන්නට පුළුවන් නම් පමණයි. ඒ විධියේ තත්ත්වයක් තව දුරටත් තිබෙන්නට ඉඩ හැරීම කම්කරුවන්ට කරන කරදරයක් හැටියට කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. ඒ අයට නීතිය අනුව කවදාවත් බැංකුවෙන් ණය මුදලක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් ඇති වන්නේ නැහැ. ඒ ගැන ඉතා සානුකම්පිතව කල්පනා කර බලා සුදුස්සක් කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ජී. ජී. පොන්නම්බලම් මයා. (යාපනය)

(திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம்—யாழ்ப்பாணம்)

(Mr. G. G. Ponnambalam—Jaffna)

I would like to express a sense of appreciation of certain steps that the Hon. Minister and his Ministry are taking to make some kind of an impact on the question of unemployment. I refer particularly to the training schemes which are being set

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පොත් නම්ලම් මස.]

afoot in certain constituencies in respect of masonry, carpentry, tractor-operating and the like. I would, however, like to bring to his notice and that of his officials that certain fundamental amenities necessary for the proper functioning of these training centres should be seen to very early. However, the motivation is good and I wish to commend it.

But that apart, I wish to refer to three matters briefly. The first is with regard to cases disposed of or not disposed of by labour tribunals. I would wish to commend for the consideration of the Minister that it is obviously unwise to expect people to travel all the way long distances to have their disputes settled. And in this regard I am glad there is a certain amount of decentralization of work in the various provinces, but that is not enough.

For instance, I believe there is a labour tribunal functioning in Anuradhapura, but I do not know how many cases come up to Anuradhapura for disposal. I should think, none. The result is, where there is a certain concentration of labour such as in Jaffna, people have to take their disputes all the way from Jaffna to Anuradhapura. Even if there is some immediate difficulty in establishing a labour tribunal in Jaffna, I would like to know—and I would like an answer from the Hon. Minister right now—whether they could get the officer functioning as president of the labour tribunal at Anuradhapura to function for a number of days in the month, having regard to the number of cases awaiting disposal, at Jaffna.

When I made this suggestion I got the typically bureaucratic reply from one of the officials that there is provision for paying travelling expenses to people coming all the way, whatever the place is. Now, that is a very unrealistic and unhelpful attitude which I deprecate, and I sincerely hope the Hon. Minister will divorce himself from this kind of bureaucratic inertia.

The other matter is the question of contributions to the Employees Provident Fund. I believe under the existing legislation contributions both of workers and of employers have to be made at the Central Bank in Colombo. Now, the Central Bank has no branches, as we are aware. Contributors in some of the outlying places of Ceylon therefore find it extremely difficult to make their contributions in Colombo.

May I say this: as a means of ensuring the payment of contributions and with a view to discouraging defaulters—that is, those employers who do not make their legal contributions—some kind of arrangement, if necessary even by an amendment to the existing legislation on this matter, should be made to enable contributions to be deposited through, say, an acknowledged bank as an agent of the Central Bank for the purpose in the provinces.

The third matter is this. Mr. Chairman, I am very impressed by the amount of housing that is going on in the bigger urban areas. But I wish to point out that there is a very dire need for housing particularly among the under-privileged people in various parts of the country. If I may say so, with particular emphasis on those in my area.

අ. නා. 6.45

These people are living in the most sub-human conditions, and I regret to say that this Government itself has so far done nothing about it in spite of the fact that I have spoken on more than one occasion to my Hon. Friend the Minister and taken him round and shown him these appalling conditions. I would seriously ask him to make some kind of a pronouncement, and I sincerely hope that the Minister will also see to it that his officials do not reply: "We have received your letter and it is receiving attention."

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නිල් ද අල්විස් මයා.

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

මට පෙර කථා කළ පළාත් පාලන උප ආමන්තූමා 1964/65 වර්ෂයේ මුදල් ආමන්ති ව සිටි යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) අය වැය කථාවෙන් කොටසක් කියවූ නමුත් එහි වැදගත් කොටසක් එතුමාගෙන් නොකියා වුණු නිසා එය පැහැදිලි කරන්නට මා අදහස් කරනවා. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා එදා මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“ වෘත්තීය සමිති ඒකාබද්ධ කාරක සභාව මගින් ඉදිරිපත් කර ඇති ඉල්ලීම් 21 ගැනද මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කිරීම සුදුසුයයි සිතමි. ඒ ඉල්ලීම්වලින් සුළු කොටසක් මෙම අය වැය ලේඛනය මගින් ඉටු කර ඇත. තවත් සැහෙන කොටසක් ඉටු කිරීමට ඉතිරිව තිබෙන බව අවිවාදයෙන් පිළිගනිමි. ඉතිරිව තිබෙන ඉල්ලීම් අතර ඇති රජයේ සේවකයන්ගේ දේශපාලන අයිතිය වැනි මුදල් වැය නොවන ඉල්ලීම් හැකි තරම් ඉක්මනින් මේ අවුරුද්ද තුළදී ඉටු කිරීමට උත්සාහ ගනිමි.

ඉල්ලීම් 21 සම්බන්ධව එතුමාගේ අදහස එදා පැහැදිලි වශයෙන්ම සටහන් කර තිබෙන බව මා රජයට මතක් කරන්නට කැමතියි. මන්ත්‍රීවරයකුගේ හෝ ආමන්තිවරයකුගේ හෝ කථාවකින් කොටසක් උපුටා දැක්වීමේදී තමන්ට වාසි වන කොටස පමණක් ඉදිරිපත් කිරීම වරදක් බව මා ගරු පළාත් පාලන උප ආමන්තූමාට මතක් කරනවා. ඉල්ලීම් 21 සම්බන්ධයෙන් තමන් අදහස් කළ වැඩ පිළිවෙළ එදා හිටපු මුදල් ආමන්තිවරයා පැහැදිලි වශයෙන් එතුමාගේ අය වැය කථාවෙහි සටහන් කර තිබෙනවා.

මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළ යුතු තවත් වැදගත් කරුණක් තිබෙනවා. සී. ඩබ්ලිව්. සී. එකේ සභාපති වන පත්කළ ගරු මන්ත්‍රී තොන්ඩමන් මහත්මයා සේවක පිරිස සමග ගිවිසුමක් අත්සන් කර තිබෙනවා. ඒ අනුව, සාමාජිකයින්ගේ සාමාජික මුදල් ඔවුන්ගේ පව් ලැයිස්තුවෙන් එකතු කිරීම ගැන එතුමා එකඟ වන්නේ, ගිවිසුම අත්සන් කිරීමෙන් පසු එම සේවකයින් කිසිම වැඩ වර්ජනයක් ඇති නොකළ යුතුය යන කොන්දේසිය අනුවයි. මේ සම්බන්ධව ලංකා වතු කම්කරු සමිතියේ නියෝජිත පිරිසක් ගරු ආමන්තූමා හමු වී ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු එතුමා පිළි

ගත්තා. මෙහිදී ගරු ආමන්තූමාට මතක් කළ යුතු වැදගත් කරුණක් තිබෙනවා. දෙනියායේ හැම්ප්ට්ස් විත්තේ කම්කරු වන්ගෙන් සියයට 90 ක්ම එහි වෘත්තීය සමිතියේ සාමාජිකයින්ය. දැන් එම වන්තේ අයිතිකරු කලින් එය අයිතිව සිටි තැනැත්තා නොවෙයි. මෙම වන්ත කොමි පැති සතුව තිබෙන කාලයේ පවා කම්කරු වෘත්තීය සමිති රැස්වීම් එහි තබා ගන්නට කම්කරුවන්ට අවසර ලැබුණා. එහෙත් මෙම වන්තේ අළුත් අයිතිකරු ඒ අවසරය කම්කරුවන්ට දෙන්නේ නැහැ. අප මේ සම්බන්ධව වන්ත අයිතිකරුට ලියුම් කීපයක්ම ලිව්වා. එම ලියුම්වල පිටපත් කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවට එව්වා. එහෙත් අද වනතුරු ඒ එකකටවත් පිළිතුරු ලැබී නැහැ. වන්තේ කම්කරුවන්ගේ වෘත්තීය සමිති රැස්වීම් එම වන්තේම තබා ගන්නට ඉඩ නොදෙනවා නම් ඊළඟට අප විසින් ගත යුතු පියවර කුමක්ද යන ප්‍රශ්නයයි මා මේ අවස්ථාවේදී ගරු ආමන්තූමාගෙන් අහන්නේ. මෙවැනි අවස්ථාවකදී කම්කරු වන් විසින් කල් තියා දැන්වීමක් කර වැඩ වර්ජන තර්ජනයක් කළ යුතු නේද? එසේ නැත්නම්, කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව අවශ්‍ය නීති රීති සකස් කොට කම්කරු වන්ට ඔවුන්ගේ වෘත්තීය අයිතිවාසිකම් මෙවැනි වතු අයිතිකාරයින්ගෙන් ලබා දිය යුතුයි.

කම්කරු උසාවිවල 10,000 හා 15,000 ආදී වශයෙන් ගොඩ ගැසී තිබුණු නඩු ඉක්මනින් අවසන් කරන බවත් අළුතෙන් නඩුකාරවරුන් පවා පත් කොට කම්කරුවන්ට සහන සලසන බවත් 1965/66 අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී කියවුණා. මේ නඩු අඩු කරන්නට යන ක්‍රමය ගැන මා පුදුමවුණා. 1962 අවුරුද්දේදී ලංකාවේ ලොකුම වන්තක් වන නාකියදෙනිය වන්තේ කම්කරු අරගලයක් ඇති වුණා. නාකියදෙනියේ වන්තෙන් කම්කරුවන් අසුදෙනකු පමණක් සේවයෙන් අස් කළා. ආරාධිත පටන් ගත්තේ 1962 දී. ලියුම් කියුම් යවා, ඉල්ලීම් යවා, ගරු ආමන්තූමාගේ අනුමැතියත් ඇතිව ඒ නඩුව කම්කරු උසාවියට තැබුවා. කිහිප දවසක් නඩුවත් ඇහුවා. සුප්‍රීම් උසාවියෙන් දෙන ලද නින්දාවක් අනුව ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතන, 1967-68

—කාරක සභාව

[නිල් ද අල්විස් මයා.]

නඩුව නතර කළා. නැවත නඩුව අහන්නා
යි ඉල්ලුම් පත්‍රයක් වෘත්තීය සමිතිය
මගින් හය මාසයකට පමණ පෙර ඉදිරිපත්
කළා. ඒ ගැන සොයා බැලූ මට ඊයේ
පෙරේදා ලියමනක් ලැබුණා. මම එය කිය
වන්නම් :

“In the matter of the industrial
dispute between the Lanka Estate
Workers Union and the Superinten-
dent, Nakiyadeniya Estate, Nakiya-
deniya.

Reference your letter dated 11.8.67, I
have the honour to inform you that the
above matter has been revoked by the
Hon. Minister of Labour, Employment and
Housing by his notice in the Ceylon
Gazette No. 14,726 of 16.12.1966.”

ඊට පසු මෙන්ම මේ ලියමන ගරු ඇමති
තුමාට යවන්නට මට සිදු වුණා :

“Dear Sir,
I understand from the Registrar, Indus-
trial Court, that the above dispute has
been revoked by you, *vide* Gazette No.
14726 of 16.12.66. This involves over 60
workers. I should thank you if you will
please indicate to me on whose represen-
tation this was revoked. The workers,
after a very protracted inquiry which
went on for years have now been left
high and dry.”

මේ විභාගය පවත්වන ලද්දේ කොළඹ
කම්කරු උසාවියේදී බව ගරු ඇමතිතුමාට
මතක් කරන්නට ඕනෑ. මාස ගණනක්
නිස්සේ දුප්පත් කම්කරුවන් ඒ විභාගයට
පැමිණියායින් පසු විභාගය නතර වුණා.
සුප්‍රීම් උසාවියේ විනිශ්චයකාරතුමන්ලා
පස් දෙනෙකු විසින් දෙන ලද නඩු තීන්දු
වක් අනුවයි එය නතර කරන්නට යෙදු
ණේ. ඊට පසු ප්‍රීටි කවුන්සල් තීරණයකින්
ඒ නඩු තීන්දුවත් වෙනස් වුණා. නැවත
වරක් තමන්ගේ නඩුව විභාග කරන මෙන්
ඉල්ලා වෘත්තීය සමිතිය ඉල්ලුම් පත්‍රයක්
ඉදිරිපත් කළේ ඊට පසුයි. ඒ කොයි හැටි
වෙතත් නැවත වරක් නඩුව විභාග නො
කර ගරු ඇමතිතුමාගේ බලතල අනුව නිශ්
ඝබ්දව සිටීම ගැන මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ
කරන්නට ඕනෑ. මේ අන්දමට නඩු
හැටක් හැත්තෑවක් ගරු ඇමතිතුමාගේ
පැත්ත තුඩින් අස් කර තිබෙන බව අපට
දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මේ විධියට
ක්‍රියා කරන්නට ගරු ඇමතිතුමාට පුළුවන්
නම් තවදාහටත් දහදාහටත් අතර නඩු
සංඛ්‍යාවක් ඉවත් කර දැමීමත් පුදුමයක්
නොවෙයි. දුප්පත් කම්කරුවන් වෙනුවෙන්

නියම විභාගයක් ඇති කර වතුවලින් අස්
කරන ලද කම්කරුවන්ගේ දුක්ගැනවිල්ල
ගැන ක්‍රියා කරනවිට ධනපතීන්ගේ පැත්ත
නොගන්නා බව පැහැදිලි වන ආකාරයට
ක්‍රියා කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. මේ
කාරණය නිසා මේ විධියට කර තිබෙනවා
යයි පැහැදිලි නිගමනයක් ගන්නට ඕනෑ.
ඉස්සර වෘත්තීය සමිතිවල හිටපු නිලධාරීන්
අද වෘත්තීය සමිතිවලට හානිකර අන්දමට
ක්‍රියා කරන බව පෙනෙනවා. ඒ අය කම්
කරු නිලධාරීන් සමග සාකච්ඡා කර වෘත්
තීය සමිතිවලින් කිසිවක් සොයා නොබලා
තීරණවලට එලඹෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා
ගේ නිලධාරීන් සමහර විට එවැනි තීරණ
ගරු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරනවා. ගරු
ඇමතිතුමාත් සොයා බලන්නේ නැතිව
ඒවාට අත්සන් කිරීම නිසා හානි සිදු වන
බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට
ඕනෑ.

කොල්ලුපිටියේ එක්තරා සාප්පුවක්
තිබෙනවා. මට ලැබුණු ලියමනක් කියවත්
නම්. ගරු ඇමතිතුමාටත් එයින්පිටපතක්
යවා තිබෙන බව කියන නිසා ඒ ගැන එතු
මාත් දන්නවා ඇති.

“Premasiri Stores,
28, Dharmapala Mawatha,
Kollupitiya.

Mr. Sirisena Nanayakkara joined this
firm in 1964 and was dismissed in March
1967. His provident fund contributions
were never deposited at the Central Bank.

2. None of the workers in this firm are
paid over-time. None of the workers are
given their 14 days' annual leave or lunch
interval. Once last year and again on 1st
March 1967, this firm was detected flout-
ing the Closure Order of the Labour De-
partment, but no legal action was taken
in spite of the fact that this firm had a
previous conviction.”

මීට පෙරත් කම්කරු නීති කඩ කර අසු
වී තිබෙනවා. නැවතත් නීති කඩ කර අසු
වී තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබිය
දීත් නඩු පවරන්නේ නැත්නම් කවදා
මේවා ගැන යුක්තියක් බලාපොරොත්තු
විය හැකිදැයි මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන්
අහනවා.

ඒ හැරෙන්නට එතැන අවුරුදු 11 ක්
සේවය කළාට පසුව, අළුතෙන් සේවයට
බැඳුණු විධියට ඒ සේවකයන්ගෙන්
අළුත් ගිවිසුමකට අත්සන් ගෙන තිබෙනවා.
එම නිසා ඒ සේවක පිරිසට මොකක්ද

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වන්නේ? ඔවුන්ගේ අවුරුදු 11 ක සේවා සම්පූර්ණයෙන්ම අහිමි වෙනවා නේද? ඉදිරියට ඒ අයට යම් මුදලක් ලබා ගන්නට තිබෙනවා නම්, අර අළුත් ගිවිසුම උඩ ඒ මුදලත්—අවුරුදු 11 ක සේවා කාලය වෙනුවෙන් ලැබිය යුතු මුදල—ඔවුන්ට අහිමි වෙනවා නේද? ඒ ගැනත් ඇමති තුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි.

“The daily attendance register is maintained by the manager in his own handwriting, showing only eight hours' work. The register is filled up at the end of the month, and before the salaries are paid the workers are forced to sign this.”

ඒ සේවක පිරිස ලවා පැමිණීමේ ලේඛනය අත්සන් කරවා ගන්නේ නැහැ. මේවා ගැන ඒ සේවක පිරිස කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවට කරුණු ඉදිරිපත් කරන විට, එම දෙපාර්තමේන්තුව මොන ආකාරයට ක්‍රියා කරනවාදැයි අප දන්නේ නැහැ. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව මේවා ගැන හරියාකාර ක්‍රියා කරනවා නම් මෙවැනි වැරදි වඩ නවත්වන්නට පුළුවන් බව මේ ගරු සභාවට මතක් කරන්නට කැමතියි.

නිවාස දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්නට ඕනෑ. එම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩත් බොහොම ප්‍රමාද වෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් නිදර්ශනයක් දක්වන්නට පුළුවනි. නිවාස තැනීම සඳහා අසුල්ල ඉඩම ලබා දෙන්නැයි සඳහන් කරමින් පුද්ගලයන් තිදෙනකු නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවට ඉල්ලුම් පත්‍ර ඉදිරිපත් කළා. ඒ ඉඩම අයිතිකාරයන් ඉඩම දෙන්නට ලැස්ති බවත්, ඔවුන්ගෙන් අවහිරයක් නැති බවත්, ඒ සඳහා මුදල් බැඳ ඇති බවත් සඳහන් කරමින්, ඔවුන් 1962 දී නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවට ඉල්ලුම් පත්‍ර ඉදිරිපත් කළේ. එහෙත් අද වන තුරුත් ඒ ඉල්ලුම් ඉෂ්ට කරවාගන්නට බැරි වී තිබෙන බව මතක් කරන්නේ කණගාටුවෙන්. ඕනෑ නම් නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවේ ලිපි යොමුවත් දෙන්නට පුළුවනි. මෙන්න, නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවේ ලිපි යොමුව: අ/සා/3/7. කරුණා කර ඒ ගැන සොයා බලන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා. දිසාපතිතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම, ඉඩම් දෙපාර්තමේන්තුවෙහි කිසිම අවහිරයක් නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන්

කාගේවත් විරුද්ධත්වයක් නැහැ. ඒ පිළිබඳ තක්සේරුවත් පිළිගෙන තිබෙනවා. මුදලත් බැඳ තිබෙනවා. 1962 සිට 1967 වන තුරු අවුරුදු 5 ක් ගත වී ඇතත්, තවමත් ඒ ඉල්ලුම්කරුවන්ට ඉඩම් භාර දී නැහැ. [බාධා කිරීම්] සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රමාදය ඇති වන්නේ මූලික වැඩ කොටස කරන්නටයි. අවුරුදු දෙකෙන් ඒ මූලික වැඩ කොටස කෙරුණා.

තවත් කරුණක් සම්බන්ධයෙන් ඇමති තුමාට මා ලිපි ගණනාවක්ම එවා තිබෙනවා. ඒ ඉතා දුප්පත් තැනැත්තකු සම්බන්ධයෙන්. එනම්, උරල කියන ගමේ යු. එන්. හින්නිහාමි කියන තැනැත්තා පිළිබඳවයි. ඒ තැනැත්තා ගෙයක් හදා ගැනීම සඳහා අක්කර 1/4 ක් ඉල්ලා තිබෙනවා. ඒ ඉල්ලීම ඉෂ්ට කිරීම ප්‍රමාද වුණ නිසයි, ඇමතිතුමාට ලිපි කීපයක්ම එවන්නට මට සිදු වුණේ. එහෙත් ලිපි තුන හතරක් එව්වාට පසුව යම්තම් උත්තරයක් ලැබුණා. මොකක්ද, උත්තරය? “මේ ඉල්ලීම ඉෂ්ට කරන්න බැ, ඒ ඉඩම් සම්බන්ධයෙන් නඩුවක් තිබෙනවා.” සමහර විට ඒ ඉඩම් අයිතිකරුවා ඇමතිතුමා හමු වී කියන්නට ඇති, “මේ ඉඩම සම්බන්ධයෙන් නඩුවක් තිබෙනවා, ඒ නිසා ඉඩම නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවට ගන්නට බැරිය” කියා. එහෙත් අර දුප්පත් තැනැත්තා මා හමු වීමට නැවතත් ඇවිත්, ඒ නඩුවේ සහතික පිටපතක් මට පෙන්වුවා. ඒ නඩුව විභාග වී ඉවරයි. දැන් ඉඩම කැබලි කර අවසානයයි. එම නිසා ඒ ගැන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඉන් පසුව මා ඇමතිතුමාට ලිපි ගණනාවක්ම ලීවා. ඒ ලිපිවල මා සඳහන් කළා, “ඉඩම අයිතිකරු වැරදි කරුණු ඉදිරිපත් කර ඒ ඉල්ලීම ඉෂ්ට නොකරන්නට නිවාස දෙපාර්තමේන්තුව පොළඹවා තිබෙනවා” කියා.

අ. හා. 7

ඒ ඉල්ලුම්කරු දුප්පත් තැනැත්තන් මේ සම්බන්ධයෙන් ලිපි ගණනාවක්ම එවා තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුවේ අවසාන පිළිතුර මොකක්ද? “දැන් ඉල්ලීම ඉෂ්ට කරන්නට බැ.” ධනපති කොටස් ඇමතිතුමා හෝ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්නා බ්‍රෝකර්ලා හෝ හමු වී, අවංක වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යන්නට ඉඩ නොදෙන බව මේවායින් අපට හොඳටම පැහැ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[නිල් ද අල්විස් මයා.]

දිළි වන බව කනගාටුවෙන් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. මා ඉදිරිපත් කළ මේ කරුණු දෙක අනුව, මේ තරම් ප්‍රමාද වුණු ඉල්ලීම් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ඇයිදැයි මට නම් තේරෙන්නේ නැහැ. කරුණා කර මේවා ගැන සොයා බලන්න. මේවා, දුප්පත් අයගේ ඉල්ලීම්. ඒ ඉල්ලීම්වලට හරස් වන්නේ, විරුද්ධ වන්නේ ධනපති කොටස් සතුටු කරන්නටද? දුප්පත් ජනතාව වෙනුවෙන් සාධාරණ විධියටද, තමුන් තාත්සේලා කටයුතු කරන්නේ? එහෙම නැත්නම් ධනපතියන්ගේ පැත්ත අරගෙනද තමුන් තාත්සේලා කටයුතු කරන්නේ?

මට පෙර කථා කළ මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුම රැකිරක්ෂා කාර්යාල ගැන සඳහන් කළා. ඒ පිළිබඳවත් කියන්නට ඕනෑ. රැකිරක්ෂා කාර්යාලයන්හි ලියාපදිංචි වූ අය බොහොමයි. ඒ උදවියගේ කෘඩ පත්වල සිල් 30, 40 වැදී තිබෙනවා. එවැනි උදවිය නිතරම අප ලඟට විත් මේ ගැන කියා සිටිනවා. අපට වුවමනා කරන්නේ රැකී රක්ෂා නොමැති උදවියට රැකී රක්ෂා සපයා දීමේදී සාධාරණ වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කරනවා දැකින්නටයි. මෙයා මෙම පක්ෂයේය අරයා අනික් පක්ෂයේය කියන්නට අපට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. කාටත් පොදුවේ රක්ෂා ලැබෙනවා නම් කැමතියි. ඒ පිළිබඳ කටයුතු නීතිරීතිවලට අනුවම කෙරෙන්නට ඕනෑ. ඊයේ පෙරේදා අපට ආරංචි වුණා රැකිරක්ෂා කාර්යාලයන්හි ලයිස්තු දෙකක් තිබෙනවාය කියා. ඇමතිවරුන්ගේ ලයිස්තුවකුත් වෙනත් උදවියගේ ලයිස්තුවකුත් යන අන්දමින් ලයිස්තු දෙකක් තිබෙනවා. ඇමතිවරුන්ගේ ලයිස්තුවලට එන අයට පත්වීම් ලැබෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීන් රැකිරක්ෂා කාර්යාලයකට ගියත් ඇමතිවරුන්ගේ ලයිස්තුව පෙන්වන්නේ නැති අවස්ථා තිබෙනවා. අමාරුවෙන් බේරෙන්නට අනික් ලයිස්තුව පෙන්වනවා.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(කි.රු. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්.

නිල් ද අල්විස් මයා.

(කි.රු. நீல் டி. அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

ඇයි එහෙනම් සාධාරණ අන්දමට කටයුතු කෙරෙන්නේ නැත්තේ? සමහරවිට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ කණ්ඩායමත් එම ලයිස්තුවට ඇතුළත් නොවී තිබෙන්නට ඇති. මේවා අසත්‍යය කියන්න කොහොමද දන්නේ? ඒ ගැනත් සොයා බලන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. සිල් 30, 40 වැදුණු උදවියට රැකී රක්ෂා දිය යුතුයි.

මෙම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ බොහොම ප්‍රමාදයි. වැරදි වැඩ කරන, පහා ගන්න උදවිය දෙපාර්තමේන්තුවෙහි සිටින බව පෙනෙනවා. එවැනි උදවිය තෙරපා දැමීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නට ඕනෑ. දුප්පත් ජනතාවගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ඉතා උග්‍ර වන බව පෙනෙනවා. ගරු ඇමති තුමාගේ යුතුකම තමයි, මෙම ප්‍රශ්නය හැකි ඉක්මණින් විසඳීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කිරීම. ගරු ඇමතිවරුන්ගේ ලයිස්තුවල සිටින උදවියට පමණක් රක්ෂා දුන්නට මෙම ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නේ නැහැ. ගාල්ලේ වේවා, යාපනයේ වේවා, කොළඹ වේවා කොහේ සිටින උදවියට වුවත් නිසි නීති රීතිවලට අනුව රැකී රක්ෂා සැපයිය යුතු බව මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

අන්තමලෙයි මයා.

(කි.රු. அண்ணாமலை)

(Mr. Annamalai)

Mr. Chairman, I should like to speak about the Employees' Provident Fund. I think there is much delay in payments. My leader the hon. Appointed Member (Mr. Thondaman) also referred to this matter. After all, this fund is made up of contributions both by workers and employers. I think even its administration expenses are borne by this fund. So the employees should expect a fair service. I do not think the workers should be put to inconvenience in any way. Their claims should be immediately attended to and disposed of early.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

The annual statement of accounts is also delayed. The workers do not get their statement of accounts into their hands promptly. Sometimes, even if they are ready, the employers do not issue them to the workers—I do not know for what reason. I have received complaints that these statements of accounts are not handed over to the workers. They have a doubt whether the employers have made their contributions to the fund. Unless they get the statement into their hands they are not in a position to know whether the employers have contributed their share or even whether the employers have paid the workers' contribution into the fund. As there is a doubt in the minds of the workers, the Hon. Minister should look into this matter.

Another matter I wish to mention is that the department sends us letters in Sinhala which we do not understand. When we call for a translation they tell us to obtain the services of somebody else and get them translated to void delays. In reply to one such letter the department replied :

“Please be good enough to make your own arrangements to get these letters translated as is being done by other estates. Otherwise, they will lead to a lot of delay and cause hardship to the workers.”

These workers have a right to have these letters in their language.

Then again, when the medical forms are filled and sent to the department, they want the registration number of the medical practitioner inserted. In the case of a private medical practitioner they have a registration number which they insert in the form. But there is a difficulty where Government District Medical Officers are concerned. They do not disclose their number. I do not know whether they have received instructions from the Government not to disclose their number. This is a matter the Hon. Minister of Labour should take up with the Hon. Minister of Health and put right.

When workers go for medical reports they have to pay very big fees to the medical officers. I know of a case where they had to pay Rs. 30 to obtain a medical report. These workers are being exploited all round because they are ignorant. They have to pay whatever fee is demanded and obtain the report. This is a matter in which the Hon. Minister should be in a position to grant some relief.

I had the pleasure of going through the Report of the Auditor-General on the Accounts of the Employees' Provident Fund for the year 1964. I quote paragraph 3 of the report :

“3. Inadequate action to ensure that all contributors have enrolled :

(a) I suggested to the Commissioner of Labour in December 1964 that with a view to ensuring that all employees who are required to contribute to the Employees' Provident Fund are in the fact doing so, the names in the Business Names Registers maintained by the various Registrars be also investigated with a view to ascertaining their liability to contribute to the Fund.”

I know a number of them who are avoiding. The Auditor-General himself has commented on it. I would like to know from the Hon. Minister what action has been taken against them.

Then in paragraph (b) it is stated :

“(b) It was observed in the course of audit that several Government Corporations and Statutory Funds continued to operate their own Provident Fund Schemes independently of the Employees' Provident Fund even though such schemes had not been approved by the Commissioner of Labour in terms of Section 27 (1) of the Employees' Provident Fund Act. I pointed out a few such cases to the Commissioner of Labour and informed him that contributions should be made either to the Employees' Provident Fund or other Provident Fund Schemes approved by him. There was no provision in the Act for the continuance of unapproved Provident Funds. I also requested him to take very early action to regularise the position.”

With regard to the employment of staff I find here a note which says :

“The increase of Rs. 85,107 in 1964 was mainly due to increase of staff sanctioned by the Central Bank. In regard to Labour Department Employees' Provident Fund Section, no increase of staff was sanctioned by the Treasury.”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[අත්තමලෙයි මය.]

Here, we are complaining about the shortage of staff. We are complaining about delays and we are asking that matters be put right. But on reading this I cannot find the reason why the Central Bank should have increased staff and not the Labour Department Provident Fund Section. I think the Hon. Minister must go into this fully.

This provident fund scheme is conducted on the pattern of a bank. You have the money deposited with you ; and we who deposit the money have a right to draw on it. There is no difficulty in drawing our money from the bank at any time. I say that this scheme must be operated like a bank so that those who deposit their money will be able to draw it as in the case of a bank. We are not hesitating to deposit our money. We should be able to draw our monies also from the E. P. F. without difficulty.

Also, in this report, the Auditor-General says in regard to the Board of Survey :

“At the verification by the Board of Survey at the end of 1964, items to the value of Rs. 1,495 were found short. The Commissioner of Labour has since informed me that items to the value of Rs. 704 had been traced.”

We do not know what has happened. These are all properties that have to be protected. The monies deposited with the Central Bank are our hard earned monies. When they are handling large sums of money belonging to the employees they should also see that every item of furniture belonging to the office is preserved and that a strict check is kept.

Then in regard to the No. 2 Account the reports says :

“This represents the main ledger balance as at December 31, 1964. The aggregate of balances lying to the credit of individual members as at that date was, however, Rs. 244,614,320. The difference of Rs. 24,895 had not been reconciled up to April 30, 1966. The Governor, Central Bank, has informed me that steps are being taken to reconcile this difference as far as possible.”

These are matters to which one has to pay very careful attention. These are questions affecting public finances and they must engage the personal attention of the Hon. Minister. I know that the Deputy Commissioner of Labour who was handling the enforcement section at the time was a very hard-working person. I know of a number of matters that had been brought to his notice and which had been handled satisfactorily. We sympathise with the department because it deals with 1½ million workers in this country who contribute to the Employees' Provident Fund. But yet this officer is doing very hard work. We must give the devil his due. Therefore I give this devil, Mr. Thirunavukkarasu, all the credit he deserves.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

How many more devils are you going to deal with ?

අත්තමලෙයි මය.

(திரு. அண்ணாமலை)

(Mr. Annamalay)

I bear a lot of love for the Ministry of Labour, and I hope, Sir, you will give me a little more time.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

I do not know why you bear so much of love.

අත්තමලෙයි මය.

(திரு. அண்ணாமலை)

(Mr. Annamalay)

For various reasons.

I commend to the Hon. Minister the establishment of a corporation, so that this money may be utilized in a way beneficial to the workers. After all, there is a contribution of about Rs. 62 million annually.

Why can we not, for instance, have a housing scheme for the workers ? We ask for money, but there is no money available because this money is utilized for other purposes. When

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

I was in Singapore I was told that flats come up so fast that an applicant can get one within a week of his application. I know that our Hon. Minister is capable of giving houses, not within one week, but in less than one week. Unfortunately however, he has not the means to do it. I have suggested one way in which we can overcome the housing shortage. We must make a start somewhere instead of merely talking about flats and houses. We have got to move a little faster.

As regards wages, I appeal to the Hon. Minister to see that equal wages are paid to men and women on the plantations. Men are paid higher wages than women. I cannot understand why there should be this discrimination. In Malaysia, rubber tappers get equal wages irrespective of whether they are men or women. In the tea plantations, women work longer hours than the men; they work very hard and render an immense service to the country. They are the main foreign exchange earners of this country. Therefore, I request the Hon. Minister to kindly look into this matter of paying women the same wages as the men.

With regard to holiday wages, there has been default on the part of some of the employers. I know that there are several employers who have not paid holiday wages to the workers for the last four or five years. This is a statutory obligation. I think the Hon. Minister is too kind and these employers are taking advantage of his kindness. He is a very compassionate man, and everybody tries to take advantage of him. I think the Hon. Minister must be harder on these people.

අ. හා. 7.15

As regards vocational training centres, I must say that this facility has been given to all workers except the plantation workers. I do request the Hon. Minister to give plantation workers at least one centre so that these people, who contribute so much towards the welfare of the nation, may be happy.

කේ. බී. රත්නායක මයා. (අනුරාධපුර)
(திரு. கே. பி. ரத்னாயக்க—அனுராதபுரம்)
(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

ගරු සභාපතිතුමනි, කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධයෙන් එක කරුණක් සඳහන් කරන්නට මා අදහස් කරනවා. මීට පෙර කළා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් සඳහන් කළ අත්දැමට මාත් කියන්නට කැමතියි, කම්කරු නිලධාරීන්ට දෙන වැටුප් ප්‍රමාණය, ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් අනුව කොහෙන්ම ප්‍රමාණවත් නොවන බව. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කරන නිලධාරීන්ට වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවලට බැඳෙන්නට කිසිම අවකාශයක් නැහැ. ඒ අය පරිපාලන සේවයටත් අයිති නැති බවයි, මගේ හැඟීම. ඒ නිලධාරීන් සියලු දෙනාම පාහේ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවට බැඳෙන්නේ උපාධිය ඇතිවයි. විශාල වැඩ කොටසක්, වග කීව යුතු වැඩ කොටසක්, මේ නිලධාරීන්ට පැවරී තිබෙන නිසා ඔවුන්ගේ වැටුප් ක්‍රමය ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු විය යුතු බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

නොයෙක් ප්‍රදේශවල රැකි රක්ෂා කාර්යාලවලින් රැකිරක්ෂා සැපයීමේ වැඩ කටයුතු සම්බන්ධව, සමහර මන්ත්‍රීවරුන් ඒ නිලධාරීන්ට දොස් පැවරුවා. අනුරාධපුර රැකිරක්ෂා කාර්යාලයෙන් නම් සියලු දෙනාටම එක සේ අපක්ෂපාත සේවයක් සිදු වන බව මා ඉතාමත් සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. එහි සිටින නිලධාරීන් සියලු දෙනාම වාගේ දේශපාලන පක්ෂ පිළිබඳ හැඟීමක් නැතිව වැඩ කරනවා. අළුතෙන් පැමිණ සිටින නිලධාරීන් නම් මා පෞද්ගලිකව අදුරන්නෙන් නැහැ. කෙසේ වෙතත්, ඒ මහත්වරුන්ගෙන් එක් කෙනකුවත් කිසිම කෙනකුට අපරාධයක් කළ බවක් දැනගන්නට නැහැ. අතික් ප්‍රදේශවල රැකිරක්ෂා කාර්යාලවල සේවය කරන නිලධාරීන් ඒ අය ආදර්ශයට ගන්නවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව ගැන මා ඊට වඩා යමක් කියන්නට බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊ ලඟට මා ජාතික නිවාස දෙපාර්තමේන්තුව ගැන වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. ජාතික නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවෙන් විශාල වැදගත් වැඩ කොට

[කේ. බී. රත්නායක මයා.]

සක් කෙරීගෙන යන බව අප අවිවාදයෙන් පිළිගන්නවා. පසුගිය රජය කාලයේදීත්, එසේම වර්තමාන ඇමතිතුමාගේ පාලනය යටතේත්, මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වැඩ කටයුතු රාශියක් සිදු වී තිබෙනවා; සිදු වේගෙන යනවා. ඒ වැඩ කටයුතුවල සුළු සුළු අඩුපාඩු තිබෙනවා. ඒවා මග හරවා ගැනීමට වග බලා ගන්නවා නම් හොඳයි. දැන් සාමාන්‍ය කෙනකුට නිවාස යක් සෑදීමට රජයෙන් දෙන වැඩිම මුදල රුපියල් 25,000 යි. ගේ සෑදීමට තිබෙන ඇස්තමේන්තුව ඊට වඩා අඩු නම් ඒ ඇස්තමේන්තුවේ සඳහන් මුදල පමණයි, දෙන්නේ. අද ගෙවල් සෑදීමට අවශ්‍ය බඩු —විශේෂයෙන්ම යකඩත්, වැසිකිළි ආදියට අවශ්‍ය කොමොඩිස්, බේසින්ස් ආදියත්— විදුරුත් මිලට ගැනීමේදී ණය ලබා ගත් අයට විශාල කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන බව ගරු ඇමතිතුමාත් පිළි ගන්නවා ඇති. රජය සත්‍යෝස මගින් මේ බඩු ගෙනවිත් බෙදා හැරීමට වැඩ පිළි වෙළඳක් යොදා තිබෙනවා. එහෙත් ගම්බද ජනතාවට ඒ බඩු ලබා ගැනීම ඉතාමත් අපහසු බව අපට පෙනෙනවා. යකඩ හොණ්ඩරයක නියම මිල රුපියල් 45ක් නමුත් යකඩ හොණ්ඩරයක් සඳහා තමාට රුපියල් 125ක් ගෙවන්නට සිදු වුණාය කියා ලඟදී මට කෙනෙක් කීව්වා. නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ණයක් ගත්තාම ගෙසි වැඩ නිම කිරීමට එක්තරා කාලයක් දෙනවා. ඒ කාලය තුළදී වැඩය අවසාන කිරීම සඳහා සමහර අයට මේ බඩු කළු කඩෙන් ගැනීමට සිදු වෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට හාජන වීම සඳහා මා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. එතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ණය ලබාගෙන නිවාස සාදන අයට, දෙපාර්තමේන්තුව මගින් හෝ වෙන යම්කිසි ආයතනයක් මගින් හෝ නියමිත මිලට මේ බඩු සැපයීමට පිළිවෙළක් යොදනවා නම් ණය ගන්නා අයට එයින් විශාල සේවයක් සිදු වෙනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ අනුරාධපුර නගරයේ මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගෙවල් 195ක් සෑදා කම්කරුවන්ට දී තිබෙන බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක ඇති. ඒ ගෙවල් දීමෙන් පසු ඒ ගෙවලට ජලය හෝ විදුලි

බලය හෝ සැපයීමට තමුන් නාත්සේගේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කිසිම වැඩක් නොකරන බවයි, මට පෙනෙන්නේ. දෙපාර්තමේන්තුව ඒ පිළිබඳ වගකීම අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩලයට පවරනවා. සංරක්ෂණ මණ්ඩලය එය තමුන් නාත්සේගේ දෙපාර්තමේන්තුවට පවරනවා. තමුන් නාත්සේගේ දෙපාර්තමේන්තුව ඒ ඉඩම් සහ ගෙවල් හිමියා නිසා, තමුන් නාත්සේගේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන්ම ඒ ගෙවලට ජලය සහ විදුලි බලය සැපයිය යුතු බවයි, මගේ හැඟීම. මේ උදවිය 1963 සිට පදිංචිවී සිටින අයයි. ඒ පිළිබඳව දැන් විශාල සටනක් ගෙන යනවා. මුදල් තිබෙන උදවිය තමන්ගේ වියදමෙන් පයිප්පය නාදිය දමා ගන්නවා. ගෙවල් “වයර්” කර ගන්නවා. එහෙත් මුදල් නැති දුප්පත් අයට විදුලි බලයවත් වතුර පහසුවත් සලසා ගැනීම දුෂ්කරයි. ඒ පිළිබඳව දැඩි පියවරක් ගන්නා මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් නිවාසවල කුලී ගෙවීම ඇතැමුන් මගින් අතපසු වුණාම ඔවුන් එම ගෙවලින් ඉවත් කිරීම සඳහා ක්‍රියා කරන අන්දම විකක් තද වැඩි බවයි, කියන්නට තිබෙන්නේ. මිට පෙර කපා කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන්නට යෙදුණා, ගරු ඇමතිතුමා තද මදිය, අනුකම්පා සහගත ය කියා. මා ඇමතිතුමාට දොස් කියනවා නොවෙයි. මේ පිළිබඳව කටයුතු කරන්නේ විකක් තද වැඩිවය කියන එකයි මට කියන්නට තිබෙන්නේ. ඇතැම් දුප්පත් උදවියට තැපැල් මාර්ගයෙන් යවන තොතීසි පවා සමහර විට ලැබෙන්නේ නැහැ. අන්තිමේදී උසාවියෙන් නඩු තීන්දුවක් අරගෙන එවැනි උදවිය ගෙවලින් දොඩට දමන තුරුම මොකවත් දන්නේ නැහැ. එක් තැනක එක්තරා අම්මා කෙනෙක් තමන්ගේ දරුවන් තිදෙනාත් සමගම පිස්කල් තැන විසින් දොඩට දමන්නට යෙදුණා. ඒ අවස්ථාව පැමිණෙන තුරුම එම උදවිය මොනවා වුණාදැයි කියන්නට දන්නේ නැහැ. ඇතැම් විට මේ පිළිබඳව යවන ලද ලියුම් ඒ උදවියට නොලැබෙන්නට ඇති. කුලී ගෙවන්නට මාසයක් දෙකක් පමා වුණාය කියා ඔවැනි දැඩි පියවර ගැනීම හරි මදි. එවැනි දඩුවම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

අ. හා. 7.36

රාජා කුලතිලක මයා. (තෙල්දෙණිය)

(திரு. ராஜ குலத்திலக்க—தெல்தெனிய)

(Mr. Raja Kulatillake—Teldeniya)

ගරු සභාපතිතුමනි, කම්කරු, රැකියා සහ නිවාස අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ යටතේ කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට මා අදහස් කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ අමාත්‍යාංශය ජන ජීවිතයට ඉතාමත් බලපාන අමාත්‍යාංශයක්. විශේෂයෙන්ම කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ රැකියා රැකියා අංශය ගැන මා කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කරනවා. කාල වේලාව නොමැති නිසා අපේ ප්‍රදේශවල නිවාස තත්ත්වය පිළිබඳව මා යමක් කියන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. නමුත් රැකියා ප්‍රශ්නය ගැන මට වචන දෙක තුනක් කියන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. අද මේ දෙපාර්තමේන්තුව පවත්වාගෙන යන්නේ මේ රජයේ ගරු මැති ඇමතිවරුනට ගැතිකම් කරන මිනිසුන්ගේ මනදොළ සංසිද්ධිමට බව පැහැදිලි වශයෙන් කරුණු සහිතව ඔප්පු කරන්නට අපට පුළුවනි. ඒ තරම් කැන විලිලප්පා නැති තත්ත්වයකින් අද මේ දෙපාර්තමේන්තුව පවත්වාගෙන යන්නේ. අපේ ප්‍රදේශවල රැකියා රැකියාවක් නොමැති අහිංසක තරුණ තරුණියන් ගැන අප බෙහෙවින් දුක් වෙනවා. ඒ අහිංසක තරුණ තරුණියන් ලවා වියපැහැදම් කරවමින් ඔවුන් ගෙන්වා රස්තියාදු කරවා තිකම් සිල් ගසා ආපසු යවනවා. උඩරට ප්‍රදේශයක ගරු මන්ත්‍රීවරයකු සිතන වන බව මට පෙනෙනවා. තමුත්තාත්තේලා සිතන වන්නේ මේ කාර්යාලවලින් තමුත්තාත්තේලාට වාසි තිසයි.

මහනුවර රැකියා රැකියා කාර්යාලයේ තත්ත්වය මා මැනවින් දන්නවා. එතැන එක්තරා ලිපිකරු මහත්මයෙක් සිටිනවා. ඔහු තබා ගෙන සිටින්නේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ වැඩ කොටස කරවා ගන්නට පමණයි. ඔහු මේ ලගදී අල්ලස් වෝද නාවකට අසුවූ බවත් ඒ ගැන විභාගයක් කරගෙන යන බවත් මා දන්නවා. අපට හිතවත් අප හොඳට දන්නා හඳුනන ආණ්ඩු පක්ෂයට අයත් උඩරට මන්ත්‍රී වරුනට සුවව කිකරුභාවයක් දක්වන ලිපිකරු වත් කීප දෙනෙකුම ඒ කාර්යාලයේ සිටිනවා. අපේ අහිංසකයනට කවදවත් ඒ

කාර්යාලයේ දොරටුව විවෘත වී නැහැ. අපේ අහිංසකයකුට කවදවත් රකෂාවක් ලැබී නැහැ. මෙන්න මෙහෙමයි තමුත්තාත්තේලා රැකියා රැකියා කාර්යාල ක්‍රියා කරන්නේ. මේ තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් අපේ බලවත් අප්‍රසාදයත් කලකිරීමත් ප්‍රකාශ කරනවා. මේ රටේ ජනතාවට මුහුණ පාන්නට සිදුවී තිබෙන උග්‍රතම ප්‍රශ්නය රැකියා රැකියා ප්‍රශ්නයයි. කුමන ආණ්ඩුවක් වුවත් වගකීමෙන් යුතුව, සාධාරණව මේ ප්‍රශ්නය විසඳිය යුතුව තිබෙනවා. නොමනා පක්ෂ හේදයෙන්, පටු කල්පනා කාරිත්වයෙන් නොමනා ක්‍රම යෙදීමෙන් ලැබෙන අනිෂ්ට විපාකවලට මුහුණ දෙන්නට තමුත්තාත්තේලා ලැහැස්ති වෙන්න ඕනැ.

කොළඹ මධ්‍යම රැකියා රැකියා කාර්යාලය ගැනත් කරුණු කීපයක් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. එම රැකියා රැකියා කාර්යාලය අද භාරව සිටින්නේ ඩී. බාල සිංහම් කියන මහතායි. ඒ මහතා මහා කෙරුම්කාරයෙක්. කොයි විධියටද කිව්වොත් එහි සහකාර කොමසාරිස් පදවිය මෙන්ම වෘත්තීය අභ්‍යාස මධ්‍යස්ථාන යේත් සහකාර කොමසාරිස් වුණා. ඊටත් අමතරව ගරු ඇමතිතුමාගේ පෞද්ගලික ලේකම් ධුරයද දරනවා. මා ඇමතිතුමාගෙන් අසන්න කැමතියි ඔය සහකාර කොමසාරිස් පදවියට ඊට වඩා සුදුස්සෙකු තෝරා ගන්න බැරි මන්ද කියා. උපාධිධර උගත් සුදුස්සන් සිටිද්දී, මෙවැනි විශාල භාරධූර වැඩ කටයුතු කරන දෙපාර්තමේන්තුවකට එවැනි සුදුසුකම් ඇති අයකු පත් කරගන්න බැරි ඇයි?

වගකීමකින් යුක්තව ඒ දෙපාර්තමේන්තුව භාරව සිටින නිලධාරියෙකු අද නැහැ. වැඩ බලන කෙනෙකු වත් නැහැ. ඒ තරම් අවලක්ෂණ පිළිවෙලකටයි ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු කෙරෙන්නේ. ගරු ඇමතිතුමාගේ පෞද්ගලික ලේකම් වුණාට, ගරු ඇමතිතුමාගේ සුවව කිකරු කෙනෙකු වුණාට තමන්ගේ කටයුතු පැහැර හරින්න වටින්නේ නැහැ. මේ ගැන හුඟක් කියන්න තිබෙන නමුත් මට වැඩි වෙලා ගැනීමට සභාපතිතුමා ඉඩ නොදෙන නිසා මට අවස්ථාවක් නැහැ.

විශේෂ කාරණයක් වශයෙන් මා කියන්න කැමතියි, ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ කම්කරු පරීක්ෂකවරුන් පිකක් මහත්සි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වි වැඩ කරන නමුත්, ඒ මහත්වරුන් වෙනුවෙන් සැලකිය යුතු පහසුකම් සලසා නැති බව. සහකාර කොමසාරිස්වරුන් විසින් වැඩ වශයෙන් කරන්නේ අත්සන් කිරීම පමණයි. කම්කරු පරීක්ෂකවරුන් තමයි එහි වැඩ කොටස කරන්නේ. ඒ අය සහකාර කොමසාරිස් වරුන් මෙන්ම පරිපාලන සේවයේ නියුතු නිලධාරීන් මෙන්ම ඔය පදවියට ද සුදුසුකම් ඇති උගතුන් වන නමුත්, ඔවුන්ට ලැබෙන රුපියල් 248 මූලික වේතනයෙන් තමන්ගේ ආත්ම ගෞරවය රැකගෙන ඒ නිලධාරීන්ගේ වැඩ කටයුතු වික කරන්න බැරි බව පෙනී ගොස් තිබෙනවා. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කර ඒ වග කීවයුතු නිලධාරී පිරිසට තමන්ගේ ආත්ම ගෞරවය රැකගෙන ජීවත් වීමට හැකි වන විධියේ වැටුපක් ලබා දීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලනවා.

අවසාන වශයෙන්, ගරු සභාපතිතුමනි, කම්කරු නිලධාරීන්ගේ පුරප්පාඩු පිරවීමේදී සාමාන්‍ය ලිපිකරු පංතියේ තුන් වැනි ශ්‍රේණියේ ලිපිකරුවන් පත් කරන සිරිතක් කලින් තිබුණි. එහෙත් දැන් ඒ වැඩපිළිවෙළ සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කර දමා තිබෙනවා. ඒ නිසා එවැනි පුරප්පාඩු පිරවීමේදී කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ මුල සිටම සේවය කරගෙන එන අවුරුදු 10 කට වඩා සේවය කර ඇති තුන් වැනි ශ්‍රේණියේ ලිපිකරුවන්ට ඒ සඳහා අවස්ථාවක් ලබා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ සඳහා නොයෙකුත් ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරමින් ඔවුන්ගේ වටිනා කාලයත්, දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීන්ගේ වටිනා කාලයක් නාස්ති නොකර යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ඇමතිතුමා විසින්ම යොදා ඒ උදවිය උසස් කර දැමීමට කටයුතු කරනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මෙම කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව මේ රටේ ජනතාවගේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට කිසිම පැහැදිලි දර්ශනයක් හෝ සැලැස්මක් අනුව කටයුතු නොකිරීම ගැන අප බෙහෙවින් දුක් වන ගමන් මෙම ප්‍රශ්නය විසඳීමෙහිලා මේ රජයට කුමන අංශය කින්වත් අවබෝධයක් නැති වීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. මේ රජයට වුවමනා කර තිබෙන්නේ පක්ෂග්‍රාහීව තමන්ගේ පක්ෂ

මයට ගැනි කම් කරන පිරිසක් රකින්නා මිස සුදුසු අයට නිසි තැන ලබා දීම නොවෙයි. ප්‍රශ්නයේ උග්‍රකම හෝ ප්‍රශ්නය ප්‍රශ්නයක් හැටියට හෝ තේරුම් ගෙන ප්‍රශ්නය නිසියාකාරව, සාධාරණව විසඳීමට තමුන්නාන්සේලා කිසිදු වැඩපිළිවෙළක් නොගැනීම ගැන අපේ අප්‍රසාදය සහ කලකිරීම ප්‍රකාශ කරනවා.

ජයකොඩි මයා.

(තිரு. ඉයාකොඩි)

(Mr. Jayakody)

තැනි සිටියේය.

எழுந்தார்

rose.

තුඩාවේ මයා.

(තිරු. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

තැනි සිටියේය.

எழுந்தார்

rose.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member for Divulapitiya (Mr. Jayakody) wants three minutes. I will give him that and thereafter the Hon. Minister will reply. I cannot give anybody else the opportunity to speak now.

තුඩාවේ මයා.

(තිරු. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

තමුන්නාන්සේ පොරොන්දු වුණා මට කපා කරන්න ඉඩ දෙනවාය කියා.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

ඇමතිතුමාට පොරොන්දු වුණා, හතහමාරට එතුමාට කපා කරන්න ඉඩ දෙන්න.

තුඩාවේ මයා.

(තිරු. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

මටත් පොරොන්දු වුණා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

ඒ වුණත් සැහෙන වෙලාවක් කලා කරන්න විරුද්ධ පක්ෂයට ඉඩ දුන්නා. දැන් ඇමතිතුමාට කලා කරන්න ඉඩ දෙන්න ඕනෑ. තමුන්නාත්සේ හැම වැය ශීර්ෂයක් යටතේම කලා කළා.

ජයකොඩි මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

ගරු සභාපතිතුමනි, පළාත් පාලන උප ඇමතිතුමා වැරදි අවබෝධයක් ඇති කර ගෙන තිබෙන නිසා, එය හරි ගැස්සීමටයි මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ වෘත්තීය සමිති සම්මේලනය තීරණ කර ගත්තේ යෝජිත වැඩ වර්ජනයට සම්බන්ධ වන්නටයි. පසුගිය මස 13 වනදා, කොළඹ නගර සභා වේදී විශාල කම්කරු රැස්වීමක් පැවැත් වුණු අතර වෘත්තීය සමිති ඒකාබද්ධ බල මණ්ඩලයේ මෙන්ම අපේ වෘත්තීය සමිති බල මණ්ඩලයට සම්බන්ධකමක් නැති වෘත්තීය සමිති ගණනාවක්ම තීරණ යකට පැමුණුනා, ඉල්ලීම් හතරකට; ඒ වාගේම මෙයට කලින් ඉදිරිපත් කළ ඉල් ලීම් දහ හතරකුත් සම්බන්ධ කර, රජයට ඉදිරිපත් කර, එම ඉල්ලීම් දිනා ගැනීම සඳහා කටයුතු කරන්න ඕනෑ බවට. එදා අප බැසගත් තීරණය අබමල් රේණුවකින් තරමවත් වෙනසක් කර නැති බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

ඇතැම් පත්‍රකාරයින් වැරදි ප්‍රකාශන, වැරදි අන්දමට ලියුම් පත්‍රවල පළ කර වැරදි අවබෝධයක් ඇති කරන්න උත් සාහ දරනවා. නමුත් වෘත්තීය සමිති සම් මේලනයක සභාපති වශයෙන් මට ස්ථිර වශයෙන්ම කියන්න පුළුවනි, ඒකාබද්ධ බල මණ්ඩලයේ තීරණයට වෘත්තීය සමිති සම්පූර්ණයෙන්ම සහයෝගය දක්වන බව.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් වරදක් කර තිබෙනවා. ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා පත්‍රවලට, වෘත්තීය සමිති ඒකාබද්ධ බල මණ්ඩලය සමග සාකච්ඡා වක් කරන්න සූදානම් කියා. නමුත් වෘත් තීය සමිති ඒකාබද්ධ බල මණ්ඩලයට

සාකච්ඡාවකට කැඳවීමේ ලිපියක් මේ වන තෙක් එවා නැහැ. එතුමා පත්‍රකාරයින් සමග නම් සාකච්ඡා කර තිබුණත්, අපේ බල මණ්ඩලයෙන් එවැනි ඉල්ලීමක් කර නැහැ. මා හිතන්නේ, බල මණ්ඩලයේ ලේකම්තුමා සූදානම් වී සිටිනවා, අගමැති තුමා එබඳු ලිපියක් යැව්වොත් සාකච්ඡාව කට සහභාගි වන්න. අගමැතිතුමා පත්‍ර වලට ප්‍රකාශන තිකුත් කරන්නේ නැතුව කෙලින්ම අපට ලිපියකින් දන්වන්න පුළු වනි. නමුත් මේ වන තෙක් එබඳු ලිපියක් එවා නැති බව ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. එම නිසා පත්‍රකාරයින් සමහර අවස්ථාවලදී වැරදි අවබෝධයක් මහජනතාවට දෙන අදහසින් නො යෙකුත් අන්දමේ ප්‍රකාශන පත්‍රවල පළ කරනවා නම් ඒවා නැති කිරීම, නිවැරදි කිරීම අපේ යුතුකමක්ව තිබෙනවා. [බාබා කිරීමක්] අගමැතිතුමා නියම මාර්ගයෙන් ඇවිත් ඉල්ලුම් කරනවා නම්, සාකච්ඡාවකට කැඳවනවා නම්, වැදගත් වෘත්තීය සමිති සම්මේලනයක් නිසා අගමැතිතුමාගේ එම ඉල්ලීම ඉටු කරනු ලැබේ නැහැ. එම නිසා, ගරු සභාපතිතුමනි, පළාත් පාලන උප ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශයෙන් වැරදි අව බෝධයක් ඇති විය හැකි නිසා එය හරි ගැස්සීමේ අදහසින් මෙම වචන සවලපය ප්‍රකාශ කරන්න සිද්ධ වුණේ.

ගරු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Mr. Chairman, I have listened with considerable interest to matters that were raised by hon. Members during the discussion on the Votes of my Ministry. The National Government, whose sole aim is the economic and social development of the country, welcomes constructive criticism. I welcome criticism in the field of labour, housing and all such matters, which will raise the standard of living of our workers.

I intend to deal point by point with the arguments raised by various hon. Members of the Opposition. I am extremely grateful specially to the Third Member for Colombo Central

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

(Mr. Keuneman), the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) and the hon. Member for Colombo South. I am also grateful to all hon. Members for the suggestions put forward in the course of their speeches.

First, I wish to deal with the matters raised by the hon. Third Member for Colombo Central. He said that although I have made promises for the last 2½ years nothing has materialized out of them. In other words, he implied that I have not fulfilled the promises I made on the Floor of this House.

In the course of my speech, I will be able to convince the hon. Member that I have fulfilled most of the promises I gave on the Floor of this House.

The first matter the hon. Member raised, I think, is in regard to wages boards. He said that I had promised to set up a large number of wages boards; that I had promised one every month. I do not remember having said that I would create one wages board a month, but I did say that I would be setting up a large number of wages boards.

In this regard I wish to refer the hon. Member to what took place during the period 1960 to 1964. During the four years that the last Government was in power it had established only four wages boards. They established wages boards for the brick and tile manufacturing trade, the cinnamon trade, the coir mattress and bristle fibre export trade, and the ice and aerated water manufacturing trade.

Now, Sir, wages boards cannot be created overnight. Certain procedures have to be followed under the Wages Boards Ordinance. First of all we must collect statistics, then we must gazette our intention, then call for objections—it is after all these things have been done that a wages board can be created.

What has this Government done during the last two years? While the previous Government during a period

of four years created only four wages boards, this Government during a period of two years, from 1965 to 1967, has created six wages boards. Wages boards have been created for the following trades—the hosiery manufacturing trade, the garments manufacturing trade, the tobacco trade, the biscuit and confectionery manufacturing trade including chocolate manufacturing trade, the paddy hulling trade and the textile manufacturing trade. These are the six wages boards created by this Government.

Members have been appointed to most of these boards. They have met and they have had discussions. In some cases minimum wages have been fixed.—[*Interruption*]. You cannot lay down minimum wages with one meeting of a wages board. Employers and employees and Government representatives have to meet and have discussions before minimum wages and conditions of service can be laid down. But we have created six wages boards. It is now for them to have their meetings and proceed as fast as possible to lay down the conditions of service and the minimum wages. I am happy to state that they are proceeding to meet and I hope that they will soon fix minimum wages and the conditions of service.

The hon. Member for Colombo South spoke about hotel employees. He said that it has been decided to include only the employees of the bigger hotels or that a decision has not yet been taken in regard to that. That is not correct. It has been decided to include hotels that have ten employees and over.

About remuneration tribunals, I am happy that these have been set up. The one in respect of hotel workers has already met. The one in respect of petrol filling station employees has met and the conditions of service will be laid down in due course. Very important decisions have been reached in respect of the hosiery manufacturing trade; 8,000 workers will benefit. They have decided on the basic rates for workers in this

[ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්]

trade. They have also decided to increase the wages of workers in the cinema trade.

The wages boards are meeting regularly and doing a good job of work and I do hope the workers will be benefited by the decisions of the boards.

I am also taking steps to establish wages boards for the tyre rebuilding trade and for the plastic goods manufacturing trade. Preliminary steps have been completed to set up wages boards for these trades. Action is now being taken to appoint members to the boards, and decisions regarding minimum wages et cetera will be taken soon.

අ. ආ. 7.45

In regard to the cinema trade the Wages Board has decided to bring within its scope all workers engaged in the production and distribution of films.

Therefore, you will see that so far as wages boards are concerned, I have fulfilled the promises I made in this House. There is no denying the fact that this Government has taken positive steps to better the conditions of the workers.

Regarding the establishment of a National Wage Council, the Government has already accepted that there should be a National Wage Council. It is a very important body and it will fix reasonable wages for workers. Certain establishments have their own wage scales which are sometimes very unfair. I feel the wages offered are very unreasonable. So if we have a National Wage Council it will be possible for this body to fix a national wage so that it will apply to all workers of a particular category or sector. By this way it will be possible to establish a better relationship between worker and employer. That is the aim of this National Wage Council.

I think in 1956 a commission was appointed. They had made a recommendation. The recommendation was

out in 1960. Nobody had taken action to establish this council. I am happy that I have been able to present a Cabinet Paper and the Cabinet has accepted it. Legislation is being prepared and I hope to present this important legislation to this House very soon.

I do not want to deal with the composition of the Council. There is time for that and I do not want to say anything more regarding the National Wages Council.

Regarding the E. P. F., this is a very important matter and I agree with the hon. Members when they said that there has been some delay in the payment of E. P. F. claims. Regarding this matter, I want to point out that the officer who is in charge of this section has done very good work. I do not agree with the hon. Member for Yatiyantota when he said that when this person was a labour officer he was an inefficient officer. I do not agree with him at all. I have found this officer who is in charge of this section to be a very efficient and loyal officer and I am happy that he has done very good work so far as the payment of E. P. F. claims is concerned.

It is true that there are delays. Normally when an application is made, if the application is filled correctly, there is no delay. If the data asked for are given correctly, there is absolutely no delay. According to information before me, these payments are made within three months. The position is this. Our section approves it and then it goes to the Central Bank. When it goes to the Central Bank, if they are not satisfied, the whole thing comes back to the E. P. F. Therefore it is incorrect to put the entire blame on my department because I have no control over the Central Bank.

කේනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Cannot you streamline this?

விசேஷ கமிட்டி உறுதி, 1967-68

—கூடுதல் கமிட்டி

செ. பி. பி. மொகமே

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

The position is that we are looking into this matter and we are trying to expedite payment.

For the information of this House I have to point out that the claims have increased. In 1962-63 there were only 7,034 claims and the amount paid was Rs. 1,052,280. In 1963-64 there were 8,397 claims and the amount paid was Rs. 2,286,000. In 1964-65 there were 9,612 claims and the amount involved was Rs. 3,499,000. In 1965-66 there were 12,248 claims involving Rs. 5,056,947.

நீர் & டீ.வி. இ.

(திரு. நீர் & அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

You require more staff.

செ. பி. பி. மொகமே

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

May be, but you must appreciate the position of the department.

In 1966-67 there were 13,612 claims involving Rs. 8,400,000.

கே.என். இ.

(திரு. கே.என்.)

(Mr. Keuneman)

How many claims were made? That is the point.

செ. பி. பி. மொகமே

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

About 20,000 a year.

கே.என். இ.

(திரு. கே.என்.)

(Mr. Keuneman)

You are 7,000 behind.

செ. பி. பி. மொகமே

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

May be. That is the position so far. There are a few cases where certain people do not furnish information.

The delay is due to that. Therefore you will see that this Department is doing its utmost. Of course I feel we can still improve. Action will be taken to see that the work of the Department is expedited.

Now, with regard to the establishment of a corporation to deal with the Employees' Provident Fund, there is no decision yet. I went into the matter very carefully. At the moment the Central Bank and the Labour Department are responsible for the E. P. F. I felt that if a corporation could be established, it would be easy to handle these claims.

There is also the question of the investment of the money. At the moment the money is with the Central Bank, and the Labour Department knows whether investments are made or not. The Central Bank invests at its own risk, at the risk of the Government. Now, what I feel is that if there is a corporation set up, with the trade union representatives, the employers' representatives, and Government representatives forming the board, then there would be some control over the money of the workers by the parties concerned.

Now, this is not something new. This type of thing has been established in other parts of the world.

For instance, there is a corporation in India. Malaysia has something similar, and so have many other countries. We are still looking into the matter. No decision has yet been taken. I have been thinking on those lines but no decision has been taken.

Regarding the matter raised by the hon. Third Member for Colombo Central, about the commotion that took place at the labour tribunal on August 26, 1967, the position is that appointments are now made by the Public Service Commission. After the Privy Council gave its judgment, the section in the Industrial Disputes Act was not deleted. The Amendment I brought in was in relation to that, namely to get them also appointed by the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[ගරු එම්. එච්. මොහමඩ්]

Judicial Service Commission. So, once we receive the judgment, no amendment would be necessary. I had only to write to the Judicial Service Commission and get those appointments revoked and get the appointments made by the Public Service Commission. That is being done, and now the labour tribunals are under the Labour Commissioner and not independent bodies.

Now, I have my own views about labour tribunals. What is happening today is that the labour tribunal has become a body that has arrogated to itself the function of a court of law. I have changed that to a great extent. I have told them that they should function in an informal atmosphere. After all a labour tribunal is there to get the employer and employee to sit round a table and to try and resolve the dispute.

Most of the disputes in Ceylon are in relation to the non-payment of wages or something of that kind. Bigger issues like dismissals can always be referred to industrial courts or to some other body. I have told the Commissioner of Labour to have discussions with the presidents of labour tribunals and tell them that they should not consider a labour tribunal as a court of law, but that it is appointed for the specific purpose of bringing about understanding between parties or to bring about a settlement in a labour dispute.

With regard to appearance of lawyers at these hearings, I have my own views. These courts were created so that the workers would have to bear no expense in these matters.

කෙනෙක් මො.

(කීරු. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Minimum expense.

—කාරක සභාව

ගරු එම්. එච්. මොහමඩ්

(කෙළරාභ ආම්. ආම්. ජුකම්මතු)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Yes, the minimum of expense. But what is happening today? Lawyers appear—I do not blame them; it is their profession—and they charge heavy fees. Then, what about the worker? He takes a friend with him. You know, in the tribunal office, there are several such friends roaming about in the corridors. When a worker comes, one of them becomes his friend and he walks into the tribunal office and tells the president: "He is my friend", and so on. I have asked the Commissioner of Labour to go into that and see that the workers are not exploited.

An Industrial Disputes Commission has been appointed, and I am awaiting its report. If any amendments are necessary, I will not hesitate to bring them before the House.—[Interruption]. I agree, some of them make uncalled for remarks.

අ. ආ. 8

Regarding the question of trade unions, I feel—I think even the trade unions themselves will agree—that certain urgent amendments are necessary to the present Ordinance which is out of date. A Trade Union Committee was appointed. It has submitted a report, and it is being studied. I hope to consult the trade unions and get their views before any amendments are brought forward. I want to take this opportunity to thank the chairman and the members of that Committee for the report that they have submitted which, in my opinion, is a very useful one. I hope that once its recommendations are implemented it will bring great relief to the workers.

The hon. Third Member for Colombo Central referred to labour officers being transferred from place to place. I cannot recollect any such transfer. I do not know whom he is referring to, but if he can give me further information on that I will certainly look into it.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

With regard to the worker education scheme, I must say that it is a very important scheme. It is working very successfully. We have had 417 trade union representatives from the Government sector, private sector and the State-sponsored corporations participating in it. The Government has now allotted to us land at the Racecourse where we hope to put up a modern building with aid from the Australian Government. They have promised us Rs. 6.2 million for this scheme, and once that money is received we hope to commence work. My idea is to provide this building with almost all the amenities that the workers need so that when they come in connection with trade union matters they can stay there.

One of the most important matters that many an hon. Member referred to is this question of promotional prospects for labour officers. I personally feel that labour officers are frustrated over this question at the moment. In fact, I have discussed this matter with the Minister of Finance and I understand that some of them are not eligible for promotion to posts of Deputy Commissioners of Labour because those posts are reserved for C. A. S. officers. However, discussions are going on and I hope something will be done with regard to this matter very soon. I also hope that the Anomalies Committee will look into this question and resolve it to the satisfaction of those concerned.

I am proud of my labour officers. Most of them are doing a very good job of work and I assure this House that I will do my utmost for them. I trust that they will be satisfied with what I propose to do in regard to them in consultation with the Minister of Finance.

On the question of women being employed for work at night I should say that they cannot be employed for work after 10 P.M. without special permission. I think that this requirement is being complied with by many of the employers. If

you can point out any cases where employers do not adhere to this requirement, I will certainly look into them and see that something is done.

Much was said about the Employment Exchange. It was said that jobs were found by the Exchange only for people from the Ministers' Electorates. That is not correct. The officers in the Employment Exchange are doing very good work, quite impartially. The Central Bank Report reveals the extent of employment found by the Employment Exchange.—[Interruption]. It refers only to permanent employment, but the Employment Exchange has found both casual and permanent employment to people registered. Up to July 1967 it has provided casual employment to 24,264 people—these are figures that you can check up—in addition to permanent employment. In 1966, it provided casual employment to 20,000. You will thus see that it has done good work.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

How long will they last in their jobs?

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Until the elections are over.

ගේ. එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Casual labourers are not discontinued in the matter of a few days. They have a chance of being made permanent. Why do you think that it cannot be so?—[Interruption].

Now I come to the question of the vocational training centre at Urugodawatte. It was started in 1963 with 39 trainees. In 1964 there were 70 trainees; in 1965, 114; in 1966, 192. In 1967 there are 400 trainees. We have now introduced a double shift;

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්]

this arrangement is very popular. We have also introduced new trades such as moulding, plumbing and so on.

The Cabinet has approved the opening of similar vocational training centres in Kandy, Galle and Jaffna. We hope to make a start on these soon. I am sure these too will be popular.

We have now started the training of tractor operators. We hope to train about 200 to 300 of them. For the first time arrangements have been made to start a tractor operators' training centre at Amparai. We have taken in 150 persons and they are being trained; we pay them a stipend of Rs. 2 per day. We hope to increase the stipend to Rs. 3.50. Such training centres will be opened in Kalmunai, Batticaloa, Kurunegala, Anuradhapura and Jaffna also. This is a very useful training.

The hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) referred to the strike at Lever Brothers. On this matter the Labour Commissioner had discussions with the president of the union and Lever Brothers' officials. I say that every union has the right to strike. We are not disputing that. In the past, we found, when negotiation between employer and trade union was not satisfactory and the two parties were not able to come to some sort of settlement, the procedure had been, before launching a strike, to notify the Labour Department and request the Department, if possible, to summon a conference and to discuss the matters involved. I would have appreciated, as Minister of Labour, if they had given me the opportunity of discussing this matter, but that opportunity was not given to me or the Labour Department. If that had been done, I think this strike would have been avoided.

Now that this strike has started we must find some way of settling it. I appeal to all trade unions that, before they decide on strike action—should negotiations with their employers fail—they should be pleased to make

use of the Labour Department machinery. That Department is there for that purpose. My complaint is that the trade unions never come to us before they walk out.

We are trying to bring about a settlement of the strike at Lever Brothers. I was told that at the discussion held the question of the suspension of two workers—which is the main cause for the strike—was raised. This matter is being looked into and I hope some settlement will be reached early.

Regarding the question of strikes, I should like to tell the House that whenever I met the Prime Minister on these matters he was most sympathetic towards trade unions. I have always found that in matters where workers are concerned, he always goes out of his way to see that some settlement is reached. He is really keen to see that a settlement is reached and that the workers are given their due.—[Interruption]. I am saying this because it is necessary for the country to know what the Prime Minister's attitude is towards trade unions. The Prime Minister of the last Government refused to meet trade unions for discussions.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාව அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Why do you get angry over this?

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(කෙළරාව எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I know that the C.M.U. made several requests for an opportunity to meet the last Prime Minister and make certain representations, but such opportunity was not given to that trade union. I am trying to show the difference between our Prime Minister and the Prime Minister of the last Government.

නීල් ද අල්විස් මයා.

(திரு. நீல் டி. அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

We know the difference.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Well, Sir, I do not want to talk of other differences. I shall now pass on to a very important matter.

In the past, it has been the practice in this country, whenever workers were on strike, for negotiations to take place only after the strikers returned to work. This was an established practice in the past. Employers refused to meet trade unions for discussions. Our Prime Minister was the first to tell the employers, "You meet them and have discussions though they are on strike." I would say that it is a very forward step so far as the interests of the trade union movement are concerned.

I shall look into what the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) said with regard to the collective agreement. I am happy to say that I have been responsible for most of these collective agreements, even the collective agreement entered into by the Bank Employees' Union. In regard to the Central Bank I think this is the first time that a Government bank entered into a collective agreement. I was responsible for the C.M.U. collective agreement. The C.W.E. has entered into a collective agreement. So has the Estate Staffs Union. In these sectors we are now assured of industrial peace for two and a half to three years at least.

With regard to the allowances of Rs. 20 and Rs. 10 granted by the Government, which the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) referred to, I am glad to say that the Government has decided that these increases of Rs. 20 and Rs. 10 given to government servants whose basic salaries are below Rs. 100 and between Rs. 100 and Rs. 300 respectively should also apply in respect of all government corporations. That is very good news. All workers in corporations who are drawing basic salaries below Rs. 100 and between Rs. 100 and Rs. 300 will benefit to the same extent as government servants.

අ. හා. 8.15

As regards the private sector, several firms and unions have entered into collective agreements. In regard to other firms, these are matters that can be discussed between the unions and the employers. The employers can make their demands. We are not going to prevent them from making any demands. If they want any assistance from the Labour Department, I am always prepared to help them in the negotiations. We have to look into both sides before we decide on the matter. So, you can make your demands. You are welcome to make your demands. If you want our services we are always prepared to help you to win your legitimate demands. But there are certain moves today to launch a strike. I am aware that certain trade unions have already held three or four meetings at various places and sent round circulars. I do not want to disclose which trade unions they are. Now they are raising a fund and notices have been circulated asking their members to contribute a day's pay for this strike which they intend to launch without submitting any demands in the first instance. These unions are meeting and collecting funds and organizing themselves for a strike. I do not know for what purpose they are doing this.

I want to make it quite clear, in so far as the private sector is concerned, I am always with the trade unions and I am always prepared to help them to win their legitimate demands. But if they are going to use trade unions for political purposes I will in no way encourage them and I will do everything in my power to advise the Government to take whatever action is necessary to smash such political strikes. When the D. W. C. started a strike I openly told them that, so far as I was concerned, I considered it a political strike.

I appeal to all trade unions to heed this. There are the wages boards and other machinery: trade unions must, in the first instance, make use of such machinery to win their demands.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්]

failing which I am always prepared to discuss with them any of their legitimate demands.

I have many matters to refer to but as time is limited I shall deal with only one or two of them. The question of profit sharing was referred to by the hon. Member for Colombo South. The committee which went into this question has submitted a very comprehensive report. It has been translated and I expect to present it in the form of a Sessional Paper very soon. The planning section of my Ministry is studying the report and after discussion we will consider bringing the necessary legislation to implement the proposals contained in that report. I think I have touched on almost all the important questions raised concerning the Labour Department and I do not think it necessary to say anything more.

Now I want to speak a few words about housing. I am happy that hon. Members in their speeches said that the Housing Department is doing some good work. Regarding the Labour Department too the criticism was general and I felt that there was a fair amount of appreciation of the work done by the Labour Department and the Housing Department. I am very grateful for the comments made and the appreciation shown by the hon. Members of the Opposition.

I want to make a few observations regarding the Housing Department. During the period 1955 to 1965 the Department of National Housing sanctioned loans only to 7,701 persons amounting to Rs. 99 million. That was the sum granted by way of loans over a period of ten years. But after the establishment of this Government, that is in a matter of two and a half years, we have granted loans to 6,113 persons amounting to Rs. 56 million. You will see from this that we have been doing a good amount of work.

කෙනමන් මය.

(ශ්‍රී උ. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

What amount was granted by way of loans ?

ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්

(කෙළරා ම. හේ. ජයරත්න)

(The Hon. M. H. Mohamed)

They were mostly small loans of Rs. 2,500 and above. I hope I will have more money next year to give loans to more people. I have had a discussion with the Hon. Minister of Finance. I am sure he will be able to provide the necessary money to enable me to continue the work that I have been doing.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති හේ. හේ. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

The Hon. Minister does not look so sure.

ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්

(කෙළරා ම. හේ. ජයරත්න)

(The Hon. M. H. Mohamed)

With regard to the construction work undertaken by the department I should like to say a few words. We have started to construct 1,781 flats. In Ketawalamulla we have built 196 flats for the working class. Construction commenced in 1966 and the work is progressing satisfactorily. Then in Wanathamulla we have started construction on 124 flats for the working class. Work commenced in October 1966. On further 234 flats in Wanathamulla, work commenced in May 1967. On 102 middle-class flats at Wanathamulla, work commenced on 7.4.59. On 325 flats at Ratmalana, work commenced last December and it is expected to be completed by about the end of this year. Then 800 flats are being constructed at the Anderson Golf Links. The total is 1,781.

We have also called for world tenders to construct 5,208 flats. Tenders have been received and we are looking into them. We are also having

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

discussions with governments that are prepared to give us long-term loans.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Does that include the ones already under construction?

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

No, excluding the flats already constructed. These 5,208 flats will be situated in all parts of Colombo and its suburbs. I have had discussions with the Rumanian Charge d' Affaires in Ceylon. They are very much interested. I have asked them to submit a scheme so that the Government could go into the matter. Many other governments are also interested. We are considering all offers and I am sure work will commence soon and will be completed within the next two years.

Regarding water and lights for the Anuradhapura Housing Scheme, I shall certainly look into the matter. I will also look into the question of serving of notices and see what can be done. I take this opportunity to thank all hon. Members for their suggestions and co-operation.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Is the hon. Member for Yatiyantota pressing his amendment?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No, Sir.

—කරක සභාව

“158 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,95,578 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

158 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“158 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 1,95,578 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

158 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 195,578 for Head 158, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 158, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ආස්තු—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 10,100

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 10,100

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent expenditure, Rs. 10,100

“158 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 10,100 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

158 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“158 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 10,100 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

158 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 10,100 for Head 158, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 158, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන සම්මතය.—පාලන ආස්තු—මූලධන වියදම, රු. 19,28,234

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 19,28,234

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital expenditure, Rs. 1,928,234

“158 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 19,28,234 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

விசேஷன கெட்டுப்பன் பதன, 1967-68

—காரக ஸகாவ

158 வன ஸிபீயேகி 3 வன ஸபீதெய ரப லே'நெ யேகி ஸோவஸன் ஸுபீயெ நிநிய ஸுது யகி நிஸே'நெ கர்ந லே.

“ 158 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 19,28,234 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

158 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 1,928,234 for Head 158, Vote No. 3, be inserted in the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 158, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

159 வன ஸிபீய.—கலிகரூ டேபார்ட்மென்'து

1 வன ஸபீதெய.—காரீய ஒன்'வரல ஸோ'ஸிபீகி பகிநகி ஸக டுநி'நுந் டீ'நெ, ரூ. 45,68,563

159 ஆம் தலைப்பு.—தொழில் திணைக்களம் வாக்குப்பணம், இல 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 45,68,563

HEAD 159.—DEPARTMENT OF LABOUR
Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 4,568,563

“ 159 வன ஸிபீயேகி 1 வன ஸபீதெய ஸடகூ ரூ. 45,68,563 க லு'டல ரப லே'நெயெ டு'நு'நு'ந் கல ஸுதுய ” ஸந ஸு'நெய வி'ஸெந லே'ந், ஸக ஸபீதெய வி.

159 வன ஸிபீயேகி 1 வன ஸபீதெய ரப லே'நெ யேகி ஸோவஸன் ஸுபீயெ நிநிய ஸுது யகி நிஸே'நெ கர்ந லே.

“ 159 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 45,68,563 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

159 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 4,568,563 for Head 159, Vote No. 1, be inserted in the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 159, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன ஸபீதெய.—பா'நெ ஸக'து—புந'க'வர்தெந விட'து, ரூ. 12,46,500

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 12,46,500

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent expenditure, Rs. 1,246,500

“ 159 வன ஸிபீயேகி 2 வன ஸபீதெய ஸடகூ ரூ. 12,46,500 க லு'டல ரப லே'நெயெ டு'நு'நு'ந் கல ஸுதுய ” ஸந ஸு'நெய வி'ஸெந லே'ந், ஸக ஸபீதெய வி.

159 வன ஸிபீயேகி 2 வன ஸபீதெய ரப லே'நெ யேகி ஸோவஸன் ஸுபீயெ நிநிய ஸுது யகி நிஸே'நெ கர்ந லே.

“ 159 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 12,46,500 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

159 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 1,246,500 for Head 159, Vote No. 2, be inserted in the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 159, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

4 வன ஸபீதெய.—டேபார்ட்மென்'து விசின் ஸபயந ஸே'வ—புந'க'வர்தெந விட'து, ரூ. 17,70,000

வாக்குப்பணம், இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப் படும் சேவைகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 17,70,000

Vote No. 4.—Services provided by the Department—Recurrent expenditure, Rs. 1,770,000

“ 159 வன ஸிபீயேகி 4 வன ஸபீதெய ஸடகூ ரூ. 17,70,000 க லு'டல ரப லே'நெயெ டு'நு'நு'ந் கல ஸுதுய ” ஸந ஸு'நெய வி'ஸெந லே'ந், ஸக ஸபீதெய வி.

159 வன ஸிபீயேகி 4 வன ஸபீதெய ரப லே'நெ யேகி ஸோவஸன் ஸுபீயெ நிநிய ஸுது யகி நிஸே'நெ கர்ந லே.

“ 159 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 17,70,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

159 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 1,770,000 for Head 159, Vote No. 4, be inserted in the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 159, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

5 வன ஸபீதெய.—டேபார்ட்மென்'து விசின் ஸபயந ஸே'வ—பு'லெந விட'து, ரூ. 4,61,810

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப் படும் சேவைகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 4,61,810

Vote No. 5.—Services provided by the Department—Capital expenditure, Rs. 461,810

“ 159 வன ஸிபீயேகி 5 வன ஸபீதெய ஸடகூ ரூ. 4,61,810 க லு'டல ரப லே'நெயெ டு'நு'நு'ந் கல ஸுதுய ” ஸந ஸு'நெய வி'ஸெந லே'ந், ஸக ஸபீதெய வி.

159 வன ஸிபீயேகி 5 வன ஸபீதெய ரப லே'நெ யேகி ஸோவஸன் ஸுபீயெ நிநிய ஸுது யகி நிஸே'நெ கர்ந லே.

விசேஷத் திருவிழைப் பந்த, 1967-68

—கூடுதல் பணம்

“159 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 4,61,810 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

159 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 461,810 for Head 159, Vote No. 5, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 159, Vote 5, ordered to stand part of the Schedule.

6 வன ஸ்தலம்.—புரட்சி ஸ்தலம்—புரட்சி
விடம், ரூ. 12,25,000

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 12,25,000

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent expenditure, Rs. 1,225,000

“159 வன ஸ்தலம் 6 வன ஸ்தலம் ஸ்தலம்
ரூ. 12,25,000 க் இடம் ரூ. 12,25,000 க் இடம்
கடல் ஸ்தலம்” ஸ்தலம் ப்ரஸ்தலம் விடம் ரூ. 12,25,000
ஸ்தலம்.

159 வன ஸ்தலம் 6 வன ஸ்தலம் ரூ. 12,25,000
ஸ்தலம் க் இடம் ரூ. 12,25,000 க் இடம்
கடல் ஸ்தலம்” ஸ்தலம் ப்ரஸ்தலம் விடம் ரூ. 12,25,000
ஸ்தலம்.

“159 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
12,25,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

159 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,225,000 for Head 159, Vote No. 6, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 159, Vote 6, ordered to stand part of the Schedule.

160 வன ஸ்தலம்.—புரட்சி ஸ்தலம் ஸ்தலம்
விடம்

1 வன ஸ்தலம்.—கூடுதல் ஸ்தலம் ஸ்தலம்
புரட்சி ஸ்தலம் ஸ்தலம், ரூ. 14,55,311

160 ஆம் தலைப்பு.—தேசிய வீடமைப்புத்
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும் பிற படிக்கூரிய, ரூபா 14,55,311

HEAD 160.—DEPARTMENT OF NATIONAL
HOUSING

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 1,455,311

“160 வன ஸ்தலம் 1 வன ஸ்தலம் ஸ்தலம்
ரூ. 14,55,311 க் இடம் ரூ. 14,55,311 க் இடம்
கடல் ஸ்தலம்” ஸ்தலம் ப்ரஸ்தலம் விடம் ரூ. 14,55,311
ஸ்தலம்.

160 வன ஸ்தலம் 1 வன ஸ்தலம் ரூ. 14,55,311
ஸ்தலம் க் இடம் ரூ. 14,55,311 க் இடம்
கடல் ஸ்தலம்” ஸ்தலம் ப்ரஸ்தலம் விடம் ரூ. 14,55,311
ஸ்தலம்.

“160 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 14,55,311 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

160 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,455,311 for Head 160, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 160, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன ஸ்தலம்.—புரட்சி ஸ்தலம்—புரட்சி
விடம், ரூ. 1,12,680

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 1,12,680

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 112,680

“160 வன ஸ்தலம் 2 வன ஸ்தலம் ஸ்தலம்
ரூ. 1,12,680 க் இடம் ரூ. 1,12,680 க் இடம்
கடல் ஸ்தலம்” ஸ்தலம் ப்ரஸ்தலம் விடம் ரூ. 1,12,680
ஸ்தலம்.

160 வன ஸ்தலம் 2 வன ஸ்தலம் ரூ. 1,12,680
ஸ்தலம் க் இடம் ரூ. 1,12,680 க் இடம்
கடல் ஸ்தலம்” ஸ்தலம் ப்ரஸ்தலம் விடம் ரூ. 1,12,680
ஸ்தலம்.

“160 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 1,12,680 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

160 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 112,680 for Head 160, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 160, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

4 வன ஸ்தலம்.—தேசிய வீடமைப்புத்
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம், இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 2,000

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent expenditure,
Rs. 2,000

“160 வன ஸ்தலம் 4 வன ஸ்தலம் ஸ்தலம்
ரூ. 2,000 க் இடம் ரூ. 2,000 க் இடம்
கடல் ஸ்தலம்” ஸ்தலம் ப்ரஸ்தலம் விடம் ரூ. 2,000
ஸ்தலம்.

160 வன ஸ்தலம் 4 வன ஸ்தலம் ரூ. 2,000
ஸ்தலம் க் இடம் ரூ. 2,000 க் இடம்
கடல் ஸ்தலம்” ஸ்தலம் ப்ரஸ்தலம் விடம் ரூ. 2,000
ஸ்தலம்.

—කාරක සහාය

180 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 180 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 26,530 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

180 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 26,530 for Head 180, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

180 වන ශ්‍රීතිය.—සමාජ සේවා
අමාත්‍යවරයා

180 ஆம் தலைப்பு.—சமூக சேவைகள்
அமைச்சர்

181 වන ශ්‍රීතිය.—සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 11,64,917

181 ஆம் தலைப்பு.—சமூக சேவைகள்
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறப்புகளும், ரூபா 11,64,917

HEAD 181.—DEPARTMENT OF SOCIAL SERVICES

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 1,164,917

“ 181 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 11,64,917 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභා සම්මත විය.

181 වන ශීථියෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 181 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 11,64,917 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

181 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 1,164,917 for Head 181, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 181, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

விசேஷக் கெடுதலுடன் பதன, 1967-68

2 வன ஸ்திதெய.—பாடன ஸாஃது—புனருவர்கன
விசுதெ, ரூ. 10,750

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூபா 10,750

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 10,750

“181 வன ஸ்திதெயி 2 வன ஸ்திதெய ஸதன
ரூ. 10,750 க இடல ரூ லேவனெடு ஸதுலுந்
கல ஸது” யன பூஸ்தெய விமென லேதீ, ஸன
ஸ்திதெ விச.

181 வன ஸ்திதெயி 2 வன ஸ்திதெய ரூ லேவன
யெகி கெடுவென் ஸுபெயடு திநிச ஸது யெ திஸேவ
கரன லே.

“181 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
10,750 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

181 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 10,750
for Head 181, Vote No. 2, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 181, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

4 வன ஸ்திதெய.—பேசுர்கதெதீநுடு விசின ஸபயன
ஸேவா—புனருவர்கன விசுதெ, ரூ. 2,77,04,276

வாக்குப்பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்—மீண்டு வருஞ் செலவு,
ரூபா 2,77,04,276

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent expenditure,
Rs. 27,704,276

“181 வன ஸ்திதெயி 4 வன ஸ்திதெய ஸதன
ரூ. 2,77,04,276 க இடல ரூ லேவனெடு ஸதுலுந்
கல ஸது” யன பூஸ்தெய விமென லேதீ, ஸன
ஸ்திதெ விச.

181 வன ஸ்திதெயி 4 வன ஸ்திதெய ரூ லேவன
யெகி கெடுவென் ஸுபெயடு திநிச ஸது யெ திஸேவ
கரன லே.

“181 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
2,77,04,276 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

181 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 27,704,276
for Head 181, Vote No. 4, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 181, Vote 4, ordered to stand part
of the Schedule.

—காரக ஸனாடு

5 வன ஸ்திதெய.—பேசுர்கதெதீநுடு விசின ஸபயன
ஸேவா—இலவன விசுதெ, ரூ. 1,58,732

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்,—ஆக்கப்பொருட் செலவு,
ரூபா 1,58,732

Vote No. 5.—Services provided by the
Department—Capital expenditure,
Rs. 158,732

“181 வன ஸ்திதெயி 5 வன ஸ்திதெய ஸதன
ரூ. 1,58,732 க இடல ரூ லேவனெடு ஸதுலுந்
கல ஸது” யன பூஸ்தெய விமென லேதீ, ஸன
ஸ்திதெ விச.

181 வன ஸ்திதெயி 5 வன ஸ்திதெய ரூ லேவன
யெகி கெடுவென் ஸுபெயடு திநிச ஸது யெ திஸேவ
கரன லே.

“181 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
1,58,732 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

181 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 158,732
for Head 181, Vote No. 5, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 181, Vote 5, ordered to stand part
of the Schedule.

182 வன ஸ்திதெய.—பெசுவாஸ ஸன டுர்காஸிவாஃபி
ஸேவா பேசுர்கதெதீநுடு

1 வன ஸ்திதெய.—காபீஸ் வனெடுலே பௌஃலெக
பெதெவி ஸன ஸுதினுந் டிலொ, ரூ. 2,45,054

182 ஆம் தலைப்பு.—நன்னடத்தைப்
பாதுகாவல் குழந்தை பேணல் சேவைத்
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும், பிற படிகளும், ரூ. 2,45,054

HEAD 182.—DEPARTMENT OF PROBATION AND
CHILD CARE SERVICES

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 245,054

“182 வன ஸ்திதெயி 1 வன ஸ்திதெய ஸதன
ரூ. 2,45,054 க இடல ரூ லேவனெடு ஸதுலுந்
கல ஸது” யன பூஸ்தெய விமென லேதீ, ஸன
ஸ்திதெ விச.

182 வன ஸ்திதெயி 1 வன ஸ்திதெய ரூ லேவன
யெகி கெடுவென் ஸுபெயடு திநிச ஸது யெ திஸேவ
கரன லே.

—කරක සහව

“ 182 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 32,660 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

182 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 32,660 for Head 182, Vote No. 6, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 182, Vote 6, ordered to stand part of the Schedule.

7 වන සම්මතය.—ආර්ථික සංවර්ධනය—මූලධන
රු. 2,44,000

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி
—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 2,44,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital expenditure, Rs. 244,000

“ 182 වන ශීඝ්‍රයෙහි 7 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,44,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

182 වූන ශිෂියෙහි 7 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නිශේශ
කරන ලදී.

“ 182 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 2,44,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

182 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 244,000 for Head 182, Vote No. 7, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 182, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

මතු පළවන දෝෂයට සහසම්මත විය :

பின்வரும் பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது :

Resolved :

“That the First Schedule, as amended, stand part of the Bill.”—[The Hon. Wanninayake.]

පළමු වන උප ලේඛනය සංශෝධිතාකාරයෙන්
නෙට්වර්ක් පනතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු
යයි නියෝග කරන ලදී.

முதலாம் அட்டவணை திருத்தப்பெற்றவாறு மசோதா வின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமென ஆணையிடப் பட்டது.

First Schedule, as amended, ordered to stand part of the Bill.

දෙවන උප ලේඛනය

இரண்டாம் அட்டவணை

SECOND SCHEDULE

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය :

பின்வரும் பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது :

Resolved :

“That the Second Schedule stand part of the Bill.”—[The Hon. Wanninayake.]

දෙවන උප ලේඛනය කෙටුම්පත් පනතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නිශේෂ කරන ලදී.

இரண்டாம் அட்டவணை மசோதாவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Second Schedule ordered to stand part of the Bill.

කල් තබන ලද්දේ 2 වන වගන්තිය—(1967-68 මුදල් වර්ෂය සඳහා විසර්ජන)

ஒத்திவைக்கப்பட்ட வாசகம் 2—(1967-68 நிதி
வருடத்துக்கான ஒதுக்கீடு)

POSTPONED CLAUSE 2.—(*Appropriation for financial year, 1967-68*)

සම්මත කරන ලද සංශෝධනය :

செய்யப்பட்ட திருத்தம் :

Amendment made:

“In page 1, line 10, leave out from ‘rupees’ to ‘for’ in line 13, and insert ‘two thousand six hundred and thirty-one million six hundred and seventy-eight thousand seven hundred and forty-seven.’”—[*The Hon. Wanninayake.*]

සම්මත කරන ලද ප්‍රකාශනය :

செய்யப்பட்ட திருத்தம் :

Amendment made:

“In page 1, line 28, leave out from ‘rupees’ to end of line 30, and insert ‘two thousand six hundred and thirty-one million six hundred and seventy-eight thousand seven hundred and forty-seven’”—[*The Hon. Wanninayake.*]

වගන්තිය සංශෝධිතාකාරයෙන්, කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට නිකිය යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

2 වන වගන්තිය, සංශෝධිතාකාරයෙන් කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

வாசகம், திருத்தப் பெற்றவாறு மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

2 ஆம் வாசகம், திருத்தப்பெற்றவாறு மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Question, that the Clause, as amended, stand part of the Bill, put, and agreed to.

Clause 2, as amended, ordered to stand part of the Bill.

3 වන වගන්තියේ සිට 7 වන වගන්තිය තෙක් කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

ප්‍රඥාප්ති වගන්ති සහ නාමය කෙටුම්පත් පණ
තෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග
කරන ලදී.

කෙටුම්පත් පත්‍රය, සංශෝධන සහිතව, වාණි
කරන ලදී.

3 ஆம் வாசகத்திலிருந்து 7 ஆம் வாசகம் வரை மசோதாவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

சட்டமாகு வாசகமும் தலைப்பும் மசோதாவின் பகுதி யாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

மசோதா திருத்தங்களுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

Clauses 3 to 7, ordered to stand part of the Bill.

Enacting Clause and Title ordered to stand part of the Bill.

Bill reported with Amendments.

ගරු චන්‍ද්‍රිකායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I, move,

"That the Bill, as amended, be now read the Third time."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවලින් අනුව “පක්ෂ” මන්ත්‍රීන්ට ජය බව නිසේණිය කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

வினா விடுக்கப்பெற்றது.

குரல்களின்படி “ஆம்” என்றவர்களுக்கு வெற்றி
யென உப சபாநாயகர் அவர்களால் பிரகடனப்படுத்தப்
பட்டது.

Question put.

MR. DEPUTY SPEAKER, *having collected the Voices, declared that the "Ayes" had it.*

කල් තැබීම

ආචාර්ය ඩී. එම්. පෙරේරා
 (කලාතිත්ති என். எம். பெரேரா)
 (Dr. N. M. Perera)
 Divide !

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 48 වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ—පක්ෂව 79 ; විරුද්ධව 45 ; යනුවෙන්—බෙදුණේ ය.

சபை, 48 ஆம் நிலையற் கட்டளையின் கீழ் பிரிந்தது; சார்பாக 79 ; எதிராக 45.

The House divided (under Standing Order No. 48) : Ayes 79 ; Noes 45.

කෙටුම්පත් පණත ඊට අනුකූලව තුන්වනවර කියවා පාලෝධිනාඤාරයෙන් හම්මත කරන ලදී.

அதன்படி, மசோதா மூன்றாம் முறையாக மதிப்
பிடப்பெற்று திருத்தப்பட்டவாறு நிறைவேற்றப் பெற்
றது.

Bill accordingly read the Third time,
and passed as amended.

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

සෞභාග්‍ය ඉදිරිපත් කරන ලදීත් ප්‍රශ්නය
සහායමුඛ කරන ලදී :

“මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය”.—
[ගරු සී. පී. ද සිල්වා].

“சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பெறுமாக”.—
[கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா] எனும் பிரேரணை
பிரேரிக்கப்பட்டு, வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Motion made, and Question proposed.

“That the House do now adjourn”.—
[*The Hon. C. P. de Silva.*]

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන් සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

මන්නි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. හා. 8.35 ට අද දින සහායම්මතිය අනුව, 1967 සැප්තැම්බර් 7 වන ලහස් සතින්දා පූ. හා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

அதன்படி பி. ப. 8.35 மணிக்கு சபை
அதனது இன்றைய தீர்மானத்திற்
கிணங்க, 1967 செப்ரம்பர் 7 ஆம் தேதி
வியாழக்கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை
ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at 8.35 P.M. until 10 A.M. on Thursday, 7th September 1967, pursuant to the Resolution of the House this Day.

දයක இரல் : இரல் வெற தீனை பஹ அரனை மகயே ஸிவ மக 12ன் ஸதகா
 ரு. 32.00ஓ. அஷ்டித பிவபன் ஸதகா தலீ ரு. 35.00ஓ. மக 6கை ஸஸ்நுவென் அலகி.
 பிவபனன் ஸத 30ஓ. துபுலுன் ஸத 45ஓ. இரல், கைபுமி ஸத இவபுர, மதலேகலி
 காரீயுலயே ரகயே புகாஸை காரீயுலயே அலகாபி வெற கலீன் பிவ ஸதகா.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்;
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1